श्री जैन श्वेतांबर

कॉन्फरन्स

तेरमुं अधिवेशन

जुन्नर.

संपूर्ण वृत्तांत.

माहा सुदि १०।११।१२ शनि

ता. ८।९।१० फेब्रुवारी स.

वीर संवत २४

विक्रम संवत १९

प्रकाशक:-

मोतीलाल

मूल्य १२ आना.

श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स

तेरमुं अधिवेशन

जुन्नर, जि. पूना वीर संवत २४५६

विक्रम संवत १९८६

माहा सुदि १०।११।१२ शनि. रवि. सोम

ता. ८।९।१० सने १९३०

संपूर्ण वृत्तांत.

प्रकाशकः—

मोतीलाल वीरचंद

चीफ सेक्रेटरी

मुद्रकः—

बा. हि. चांदवडकर, 'कलाप्रकाश' मुद्रणालय मालेगाम.

मूल्य १२ आना.

प्रस्तावना

आ वृत्तांत प्रगट करतां अमोने अत्यंत हर्ष थाय छे. महाराष्ट्रना जैनोना आ शुभ कार्यनो इतिहास भविष्यनी प्रजाने मार्गदर्शक अने उत्साह प्रेरक निवडशे एवी अमोने खात्री छे. आ वृतांत प्रगट करता असाधारण विलंब थयो छे, ते माटे अमारा हितचिंतको तेमज कार्यकर्ताओनी क्षमा याचिए छीए अनेक खानगी कार्यव्यग्रतता अने रिपोर्ट प्रगट करनारनी विविध स्थळेथी थती योजना अने राष्ट्रीय प्रवृत्तिनी अनेक अगवडोने लिधे अमोने लोकोनी धीरजने वधु ताण आपवो पड्यो छे ते माटे क्षमा चाहिए छीए. अने आ रिपोर्ट जोतां तेओने संतोष थशे तेमज नवी कार्यदिशा खुली थशे एवी अमोने आशा छे.

महाराष्ट्रे आ अधिवेशन भरवामां तेमज तेनी सांगोपांग पूर्णाहुती करवामां जे साहस खेडयुं छे. अने दिक्षाना धगधगता अनिच्छनीय झगडाना प्रसंगे आ अधिवेशन संपूर्ण यशस्वी करी बताव्युं ते बाबतमां जे जे सद्गृहस्थोए अमोने हार्दिक मदत आपी छे तेमना अमो अत्यंत ऋणी छीए. महाराष्ट्रे आ अधिवेशनना कार्यमां आर्थिक अने बौद्धिक कोइपण जातनी मदद बहारथी मेळववा माटे यत्किंचित पण प्रयत्न करेलो नथी. पोताना यत्किंचित् अने तुटा फुटा भंडोळ उपरज आ कार्य पूर्ण करेलुं छे. तेनी नोंध लेता अमोने घणो हर्ष थाय छे.

गमे तेवी तेमनी आज्ञाविरुद्ध जइने पण अत्रे नोंध लेवानो मोह अमो मुकी शकता नथी के, आ अधिवेशनना कार्यमां आद्योपांत कार्यमां संपूर्ण सलाह अने दीर्घ अनुभव तेमज पोतानुं बुद्धिबळ अर्पण करनार पूज्यबंधु वालचंद हिराचंद चांदवडकरनुं नाम अत्रे नोंध्या वगर अमो रही शकता नथी. तेओ साहेब आ कॉन्फरन्सना प्रत्यक्ष प्राण हता एटलुं केहेवुं अमो ठीक धारिए छीए. मुंगे मोढे काम करे जवानी तेमनी वृत्तीने लिधे, वधु उल्लेखनीय बाबतो माटे अमो वाचकोनी क्षमा चाहिए छीए.

रिपोर्टनी हकीकतो भेगी करवामां मुंबईनी ऑफिसे संपूर्ण मदत आपी छे. तेमज विशेष करी भाई हरीलाल मांकड तेमज भाई माणेकलाल मोदीए पण जे अपूर्व मदद आपी छे तेमाटे अमो तेमना उपकारनी नोंध अत्रे लइए छीए.

छवट जे अमारा हितशत्रुओए प्रथमथीज खानगीरीते अने छापाद्वारा गंदु प्रचार कार्य करी अनेक विघ्नो उपस्थित करी अमोने सावधान अने कार्यप्रवण राखवामां मेहनत लिधेली छे तेओना तेवा कार्योथी अमोने उत्तेजनज मळ्युं छे. तेमाटे तेमना उपकार मानिए छीए. एवा हितचिंतकोनो पूर्ण इतिहास अनेक सबळ कारणोने लिधे अमोए अत्रे प्रगट करवानुं मांडीवाळ्युं छे.

श्री शासनदेवनी कृपाथी अमो आ भयंकर दिव्यमांथी सही सलामत बहार आवी आ अहवाल जनता आगळ रजु करवाने भाग्यशाळी थया ते माटे तेमना हार्दिक उपकार मानिए छीए हा वृत्तांत बधीज रीते संपूर्ण छे एम अमो कही शकता नथी. अमोने जेटली माहिती मळी छे तेटलीज एकत्रित करेली छे ते माटे जो कोईने तेथी अन्याय थयो होय तो तेमाटे अमो अंतःकरणपूर्वक क्षमा चाहिए छीए.

कॉन्फरन्सना अधिवेशन वखते पोलीसनी हाजरी जोवामां आवी ते बाबत कॉन्फरन्सना कार्यवाहको साथे सीधो के आडकतरो कोई जातनो संबंध नथी ए अमो भार पूर्वक जणाविए छीए. अने पूर्ण खात्री करी आपवा तैयार छीए.

भाइ दामोदर बापुसा बाबतनुं प्रकरण बिलकुल उमेरवानी अमारी इच्छा नहीं हती. परंतु ते भाईए पेहेलाथी अने कॉन्फरन्स पछी पण जे जे कार्य करवानुं चालुं राख्युं छे तेने लिधे तेमनुं स्वरूप खुल्लुं करवानी अमोने जरूर पडी छे. तेमज 'शासनप्रेमीओ' ने बनावी जवामां आ भाइए केवो भाग भजव्यो छे ते पण स्पष्ट करवानी आवश्यकता हती. तेथीज आ कडवो भाग उमेरवानी अमोने आवश्यकता जणाई छे.

मोतीलाल वीरचंद

चीफ सेक्रेटरी.

अनुक्रमणिका.

श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स
सुकृत भंडार फंड.

पोताना नाणानो सदुपयोग करवो होय तो आ खातामां अवश्य मदत करो. जैन धार्मिक केळवणीने अनेक रीते उत्तेजन अपाय छे. दरवरसे धार्मिक हरीफाईनी परीक्षाओ लेवाय छे. अने हजारो जैनोने धर्मनुं सत्य ज्ञान थाय छे. दरेक जैने दरवरसे ओछामां ओछा चार आना जेवी नजीवी रकम आपवाथी केटलुं पुण्यकार्य थाय छे तेनो जरूर विचार करवो.

मानद सेक्रेटरीओ
जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स
पायधुनी, मुंबई नं. ३

छत्रपति शिवाजी महाराज.

काशीजीकी कला जाती मंदिरकी मशीद होती
शिवाजी नहीं होत तो सुन्नत होत सबकी

आद्य निवेदन

जुन्नर मुकामे मळेलां आपणी श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सना तेरमां अधिवेशननो विस्तृत अहेवाल जैनसमाज समक्ष रजु करतां अमने घणोज हर्ष थाय छे. महाराष्ट्रनी विलक्षणता, बुद्धिमत्ता अने गौरव काळजुना छे. ए माटे बे मत होई शके नहिं. जेम समस्त हिंदनी दृष्टिए तेम जैन समाजनी दृष्टिए पण आ विलक्षणता, बुद्धिमत्ता अने गौरव आपणां जुन्नर मुकामे मळेलां अधिवेशने पुरवार करी आप्यां छे अने श्रीमती कॉन्फरन्सदेवीनो अनेक विघ्नो अनेक विटंबणाओ छतां विजयध्वज जैन समाजपर फरकाव्यो छे. ए जोतां महाराष्ट्रने मगरुरी लेवा जे तक मळी छे ते बदल जैन समाजना अमे ऋणी छीए.

महाराष्ट्रीय प्रान्तिक परिषद्ने जुन्नर तालुकाना श्री संघ तरफथी शेठ चुनीलाल सरूपचंदे मालेगामना अधिवेशनमां आमंत्रण आप्यूं त्यारपछी उक्त परिषदना कार्यवाहकोने जुन्नरमां मजकूर अधिवेशन मेळववा माटे जुन्नरना संघ समक्ष हाजर थवाना एकाद बे प्रसंग मळ्या. बीजे प्रसंगे महाराष्ट्रना कार्यकर्ताओने अखिल हिंदनी आपणी महासभाना स्थिति संयोग अने तेना अधिवेशननी जरुरीआत विशे सहज विचार उद्भव्यो अने ते केटले दरज्जे शक्य छे ते संबंधे अमारामानां एटले के रा. शेठ चुनीलाल सरूपचंद, मोतीलाल वीरचंद, पोपटलाल रामचंद शाह अने किसनदास मुकनदास विगेरे बंधुओए अनेक दृष्टिए विचार कर्यो अने जुन्नरना श्री संघ साथे चर्चा करी आ महासभाने निमंत्रण आपवा वाटाघाट थई. अनेक मुष्केलीओ जुन्नर जेवा स्थळे नजर समीप खडी करी अने तेनो विस्तृत ख्याल करतां महाराष्ट्रनी अडग वृत्ति अने मक्कम विचार पण घडीभर विमासणवश थयां. परंतु धारेली प्रवृत्ति गमे ते जोखमे पार उतारवा टेवाएला होवाथी आगन्तुक विघ्नोथी अने मुष्केलीओथी लेशपण चलित न थतां जुन्नरना श्री संघे पण आ वात स्वीकारी अने प्रांतिक परिषद् साथे आ अधिवेशन मेळववा विचार कर्यो.

जैन समाजनी चालु परिस्थिती अनेक कुसंप अने क्लेशो तेमज कोम समक्ष पडेला दीक्षा जेवा विवादग्रस्त विषयो, तेमज जोशभेर देशमां अने समाजमां चालती युवक प्रवृत्ति वगेरेथी अमे लेश पण अजाण न हता. परंतु ज्यां शुद्ध बुद्धि, सेवावृत्ति अने तटस्थ दृष्टि होय त्यां अमारे व्हीवा सहज पण कारण न हतुं.

महाराष्ट्र तरफथी जुन्नर मुकामे आ अधिवेशन मेळववामाटे अमे कॉन्फरन्सनी स्टेन्डिंग कमीटी उपर आमंत्रणपत्र पाठव्यो अने अमे रूबरू गया. अने अमारी भावना उक्त

कमीटी अने तेना जनरल सेक्रेटरीओए निरखी अने ए बाबत अखिल हिंदनी स्टेन्डिंग कमेटीना विचार अने सलाह उपर तेमणे छोडी. बाद सदरहु कमिटीना एकाद सिवाय बधा सभ्योए आ अमारूं आमंत्रण स्वीकारवा पोताना स्पष्ट अभिप्रायो रेसीडेन्ट जनरल सेक्रेटरीओ पर मोकली आप्या. अने तेपर मुंबइनी कमेटीए जुन्नरनुं सदरहू आमंत्रण स्वीकारवा सर्वानुमते ठराव कर्यो.

आ स्थळे अमने सखेद नोंध करवा फरज पडे छे के, कॉन्फरन्सना एक वखतना एक एसिस्टन्ट जनरल सेक्रेटरी मि. दामोदर बापूसा येवलावाळा जेओए अत्यारसुधी कॉन्फरन्सनी प्रवृत्तीने टेको आप्यो छतां तेनाज ठरावोनुं उलंघन करी म्होटी उमरे लग्न करी महाराष्ट्रमां पोतानी स्थिति कफोडी करी छे. तेमणे पोतानी कफोडी स्थितीने महाराष्ट्रमां मळनार आ अधिवेशन संबंधे जे अभिप्राय आपी प्रवृत्ति धारण करी तेथी विशेष कफोडी बनावी पोतापर एक हमेशनो आरोप वहोर्यो छे ! अहीं ए पण नोंधवा अमे चुकीए नहिं के आ बन्धु पोताथी बने तेटली विटंबणाओ अने विघ्नो अमारापर लादवा पोताना बधा प्रयत्नो करवामां चूक्या नथी !

समाजनी सेवाना आ अनुपम कार्यमां हमेशां बने छे तेम अमने घणी मुष्केलीओ एक पछी एक नडी हती. परंतु ' विघ्नैः पुनः पुनरपि प्रतिहन्यमाना, प्रारब्धमुत्तमजना न परित्यजन्ति ' ए न्याए अमे अमारा साहसमां अडग रह्या. अने आजे अमो मगरुरी साथे कही शकीए छीए के महाराष्ट्रने आंगणे विजय वरमाळ श्रीमती कॉन्फरन्स देवीए पहेरी छे.

महाराष्ट्रनी वती जुन्नरनुं आमंत्रण स्वीकारतां संघनी सभा मळी स्वागतसमितिनी रचना थई अने समाजना सदभाग्ये श्रीयुत शेठ चुनीलाल सरूपचंद राजुरीकर जेवा बाहोश धर्मप्रेमी अने प्रगतिशील स्वागताध्यक्ष अमने सांपड्या. कार्य जोशभेर आगळ धपवा लाग्युं अमारामाना उपर जणावेल बंधुओ भाई श्री. चुनीलाल सरूपचंद, मोतीलाल वीरचंद, पोपटलाल शाह, किसनदास भुकनदास अने बालचंद हिराचंद, मोतीलाल चुनीलाल तथा जुन्नर संघना सभ्यो ए वगेरेए आखा महाराष्ट्रमां संख्याबंध गामोमां प्रवास करी प्रचार कार्य कर्युं अने उपरोक्त सर्व बंधुओए पोताना धंधारोजगार वीगेरेनो भोग आपी अतुल स्वार्थत्याग करी समाजनी सेवा करवानी तक लिधी हती. अने घणे स्थळेथी स्वागत समितिना सभ्यो मेळव्या हता. स्वागतसमितिनी टिकीटोना अनुक्रमे रुपिया १००, ५०, २५, अने १० ना चार विभाग पाडवामां आव्या हता. दरेक विभागमां जे सज्जनोए जोडावा कृपा करी हती तेओना मुबारक नामो पाछळ आपवामां आव्यां छे.

आ उपरांत कॉन्फरन्सना धोरण प्रमाणे भोजन टिकिटना रु. बे न लेवानुं ठरावता बहारगामथी आवनार तेमज गामना स्थानिक वसनाराओ माटे भोजन विना लवाजम

आपवानुं ठरावी स्वामी वात्सल्यनुं महतपुण्य उपार्जन करवानुं श्रीसंघे ठराव्युं हतु. आ काममाटे केटलाक बंधुओए खास भोजन भेटनी रकमो आपवा उदारता दर्शावी हती. तेओना शुभ नामो पण पाछळ जोडवामां आव्या छे.

निर्णीत थयेली बेठक माटे एक बाहोश अने कटाकटीना प्रसंगमांथी पार उतारे तेवा सुकानीनी जरूरीआते अमने अति मुंझवणमां नाख्या हता. परंतु समाजना सद्‌भागे जैन समाज भूषण शेठ रवजी भाई शोजपाळ जेवा शांतमूर्ति व्यवहारू अने "सारी समज" धरावता कुनेहबाज व्यापारी पर अमारी अने मुंबईना आगेवानोनी नजर पडतां तेमने डेप्युटेशन लई मळवा जतां तेमणे अमारी विज्ञप्तिनो स्वीकार करी अमारी मुंझवण टाळी हती. आ समाचार जाहेर थतां समाजमां तेमनी पसंदगी वधावी लेवामां आवी हती अने परिणामे कार्यकर्ताओनो उत्साह द्विगुणित थयो, अने परिषदनी तैयारी ओ तडामार चाली. भोजन, उतारा, मंडप ड्राफ्ट, रेझोल्युशन, संगीत, आरोग्य, स्वयंसेवक विगेरे कमिटीओ निमाई अने दरेके सुप्रत थएल कार्य अंतःकरणपूर्वक उपाडी लिधुं.

महाराष्ट्रीय जैन श्वे. कॉन्फरन्सना चोथा अधिवेशनमाटे प्रमुख तरीके बार्शीवाळा धर्मप्रेमी सद्‌गृहस्थ शेठ गुलचंदजी जोतीराम बलदोटाने पसंद करवामां आव्या हता. तेमज जैन महिला परिषदमाटे अखंड सौ. श्रीमती गुलाब बेहेन मकनजी मेहेताने प्रमुख तरीके चुंटी काढवाथी लोकोमां कॉन्फरन्सना सांगोपांग कार्यनी यशस्वितामाटे खात्री आवी गई हती. अने दरेक कार्यमां उत्साह द्विगुणित थयो हतो.

जुन्नर रेल्वे स्टेशनथी ५० थी ६० माईल जेटले दूर आवेलुं न्हानुं गाम होवाथी उतारा, भोजन अने मंडपना कार्योमां अमने घणी तैयारीओ अने बहारनी मददनी जरूरीआत पडी हती. आ बधी कमिटीओए घणुं सुंदर अने व्यवस्थित कार्य कर्युं हतुं. एटलुंज नहीं पण मुंबई जेवी अलकापुरीनी तैयारीओ साथे सरखावतां पण जुन्नरनी तैयारीओ अधिक हती. एम कहीए तो अतिशयोक्ति नज गणाय. केमके अहिं अमारे जातमेहनत, जातिदेखरेख अने केटलीक सामग्रीओ माटे बहारनी सहाय, वगेरेनी जरूर हती.

जुन्नर शेहेरनी ऐतिहासिक महत्ता तेमज त्यां आववामाटे रस्ताओनी माहिती तेमज गामनी बीजी सगवडो विगेरे बाबतोमाटेनी माहीती उपराउपर जाहेर पेपरोमां प्रगट करवामां आवी हती. अधिवेशन बिलकुल नजीक आवतां रेलवे हडताळ एकदम फाटी निकळी हती. तेवेळा सत्तावाळाओ साथे पत्र अने तार व्यवहार करी लोकोने पूरी खबर आपवामां आवी हती अने अत्रे पधारनार प्रतिनिधि बंधुओ माटे दरेक सगवड करी आपवामां आवी हती.

समाजना तोफानी वातावरणथी अमे बिनवाकेफ रह्या नहोता एटले देशभरमां चालेली युवक प्रवृत्तिमां आपणी समाजनी शामेलगिरी अने ते सामे ' सोसायटी ' ना नामे चालती स्थितिचुस्तता वच्चे संघर्षणना समाचारो अमारा काने अथडाया हता. आ संघर्षण महाराष्ट्रनी तटस्थताने स्पर्श्यु नहोतुं. एटले ए बन्नेमांथी जे गुंडाशाही अगर तोफानी वलण अख्त्यार करे तेने पहोंची वळवामाटे महाराष्ट्रनी तैयारी संपूर्ण हती.

कोई कोई वर्तमानपत्रोए परिषदुनी प्रवृत्ति अने कार्यकर्ताओनी मेहनतने उत्तेजीत करवाने बदले तेओने केम निष्फळता मळे ते दिशामां पोताना प्रयासो कर्या हता. काम करनाराओ ऊपर अंगत आक्षेपो करवा पण चुक्या नहोता. जे वखते तेओए परिषदुनी प्रवृत्तिने पोषी सुदृढ बनाववा जरूर हती, तेवखते तेमणे आक्षेपक वृत्ति धारण करी हती. ए खरेखर दिलगीर थवा जेवूं छे.

आ अधिवेशनने सफळ बनाववा दरेक कमिटीए भगीरथ प्रयत्नो कर्या हता. एटलूंज नहि पण प्रतिनिधिओ प्रेक्षको वगेरे अन्य आवनार बंधुओनी घटती सगवडो साचववा जाते परिश्रम लई नानामां न्हानां कार्यो करवामां पण लेशमात्र संकोच धर्यो नहोता. मंडपने सुशोभित मनोरम्य अने जेम बने तेम ओछो खर्चाळ बनाववामां आव्यो हतो. अेबदल मंडप कमिटीना सभ्यो तथा शेठ किसनदास मुकनदासनी अतुल सेवानी अमे कदर करीए छीए.

भोजन कमिटीए पण जे गोठवणो करी हती ते संबंधे विस्तृत उल्लेख ऊक्त कमिटीनी कार्यवाहीमांथी मली शके तेम छे. छतां आ स्थळे पुनः ध्यान खेंचवा रजा लइए छीए के शेठ राजाराम भाई, केशवलाल रायचंद, हिराचंद भाईचंद, मोतीचंद गिरधरलाल, दलपत रवचंद, केशवलाल नथुभाई, माणकचंद वीरचंद विगेरे बंधुओए संपूर्ण श्रम सेव्यो हतो अने जाते काम करवा मुद्दांतमे अचकाया नहोता. ए तेमनी सेवावृत्ति बतावे छे.

उतारा कमिटीना सभ्योए बहुज व्यवस्थित रीते सुंदर कार्य कर्यु हतुं. बधा उताराओनो एक सुंदर नकशो तैयार कर्यो हतो. तथा आवनाराओने पाणी दिवाबती स्वयंसेवको वगेरेनी दोरवणी वगेरे दरेक सगवडो पुरी पाडी हती. हजारो माणसने आवतानी साथे योग्य निर्णित स्थळे पहोंचता करवामां संपूर्ण काळजी राखी हती. अने रातना दोढ वाग्या जेवा घणा विचित्र समये जुन्नरमा पहोंची कार्यकर्ताओने मुष्केली उभी करवानुं जेमणे दुरस्त धार्यु हतुं तेमने पण ते वखते जाते जई घटती सगवडो आपी हती आ कमिटीना सभ्यो उपरांत प्रमुख अने सेक्रेटरीओए नोंध अने तारीफ लायक सेवा बजावी हती. तेमांपण शेठ चुनीलाल रवचंद, बापूलाल बालुभाई, ताराचंद मगनलाल, लीलाचंद देवचंद विगेरे बंधुओनी सेवा अपूर्व हती.

स्वयंसेवकोनी फरज विचारतां एटलु केहवुं जोईए के युवान जैन बंधुओ पोताना सामाजिक दरजानी परवा कर्या वगर एक बीजा साथे संपूर्ण सहयोग साधी गमे ते जातनी सेवाओ सोंपवामां आवे ते मुंगे मोढे उठावे ए कांई न्हानी सुनी वात नथी. युवान धगतुं लोही सामाजिक सेवा पासे केटलुं शीर झुकावी कांई करे छे ते जोवानुं आवा प्रसंगोनी कसोटी पुरूं पाडे छे त्यारे आपणा युवानो परत्वे सहज मान उत्पन्न थाय छे. दरेक कमिटी, दरेक उतारा, ऑफिस अने दरेक व्यवस्थामां स्वयंसेवक बंधुओए घणी किमती अने प्रशंसनीय सेवा बजावी छे. स्वयंसेवको जुदे जुदे स्थळेथी पोताना खर्चे आव्या हता. एटलूंज नहिं पण पोशाक (युनिफॉर्म) पण पोताना खर्चे तेओए तयार कर्यो हतो. स्वयंसेवको माटेनी अरजीओ बहारना देशावरनी घणी आवी हती. परंतु फक्त महाराष्ट्रना स्वयंसेवकोज दाखल करवानुं धोरण राखेल होवाथी बहार देशावरना स्वयंसेवकोनी अरजीओ रद करवामां आवी हती. आ स्थळे विशेष तारीफ लायक बीना तो ए नोंधवा लायक छे के, रसोडामां पीरसवा अने वासणो उंचकवा सुद्धान्तनुं कार्य पण आ बन्धुओए कर्यु छे. अमे आ स्थळे सर्वे स्वयंसेवक बंधुओने खरा हार्दिक धन्यवाद आपीए छीए. अने इच्छीए छीए के, आपणा युवानो आवी अनुपम सेवावृत्ति केळवी समाजसेवानुं अनोखुं कार्य बजाववा तंदुरस्त अने दीर्घायुषी बनो.

संगीत अने आरोग्य विषयक समितिओए पण पोताने सुप्रत थएला कार्यो यथास्थित बनाव्या हता.

पुनथी के तळेगामथी जुन्नर आवता पेसंजरोनी संख्या असाधारण वधी पडे अने वखतऊपर जुन्नर पधारनार प्रतिनिधिओने भाडु वधारे पडतु आपवु पडे ए कल्पना ध्यानमां राखी मोटारवाळाओ साथे लखत करी भाडु नकी करी राख्युं हतु. जेथी मोटारवाळाओ गमे तेम भाडु वधारी शके नही. आ व्यवस्था मुजब जता अने आवता पेसंजरोने बराबर रीतसर भाडु आपवु पडयु हतु. अने कोईने पण फरयाद करवाने कारण न हतु.

स्थानिक म्युनिसिपालिटीए आ अधिवेशनने अंगे खास गाठवणो आरोग्यने अंगे करी हती. एटलुंज नहीं पण रस्तारिपेर आदि कार्यो पण म्होटे खर्चे करी जैन समाजनी एक अच्छी सेवा बजावी हती. जुन्नर शेहेर सुधराई तरफथी अधिवेशनना प्रमुख महाशयने एक मानपत्र एनायत कर्यु हतुं ए एक हर्षपूर्वक नोंध करवा लायक. बिना एटला माटे गणी शकाय के सुधराईना प्रमुख वगेरे होदेदारो तेमज सुधराईना मेंबर साहेबो जैनेतर होवा छतां आपणी सामाजीक प्रवृत्तिना नायकने तेमणे वधाव्या छे.

आ स्थळे एटलुं पण विशेष कहेवुं आवश्यक छे के, आ अधिवेशन अंगे काम करनारा अमारामाना घणा राष्ट्रनी हीलचाल अने महासभामां जोडाएला होवाथी जैनो उपरांत घणा जैनेतर बंधुओ साथे निकटनो परिचय धरावता होवाथी अमारां आ महद् कार्यमां अमने घणा जैनेतर बंधुओनो हार्दिक टेको अने मदद पण घणा सहायक निवड्यां छे. श्रीयुत रघुनाथ कृष्ण जोशी वकील विगेरे बंधुओए केटलीएक कटोकटीनी वेळाए अपूर्व मदद आपी छे. ते बदल ते सर्व बंधुओप्रत्ये आभारनी लागणी अत्रे प्रदर्शित करीए छीए.

प्रमुखश्रीनी पुना अने जुन्नर मुकामे थएल पधरामणनि प्रसंगो अति रम्य अने अजोड हता. अने जैन तेमज जैनेतर बंधुओनो ते प्रसंगे तीव्र उत्साह स्पष्ट तरी आवतो हतो. प्रमूखश्रीना आगमन प्रसंगे ऊपर जणा[illegible] मूजब सरघसना आकारमां तेओश्रीनी पधरामणी अधिवेशन मंडपमां करवामां आवी हती. अने त्यां सुधराई तथा शेहर तरफथी सत्कार आवकार अने मानपत्र आपवामां आव्या हता. बाद सांजना मारवाडी संमेलन मळ्युं हतुं. तेना प्रमुख अहमदनगरना एक आगेवान वकील श्रीमान् कुंदनमलजी फीरोदीआ बी. ए. एलएल. बी. हता. आ संमेलन अत्यंत स्फूर्तिजनक अने यशस्वी निवडयुं हतुं. ए वखते बिजा केटलाएक विद्वान गृहस्थोए मननीय भाषणो कर्या हता. जे मारवाडी बंधुओ ऊपरांत अन्य बंधुओमाटे पण ऊपकारक थया हता. प्रमुखश्री पधार्या पछी बीजो दिवस एटले ता. ८–२–३० नो दिन बेठकनो प्रथम दिवस होई प्रतिनिधिओ, प्रेक्षको विगेरेना टिकीट ऑफिस ऊपर भारे दरोरो हतो. केटलाक बिन चुंटाएला बंधुओए पण प्रतिनिधिनी टिकीटो खरीदवामाटे दुराग्रह पकडयो हतो. परंतु बंधारण पुरःसर तेमने अमारे सखेद ना पाडवा फरज पडी हती. आ बंधुओ प्रतिनिधिओनी टिकीटो कोने आपवी तेने लगता कायदाथी अणजाण नहोता. परंतु इरादापूर्वक तेमणे आवी गेरवाजवी मागणी दबाण पूर्वक करी हती. अम तेओना पाछळना खेदकारक अने तिरस्कारने लायक वलण अने प्रवृत्तीए साबीत कर्युं हतुं.

तिकीट कमीटीना सभ्यो ऊपर आ बंधुओए जे दबाण कर्युं हतुं अने तथी तेमने जे शांति अने व्यवस्था जाळववी पडी हती ते खरेखरज [illegible] लायक हती. अने हीसाब गणवामां दरेक प्रतिनिधि प्रेक्षक के स्वागत समितिना सभ्योना नामो नोंधी पछी तपास [illegible]वामां जे [illegible]पलता अने हुशीआरी वापरवी पडती हती ते खरेखर प्रशंसनी[illegible] हती. भाई [illegible]सनदास [illegible]खणदास, मोतीलाल [illegible]नालाल विगेरे बंधुओ ऊपरांत मुंबई ओफीसना से[illegible]टरी मि. हरीलाल भाई अने मि. मोदीनी सेवा वखाणवा लायक हती.

आ अधिवेशनमां विघ्नो उ[illegible]स्थित कर[illegible]ना भणकारा अमने आगली सांजथीज पडवा मांड्या हता. अने वळती सवारे पण तेवा सूरो अमारा काने अथडाया हता.

आ कहेवाता शासनप्रेमी बंधुओए पोताना सामानना गाडाओ मंडपना प्रवेशद्वार आगळ खडा करी मंडपनो रस्तो रुंधी नाख्यो हतो. अने मंडपमां उतरवा सगवड करी आपवा मांगणी करी हती. अने एम धांदल करी मंडप कबजे करी राखवानी तेमनी नेम स्पष्ट मालम पडती हती. मंडपमां लोको अंदर प्रवेश न करे तेवी तजवीज करवा मांडी हती. तेमने सेक्रेटरीए घणुं समजाववाबाद ते गाडाओ त्यांथी खसेडवामां आव्या हता. मुंबई समाचारमां प्रकाशित थएलां प्रमुख महाशयना व्याख्यान संबंधे केटलीक टीकाओ कहेवाता 'शासन प्रेमी' ओए करी चिंथरा फाडवानुं कार्य शरुं कर्युं हतुं. तेओनी संख्या २००-३०० थी वधु नहोती परंतु ज्यां तुफान मचाववानी एकज नेम होय त्यां तेओ घणो शोर मचावे तेमां नवाई नथी. मुंबईनी भांगी पडेली सभामां जे नामो पोताना पक्षना घुसाडवा तेओ फाव्या नहोता. तेज नामोवाळा पोताना पक्षनाओने मुंबईनी उक्त काम कर्या विना भांगी पडेली सभामां रजू थएलां होवाथी तेने पण टिकीटो आपवानो कदाग्रह पण रजु कर्यो अने तुफानना पगरण मांड्या. तेओने शांति राखी समाधानना मार्गो दाखववामां आव्या. पोताना वांधा बेठक अने विषय विचारिणी समितिमां रजु करवा जणाववामां आव्या छतां तेओ झनूनपर चडी वगर टिकिटोए मंडपमां घुसवा प्रयत्नो कर्या. जेओ कायदेसर चुंटाई आवेला तेओमांना घणाओए पण आ तोफानमां शामेल थवाना इरादाथी टिकीटो खरीदी नहीं. अने पाशवद्वत्तिनो आश्रय लई तोफान मचाववा लाग्या. मंडपमां वगर टिकिट घुसतां कायदेसररीते स्वयंसेवको तेमने अटकाव्या. त्यारे मारामारी धक्कामुक्की शरु करी पथ्थरो मंडप ऊपर फेंकवा लाग्या. अने बे स्वयंसेवकोने बेशुद्ध बन्या त्यांसुधी मार मारवामां आ अहिंसाना पुजारीओ अने कहेवाता 'शासन प्रेमीओ' ए पोतानी इतिकर्तव्यता मानी. तुरतज हत्यारबंद पोलीस, सबजज, फोजदार, सबइन्स्पेक्टर विगेरे तोफानना स्थळे आवी पहोंच्या अने टोळाने विखेरी नाख्युं. शहेरमां रस्ताऊपर कॉन्फरन्स ऑफिसऊपर मंडप आगळ अने तोफानीओना लतामां हथीआरबंद पोलीस गोठवाई चुकी.

आटली धांधल मचाव्या छतां अमे अमारी संपूर्ण शांति अने तटस्थता जाळवी अने उश्केराएला युवान स्वयंसेवकोने काबूमां राख्या. जो तेम न बन्युं होत तो मामलो घणो गंभीर बनवा पामत.

आ संबंधे कॉन्फरन्सना जनरल सेक्रेटरीओए जे खुलासो बहार पाड्यो छे ते आ रिपोर्टमां शामेल करवामां आव्यो छे. एटले विशेष नोंध करवी आवश्यक जणाती नथी. आटली प्रस्तावना थयापछी कहेवुं भाग्येज जरुरी जणाशे के महाराष्ट्रना अमारा बंधुओए समस्त हिंदनी जैन महासस्थानुं अधिवेशन बोलाववानुं म्होटुं साहस खेडयुं हतुं अने ते तमाम वस्तु अने परिस्थितीना संपूर्ण मानसाथे समजेलाहोवाथी आ महान् प्रसंग प्राप्त थाय छे एम महाराष्ट्रे विचार्युं त्यारे ए कांटाळी शय्याथी सहेज पण अचकाया नहीं. केटलांक

दुषित हृदयोए एवी पण कुशंकाओ करी के जुन्नरमां अधिवेशन मेळववामां आगेवानो दावपेच रम्या हता. तेवाओए समजी लेवुं के ए बधा मलिन हृदयना उद्गारो छे अने हार्य पक्षाना विचारो छे.

जैन समाजना समस्त हिंदना जूदा जूदा विभागामांथी पंजाब मारवाड जेटला दूरना प्रातिनिधी साहेबोए पण पधारी अमने अमारा कार्यमां जे सहाय अने सफळता आपी शिवाजीनी जन्मभूमिने उजाळी छे तेबदल जैन समाजनो अमे अंतःकरणपूर्वक आभार मानीए छीए. अमाराथी शासन अने समाजनी यथाशक्य सेवा अमे बजावी छे छतां कांई न्यूनाधिकता थई होय तो तेबदल क्षमा चाहीए छीए.

आद्य निवेदन पूर्ण करवा पेहेला अमारे एक महत्वनी बिना अत्रे नोंधवानी अगत्य जणाय छे. कॉन्फरन्सनी कार्यवाही शरू करवा विचार करता कॉन्फरन्सना स्वागताध्यक्षज नही पण प्रत्यक्ष आत्मा जेवा शेठ चुनीलाल सरूपचंद राजुरीकरे एक नवी मोटार खरीदी कॉन्फरन्सना कार्यमाटे अर्पण करी हती. आ मोटारमां कॉन्फरन्सना प्रचारकार्य माटे अने अन्य व्यवस्था माटे लगभग ७५०० माइलनो प्रवास करवामां आव्यो हतो. आटला प्रवास पछी मोटारनी केटली दुर्दशा थई हशे तेतो तेना अनुभवीओज कही शके तेम छे. आ मोटारने लीधेज आवुं असाधारण कार्य उपाडी लेई ते सांगोपांग यशस्वी करवामां फतेह मळी छे, एम केहेवुं अतिशयोक्ति भर्युं नथी. आ कार्यमाटे शेठ चुनिलाल अने तेमना लघु बंधु भाई तुळजारामना जेटला उपकार मानिये तेटला ओछाज छे. आ मोटारमां तेमने रु. १५०० नी खोट गई छे ए स्पष्टज छे. ए बन्ने बंधुओनी उदारता अने कॉन्फरन्सना कार्यमाटे अखूट प्रेमनी निशानी छे. ए एमनुं स्मारक आ रिपोर्ट साथे खास अखंड जळवाई रेहेशे एवी अमारी खात्री छे.

जुन्नर श्री संघना केटलाएक प्रमुख आगेवान गृहस्थो.

रिसेप्शन कमिटी.

ता. ९-१२-२९ ना रोज जुन्नरना श्रीसंघनी एक सभा मली हती. जेवखते सर्वानुमते ठरावशमां आव्युं हतुं के, समस्त महाराष्ट्रनी एक स्वागत समिति स्थापवी. आ समितिमां तेजवखते जुन्नरवासीओ तथा महाराष्ट्रना जूदा जूदा कार्यकर्ताओ जेओ हाजर हता तेमणे पोतानां नामो नोंधाव्या हता. आ समितिमां जोडाएला एकंदर सभ्योना नामनी टीप पाछळ आपवामं आवी छे. आ समितिनी बेठक जूदे जूदे वखते पंधर वखत मली हती अने कॉन्फरन्सनी बेठक फतेहमंद बनाववामाटे योग्य चर्चाओ, हकीकतो अने कार्यपद्धतिमाटे विचारणा चलाववामां आवी हती. जुन्नर जेवा स्थळमां संख्याबंध प्रतिनिधिओ अने प्रेक्षकोनी सगवडो जाळववा विगेरे कार्यमाटे पेटा समितिओ निमवामं आवी हती. स्वागत समितिमाटे नीचेनी निमणुंको सर्वानुमते करवामं आवी हती.

१ प्रमुख— शेठ चुनीलाल सरूपचंद राजुरीकर.

१ उपप्रमुख—,, मोतीचंद दलीचंद.
२ ,, ,, मोतीचंद पितांबर.
३ ,, ,, मोतीचंद गिरधर.
४ ,, ,, शंकरलाल छोटमलजी.

चीफसेक्रेटरी— शेठ मोतीलाल वीरचंद.

सेक्रेटरीओ— ,, बाबुलाल लखमीचंद.
,, ,, मणीलाल डाह्याभाई.
खजानची— ,, कचुभाई [illegible]चंद.
,, ,, मोहनलाल कंकुचंद.

उतारा कमेटीनो रिपोर्ट.

शेठ चुनीलाल खचंद—प्रमुख.
शेठ बापुलाल बालुभाई—सेक्रेटरी

शेठ लीलाचंद देवचंद.	शेठ नेनसुख छोटमल.
,, रमणलाल लखमीचंद.	,, बाबुलाल चंदनमल.
,, मणीलाल नानचंद.	,, रिखवदास चंदनमल.
,, चंदुलाल निहालचंद.	,, फुलचंद रतनचंद.
,, मणीलाल मोहनलाल.	,, बाबुलाल बालुभाई.
,, वीरचंद खेमचंद.	,, भागचंद देवचंद.
,, लालचंद मुळचंद.	

आ सभ्योनी निमणूक करवामां आवी हती. कमीटीनी ऑफिस खोलवामां आवी हती. अने नीचे जणाव्या मुजब उताराओ तेमां केटला गृहस्थो समाई शकशे तेनी विगतसाथे नक्की करवामां आव्या हता. तेमज उतारानी सगवडो मुजब कया भागना प्रतिनिधिओ कया भागमां उतारवामां आवे ते धोरण नक्की करवामां आव्युं हतुं. गामनो नकशो करी तेमां दरेक उतारानी नोंध लीधी हती अने तेनी नकलो करी कार्यकर्ताओने ते पुरा पाडवामां आव्या हता. दरेक उतारे पाणी, दीवाबत्ती अने अन्य सगवडो उपर पुरतु ध्यान आपवामां आव्युं हतुं.

आ जग्याए एक नोंधवा लायक बिना एवी बनी हती के, दरेक उतारे आपवामां आवेल माटीना वासणो काचा निकळ्या हता. अने आटला माणसोने पाणी पुरु पाडवामां मोटी मुष्केली उभी थई हती. जुन्नर जेवा एक नाना शेहेरमां वासणो पूरा पाडवा केटलुं मुष्केल होय ते समजी शकाय तेम छे. आवे वखते अमारा स्वागताध्यक्ष शेठ चुनीलाल सरूपचंदे एकदम गामडाओमां फरवानुं नक्की करी एक रातमां पुरेपुरा वासणो पुरा पाड्या हता. ए शासनदेवनी मोटी कृपा हती.

जुन्नर शेहेर रेल्वेथी घणुं छेटे होवाथी प्यासेंजरो गमे ते वखते अत्रे आवता रहे ए स्वाभाविक हतुं. ते बधी अगवडोने पोहोंची वळवामाटे गामना भागोळे चोवीसे कलाक स्वयंसेवको अने कमीटीना सभ्यो हाजर रह्या हता. अने दरेक मोटारने तेनी नक्की करेली जग्याए वगर विलंबे पोहोंचाडवामां आवती हती. दरेक उतारे सवार सांज मुलाकात लेई दरेक तजवीज बराबर करी देवामां आवती हती. केटलाएक बंधुओए रातना १॥–२ वागे पधारी उताराओनी मागणी करी हती. ते वेळाए पण अमाराथी बनती सेवाओ अमोए अर्पण करी हती. अमारा कार्यमां स्वयंसेवक बंधुओए घणी सारी मदद आपी हती.

आ जग्याए एक नोंधवा लायक बिना ए हती के, कमीटीना सेक्रेटरी भाई बापुलाल बालुभाईना बंधुनो घणो महत्वनो केस मुंबईमां चालतो हतो पण तेतरफ दुर्लक्ष करी तेओए खास कॉन्फरन्सना कार्यनुं महत्व जाणी उतारा कमीटीनुं कार्य पूर्ण कर्युं हतुं.

उताराओनुं लिष्ट.

पणसुंबा वार्ड—शांतिनगर श्री शांतिनाथ मंदिर, माणेक बाग शांतिनगर—रसोडुं तथा भोजन गृह, शिरूभाईनो वाडो—स्त्रियोमाटे भोजनगृह. जैन उपाश्रय. मंदिरसामे भोजनसाहित्य कोठी. रा. बापु गबाजीनुं घर (१५ माणसो)

सदाबजार—शेठ पोपटलाल लल्लुभाई (१०) शेठ बापुलाल लखमीचंद (१५) श्री· नारायण हरि तोडकर (९) शेठ लीलाचंद देवचंद (२०) श्री. नारायण हरि शेट पुरवंत (१५०) आ उतारो खास प्रमुख साहेब माटे आपवामां आव्यो हतो. शेठ मोतचिंद पीतांबर (५०) शेठ कचुभाई पानाचंद (१०) शेठ फतेचंद नेमचंद (५) शेठ रमणलाल लखमीचंद (१५) शेठ बापुलाल बालुभाई (२५) शेठ चुनीलाल अमीचंद (१०) रा. बबन धोंडू पुरवंत (२०) शेठ मोहनलाल कंकुचंद (२०) तथा वखार (५०) देवीनुं मंदिर (७५)

मंगळवार पेठ—शेठ मणीलाल नानचंद (२०) शेठ हीराचंद भाईचंद (१०) रा. माधव रघुनाथ (२५) शेठ मणीलाल नानचंद (४०) शेठ मगनदास रामचंद (३५) शेठ केशवलाल नथुभाई (१००) शेठ मोतीचंद दलीचंद (५०) शेठ चंदुलाल न्याहालचंद (५०) कॉन्फरन्सना खास कार्यकर्ताओ सेक्रेटरी साहेबो तथा महिला परिषदना प्रमुख अ. सौ. गुलाब बेहेन विगेरे अहिंया उतर्या हता. भाई चंदुलाले पूरेपूरी उत्तम सगवड पोते जाते करी हती. शेठ भिकुभाई रवचंद (१०) रा. बळवंत तात्या पुरवंत (७५) शेठ बापुलाल बालुभाई (२५) शेठ मोहनलाल छगनलाल (२५) शेठ छगनदास मानचंद (१०) शेठ कचुभाई धरमचंद (१५) शेठ [illegible] रा. [illegible]ळजासिग (१०)

कागदी वाडो—रा. हरिभाऊ टणू—कॉन्फरन्सनुं ऑफिस अहिंया राखवामां आव्युं हतुं. शेठ हरकचंद ताराचंद (२५) अहिंया सेवासमितिनुं ऑफिस पेहेलां हतुं. कॉन्फरन्समाटे बहारगामथी खास कार्यकर्ताओ पोताना कुटुंबिओ साथे महिनाओसुधी खानगी रसोडु करी रहेला हता. अने कॉन्फरन्सना प्राथमिक विचारो अने तमाम योजनाओ एज घरमां घडी काढवामां आवी हती. शेठ खूपचंद भाईचंद आ घरमां महारा

ष्ट्रीय जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सना प्रमुख साहेबनो उतारो आपवामां आव्यो हतो. शेठ केशवलाल डाह्याभाई (२०) शेठ प्रेमचंद हरिचंद (२५) शेठ भिकुभाई कंकुचंद (५०) शेठ गोतमचंद माणेकचंद (२५) शेठ मोतीचंद पीतांबर कागदीवाडावाळा (७) शेठ कचुभाई पानाचंद (२५)

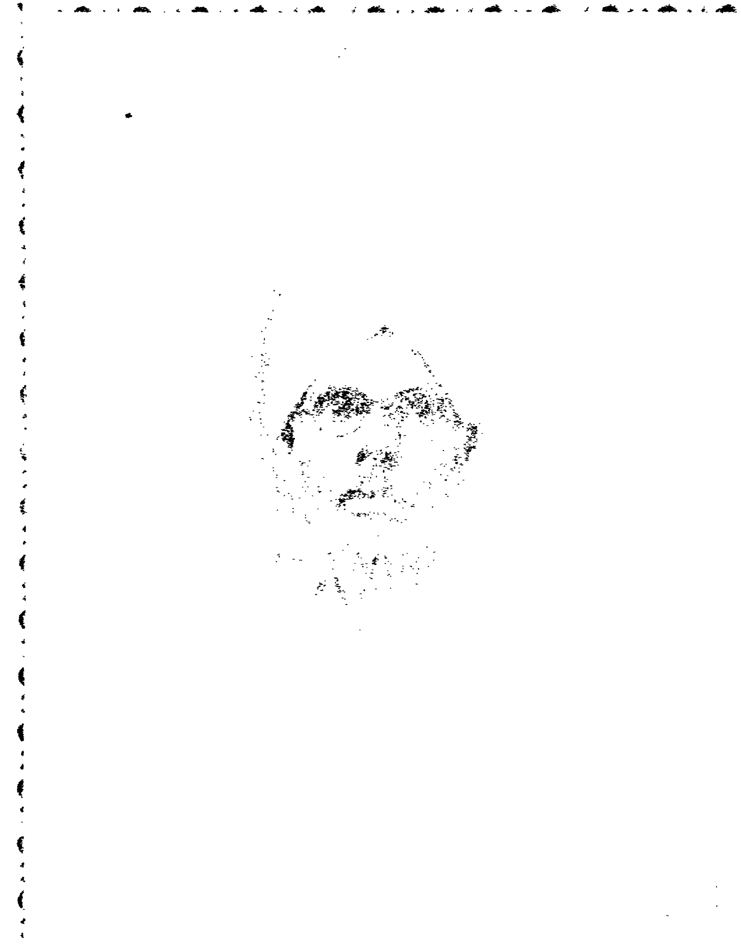
बुधवार पेठ—शेठ नूरमहमद (५०) मारुती मंदिर (५०) शेठ चुनीलाल रवचंद (उतारा ऑफिस) शेठ चुनीलाल रवचंदनुं रेहेतुं घर (४०) शेठ सुरेंद्र बापुलाल (२५) जनधर्म शाळा (२००) शेठ नगीनदास हीराचंद (१०) शेठ दलपत रवचंद (१५०) आ मकानमां केटलाएक केहेवाता शासन प्रेमीओने उतारो आपवामां आव्या हतो. घरना मालेक शेठ दलपतभाईने आ बंधुओए मारमारी बेभान करी नाख्या हता. शेठ केशवलाल वीरचंद (१००) आ मकान पूर्वोक्त मकानना जोडमांज आवेलुं छे त्यांपण शासनप्रेमीओने उतारो आपवामं आव्यो हतो. आ बन्ने मकानो श्री पार्श्वनाथ मंदिरना बिलकुल सामे छे. अने त्यांथी कॉन्फरन्सनो मंडप ३ मिनिटना रस्ता ऊपर आवेल हतो. उतारा कमीटीए आ जग्यानी जोडे उकाळेलु पाणी वापरनारा व्रतधारी बंधुओमाटे पाणी ठारी राख्युं हतुं. अने ते समजण आपनारा बोर्डोपण गोठववामं आव्यां हता. अने एज जग्यामां बधाओने चहादूध आपवानी गोठवण करी हती. शेठ पोपटलाल छगनलाल (१५) रा. बबन गोपाळ शिंगोटे (२०) रा. शंकरराव वाभळ (१०) तेली पंचनी धर्मशाळा (७५) शेठ माणेकचंद वीरचंद (१०)

रविवार पेठ—शेठ दीपचंद भिकुभाई (१०) रा. रामचंद्र लक्ष्मण खत्री (२०) शेठ पोपटलाल नेमचंद (१००) रा. गणपतराव खत्री (२०) शेठ दीपाजी लालजी (१०) शेठ हंसाजी धुराजी (२५) रा. [illegible]नाथ भाऊ पांडे (१५) रा. धर्माजी गंगाराम तेली (२५) रा. नारायण तुळजाराम खत्री (५०) शेठ वालाजी बक्ताजी (५०) शेठ प्रतापमलजी (१०) शेठ भिकुभाई उगरचंद (७) रा. शंकर गणपत वाभळ (१५) रा. अमृत गणपत फासे (२५) शेठ रतनचंद बालचंद (१०) फणशेवाळी हवेली बेन जडावबाई तरफथी (३००) सोनार पंचनी धर्मशाळा (१००) शेठ हस्तीमल धूडमल (१५) रा. नारायण किसन खत्री (२५) शेठ मूळचंद लालचंद (१०) शेठ [illegible]चंदनमल (२५) शेठ धनराज सुखराज (१५) शेठ पेमराज गंगाराम (१०) शेठ धनराज [illegible] वखार (१०) रा. दत्तात्रय गणेश पांडे (२५) रा. नथु तुकाराम तेली (१०) शेठ रतनचंद मेघराज (२५) शेठ दौलत प्रेमचंद (१५)

कल्याण पेठ—रा. बाळुभाऊ (१०) रा. रामभाऊ जोगळेकर (५०) रा. शंकर पंढरीनाथ भगत (१५) ए मुजब लगभग १०० मकानोमां उताराओ कायम कर्या हता.

श्री. केशवलाल रायचंद, कोतुळ (नगर)
भोजन कमिटीना कार्यवाह

श्री. राजारामभाई मियाचंद, कऱ्हाड (सतारा)
मंत्री, भोजन कमिटी.

भोजन कमिटीनो रिपोर्ट.

प्रमुख—शेठ मोतीचंद दलीचंद जुन्नर.

उपप्रमुख—शेठ दलपतभाई रवचंद. ,,

सेक्रेटरी— ,, राजारामभाई मीआचंद कऱ्हाड.

सभ्यो

शेठ केशवलाल नथुभाई जुन्नर.
,, पोपटलाल छगनलाल ,,
,, हिराचंद भाईचंद ,,
,, माणेकचंद वीरचंद. ,,
,, परसोतम जयचंद पिंपलवंडी
,, केशवलाल रायचंद कंतूल
,, माणेकचंद किसनदास ऊतराणा
,, मोतीचंद डुंगरसी सीनोली

शेठ मोहनलाल कंकुचंद जुन्नर.
,, मणीलाल नानचंद ,,
,, मोहनलाल गोतमचंद ,,
,, दीपचंद गांधी ,,
,, पीतांबर हाथीभाई पिंपलवंडी
,, केशरचंद भारमल मंचर
,, मणीलाल चुनीलाल सीनोली
,, माधवलाल धरमचंद ,,

भोजननी व्यवस्था ए अन्य व्यवस्थाओ पैकी एक अति मुष्केल कार्य गणाय एमां संदेह नथी. चारथी पांच हजार माणसमाटे आ व्यवस्था रेल्वेथी ६० माईल दूर आवेल जुन्नर जेवा स्थळे करवी अने ते पण अनेक श्रीमान् अने विविध देशना वतनीओनी अनुकूळता लक्षमां लई व्यवस्था संभाळवी ए खरेखर कसोटीनुंज कार्य आ समितिमाटे हतुं. जोके ठाम वासण अनाज विगेरेनी जरुरीआतो जुन्नर गाममाथी पूरी पडी हती छतां दूध शाकभाजी तथा बीजी केटलीएक जरुरीआतो माटे पुना जेवा अन्य स्थळोपर आधार राखवो पड्यो हतो. तमाम सामग्री एक मास पूर्वे एकत्रित करी साफसुफ करावी मोटा कोठारमां गोठवी राखवामां आवी हती.

भोजननो मंडप श्री शांतिनाथजीना मंदिर आगळ आवेल विशाळ जग्यामां आपवामां आव्यो हतो. अने तेने शांतिनगर नाम आपवामां आव्युं हतुं. मंडपमां अनेक ब्लाक पाडवामां आव्या हता. अने दरेक ब्लाकमां आसरे १०० माणसो बेशी शके एवी गोठवण करवामां आवी हती.

अनुक्रमे दरेक ब्लाक भराया बाद पीरसवानी अने पीरसवुं थया बाद 'वंदे वीरम्' नो त्रीवार जयनाद कर्याबादज जमण शरु थतुं हतुं. दरेकने पाणी पिवाना वासणो पण पुरा पाडवामां आव्या हता.

भोजन मंडपनी तैयारीओ तथा रसोडानी तैयारीओ पण तेटली ज विकट हती. छतां एकीसाथे बेथी अढी हजार माणसो बेसी शके तेटली गोठवणो राखवामां आवी हती. पकवानादि सुव्यवस्थित अने बगडे नही तेरीते नाना खंडोमां तारनी बारीक जाळीओवाळां द्वारथी सुरक्षित रहे तेरीते राखवामां आवता हता.

आउपरांत जमतां एठूं पडी नरहे बगाड न थाय, शांति सचवाय घोंघाट न थाय, विगेरे बाबतोपर जमनाराओनुं खास लक्ष खेंचाय तेवा अनेक पाटीआं बोर्डो विगेरे स्थळे स्थळे लगाडवामां आव्यां हता.

हजारो माणसनं जमणथी एठवाडनी गंदकी नरहे रसोडानुं तथा वासणो विगेरेनुं पाणी एकज जग्यापर पडी रही गंदकी नरहे तेमाटे तेने दूर लई जवामाटे गटरो नीको विगेरेनी घणी काळजीपूर्वक गोठवण राखवामां आवी हती.

स्वयंसेवकोए पण व्यवस्था जाळववा विगेरे अनेक कार्योमं मदद करी हती. आ कमिटीना बधा सभ्योए घणी जहेमत उठावी पोताने सुपत थयेल कार्यो घणीज शांति-पूर्वक अने उल्हासथी करवामां चूक्या नथी. तेउपरांत बधी व्यवस्था अने नियंत्रणा रा. शेठ मोतीचंद दलीचंद, दलपतभाई रवचंद अने राजाराम मियाचंदे रातदिवस ऑफि-समां भोजन मंडपमां रसोडामांना तमाम कार्योमां संभाळी छे ते खरेखर प्रशंसनीय छे, एटलूंज नहिं पण धन्यवादने पात्र छे. आ बधा कार्योमां स्वागताध्यक्षनी प्रेरणा अने सलाह सूचना घणां मार्गदर्शक निवड्या हता. शेठ केशवलाल रायचंद कंतुळवाळानी अथाग मेहेनत खास ध्यान खेंचनारी हती.

सवारमां चहा के दूध, बपोरना दाळभातनो सादो खोराक अने सांजे पकवाननुं जमण एवी व्यवस्था राखवामं आवी हती.

पीरसवा अने अेठवाडनी थाळीओ उठाववानु कार्य महाराष्ट्रना स्वयंसेवकोए स्वयं स्फूर्तीथी अने प्रेमथी घणी मेहेनत उठावी कर्युं हतुं. ते माटे पगारदार माणसो नही रोकवाथी खरी खंत अने प्रेमथी कार्य थतुं रह्युं हतुं. अने नकामी अगवडने कारण रह्युं नहीं हतुं.

गाममां नळ विगेरेनुं साधन नही होवाने लीधे गाडाओउपर पाणी लावी ठामो भरी राखवा पड्या हता. अने एकी साथे ८००० गॅलन पाणीनो संग्रह करी राखवामं आवतो हतो. पाणी शास्त्रोक्त रीते गळाई संकारो योग्य स्थाने पोहोंच तेवी गोठवण करवामं आवी हती,

उपाश्रयो शांतिनगरवाळो मंडप आपवामं आव्यो हतो ते जग्या उंचा कोटथी बंध हती तेथी बधी व्यवस्था अने वासण विगेरेनी संभाळ स्वयमेव थई शकी हती. अने

जमण बराबर सवारमां दसना टकोरे तैयार थई लोको जमवा बेशी जता हता अने कॉन्फरन्सना वखत उपर हाजर थई शकाय तेवी योजना करवामं आवी हती.

भोजन मंडपमां प्रवेश करता दरेकने फ्रीपास आपवामं आवता हता. आ व्यवस्थाने लीधे गणत्री थई जती हती अने ते प्रमाणमं रसोईनी व्यवस्था थई शकती हती. के जथी रसोई बगडे नही. अने जमनाराओनी संख्यानुं अनुमान वखतोवखत थई शके बीजो ए लाभ हतो के, लोकोमां शीस्त अने व्यवस्थानुं शिक्षण स्वयंभव मळी जतु हतुं. अने अन्य लोको के जेमनो कोन्फरन्स साथे कशो संबंध नथी एवा जैनेतरो अंदर पेशी न जाय ए पण संभाळ राखी शकाय तेम हतुं. मतलब के तीकीटो काढवाथी घणा लाभो थया हता. आ पद्धती केटलाएक जुना विचारना बंधुओने वसमी पडती लागती हती. पण पाछळथी तेमनी खात्री थता तेनी उपयुक्तता जणाई हती.

मंडपमांटे शेठ मोतीलाल वीरचंद अने शेठ किसनदास मुखणदास मालेगामवाळाए ३००० वार बारदान वापरवा आप्युं हतुं. तेमना अत्रे उपकार मानवामां आवे छे.

जे जे गृहस्थो तरफथी वासणो पुरा पाडवामां आव्या हता तेमना नामो उपकार साथे आ नीचे दाखल करीए छीए.

श्री मारवाडी जैन पंच मंचर समस्त साळीपंच शुक्रवार जुन्नर मानाजी तुकाराम धनगर जुन्नर रा. पंढरीनाथ नारायण जुन्नर शिंपी पंच सदाबजार जुन्नर शेठ मगन रामचंद्र जुन्नर शेठ रतनचंद बालचंद जुन्नर जडाबाई हवेलीवाळी जुन्नर शेठ हस्तीमल धुडमल जुन्नर शेठ चंदनमल जुहारमल जुन्नर रा. रामचंद्र सखाराम वैद्य जुन्नर रा. यशवंत रामचंद्र बोरकर जुन्नर रा. शंकर गणपत वा. कोष्टी जुन्नर रा. शंकर गणपत शेटे जुन्नर रा. दिनानाथ हरी खत्री जुन्नर रा. धर्माजी गंगाराम तेली जुन्नर रा. अण्णासाहेब जोगळेकर जुन्नर रा. हरीबा आनाजी पाटील बुट्टे जुन्नर रा. बळवंतराव गणेश देहाडी जुन्नर रा. बापू बाळा लोणारी जुन्नर रा. बाबूराव खडके जुन्नर शेठ रमणीकलाल चुनीलाल जुन्नर श्री विशाश्रीमाली महाजन जुन्नर श्री दशाश्रीमाली महाजन जुन्नर रा. बळवंतराव जोगळेकर जुन्नर रा. दत्तात्रय हरी माधवी जून्नर रा. गंगाराम मनाजी मीरगुडे हा. मानकुभाई माळी रा. रामचंद्र आनाजी पाटील जुन्नर शेठ खुपचंद भाईचंद जून्नर श्री आलकुटी पंच राजुरी शेठ चुनीलाल सरूपचंद राजुरी श्री वखारीयाजी तड पुना शेठ नेमचंद माणेकचंद पुना शेठ शिवदानजी प्रेमाजी गोटीवाला पुना शेठ भोगीलाल भगीनदास पुना श्री जेधे मेनशन पुना रा. गणपतराव क्लार्क नारगुडकर जुन्नर.

ओफीस कमिटीने रिपोर्ट.

शेठ चुनीलाल सरूपचंद—प्रमुख

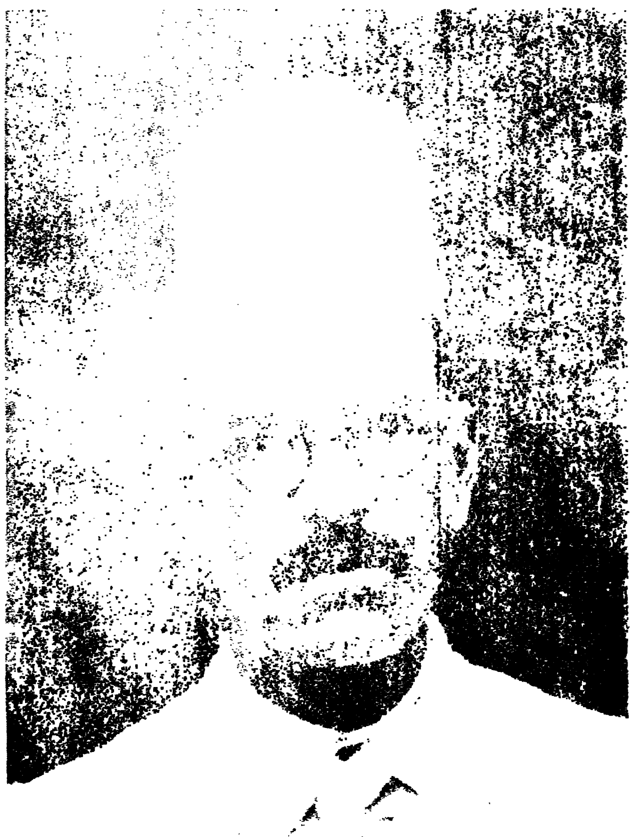
शेठ मोतीलाल वीरचंद—सेक्रेटरी

सभ्यो—शेठ बालचंद हिराचंद. शेठ पोपटलाल रामचंद.
,, किसनदास मुखणदास. ,, मोतीलाल चुनीलाल.
,, कचुभाई पानाचंद. ,, मोहनलाल कंकुचंद.
,, भीखुभाई कंकुचंद.

ओफीसनुं कार्य एक अत्यंत महत्वनी बाबत हती. अने आ काम कोन्फरन्स पेहेला लगभग २ मासथी शरू थयुं हतुं. अने नाणाखातु आ कमीटीने ताबे हतु तेथी तेमां व्यवस्था, नियमितपणुं अने सावचेतीनी घणी जरूर हती अने जमाखर्चना पुरा अनुभवनी आवश्यकता हती. अने जमाखर्च अने रोकडनी शीलक राखवानुं काम भाई कचुभाई पानाचंदे घणीज काळजीथी कर्यु हतुं. घणीवखत तो रातना २ वागतासुधी पैसानी लेवड देवडना जमाखर्च राखवा पड्या हता. दररोज नियमीत खतावणी तैयार राखवामां आवती हती. नाणा आपवानी एवी गोठवण हती के, रीसीट अने व्हाऊचर वगर नाणा अपाय नही तेवी गोठवण हती. अने घणुं करी स्वागताध्यक्षनी सही अने संमतिवगर नाणा अपाता न हता. तेथी आटली मोटी लेवड देवडनी धमालमां फकत २ रुपीआनी भूल जणाई हती.

ओफीस तरफथी लगभग ४००० पत्रो लखाया हता. कंकोत्रीओ ६००० मोकलवामां आवी हती. शेकडो तारो मोकलवामां आवी हती. अने शेकडो तारो बहारथी पण मळी हती. आ कार्यमाटे पोष्ट मारफते वधु टाईम ओफीस उघाडुं राखवानुं ठराव्यु हतु. अने खास मास्तर विगेरे रोकवामां आव्या हता. समाजमां बेपक्ष होवाथी पत्रव्यवहार घणीज संभाळथी करवा पड्या हता.

जुन्नर शेहेरनी माहीती लोकोने आपवा अने कोन्फरन्सनी हीलचालथी लोकोने वाकेफ राखवामाटे वखतोवखत खबरपत्रो प्रगट करवामां आव्या हता. रेलवे हडताळ बाबत पण खास तार अने पत्र व्यवहार उपयोगी थई पड्यो हतो. खबरपत्रो घडवामां भाई माणेकलाल मोदी अने भाई बालचंद हिराचंदे खास ध्यान आप्यु हतु. तेमनी सेवा अत्रे अमो आभारपूर्वक नोंधवी युक्त धारीए छीए. कारण के आवे वखते महाराजनी तटस्थता अने खोटा टीकाकारोने सचोट जवाब आपवानुं कार्य बराबर खंतथी करवामां आव्यु हतुं. एवा लगभग २५ पत्रो प्रगट करवामां आव्या हता.

श्री. किसनदास भूखणदास, मालेगाम
प्रमुख, मंडप कमिटी.

श्री. मोतीलाल चुनीलाल चांदवडकर, मालेगाम
सेक्रेटरी, महाराष्ट्रीय जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स.

ओफीसनो टपाल लाववा अने ओलावा बराबर वखतसर करवामां भाई मणीलाल डाह्याभाई ऊपरांत भाई पोपटलाल भीकुभाई अने अमृतलाल भीकुभाईनी सेवा खास उपयोगी थई पडी हती. तेमणे आ कार्य अत्यंत चीवटाई अने खंतथी कर्यु हतु.

स्वागताध्यक्षना भाषणनी नकलोनु पारसल मालेगामथी जुन्नर आववानुं हतुं. ते रवाने थयुं तेज दिवसे रेलवे हडताल पडी हती. अने ते वखतसर मळवुं मुष्केल थई पडयुं हतुं. भाई केशवलाल वीरचंदने आ कार्य सोंपवामां आव्यु हतुं. तेमणे मालेगाम, मनमाड कल्याण, तळेगाम, पुना विगेरे गामोमां रातोरात स्पेशल मोटारोमां प्रवास करी घणी युक्ती वापरी छेली घडीए पारसल लावी पोहोचाडयुं हतुं. आ कार्यमां तेमनुं विलक्षण चातुर्य, धैर्य अने चीवटाई जणाई हती. आ नोंध उपकारसाथे लेईए छीए.

मंडप कमिटी तथा तेनो रिपोर्ट.

शेठ किसनदास भुखणदास मालेगाम—प्रमुख

,, भीकुभाई कंकुचंद जुन्नर—सेक्रेटरी.

शेठ भीकुभाई मोतीचंद जुन्नर.	शेठ बापुलाल बालुभाई जुन्नर.
,, रतनचंद वालचंद ,,	,, राजमल मानमल मंचर.

आ कमिटीने सुप्रत थएल कार्यमाटे तेनी व्यवस्था विगेरेना विचारमाटे घणी बेठको मळी हती. जेवखते मंडपनी साईझ–तेनो प्रकार, बेठकनी गोठवण तथा वर्गो, तेमां लगाडवाना जूदा जूदा पाटीयांओ, प्लेटफोर्म–व्यासपीठ तथा अन्य शणगार विगेरे बाबतोनो विचार करवामां आव्यो हतो. तेना प्लानो नक्की करवामां आव्या हता. अने दरेक विगतोऊपर पुख्त विचार करवामां आवता मंडपनी साईझ १५० × १०० स्केअर-फीटनो बनाववा ठर्यु हतुं. जेमां ५००० थी ६००० माणसो बेशी शके तेवी व्यवस्था करवामां आवी हती अने मध्यमां एक उचुं प्लेटफोर्म बोलनाराओमाटे रचवामां आव्युं हतुं. त्यांथी आखा मंडपमां सुखेथी बधा सांभळी शकता हता. स्त्रियोमाटेनी जग्या प्लेटफोर्मना नजीकनीज राखवामां आवेली होवाथी तेमने सांभळवानी सारी सवळत पडी हती.

आ मंडप तेटला मापनो तैयार करवा शणगारवा विगेरे कार्यो माटेनो कंट्राक्ट पुनाना जाणीता कंट्राक्टर मि. दातेने आपवामां आव्यो हतो. अधिवेशननो समय अने

संजोग जोतां जुन्नर रेल्वेस्टेशनथी घणुं लांबे आवेलुं छतां प्रतिनिधिओ अने प्रेक्षकोनी म्होटी संख्या उतरी आववानी वकी राखवामां आवती हती. अने तेने पहोंची वळवामाटे सघळी तैयारीओ करवामां आवी हती.

मंडपमां जूदा जूदा विभागवार प्रतिनिधिओने बेसाडवानी खास गोठवण जूदा जूदा ब्लाको पाडी करवामां आवी हती अने ते प्रत्येक पर प्रान्तो अने विभागोना नामवार पाटीओ लगाडवामां आव्यां हता.

आ अधिवेशनमाटे गोठवाएला मंडपनी एक विशिष्टता ए हती के बेठकने जेम बने तेम ओछी खर्चाळ बनाववाना हेतुथी खुरशीओने बदले जाजमोपर बेसवानी व्यवस्था राखवामां आवी हती. आ व्यवस्थाथी खुरशीओ लाववानी थती भांजगड अने गेरवाजवी खर्च भविष्यनी बेठकमाटे निमंत्रण करनारमाटे महाराष्ट्रे मार्ग सरळ करी आप्यो छे. अने अनुभवे एम जोई शक्या छीए के आ गोठवणथी कोई जातनी मुश्केली उभी थई नथी.

रिसेप्शन कमिटीना सभ्यो, आमंत्रित सज्जनो तथा प्रमुख महाशय अने हिंदना जूदा जूदा जैन आगेवानोने बेसवामाटे एक बांधेलुं प्लेटफॉर्म ईंटोथी चणी तैयार करवामां आव्युं हतुं जेनापर आशरे चारसेथी पांचसे माणसोमाटे गोठवण राखवामां आवी हती.

आ तैयार थएलो मंडप अच्छीरीते शणगारवामां आव्यो हतो. जूदा जूदा केळवणी विषयक, कुप्रथाओ तडे वेगेरेना निषेधक, कॉन्फरन्स शुं कर्युं? भरतखंडनी उन्नतीमाज जैनोन्नती समाएली छे. अन्य धर्मीओने स्वेच्छापूर्वक जैन करी ल्यो—जैन संघटन, जैन साहित्योद्धार, जैन साहित्य प्रभावना विना मुल्य करवी एज समयधर्म छे. युवको नवा जमानाना सरजनहार छे विगेरेनुं निदर्शन करनार शेंकडो विविधरंगी, कळापूर्ण आकर्षक अने रम्य मुद्रालेखो अने बोर्डोथी विभूषित करवामां कांईपण कचाश राखी नहोती. आवी अनुपम तैयारीओमाटे श्री. किसनदास भुखणदास तथा भीकुभाई कंकुचंदे अथाग श्रम सेवी रातदिवस ते तैयारीओमां खडेपगे रही काम कर्युं हतुं. तेबदल ते बंधुओनो तथा अन्य सहायक बंधुओनो आभार मानवामां आवे छे.

जुन्नर शेहर प्राचीन काळमां बादशाही अमल हेठळ हतुं तेवखते न्यायकचेरीना मोटा मकानो हता. ते मकानो जोके हाल नामशेष थया छे. परंतु ते जग्यानुं चोगान हजु कायम छे अने तेने फरतो कोट पण छे. ते विशाळ चोगानमां मंडपनी योजना करवामां आवी हती. जुनी न्यायदाननी जग्या ऊपरज जैनोए पोतानी खामीओ दूर करवा तथा उन्नती साधवाना मंडाणो मांड्या हता. आ जग्या शेठ रतनचंद बालचंद नामना मारवाडी जैन बन्धुनी मालेकीनी छे. कॉन्फरन्सना अधिवेशननी खबर सांभळता तेमणे खुशीथी

पोतानी जग्या वगर लवाजमे अर्पण करी हती. एटलुंज नही पण कोटनी भित जे जे ठेकाणे पडी गएली हती ते ते जग्याऊपर समार काम तडामार करी पुरू कर्युं हतुं. अने प्रवेशनो एक मजबुत दरवाजो करी आप्यो हतो. तेनो उपयोग मंडपऊपर विरोधी पक्षे करेल धसारा वखते घणोज उत्तम थयो हतो. आ दरवाजो न होत तो लुडखोरो कदाच मंडपने नुकसान करवाने फावी शक्या होत.

मंडपमां पधारनार सभ्योमाटे पीवाना पाणीनी अत्यंत उत्तम व्यवस्था करी राखी हती. अने स्वयंसेवको सभासदोने ऊपराऊपर पाणी पुरू पाडता हता. मंडपनी आसपास चहा, दूध, फळो अने शेरडीना रसनी होटलो राखवामां आवी हती. जेथी सभासदोने घणी राहत मळती रही हती. मंडपनी जग्या श्री पार्श्वनाथ मंदिरनी नजीकमांज आवेल हती. मंडपमांथी स्त्रियोने जवा आववामाटे खास जुदो दरवाजो राखवामां आव्यो हतो. आ स्थळनुं नाम वीरनगर–रतनबाग आपवामां आव्युं हतुं. आ मंडपना नजीकमांज एक खास मंडप आरोग्य प्रदर्शन माटे तैयार करवामां आव्यो हतो. त्यां आरोग्यने लगतुं साहित्य अने नमुनाओ गोठववामां आव्या हता. जैन सानीटरी असोसिएशन मुंबई ए संस्था तरफथी आ बधी गोठवणो करवामां आवी हती. आ प्रदर्शन जोवामाटे जैनो तेमज गामना अने आसपासना जैनेतर बंधुओ मळी लगभग १०००० माणसो उतरी पड्या हता.

मंडपनुं खातमुहूरत ज्यारे करवामां आव्युं त्यारे एक भव्य मेळावडो करी वरघोडो काढवामां आव्यो हतो. अने श्री वीरपरमात्माना जयनाद वच्चे चढावो बोली स्तंभारोपण करवामां आव्यू हतुं. आ कार्य लगभग दोढ महीनो पेहेला शरू थयुं हतुं. अने बराबर वखतसर पुर्ण करवामां आव्यु हतुं.

मंडपमां जाहेर खबरो लेवानी गोठवण करवामां आवी हती जेथी खरचमां थोडी मदद मळी शकी हती.

टिकिट कमीटीना रिपोर्ट.

शेठ चतुरभाई पीतांबर, सांगली—प्रमुख

,, किसनदास ऋखणदास, मालेगाम—सेक्रेटरी

सभ्यो.

शेठ मोतीलाल चुनीलाल, चांदवड.

,, बापुभाई पीतांबर, सांगली.

,, कचुभाई पानाचंद, जुन्नर.

आ उपरांत मुंबई ऑफिसना सेक्रेटरीओ मि. हरीभाई मांकड, मि. माणेकलाल मोदी अने सांगली बोर्डिंगना मास्तर साहेबे तथा बीजा सदगृहस्थोए सारी मदद करी हती.

स्वागत कमीटीनी टिकिटो रु. १००, ५०, २५, १० एवा ४ वर्गनी काढवामां आवी हती. प्रतिनिधिनी टिकिटो उपरांत प्रेक्षकोनी रु. १० अने २ एवा बे वर्गनी काढवामां आवी हती. स्त्री प्रतिनिधिओ माटे फ्री टिकिटो राखी हती. दरेक गृहस्थने अने स्त्रियोने भोजनपास टिकिट साथेज आपवामां आवता हता अने ते फ्री राखवामां आव्या हता.

प्रतिनिधिओने तेमना फॉर्मो तपासी, तेनी खात्री करी लेई अनुक्रमे टिकिटो आपवामां आवती हती.

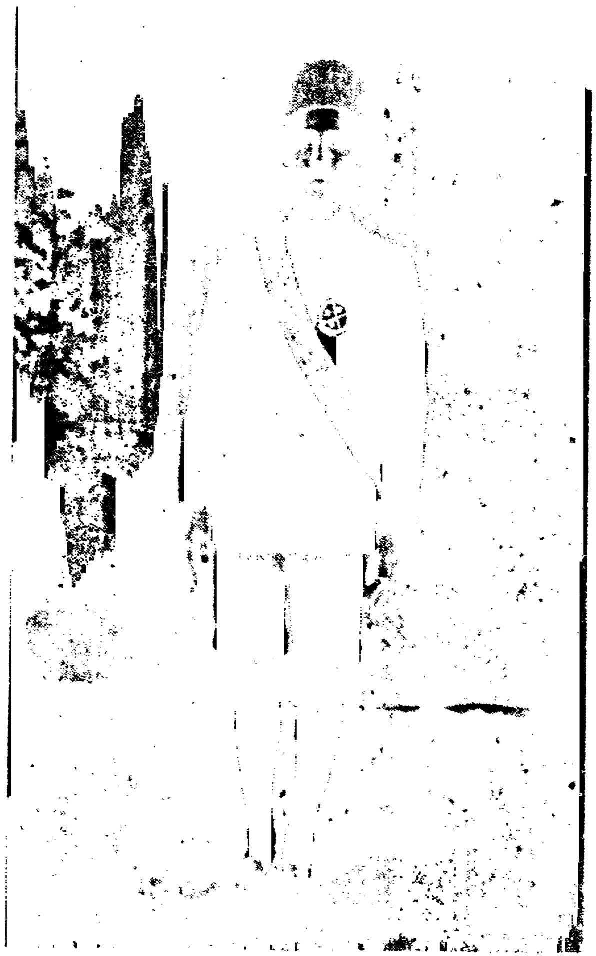
टिकिटऑफिस श्री शांतिनाथजीना मंदिरमां भोजन मंडपनी सामेज उघाडवामां आव्युं हतुं. जेथी भोजनपास मेळवी तरतज जमवानी सगवड थई शकती हती.

शेठ बाबुलाल मगनलाल, पूना
कॅप्टन

शेठ भेमराज मुकनदास मुथा, नगर
अ. कॅप्टन

शेठ तुळजाराम सरूपचंद पारख, राजुरी
प्रमुख कॅप्टन

शेठ शिवलाल भगवानदास गांधी, सोलापूर
अ. कॅप्टन

स्वयंसेवक समिति.

शेठ तुळजाराम सरूपचंद, राजुरी—प्रमुख कॅप्टन
,, शिवलाल भगवानदास, शोलापूर. अ. कॅप्टन
,, प्रेमराज मुकनदास मुथा, नगर.
,, भीखुभाई मोतीचंद, जुन्नर—कॅप्टन.
,, भीखुभाई कंकुचंद, राजूरी. ,,
,, बाबुलाल मगनलाल ,,
,, रमणीकलाल चुनीलाल, जुन्नर—सेक्रेटरी.
,, केशवलाल पानाचंद, जुन्नर ,,

आ समितिना सभ्योनी सभाओ जूदे जूदे वखते जूदां जूदां कार्योमाटे व्यवस्था विगेरेना कार्योमां केवीरीते जोडावुं, व्यवस्था केम जाळववी अने जूदी जूदी कमीटीओमां कोणे केम सेवा आपवी विगेरे बाबतोनो विचार करवामाटे अनेक सभाओ मळी हती. आ समितिमां जोडाएला १९१ स्वयंसेवक बंधुओने जूदां जूदां कामो सोपवामां आव्या हता. सवारमां जैन बंधुओने निद्रामांथी जागृत करवामाटे केटला, स्वयंसेवको नगर कीर्तन करता वहेला गाममां फरता हता. तेवखते खास करी 'उठो श्री वीर तणा व्हाला' ध्वजा हाथमां जैनधर्मनी फरकावो व्हाला' तथा 'जागजो बंधुओ' अने 'पटवि जनतेला या जैनधर्म गुरुतेला' ना पद्यो गाममां फरता गातीवखते लोकोमां निद्रा उडावी चेतन आणता हता. एटलुंज नहीं पण सुंदर सरोदो सवारमां घणाज कर्णप्रिय थई पडता हता.

आ नगरकीर्तन पुरूं करी गाममां लते लते फर्याबाद स्वयंसवके ऑफिसपासे आवी बधा स्वयंसेवक बंधुओ एकठा मळी 'झंडा उंचा रहे हमारा जैन धर्मका बजे नगारा' नुं काव्य वीरध्वजपासे गाई झंडाने वंदन करी विखेराई जता हता. आ दृश्य अने गान लोकोने तेमज बहारथी आवेला प्रतिनिधि अने प्रेक्षकवर्गने बहूज प्रिय थई पडयू हतुं.

आ उपरांत जुदा जुदा बहारगामथी आवेला तथा आवता बंधुओने योग्य सगवड आपता तथा उतारा विगेरे स्थळे आगंतुकोने पहोंचता करी तेमने दरेक सगवडत ओ पूरी पाडवामां घणी जहेमत शांतिपूर्वक उठावी छे.

भोजन कमिटी तथा स्नानगृहनी व्यवस्था, भोजन मंडप तथा सभामंडपनी व्यवस्था घणीज सुंदररीते मगजनुं समतोलपणुं गुमाव्या सिवाय बजावी छे ए जैन समाजन उछरत युवानोना आदर्श कर्तव्यनो एक अनुकरणीय नमुनो पुरो पाड्यो छे. गमे ते

वखते अने गमे ते संजोगमां काम सोंपवामां आव्युं होय त्यारे विना संकोच दरेक बंधुए सेवा बजावी छे. पूना तथा तलेगांव स्टेशनोए उतारुओने मोटरोमां व्यवस्थित रीते सगवडो आपवानुं कार्य पण [illegible] बजाव्युं छे.

केहेवाता [illegible]सनप्रेमीओए ज्यारे मंडप उपर धसारो करी बळ वापरवा मांड्युं त्यारे केपटन साहेबे तांना स्वयंसेवकोने हुकम कर्यो हतो के, वगर टीकीटे कोइने पण अंदर दाखल करवा नही. तेमज मार पडे ते शांतरीते सहन करवो. ते उपरथी तमाम स्वयंसेवको मार पडता छतां अने जखमो थवा छतां बीलकुल खस्या नही हता. अने डीसीप्लीन पुरेपुरी जाळवी हती. मार पड्यो छतां मंडपनी अंदर कामकाज शांतीथी चालु रह्युं हतुं अने पोते आडी भीत तरीके उभा रही बधु सहन करी रह्या हता. मार पडेलाओ अने डाक्टरनी सारवार हेठल गएला घणा एक स्वयंसेवको हता. तेमांपण केपटन मि. [illegible]ळजाराम सरूपचंद, ए. केपटन मि. शिवलाल भगवानदास, मि. पेमराज [illegible]कनदास मुथा, तथा महावीर स्वयंसेवक मंडळ पूनाना केटलाएक सभासदोने सखत मार पड्यो हतो.

स्वयंसेवको [illegible] स्वीकारवामां आव्या हता. अने तेओ अत्रे पोताना खरचे पधारेला हता अने दरेक स्वयंसेवके पोतानोज शुद्ध खादीनो पोशाख वापरेलो हतो. कॉन्फरन्स तरफथी फक्त केशरी रंगना पटाओ पुरा पाडवामां आव्या हता.

भाई शीवलाल [illegible]वानदास गांधी, सोलापुरथी आठ दिवस पेहेला अत्रे पधारी तेमणे स्वयंसेवकोने कवायद वीगेरे तालीम आपी हती. तेमज भाई प्रेमराज मुथाए पण सारी मदद आपी हती.

संगीत समिति तथा तेनो रिपोर्ट.

शेठ म[illegible]सुखलाल ललुभाईए पोतानी खास जाती देखरेख हेठळ बाळाओ अने कुमारोने [illegible]लभूरसाथे मंगलाचरण विगेरे काव्यो कंठस्थ करावी तैयार कर्या हता. आ कार्यमां तेमणे मात्र थोडाज समयमां बधी तैयारी करी हती. मंगलचरण तथा बीजा काव्यो रा. शेठ [illegible]लचंद हिर[illegible]द तथा मुनिश्री [illegible] खास प्रसंगोचित तैयार कर्या हता. ते बदल तेमनो बन्नेनो अने भाई मनसुखलाले करेली तैयारी बदल तेमनो आभार म[illegible]नवामां आवे छे.

आरोग्य संरक्षण समिति.

शेठ खचंद कालीदास, आंतुर—प्रमुख
,, लखमीचंद नेमचंद, पूना—सेक्रेटरी
,, केशवलाल वीरचंद, मालेगांव

कमिटीनी सभाओ वखतोवखत मळी हती अने एकठी थनार संख्या प्रमाणेनो अटसटो जोतां आवनार बंधुओनुं आरोग्य जाळववा माटे अनेक विचारो कर्या हता. अत्रे स्थानिक म्युनिसीपालीटीना कार्यवाहको साथे सहकार साधी दरेक कार्य करवामं आव्युं हतुं. रस्ताओ साफसुफ रखाववा तथा गंधकी न थाय तेमाटे खास चिवट राखवामं आवी हती. अने घटता उपायो आरोग्य जाळववा माटे योजवामां आव्या हता. कमिटी तरफथी पूनाना टिळक महाविद्यालयना आरोग्यनुं शिक्षण मेळवेला वैद्यो श्रीयुत गुरूनाथ नारायण जोशी तथा राजाराम भाऊ वैद्यने खास परिषद् माटे रोकवामां आव्या हता. जेओनी हाजरी घणी किंमती थई पडी हती. तेज प्रमाणे मंचरना अंबालाल बापुभाई धर्मार्थ दवाखानानी मदद पण घणी उपयोगी थई पडी हती.

सदरहु दवाखानाना डाक्तर गोडबोलेए पण घणी सारी सेवा बजावी हती. आ दवाखानानी मदद मेळवी आपवामां मंचरवाला सेठ आनंदराम मानमल खास मेहनत करी हती. तेबदल तेमनो तथा सेवा आपनार वैद्यो अने डॉक्टरोनो आभार मानवामं आवे छे.

जुन्नर म्युनिसिपालीटीए कॉन्फरन्सना प्रतिनिधीओने उपयोगी थई पडे ते माटे रु. २०० नी दवाओ मंगावी हती. ते माटे तेमना उपकार मानवामां आवे छे.

मंदिर तथा स्नानगृह कमिटी.

शेठ मगनभाई रामचंद, जुन्नर.
,, केशवलाल डाह्याभाई ,,
,, चुनीलाल अमीचंद, ,,
,, फतेचंद नेमचंद ,,
,, मोतीचंद पीतांबर सदाबजार जुन्नर.

जुन्नरमां परिषदने टांकणे आवनार बंधुओने माटे स्नानादि तथा पूजा विगेरेनी व्यवस्थामाटे ऊपर जणावेल सभ्योनी एक समिति निमवामां आवी हती. जेनी अनेक बेठको मळी हती. जुन्नरमां श्री पार्श्वनाथजी अने श्री शांतिनाथजीना एम बे पुराणा जेदाल्यो छे. अने आ बन्ने मंदिरो ऐतिहासिक दृष्टिए जोनारने घणी सामग्री पुरी पाडे छे. छत्रपती शिवाजी महाराजना वखतथी आ मंदिरो हस्ति धरावे छे.

प्रतिनिधिओ अने प्रेक्षकोने माटे दरेक सगवड जालववा खातर आ कमिटीए घणी वस्तु सामग्रीओ एकठी करी हती. अने एकीसाथे एक हजार माणसो स्नान अने पूजा करी शके तेटलो प्रबंध राखवामां आव्यो हतो. धोतीआं कांबळीओ विगेरेने पण तेटलो जथ्थो तैयार राखवामां आव्यो हतो. अने केटलाक आसपासना मंदिरो अने छेवटे मुंबईना श्री गोडीजी महाराज तथा श्री कोटना देरासरजी तरफथी पण पुरा पाडी आ कमिटीनां मुंजवण टाळवामां आवी हती. आ सामग्रीओ पूरी पाडनार ट्रस्टी साहेबो अने व्यवस्थापकोनो अत्रे आभार मानवामां आवे छे.

अत्रे अमारे सखेद नोंध करवी पडे छे के, मुंबईना श्री शांतिनाथजीना मंदीरना ट्रस्टीओ तरफथी पुजाना कपडा मांगता तेमणे विलक्षण जबाब आप्यो हतो. अने कॉन्फ-रन्स बाबत तुच्छ शब्दो लखेला हता.

विशेष हर्षनी वात तोए छे के जुन्नरना श्री संघना सज्जनोनी काळजी अने उत्साह एटलां अपूर्व हता के आ बन्ने देरासरोमां रंग रोगान फरसबंधी लादी वगेरे चोमेर सुव्यवस्था करी हती. के जेथी हजारो माणसना स्नानादिना पाणीथी कोईपण जातनी गंदकी थवा न पामे अने कार्य सरलताथी थाय आ उपरांत एटलुं कहेवुं भाग्येज अस्थाने गणाय के बन्ने देरासरजीमां आश रु. ५००० थी उपर खर्च आ टांकणे लादी, रंग रोगान अने दुरुस्तीनां कार्यो पाछळ कर्यु छे.

श्री पार्श्वनाथजीना मंदिरमां श्री शत्रुंजय अने गिरनारजीनां डुंगरो अने तेपरना भव्य जिनालयोना दर्शन भाविक वर्ग करी शके तेटलामाटे नाना पहाडो आबेहुब बनाववामां आव्या छे. मंदिरना अंदरना भागमां दिवाल उपर श्री सम्मेतशिखरजी केशरीआजी आबु वगेरेना सुंदर देखावो उपरांत अनेक धार्मिक भावना उत्तेजित करनारा चित्रो घणे खर्चे तैयार करेलां जोवामां आवे छे.

स्नान अने पूजाना समये दरेक सामग्री पुरी पाडवा उपरांत पाणीनी व्यवस्था पण घणी आदरणीय हती. कोईने पण असगवडता रहे तेवुं सहेज पण जोवा तथा अनुभववामां आव्युं नथी ए आनंदनी वात छे. बहारथी आवनाराओने सूचनात्मक अने मार्ग दर्शक संख्याबंध पाटीआ लगाडवाथी कार्य घणुं सरल थयुं हतुं.

स्नान करनार बंधुओना भीना धोतीआ टावेल अने गंजीफ्राक धोवामाटे एवी गोठवण करवामां आवी हती के, दरेक गृहस्थने टीकीटो पुरी पाडी हती. अने एक दोढीयुं अने नंबरवाळा टीकीट आपवाथी त्रणे कपडाओ धोई लावेल आपवामां आवता हता. जेथी कपडा साफ थवा उपरांत खोवानुं कारण रहेतुं न हतुं. आ गोठवण धोबीओ साथे परभारी करवामां आवी हती. अने १५ धोबीओ आ कार्यमां रोकवामां आवेल हता.

स्त्रियोमाटे न्हावानी सगवड बंध भागमां स्वतंत्र करी राखी हती.

श्रीयुत पोपटलाल रामचंद शहा, पुना

ड्राफ्ट रेझोल्युशन कमिटी.

शेठ बालचंद हिराचंद, मालेगाम.

,, पोपटलाल रामचंद शाह, पुना.

आ समितिना सभ्यो अनेक वखते एकठा मळ्या हता. अने कॉन्फरन्सभी विषय विचारिणी समिति समक्ष रजु करवाना विचारोनो खरडो घणी तपास चर्चा अने सलाह सूचना मेळव्या पछी तैयार कर्यो हतो. आवी सलाह सूचना मेळववामाटे जाहेर वर्तमान पत्रो मारफते जैन समाजना अभिप्रायो मांगवामां आव्या हता. जेना जवाबमां अमने शेंकडो अभिप्रायो अने सूचनाओ मळी हती. आ सूचनाओमां केटलाक क्रान्तिकारक अने आजना सळगता प्रश्नोनी तरफेण अने विरुद्धमां अनेक सूचनाओ मळी हती. जे बधानो घणीज शांतिपूर्वक अने समतोलपणुं जाळवी पूर्ण विचार करी एक खरडो तैयार करवामां आव्यो हतो. जे परिषदनी विषय विचारिणी समितिमां रजु करवामं आवता मात्र थोडा घणा सुधारा साथे मंजूर रह्यो हतो ए हर्षनी वात छे.

पूना स्टेशनपर अध्यक्ष महाशयनुं स्वागत.

प्रमुख महाशयनी एक खास ट्रेन मुंबईथी उपाडवामं आवी हती. जे पूने बराबर ११-० वागते आवी पूगता स्टेशनपर पूना सिटी म्युनिसिपालिटीना प्रमुख तथा कांग्रेस कमिटिना अध्यक्ष श्रीयुत हरि विठ्ठल तुलपुले बी. ए. एलएल. बी. तथा भाई पोपटलाल रामचंद शाह, शेठ चांपसी कुंवरजी, शेठ वाळूभाई पानाचंद, शेठ बाबुलाल नानचंद, शेठ भीकमदास किसनदास, शेठ केशवजी नायक, शेठ कांतिलाल गमलभाई तथा केशवलाल माणेकचंद अने केशवलाल बालचंद विगेरे सद्‌गृहस्थो तथा पूनाना संघना अन्य बंधुओए हार्दिक स्वागत कर्युं हतुं. आ उपरांत लष्कर तरफथी शेठ माणेकचंद बेचर तथा खडकी तरफथी पण केटलाक भाईओ हाजर हता. श्री पूना महावीर स्वयं-सेवक मंडळ, जैन बंधु समाज, जैन युवक मंडळ, हिंद जैन युवक मंडळ, अने जैन क्लबना सभ्योए स्वागत समए हाजरी आपी हती.

प्रमुख महाशय पोताना डबामांथी उतरतां हारतोरा एनायत करवामां आव्या हता. अने सरघस मारफते धर्मशाळामां खास सगवड करवामां आवी हती, त्यां लई

जवामां आव्या हता. त्यां शेठ बाबुलाल नानचंद, पोपटलाल रामचंद शाह शेठ बालुभाई पानाचंद तरफथी आवकार आपनारा विवेचनो कर्याबाद शेठ चापसी कुंवरजी तरफथी भोजनादिनी व्यवस्था करवामां आवी हती. तेथी सर्वे बंधुओए त्यां भोजन लीधुं हतुं.

त्यारपछी खास आवेली मोटारकारमां प्रमुख महाशय बिराज्या हता. तेमनी संगाथे आवेला आशरे चारसे प्रतिनिधि तथा अन्य बंधुओनी मंडळी बीजी मोटारमां बेसी जुन्नर त्रण वागताने सुमारे आवी पहोंच्या हता. रस्ते आवतां नारायणगांव तालुका लोकलबोर्ड तरफथी श्रीयुत वनकरे हारतोराथी प्रमुख महाशयनो सत्कार कर्यो हतो.

जुन्नर शेहरमां प्रमुखनुं अपूर्व स्वागत.

प्रमुख साहेबना स्वागतमाटे आखू जुन्नर शेहर कमाना, तोरणो, पताकाओ, मुद्रालेखो स्वागतसूचक लेखो विगेरेथी शणगारवामां आव्युं हतुं. स्थानिक म्युनिसिपालीटीए जे जे रस्ते प्रमुख साहेबनुं सरघस पसार थवानुं हतु ते बधा रस्ताओ साफ करी पाणीनो छटकाव करवामां आव्यो हतो. अग्यारसुधी बहारगामथी घणाखरा आगेवानो, सेक्रेटरी साहेबो, कार्यकर्ताओ प्रमुख गृहस्थो विगेरे लगभग २००० गृहस्थो आवी गया हता. अने मोटारोनी आवक एकसरीखी चालुज हती. तेथी सडकऊपर एकसरखो धसारो चालु हतो. स्वयंसेवको उपरांत पोलीसना शीपाईओ पण रस्तानो बंदोबस्त राखता हता.

बादशाही तलाव पासे प्रमुख साहेबनी मोटारने रोकी त्यां सेक्रेटरीओ तथा स्वागताध्यक्ष तेमने प्रथम मळ्या हता. अने फुलना हारो पेहरावी सरघस गोठवी दीधुं हतुं. स्वयंसेवकोनी टुकडीओ पोताना पोशाखमां सज्ज थई वंदेवीरम् विगेरे जयनाद करता चालता हता. तेनी पाछळ बेंड मधूर आवाज साथे वाजीन्त्रो वगाडतु चालतु हतुं. तेनी पाछळ प्रमुख आगेवानो अने बीजा प्रतिनिधिओ, स्थानिक आगेवानो, म्युनिसिपालीटीना सभ्यो, सरकारी अमलदारो विगेरे लोको चालता हता. तेमनी पाछळ प्रमुख साहेबनी गाडीमां प्रमुख श्रीमान रवजी सोजपाळ उपरांत महाराष्ट्रीय जैन कोन्फरन्सना प्रमुख, शेठ मूळचंदजी बळदोटा अने मारवाडी संमेलनना प्रमुख श्रीमान कुंदनमलजी फीरोदीआ बी. ए. एलएल. बी. अने स्वागताध्यक्ष शेठ चुनीलाल सरूपचंद अने महाराष्ट्रीय जैन कोन्फरन्सना स्वागताध्यक्ष शेठ आनंदराम मानमल एटला गृहस्थो बिराज्या हता. सरघसमां आशरे १०००० थी वधु लोक समूह चालतो हतो. गामना

लोको उपरांत आसपासना गामडाओमांथी हजारोनी संख्या उतरी पडी हती. गाममां दरेक दुकानदारे यथाशक्ति शणगार करी शोभामां वधारो कर्यो हतो. पानबीडी वेचनारा लोकोए पण स्वागतना वचनो पोतानी दुकानोऊपर मोठवी आ जैन प्रमुखने अने संघ [illegible] प्रेमभर्यो आवकार आप्यो हतो.

सरघस शांतिनगर पासे पधारता लोकमेदनी असाधारण वधी पडी हती. अने मुख्य दरवाजा आगळ कानना बेहेर फाडी नाखे तेवा जयनादो लोकोए कर्या हता. त्यांथी सरघस सदाबजारमां प्रवेश्युं हतुं. त्यांथी लांबो चक्राओ लेई सरघस कागदी [illegible]डामां आव्युं हतुं. त्यां ऑफीस आगळ फुलोनो वरसाद करवामां आव्यो हतो. त्यांथी वीरनगरमां आवेल कॉन्फरन्सना भव्य मंडपमां आव्युं हतुं.

प्रमुख साहेब पधारता पेहेला मंडपमां लोको चिकार भराई गया हता. प्रथम म्युनिसिपालीटीना प्रमुख मि. रामचंद्र आनाजी बुटे पाटील नादुरुस्त तबीअतने लिधे आवी शक्या न हता. तेथी उपप्रमुख मि. बाबुराव खडकेए मानपत्र वाची संभळाव्युं हतुं. जे परिशिष्टमां दाखल करेलुं छे. तेनो जबाब प्रमुख साहेबे मराठी भाषामां जवाब्यो हतो.

ते दिवसे रातना मारवाडी संमेलन मळ्युं हतुं. तेनो अहेवाल परिशिष्टमां आपवामां आव्यो छे.

श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स, तेरमुं अधिवेशन
जुन्नर (पूना) वीरनगर.
पेहेला दिवसनी बेठक

मिति माहा सुदि १० वीर संवत २४५६ शनिवार
ता. ८ फेब्रुवारी सन १९३०

माहा सुदि १० नी मांगलिक प्रभाते जुन्नर नगरी जैनपुरी बनी गई हती. जैन जनतामां उत्साह आनंद अने धर्मप्रेम उभराता हता. स्वयंसेवकोनी आवरजवर, जैन आगेवानोनी दोडधाम अने ऑफिसउपर पूछपरछनी चालु रहेली धमालथी आखुं शेहेर उत्साहना शिखरउपर चढी गयुं होय तेम लागतुं हतुं. एटलामां ८॥ वागताना अमलमां एवा खबर मळ्या के, केहेवाता शासनप्रेमीओए मंडप आगळ धांदल शरू करी दिधुं हतुं. तपास करता मालम पडयुं के, केटलाएक लोकोए मंडपनो कबजो लियो हतो अने मोटार स्टँड उपरथी गाडाओमां सामान भरी लावेल गाडाओ मंडप आगळ उभा करी मंडपनो मार्ग रोकी राख्यो हतो. त्यां मि. मोतीलाल वीरचंद, चीफ सेक्रेटरी जई पोहोच्या. तेओए घणी आजीजी साथे आम नही करवानुं समजाव्युं त्यारे तेमनामाना केटलाएक बंधुओ उश्केराई जई एम केहेता हता के, अमोने एकी साथे १००० । १५०० माणसो बेसी शके एटलो मोटो हॉल मळवो जोइए. अमोने त्यां मीटींग भरवी छे. त्यारे एम केहेवामां आव्युं के, भाई आ कांइ मुंबई शेहेर नथी. आ तो एक नानुं गाम केहेवाय. तेमां मोटामां मोटी जे जग्या मळी शकी ते तमोने आपवामां आवी छे. तेटलेथी तमो संतोष मानो तो सारूं. तो पण तेओ माने नहीं, त्यारे फरी घणी आजीजीथी समजाव्युं. अने तेमनामाटे मुकरर करेल घरोमां तेमने पोहोचाड्या आम विलक्षण अने अघटित मागणी करवाथी तेमनी मनोवृत्तीनी कल्पना थई शके तेम हती.

मंडप एक विशाळ भव्य अने उच्च चारे बाजुथी उंची भीतोना कोटथी वेष्टित जग्याउपर हतो. अने तेने मजबूत एवुं एक प्रवेशद्वार हतुं. अंदरना मध्यभागमां भव्य मंडप बांधवामां आव्यो हतो. मंडपना वचला भागनो खंड खास उंचो बांधवामां आव्यो हतो. जेथी मंडपमां हवा उजास बराबर आवी शके तेम हतुं. दरेक खंडमां किमती वस्त्रोनी सुशोभित बॉर्डर लगाडेल पडदाओ लटकावेल हता. अने उपर झालर लटकाववामां आवी हती. बीजा पण छतने हांडीओ तोरणो दीवाओ विगेरेनो शणगार करवामां आव्यो हतो. आ बधी भव्य शोभाथी मंडपने एक दरबार हॉलनी शोभा आवी हती.

संगीत मंगलाचरण केहनारी बालाओ. जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स, जुन्नर

પ્લેટફૉર્મ ઉપર ઉંચા જાજમો પાથરી તેપર મધ્યભાગમાં પ્રમુખમાટે ગાદી તકિયાની બેઠક કરવામાં આવી હતી. તેમની આસપાસ સ્વાગતસમિતિના સભ્યો અને આમંત્રિત પરોણાઓની બેઠક રાખવામાં આવી હતી. પાછળના ભાગમાં સ્વાગત મંડળની બીજા ત્રીજા અને ચોથા વર્ગના સભ્યો માટે જગ્યા રાખવામાં આવી હતી.

પ્લેટફાર્મની નીચે બન્ને બાજૂએ અનુક્રમથી બ્લાકો પાડવામાં આવ્યા હતા. દક્ષિણ બાજૂપર અનુક્રમે સ્ત્રી પ્રતિનિધિ, સંયુક્તપ્રાંત, મારવાડ, પંજાબ, ગુજરાથ, કાઠિયાવાડ, મુંબઈ અને મહારાષ્ટ્ર તેમજ ઉત્તર ભાગમાં કચ્છ, ગુજરાથ, કાઠિયાવાડ, મુંબઈ, મહારાષ્ટ્ર અને છેવટના ભાગમાં પ્રેક્ષકોમાટે બ્લાક રાખ્યા હતા. પ્રેક્ષકમાટે ખાસ રૂ. ૧૦ ની ટિકિટો કાઢવામાં આવી હતી. તેઓ માટે પ્લેટફાર્મ પાસેજ જગ્યા રાખવામાં આવી હતી.

બોલનારના સ્ટેજ પાસેજ છાપાના પ્રતિનિધિઓ માટે જગ્યા કરી આપી હતી.

એવો અનુક્રમ રાખવામાં આવ્યો હતો. વચમાં વક્તાઓમાટે ખાસ પ્લેટફાર્મ ગોઠવવામાં આવ્યો હતો. ત્યાંથી મંડપમાં છેડા ઉપર બેઠેલ ગૃહસ્થપણ સરિપેઠે સાંભળી શકે નેવી યોજના ખાસ અનુભવ મેળવી કરવામાં આવી હતી. મંડપના આગળ દવાખાનું, અને પોષ્ટ ઑફિસ ઉઘાડવામાં આવ્યું હતું. જેનો ઉપયોગ અવારનવાર લોકોએ લિધો હતો. ચહા દુધ, ફળો વિગેરે ખાદ્ય પદાર્થોના હૉટેલો ઉઘાડવામાં આવ્યા હતા.

મંડપનો કબજો બરાબર ૯ વાગે સ્વયંસેવકોએ લીધો હતો. બેઠકનો સમય જોકે ૧૨ વાગતાનો મુકરર કરવામાં આવ્યો હતો. તોપણ ૯ વાગ્યાથી લોકો આવવા માંડ્યા હતા. દરેક બ્લાકમાટે સ્વયંસેવકો નિર્ણિત કરેલા હતા. અને દરેક પધારનાર ગૃહસ્થને તેમની જગ્યાઊપર બેસાડવામાં આવતું હતું.

મંડપની ભવ્યતામાં અને શોભામાં વધારો કરવામાટે જગે જગે મુદ્રાલેખો અને કૉન્ફરન્સના ઠરાવોના મુદાઓ બોર્ડઉપર લખી શેકડોની સંખ્યામાં રાખવામાં આવ્યા હતા. તેમાં યુવકો નવયુગના સરજનહાર છે. જમાનાને ઓળખો, કુરુઢીઓ તોડો, લોહીના લાડુ વિગેરે ઉપદેશક, તેમજ જાગૃત થાઓ, રાષ્ટ્ર કાર્યમાં સાધક થાઓ, નવી આકાંક્ષાઓને ઉત્તેજિત કરો. વિગેરે ઉત્તેજક લેખો લોકોનું ધ્યાન ખેંચતાં હતા. જૈનધર્મ એ જગતધર્મ છે, જેવા વાક્યોથી એક ભવ્ય દૃશ્ય લોકોની નજર આગળ ખડું કર્યું હતું. કૉન્ફરન્સે શું કર્યું ? એવો પ્રશ્ન કરી તેના દરેક વિષયવાર જવાબો આપનારા લાંબા પણ મુદાસર લખાએલા બોર્ડો દરેક આવનારનું ધ્યાન ખેંચતા રહ્યા હતા. અને કૉન્ફરન્સ વિરુદ્ધ ટીકા કરનારાઓને તે એક સચોટ અને નિરુત્તર કરનારો જવાબજ હતો. એમ દરેક રીતે અનુકૂલ અને ઉત્તેજક વાતાવરણ ઉત્પન્ન કરવામાં કોઈ જાતની કચાશ રાખવામાં આવી ન હતી. બધા બોર્ડો રંગીબેરંગી કલાપૂર્ણ કલમથી અને પ્રેક્ષકનું મન આકર્ષણ કરે તેવા લખવામાં આવ્યા હતા.

सवारना ११ वागे मंडप लगभग भराई गयो हतो. अने अनुक्रमे आगेवान गृहस्थो पधारवा मांड्या हता. तेमने योग्य सत्कार साथे वंदेवीरम्‌ना जयघोषथी आवकार आपवामां आवतो हतो.

जाणीता गृहस्थोपैकी शेठ रणछोडभाई रायचंद अने शेठ छोटालाल प्रेमजी रेसिडेंट जनरल सेक्रेटरी साहेबो, पंडित लालन, श्रीयुत मगनलाल मूळचंद श्रीयुत मकनजी जुठाभाई मेहेता बॅरिष्टर, श्रीयुत मोहनलाल दलीचंद देसाई वकील, जैनयुगना तंत्री, श्रीयुत मूळचंद आशाराम वैराटी, श्री. परमानंद कुंवरजी वकील, बाबुसाहेब कीर्तिप्रसादजी गुजरांवाला, श्रीयुत बालचंद हिराचंद, श्री. पोपटलाल शहा, शेठ बाबुलाल नानचंद, शेठ चतुरभाई पीतांबर शहा, मि. चिनुभाई सॉलीसीटर, श्री. देवचंद दामजी कुंडलाकर 'जैन' ना तंत्री, श्रीयुत कानजी मास्तर, श्रीयुत छगनलाल दामोदरदास नासक, श्री. वीरचंद श्रीचंद, संगमनेर, शेठ आनंदराम मानमल, श्री. कुंदनमलजी फिरोदिया, शेठ मूळचंदजी जोतीरामजी विगेरे गृहस्थो आवी पहोच्या हता. तेमणे प्लेटफार्म उपर बेठक लीधी हती. बाद ११॥ वागे श्रीमान् गुलाबचंदजी ढड्ढा साहेब अने मि. मोतीचंद गिरधर कापडिया सॉलीसीटर पधार्या हता. तेमने हाजर रहेलाओए भारे आवकार आप्यो हतो.

त्यारबाद मुनिमहाराज श्री विनयविजयजी, यतिवर्य श्री हिराचंदजी तथा श्री तिलकविजयजी पधार्या हता. तेमज सुश्रावक श्रीयुत लक्ष्मण रघुनाथ भिडे (जेओ दक्षिणी ब्राह्मण छता खास जैनधर्म अंगिकार करी तेमणे जैन वाङ्मयनो उंडो अभ्यास करेलो छे.) पधार्या हता.

आ उपरांत जुन्नर शेहेरना जैनेतर बंधुओपैकी श्रीयुत रघुनाथराव वकील मे. मामलतदार साहेब, सबजज्ज साहेब, फोजदार साहेब, श्रीमान् खानगांवकर पेन्शनर फर्स्टक्लास सबजज्ज श्रीयुत बाबुराव खडके व्हा. प्रेसिडेंट जुन्नर म्युनिसिपालिटी तथा बधा म्युनिसिपल कौन्सिलरो अने गामना अन्य प्रमुख गृहस्थो अने वेपारी बंधुओ विगेरे गृहस्थो खास ध्यान खेचता हता. जेओ जैनोनी जाहोजलाली, तेमना रीत रिवाजो, धर्म मान्यताओ विगेरेमाटे खास पुछपरछ करता हता. अने जैन आगेवानोनी ओळखाण करावी लेता हता. ठरावो केवा प्रकारना थशे ने तेमां सार्वजनिक हितना सवालो बाबत खास पुछपरछ करता हता.

स्त्री वर्गमां श्रीमती सौ. गुलाबबेहेन मकनजी मेहेता अने गं. स्व. राणबाई पधारता स्त्रीवर्गमां अत्यंत उत्साह वध्यो हतो. अने पधारनार बेहेनोने भव्य आवकार आपवामां आव्यो हतो.

નિયોજિત વખત થઈ ગયો હતો. તેથી લોકોની ઉત્સુકતા વધતી ગઈ હતી. અને પ્રમુખ સાહેબ નહીં આવવાના કારણોમાટે અનેક તર્ક વિતર્કો લોકોમાં શરુ થયા હતા. આ પ્રસંગ જોઈ શ્રીયુત રણછોડભાઈ રાયચંદ, બાલચંદ હિરાચંદ, પોપટલાલ રામચંદ, મોતીલાલ વીરચંદ વિગેરે કેટલાએક આગેવાનો પ્રમુખને ઉતારે તપાસ કરવામાટે ગયા હતા.

પ્રમુખ સાહેબને ઉતારે ત્યાં ઉતરેલા પ્રતિનિધિઓ પોતાનો પોષાખ સજી તૈયાર થઈ બેઠેલા હતા. તપાસ કરતા જણાયું કે, શેઠ જીવાભાઈ પ્રતાપસી, શેઠ પોપટલાલ ધારસી શેઠ નગીનદાસ કરમચંદ વિગેરે ગૃહસ્થો પ્રમુખ સાહેબનું ભાષણ જે તેજ દિવસે મુંબઈ સમાચારમાં પ્રગટ થએલ હતું તેમાંનો અમુક ભાગ બાદ કરવામાટે પ્રમુખ સાહેબને દબાણ કરતા હતા. અને તેમાંથી એક અક્ષરપણ ઓછું કરવા પ્રમુખ સાહેબ તૈયાર નહી હતા. પ્રમુખ સાહેબે કાયદાસર જણાવ્યું હતું કે, આમ પ્રમુખ ઉપર દબાણ લાવી શકાય નહી ને તમોને જે વિચાર પસંદ ન હોય તે માટે તમો તમારો વિરોધ નોંધાવી શકો તેમ છે. અને તમને યોગ્ય લાગે તો ' વૉક આઊટ ' પણ તમો કરી શકો છો. આમ કેહેવા છતા તેઓએ પોતાની જિદ છોડી નહી. અને ઉશ્કેરાઈ કેટલીએક વાતો કરવા માંડી. ત્યારે મંડપમાં લોકોની ઉત્સુકતા અને ટાઈમ થઈ ગયાની હકીકત જણાવતા પ્રમુખ સાહેબ ઉઠ્યા અને મંડપમાં જવા તૈયાર થયા. ત્યારે શાસનપ્રેમીઓએ જણાવ્યું કે, અમારામાના કેટલાએક લોકો જમ્યા નથી. અને મંડપમાં પણ કેટલાએક ગૃહસ્થો જમ્યા વગર ગએલા છે. આ હકીકત ખબર પડતા તેમને જમવા માટે આગ્રહ કરવામાં આવ્યો હતો. અને શેઠ બાબુલાલ નાનચંદ પૂનાવાલા મંડપમાં દોડી જઈ પ્લૅટફાર્મ ઉપર ઉભા રહી જે લોકો જમ્યા ન હોય તેમને ખાસ જમણનું આમંત્રણ આપ્યું હતું.

બરાબર ૧ વાગ્યાને અમલે પ્રમુખ સાહેબ, સ્વાગતાધ્યક્ષ શેઠ ચુનીલાલ સરૂપચંદ અને પ્રમુખ સાથે પધારેલ કચ્છી પ્રતિનિધીઓ જેમાં શ્રીયુત કાનજી ભાઈ ક્ષમાનંદજી શ્રીજી મહારાજ વિગેરે પ્રમખ લોકો હતા તેઓ મોટા સમુદાય અને સમારંભ સાથે મંડપમાં પધાર્યા હતા.

મંડપ આગળ પ્રમુખ સાહેબ પધારતા સ્વયંસેવકોએ બાલવીરની રીતિથી સલામી આપી હતી. અને જયનાદથી ગર્જના કરી હતી. દરવાજા આગળ સેક્રેટરી સાહેબો અને બીજા આગેવાન ગૃહસ્થોએ પ્રમુખ સાહેબને આવકાર આપ્યો હતો.

મંડપમાં હર્ષની અને ધર્મ ગર્જનાની લેહેરો વેગવતી થતી રહી હતી. પ્રમુખ સાહેબ અને સ્વાગતાધ્યક્ષે પોતાની જગ્યાઓ લીધી અને શ્રીયુત મનસુખલાલ લલ્લૂભાઈએ ઉચેસ્વરે પ્રભૂ પ્રાર્થનાના શ્લોકો કહ્યા હતા તે નીચે મુજબ હતા.

—मंगल—

शार्दूल विक्रीडित

वंदूं पार्श्व जिनेंद्रना चरणमां प्रेमे सदा सर्वदा
श्री शांति प्रभु पाद वंदन करूं टळो सहु आपदा।
थाजो सन्मति सर्वनी शुभ इहां उत्साह वाधो घणो
तेथी मंगल सर्वनुं शुभ थजो आनंद वर्षो घणो ॥१॥

हरिगीत

शिवभूपजन्म पवित्र भूमि नाम जुन्नर जेहनुं
शिवभक्ति अद्भुत प्रेरणा शिवनेरि कारण तेहनुं।
ते पुण्यभूमी प्रेरजो उत्साह जैन समाजमां
निज तेज शौर्य प्रकाश थाजो आज जैन समाजमां ॥१॥

बाद जुन्नरना बाळको अने कन्याओए संगीत गाया हता जे नीचे मुजब छे.

—संघ-भक्ति—

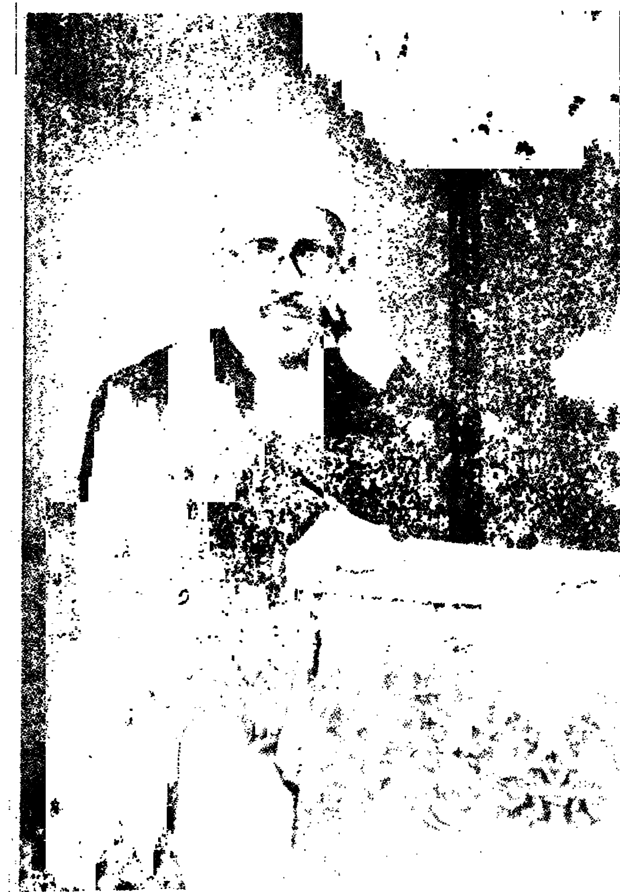
प्रेमे नमन संघ चरणं भारतभूषण सुरनर वंदित ॥ नमन० ॥
रीति कुरुढी सकल निवारी धर्मविरुद्ध प्रचार विदारी
मदाचार चितमां नितधारी करजो शांत मन ॥ नमन० ॥ १
कन्या–विक्रय दूर निवारो वृद्ध विवाह थता नहीं सारो
व्यर्थ खर्च सहु सत्वर वारो विनवुं संघ तणं ॥ नमन० ॥ २
जैनधर्म अनुसार विधानो योग्य धरी चितमां ते मानो
एज मार्ग छे शुभ तरवानो धरजो एह मने ॥ नमन० ॥ ३

सुधारा करो

करो सुधारो सार बंधुओ करो सुधारो सार
संसार तणो आधार बंधुओ करो सुधारो सार
कन्या विक्रय बाललग्नने घणा कुधारा जेह
टाळो वेगे थईने शूरा पाप पुंज छे तेह ॥ बंधु ॥
बुढा बापा डगमग हाले दंत हीन निर्माल्य
एवानो नहीं विवाह करशो चालो सारी चाल ॥ बंधु ॥
वेश्या नारी भ्रष्ट अमंगल मंगलमां न अणाय
उच्च कुळमां जन्मी आवा नीच काम केम थाय ? ॥ बंधु ॥
खर्च नकामा सार विवाहना रीत गणीने थाय
बंध करी ते सद्व्यवरणमां वापरजो ए न्याय ॥ बंधु ॥
लग्न रीत जे जैन धर्मनी शुभ संस्कार गणाय
ते आदरजो प्रेमे सारी समकित निर्मळ थाय ॥ बंधु ॥

श्रीयुत मोतीलाल वीरचंद, सोलापुर
चीफ सेक्रेटरी

श्रीयुत चुनीलाल सरूपचंद पारेख, राजुरी
स्वागताध्यक्ष

पद (शाम चुनरिया देदे मोरी—ए चाल)

पास चरणमे लागु तेरे   निश दिन शीश नमाऊं जिनंदसे
मूरति तेरी मुज मन भावे   तजी लय सारे   ।। चरनमे ।।
त्रिभुवन तिलक श्री पार्श्व जिनंदा   साधू मयूरके मेघ मुनिंदा
अम संकट सब दूर हरे   ।। चरनमे ।। १ ।।

कॉन्फरन्सना चीफ सेक्रेटरी मि. मोतीलाल वीरचंदे आमंत्रण पत्रिका वाची संभळावी हती.

बाद स्वागताध्यक्ष श्रीयुत चुनिलाल सरूपचंद प्लॅटफार्म उपर आवता तमाम श्रोताओए तालीओना अवाजथी तेमनुं स्वागत कर्युं हतुं. भाइ चुनीलाल शुद्ध खादीना पोशाखमां गांधी टोपी पेहेरी आव्या हता. तेथी तेमनी देशभक्ति अने समाजप्रेम साथेज व्यक्त थया हता. तेमणे पोतानु भाषण वाचवा शरुआत करी हती.

भाषण शरु थाय छे एटलामां टिकिट ऑफिस उपरथी एक स्वयंसेवक चिट्ठी लेई दोडतो आव्यो. तेमां जणावेल हतुं के, केटलाएक लोको गेरकायदासर टिकिटोनी मागणी करी रहेला छे अने तेमना आविर्भाव उपरथी अमोने भय लागे छे के, कदाच तेओ टिकिटो जबरीथी उपाडी जाय अथवा अमोने बीजी रीते सतावे एवो संभव जणाय छे. माटे स्वयंसेवकोनी मदद मोकलो. ते मुजब मदद मोकलवामां आवी. पण ते पेहेलाज टिकिट ऑफिस उपर ते लोकोए वधु धांदल करी तिकिट ऑफिस उपर मि. किसनदास उपर हुमलो कर्यो. अने तेने परिणामे तेमना पगने थोडुं लाग्युं पण हतुं. आम चालतु हतु एटलामां शासनप्रेमीओमाना बे त्रण माणसो आवी टिकिटोनी मागणी करनारने केहेवा लाग्या के त्यांतो अमोए सभा भागी नाखी छे अने लाठीओ उछळी रही छे. माटे टिकिटोनी कांई जरूर नथी चालो ! आ खबर सांभळतां टिकिट ऑफिस बंध करी बधा मंडप तरफ दोडी आव्या हता.

स्वागताध्यक्षनुं भाषण चालतु हतु त्यारे शेठ [illegible] करमचंद अने शेठ जीवाभाई प्रतापसी अंदर आव्या हता. तेमने पेहेलाथीज प्लॅटफार्म टिकिटो आपवामां आवी हती. तेओ अंदर आवी बेठेला हता. एवामां दरवाजा आगळ धांदल थाय छे एम जाणवामां आव्युं. एवामां महाराष्ट्रना एक वखतना आगेवान मि. दामोदर बापुसा एवला [illegible]ळा उष्केरा[illegible]ल टोळीने खूब उत्तेजित करी केहेता हता के तमो शुं बायला छो ?

एकदम अंदर घुसो. एम कही तेओ अंदर पेठा. तेमनी पासे टिकिट होवाथी तेमने रोकवानुं कारण हतु नहीं. पण पाछळथी धसारो आव्यो ते रोकवा स्वयंसेवकोए तनतोड मेहनत करी. अने पोतापर मार पडता छतां पण जीवना जोखमे तेओए पोतानुं कर्तव्य बराबर पूरूं कर्युं हतुं. अने तोफानीओने रोकी राख्या हता.

भाई दामोदर बापुसा कॉन्फरन्सना असिस्टंट जनरल सेक्रेटरी हता. पण तेमने पोताना ओद्धानुं भान पण नही हतुं. आ भाईए पोतानी वृद्ध उमरमां लोकोना जबरा विरोध तरफ दुर्लक्ष करी लग्न करी कॉन्फरन्सना नियमोनो भंग कर्यो हतो. अने लोकोमां तेओ अत्यंत तिरस्कारने पात्र बन्या हता. त्यारथी तेओ कॉन्फरन्सना हितचिंतकोसाथे विरोध मांडी बेठा हता. कॉन्फरन्समां हवे पोताने स्थान नथी एवुं तेओ जाणता हता अने तेथीज जुन्नर कॉन्फरन्स जाहेर थता तेमणे विरोधी प्रचार कार्य उपाडी लिधुं हतुं. तेओए जुन्नर, पूना अने महाराष्ट्रना केटलाएक गामोमां खोटी उष्केरणी करनारा कागळो लख्या हता. एटलुंज नहीं पण कॉन्फरन्सना कार्यकर्ताओसामे कागळोमां खोटा अने अणघटता शब्दो वापरी दोष आपवामां आव्यो हतो. परंतु तेओनी कृति बधाओने खबर होवाथी तेनी कांइपण असर तेओ उपर पोहोंची नही हती. तेओए अमदावाद सुधी पण पोताना कागळो मोकल्या हता. एक कागळमां तेओए मुनि महाराज श्री रामविजयजीनी दीक्षा प्रवृत्तिनी स्पष्ट शब्दोमां निंदा करवा छतां केवळ कॉन्फरन्सनो विरोध करी ते भागी पाडवाना खोटा हेतुथी प्रेराइ तेओ मुंबई शेठ नगीनदास तरफ वारंवार गया हता अने शासनप्रेमीओने उष्केरी तेमने खोटी आशा आपी तेओ तेमनी साथे आव्या हता. अने आम करता छवट उष्केरणी करी मंडपमां जबरीथी घुसवा लोकोने उत्तेजित करता हता. अने छवट शासनप्रेमीओने विनाकारण फजेत कर्या हता. महाराष्ट्रनी कार्य पद्धति, चिवटाई, पक्षातीत रहेवानी दृढ आकांक्षा अने कार्यकुशलतामां आ महाराष्ट्रीय भाईए भात पाडी हती. आ तेमना कार्यथी महाराष्ट्रने खरेखर नीचे जोवडाव्युं हतुं.

स्वागताध्यक्ष
शेठ चुनीलाल सरूपचंद राजुरीकरनुं भाषण.

ॐ श्री वीतरागाय नमः

श्री शांतिपार्श्वौ शिरसा नमामि श्री संघपादौ मनसा स्मरामि ।
आद्रीयतां स्वागतपुष्पमालां या गुम्फिता सुन्दरबालभावैः ॥ १ ॥

प्रिय बन्धुओ अने बेहेनो !

आजना मांगलिक प्रसंग आप सहुनुं महाराष्ट्रना जैन बंधुओ तरफथी अत्यंत प्रेमथी स्वागत करूं छुं. अने स्वधर्मी बंधुओनी सेवा करवा माटे आपणे बधा एकत्र मळ्या छीए तेमाटे शासनदेवना हुं उपकार मानुं छुं. आप धर्मबंधुओना दर्शन थया ते माटे हुं पोताने महा भाग्यवंत समजू छुं. अने जैन समाजना पुनरुद्धार माटे आप एकत्र मळी कांईक स्थायी घटनाओ तैयार करो अने एवी योजनाओथी जैन समाजनी उन्नति थई श्री जिनशासननो यशोध्वज आखी दुनियामां फरकतो थाय तेवी शासनदेवनी प्रार्थना करूं छुं.

आप साहेब पोताना मेहेलो अने वाडीओ छोडी, पोताना मनोहर अने सुंवाळा आसनो छोडी, अहिंआ केवळ शासन अने स्वधर्मीओना प्रेमनी खातर एकत्र मळी बधा बंधुओ साथे भेगा थई सहकार्य करवा तैयार थया ते माटे आपना जेटला उपकार मानीए तेटला ओछाज केहेवाय. आप मोजशोख अने आराम, स्वादिष्ट अने मिष्ट भोजन छोडी दक्षिणनी चटणी अने भाकरी खावा अहिंआ केवळ शासनप्रेमथी प्रेरित थई एकत्र थया छो ते आपनी शासनभक्ति अने उदारता पुरवार करे छे.

आसरे त्रणसो वर्ष पेहेला आज पुण्य भूमीमां हिंदुओनो उद्धार करनारी प्रचंड शक्ति शिवाजीना रूपमां प्रगट थएली हती.

हिंदुओनुं अस्तित्व

केवळ महान शिवाजीनेज आभारी हतुं. तेथीज एक कवीए कहयुं छे के,

शिवाजी नहीं होत तो सुन्नत होत सबकी.

केवळ जंगली मावळाओनी मददथी शिवाजीए महान शक्ति उत्पन्न करी हती. जोडेना डुंगर उपरना किलाउपर ए महान पुरुषनो जन्म थयो हतो. हजु पण शिवनेरी किल्लानुं नाम उचारतानी साथे महाराष्ट्रीय लोहीमां स्वाभिमाननी जागृति थई आवे छे. हजु पण महाराष्ट्रीओना अंतरंगमां स्वातंत्र्यनी ज्योति प्रगट थाय छे. अने आशाना किरणो चळकी उठे छे. अमोने आशा छे के, जैनोना पुनरुद्धारनो पायो एज पुण्य भूमीमां नखाशे. अने जैनोमां नवचेतन रेडवानुं मान महाराष्ट्रनेज मळशे. आप सर्व बंधुओ केवळ ऐक्य, उन्नति, प्रगति अने शासन प्रेमना बीजारोपण पोताना हृदयमां करी आ कार्य उपाडी लेशो अने जेवी रीते शिवाजीए केवळ शून्यमांथी सर्वव्यापी शक्ति प्रगटावी तेवीज रीते [illegible] एकत्र शक्ति प्रगट करशो एवी मने प्रबळ आशा छे.

कॉन्फरन्सनी बेठक हालमां केटलाएक वरसोथी भरवी बंध पडेली जोई, अमारा केटलाएक उत्साही बंधुओना मनमां एवो विचार आव्यो के, आपणे कॉन्फरन्सनी शिथिलता दुर करवामाटे महाराष्ट्रमां जो कॉन्फरन्सनी बेठक भरीअे तो केवुं सारुं ? आ विचार देखीतो घणो आकर्षक अने उत्साहजनक हतो. पण तेनी साथेज तेनी जवाबदारीओनो ख्याल करता ते अत्यंत कष्टप्रद हतो. अत्यार सुधी जे जे भागमां कॉन्फरन्स थई त्यां फरी नोतरु बीलकुल मळ्युं नथी. अेटलुंज नही पण अनेक लायक गामोअे कॉन्फरन्सने पोताने आंगणे नोतरवानुं हजु योग्य धार्युं नथी, आवी परिस्थिती-मां महाराष्ट्रे आ बीजीवार आमंत्रण आपवानुं साहस केवळ संघना दर्शन करवानी उत्सुकता अने संघनी शोभा अने महत्व वधे अेवा सात्विक मोहना लीधे उपाडी लीधुं छे.

जे वखते आपणा समाजमां अनेक पक्षोपपक्षो उत्पन्न थया छे, अने अेकज घरमां बे तडा जेवो देखाव थवा लाग्यो छे, अने कोण गृहस्थ कया पक्षनो हशे अे समजवुं पण मुष्केल थई पडेलुं छे, तेमज सलाह संप कराववामां ज्यारे आपणामाना उत्तममा उत्तम अने गंभीर विचारवाळाओना मगजो खाली थया छे त्यारे आवा कटोकटीना वखतमां महाराष्ट्रे केवळ पोताना आत्मविश्वास उपर अने आप साहेब जेवा समाजना आगेवान शांत अने विचारक वर्गउपर विश्वास राखी आ साहस माथे व्होरी लेवुं युक्त धार्युं छे. माटे आप साहेब आमारी आ धारणा यशस्वी करी समता, शांति अने धर्मप्रेमथी प्रेराई योग्य घटनाओ अमलमां लावशो अेवी मने संपूर्ण आशा छे.

प्रिय बंधुओ !

जुन्नर शेहर

घणुं प्राचीन छे अने प्राचीन कालमां ते वेपारनुं अेक मोटुं मथक हतुं. तेमज मुंबई अने पुनाने जोडनारू अेक अमोघ साधन हतुं. तेथी अहींआ मोटो वेपार चालतो हतो अने लाखो रुपीआनो वेपार आ क्षेत्रमां खेडातो हतो. थोडाज वर्षो पाछळ जुन्नर शेहेरमां आशरे ८०० जैनो वसता हता. अने वेपारना बधा सूत्रो जैनोनाज हाथमां रमता हता. जुन्नरमां हाथे कागळ तैयार करवाना मोटा कारखानाओ चालता हता. अने ते बधो वेपार जैनोनाज हाथमां हतो. हजू पण थोडा कागळो अहींआ बने छे. अने केटलाअेक गृहस्थो पोताना चोपडाओ माटे ते पसंद करे छे. परंतु कालवशात् अर्वाचीन रेलवे विगेरे साधनोथी आ शेहेर वंचित रेहेवाना कारणे अत्रेनो व्यवहार पडी भांग्यो हतो. अने वेपारीओ जुदा जुदा भागमां विखेराइ गया हता. अने तेथीज जैनोनी वस्ती घणीज घटी गयेली छे. अत्रेना बने विशाल जैन मंदिरो जोवाथी अत्रेना जैनोनी जाहोजलालीनी कल्पना थई शके तेम छे.

अत्रे नजीकमां जणाता पर्वतोमां भगवान महावीर अने बुद्धदेवना काळमां कोतरेली घणी गुफाओ छे जेमां विद्यार्थीओना रेहेठाणो तेमज तेमने भणावनार आचार्योना निवास अने साथे बेशी भणवाना मोटा मोटा होलो जोवाथी आपनी खात्री थशे के, आ क्षेत्र प्राचीन काळनी मोटी युनिवर्सीटी होवी जोईअे. हालमां ते शून्य अने उज्जड जेवी देखाय छे. पण प्राचीन वैभवना ते जागता पुरावाओ छे, ए स्पष्टपणे सिद्ध थाय छे. अे उपरथी जोई शकाशे के, आ अेक पुण्यभुमि छे अने आपणा पुनरुध्धारनो आपणे विचार करीअे तेने अनुकुळ वातावरण अहींआ मळी शके तेम छे.

कालचक्र

ना चडती पडतीना सपाटामां कोण नथी सपडातुं ? जोके, जुन्नर शेहेरना जैन बंधुओ उपर घणी आपत्तिओ आवी पडी छे. अने जैनो छीन्न विछीन्न थई गएला छे. पण श्री संघनी सेवाभक्ति करवाना अंकुरो हजू एवाने एवाज टकी रहेला छे. अने तेथीज अमोए अमारे आंगणे श्री संघने आमंत्रण आप्युं छे. अमारी लुखी सुकी सेवा आप स्वीकारी लेशो अने अमारी प्रत्यक्ष सेवा तरफ नही पण अमारी अंतःकरणनी प्रेमनी लागणी तरफ जोई अमारी दरेक खामीओ माटे दरगुजर करशो एवी अमोने आशा छे.

अत्यार आगाऊनी कोन्फरन्सना प्रमुखोमांथी कोई कोई प्रमुख साहेबोए एवा उद्‌गारो काढ्यानुं मारा स्मरणमां छे के नाना नाना

गामडाओमां पण कोन्फरन्स

नुं अधिवेशन थई शके तेवी योजना थवी जोईए. ते उद्गारोने मान आपी अमोए आ साहस खेडवानुं मनमां लावी केवळ शासनदेवनी कृपाउपर अने आप साहेबोना प्रेम ऊपर आधार राखी आ कार्य उपाडी लीधुं छे.

कोन्फरन्सने आमंत्रण ..रवाबाद ज्यारे ए वात प्रगट थई त्यारे कोईए कौतुकथी अने कोईए हितस्वी दृष्टीना भयथी आ कार्य तरफ अवलोकन कर्यु हतुं. अमारा आसपासना पुना जिलाना दरेक जैन वस्तीवाळा गामे प्रसंगनुं महत्व जोई उदार हृदए तन मन अने धनथी पोतानी मदद आगळ धरी हती. तेमज महाराष्ट्रना जुदा जुदा गामोमांथी

अमूल्य मदद

अमोने आवी पोहोची हती. जेना वखाण करवा मारी शक्तीनी बहार छे. अमोए जे गृहस्थ पासे जेटली मददनी अपेक्षा राखी हती ते उपरांत पण अमोने प्रेमथी मदद मळी हती. ए उपरथीज हजु सुधी जैनोमां समाजप्रेम अस्तित्वमां छे एम प्रत्यक्ष जोवामां आवे छे. एटलुंज नही पण कोन्फरन्सना कार्यो तरफ सहानुभूति पण जोवामां आवे छे. एवा प्रत्यक्ष दाखला जोवाथी ए वात सिद्ध थाय छे के, जो कुशल कार्यवाहक होय तो जैनोमां सारी जागृति करी शके. अने कोन्फरन्सना ठरावोनो अमल पण सारा प्रमाणमां थाय तेम छे. अमो गामडीआओए अत्यारसुधी शेहेरो मदद आपे छे के नहीं तेनी दरकार ..र्यावगर यथाशक्ति कोन..रन्सना फंडमां नाणा भरी आपेला छे.

अमोए कोन्फरन्सनुं आमंत्रण आप्युं त्यारथी केटलाएक अमारा जरीपुराणा थांभलाओए पोतानो अशुभ स्वर काढी अमारा मार्गमां कांटा पसरवामां बाकी राखी नथी. आम छतां अमारा आ भाईओना आवा भुंडा कार्यनी अमोने उलटी मददज थएली छे. अने आवा कार्योथी अमारा सहकारी बंधुओनो उत्साह द्विगुणित वधी गयो हतो. आवी बालीश लीलाओथी समाज पोताना कार्यथी पराङ्मुख थाय ए बनवुं तदन अशक्य छे. सारांश के महान कार्योमां विघ्न वगर तेनी खुबी जणाती नथी. अने खरा आत्मविश्वासनो संतोष मळतो नथी. तेवी दृष्टीथी आ अमारा भान भुलेला बंधुओनो पण अमो उपकारज मानीए छीए.

घणा एक बंधुओनी एवी मान्यता जोवामां आवे छे के,

जुनोज कक्को

घुंट्या करवो. अने ' पीछेसे आई ' वाळी केहेवत खरी करवी. अने नवुं करवा जेवुं कांइ होइ शकेज नहीं, एवी खोटी मान्यता हवे टकवी तदन अशक्य छे. भारत वर्षनो युवक वर्ग हवे जागृत थयो छे. नवी प्रेरणा, नवी शक्ति अने नवी उमेद प्रगट थई चुकी छे. महान कांग्रेस जेवी संस्था पण तेवा प्रवाहमांथी बची शकी नथी. तो जैन जेवी वेपारी अने डाही कोममां नवो पवन फुंकाय तेमां नवाइ जेवुं कांई नथी. अने एने रोकवा जेटला प्रयत्नो थशे तेटला तदन व्यर्थज थवाना. एमां शंका जेवुं कांइ नथी. नूतन वर्ग जुनाओनी हवे मर्यादा राखी मोंढे डुचो मारवानुं सहन करी शके तेम नथी. जुनाओ पासे

कार्यनो हिसाब तेओ मांगशे. अने कार्य प्रवृत्त थई एकदम आगळ वधशे. सत्यनी प्रेरणाथी युवक वर्ग प्रचंड क्रांति करी मुकशे. त्यारे तेवा प्रवाहने रोकवुं ए तद्दन अशक्य प्राय छे. माटे काळ आगळ नमतुं आपी मुख्य सिद्धांतने वळगी रही प्रगतीमां साधक रूप बनवूं एज योग्य छे. तेमज युवक अने प्रगतिमां उत्साही बंधुओए पण कार्यनुं महत्व जुनाओना अनुभव अने तेओए अनुभवेला सारासार विचारोनो पण साथेज विचार करवो जोइए. वृद्धोमां जेम साहस होतुं नथी तेम युवानोमां विचारनी गंभीरतानुं वैगुण्य होय छे. ए वात नजर बाहार राखी पालवे तेम नथी. माटे वृद्धोनो अनुभव अने युवानोनुं साहस एना भेगा बळसाथे हालना प्रगतिप्रिय जमानामां कार्यप्रवृत्त थवुं जोइए. जेथी कोइने पस्तावानो प्रसंग आवशे नही. समाजथी झीली न शकाय तेवा प्रश्नो समाज आगळ धरी पेहेलेथीज अभाव धारण करनार वीकण समाजने एकदम भडकावी मुकी सुधाराविशे पराङ्मुख करी नाखवानुं साहस करवानो हजु समय आव्यो नथी. एम मने लागे छे.

ज्यां जुओ त्यां

कोन्फरन्से शुं करी बताव्युं ?

लाखोनुं खरच मफत गयुं. विगेरे उद्गारो काढी केटलाएक समाजना हेतना कटका आम बोलवामां जाणे पोते मोटो वाघ मार्यो होय एम माने छे. अने कोन्फरन्सना कार्यकर्ताओने जाणे आपणे निरुत्तर करी नाख्युं होय एवो डोळ घाले छे. पण प्राचीन धर्म दृष्टीथी विचार करीए तो पण उजमणा, ओत्सवो, वरघोडा, स्वामिवच्छळ, संघजात्रा विगेरे धार्मिक कार्योमां कोई पाप मानतुं नथी. एटलुंज नहीं पण तेमां मोटूं पुण्य माने छे देवजात्रा के देवपूजा करवामां पुण्य मनाय त्यारे संघ, के जेने पचीसमां तीर्थंकरनी उपमा आपी ते नामथी आपणे संबोधीए छीए. तेवा संघने–पचीसमां तीर्थंकरने–पोताने आंगणे आमंत्री के तेना दर्शन करी विचार विनिमय करवाथी कांई पुण्य नही होय एम एवा लोको माने छे शुं ? अमारुं तो एवुं स्पष्ट मानवुं छे के, देवजात्रा के देवपूजा करनारो श्री संघज छे अने संघना अंगभूत बीजी क्रियाओ छे. संघनी जाहोजलाली अने उन्नतीमांज बधा पुण्यकर्मो समाई जाय छे. संघ धनधान्य अने बुद्धि विज्ञानथी पुष्ट होय तोज बाकी प्रगति थवी शक्य छे. पण संघज जो निर्माल्य, अव्यवस्थित अने असंघटित हशे तो पछी बाकी उत्साह अने क्रियाओ व्यर्थज निवडशे. ए दृष्टीथी जोता पण कोन्फरन्सनी उपयोगिता अने धर्मदृष्टीए पण पुण्य कार्य छे एम समजाशे. कदाच जुना विचारवाळाओने कोन्फरन्स शब्दथी सुग चढती होय तो संघ, समाज, सभा, संमेलन के बीजा कोई नामथी संबोधवामां जरापण हरकत नथी.

आवा विचारो उद्गारनारा बंधूओए कॉन्फरन्सना कार्यनो बिलकुल अभ्यास करेलो होतो नथी कॉन्फरन्से

दरेक ठराव परत्वे शुं प्रगति करी छे?

तेमज कॉन्फरन्स पूर्वेनी मनोदशा केवी हती अने आजनी मनोदशा केवी छे? कॉन्फरन्से सामान्य केळवणी अने धार्मिक केळवणीने अंगे शुं कामो कर्या छे? तेनो विचार करवाथी तेनी उपयुक्तता जोवामां आवशे. तेमज धार्मिक संस्थाओ अने खाताओ पेहेला केम चालता हता अने हालमां केम चाले छे तेनो पण विचार करवाथी प्रगतिज नजरे पडशे. हानीकारक रीवाजोमां अन्यधर्मीओना पर्वो अने विधीविधानोनुं आपणा समाज उपर केटलुं आक्रमण हतुं? अने हालमां ते केटलुं घटयुं छे? तेनो प्रत्यक्ष विचार अने अनुभव जोतां आपणी कॉन्फरन्से कांईज कर्यु नथी ए विचारो छोडवाज पडशे. अलबत जेटलुं थयुं छे तेटलुं बस छे. अने हवे कांई करवापणुं रेहेतुं नथी. एवा संकुचित विचारो राखवा पण भूल भरेला छे. प्रगतीने माटे घणुंज मोटुं कार्यक्षेत्र पडेलुं छे माटे कॉन्फरन्स भरती रेहेशे तोज तेवा कार्यो आपणे हाथ धरी शकीशुं. कॉन्फरन्से शुं कर्यु? एवो प्रश्न पुछनारां जाणे एमज मानता जणाय छे के, कॉन्फरन्सवाळा अमुक लोको अथवा अमुक व्यक्तिओज छे. अने तेओनाज माथे बधी जवाबदारी रेहली छे. अने शंका काढनार, प्रश्न करनार जाणे कॉन्फरन्स साथे कोई जातनो संबंध धरावता नथी. अने कॉन्फरन्सनी खामीओ माटे पोते जाणे बीलकुल जवाबदारज नथी. आवा वादप्रेमी लोको साथे वाद करवामां नकामो वखत गाळवो पण व्यर्थ छे. ज्यारे कॉन्फरन्स अमुक कार्य केम न कर्यु एवा प्रश्नो करे छे त्यारे प्रश्नकारने ए भान नथी होतुं के कॉन्फरन्स एक विचारप्रेरक अने प्रगतीनो मार्ग देखाडनारुं मंडळ छे. निग्रहानुग्रह करी कोईने सजा करनारुं के जोर जुलमथी सुधाराओनो अमल करावनारुं मंडळ नथी. आवो विचार करशो तो कॉन्फरन्से जे कांई कार्य कर्यु नहीं होय ते माटे आपणे बधाओ अंशतः जवाबदार छीए. आपणे एकमते कोई ठराव पसार कर्यो अने घेर जई ते ठराव छापरे चढावी दीधो तो पछी कॉन्फरन्स शुं करे? आहिंआ ठराव करती वखते दरेक गृहस्थ तेनी गंभीरता समजे अने पोते ठराव पाळी पोताना बंधुओने ते ठराव पाळवा माटे प्रेरणा करे तो पछी आम टीका करवानो वखतज न आवे. ए उपरथी ए सिद्ध थाय छे के, कॉन्फरन्स एटले आपणे बधा भेगा मळी बनावेली संस्था अने तेना आपणे बधा अवयवो छीए. तेना गुणदोषना आपणे बधा सरीखा सहभागी छीए. अने कॉन्फरन्स ए विचार प्रसार करनारुं प्रगतिकारक मंडळ छे. अने तेना हाथमां हजु आपणे निग्रहानुग्रहनी शक्ति आपी नथी. एवा प्रकारनो आपणे दृष्टीकोण राखवो जोईए.

टीकाकारोनुं एक शस्त्र

टीकाकारोना हाथमां एक मोटुं शस्त्र आवी जाय छे, ते ए छे के, आपणामां केटलाएक एवा वडेरवाओ हजु ह्याले छे के, जेओए वृद्धविवाह, बालविवाह, कजोडा, कन्याविक्रय, वेश्यानाच गायनो विगेरे ठरावोने पगतळे कचडी नाखी

वृद्धा नारी पतिव्रता ।

बनी बीजाओने उपदेश करवानो डोळ घाले छे. आवा वृद्धाओ पोते हजु ओघा धारण करवामां पण शरमाता नथी. आवा लोको तरफ आंगळी करी कोन्फरन्सना कार्यनो हिसाब लोको रजु करे छे. आवा आवा ओदारोने आपणे वीणी वीणीने दूर करवा जोइए. अने नवा उत्साही, निरपेक्ष, कार्य करवानी हिंमत धरावनारा चतुर अने डाह्या लोकोनी निमणुक करवी जोइए.

महाराष्ट्रे पोतानी अनेक कोन्फरन्सो भरी कोन्फरन्सना ठरावोनो अमल शरू राख्यो छे. अने दरेक जातनी जागृती कायम टकावी राखी छे. बीजा हिंदना कोईपण भागे एवी परंपरा कायम राखी नथी. अने एने लीधेज महाराष्ट्रे आवा कटोकटीना समयमां पण कोन्फरन्सने आमंत्रण आप्युं छे. ए उपरथी स्पष्ट थाय छे के कोन्फरन्सनी हिलचाल हमेश चालू राखवीज घटे छे. गुजरात, काठीआवाड, मारवाड, पंजाब के बंगाल के जे प्रमुखोनी खाण तरीके ओळखाय छे; त्यां कोईपण जातनी कोन्फरन्सनी हिलचाल कायम रही नथी. ए कार्य फक्त महाराष्ट्रे करी बताव्युं छे ए ध्यानमां राखवा लायक छे. अने ए हिसाबेज कोन्फरन्सना कार्यनो हिसाब लेई शकाय अने आखा देशे आगळ जता आ दाखलो लेवानी खास जरूर अमो जोइए छीए.

कोन्फरन्सना बंधारण

ऊपर आपणे पहेला घणा विचार करी गया छीए. पण यथाकाले परिस्थिति बदलाय छे. माटे बधा आक्षेपोनो निवेडो थवा माटे आपणे बंधारणनो फरी विचार करी ते पाकु अने प्रत्यक्ष कार्यकारी बनाववुं जोइए. मुख्य यंत्रागारमां चावी फेरववाथी जेम अनेक नाना मोटा यंत्रो एकी साथे चालवा मांडे छे तेम आपणे आखा हिंदमां एवी योजना प्रेरवी जोइए के मुख्य हेड ओफीसमां कोई ठराव थाय के तरतज तेनो अमल आखा हिंदमां एकीसाथे थवो जोईए. आम थवाथी कोन्फरन्सने हालमां वगोववामां केटलाएकोने मन थई आवे छे ते बंध पडशे. माटे बंधुओ, हवे उठो, कटिबद्ध थाओ अने कोन्फरन्सना बंधारण फरीथी तैयार करो अने जैन समाजनी उन्नतीना पाया महाराष्ट्रनी आ पुण्य-भूमीमां नाखो.

बंधुओ, केळवणीनी बाबतमां आपणे केटलुएक कार्य करीए छीए. धार्मिक हरी-फाईनी परिक्षाओ लेवाय छे. अने महावीर विद्यालय जेवी संस्थाओ हालमां जन्म पामी छे. पण ज्यांसुधी आपणे दरेक जैन वस्तीवाळा गाममां पाठशाळा एकज घटनाथी खोली न शकीए अने दरेक मोटा जैन वस्तीवाळा गाममां जैन हायस्कुलो, गुरुकुलो

आपणे न खोली शकीए त्यांसुधी आपणी केळवणीनी खामी तो देखीती रीते कायमज रहेशे. आपणे जैन विश्वविद्यालय स्थापन करवानी आकांक्षा राखवी ए कांइ अशक्य-प्राय वस्तु छेज नही. आपणे आम तो धनाढ्य कोम गणाइए छीए. अने लाखो रुपिआओ अनेक धार्मिक कामोमां खरची नाखीए छीए. पण ते धनने उत्पादक अने कार्य साधक मार्गे खरचवानुं आपणे मनमां लावीए तो केटलुं सारूं ? आपणे वेपारी छीए. अने एटलामाटेज आपणे आपणा द्रव्यनो वधारेमां वधारे बदलो मळ्यो के केम ते जोवानुं आपणुं कर्तव्य छे. सात क्षेत्रमां धन खरचवानुं शास्त्रकार कहे छे. पण तेमांपण विशेष करी जे क्षेत्र नबळू पडी गयुं होय तेवा क्षेत्रमां आपणे नाणानो उपयोग नही करता अन्य क्षेत्रोमां नाणानो उपयोग करीए छीए ए हालनी परिस्थिति जोतां अत्यंत खेदजनक छे. अवळो प्रवाह फेरवी सवळो प्रवाह करवाथी आपणे जे नाणा खरचीये छीए तेनो वधारेमां वधारे लाभ आपणे लेई शकीए तेम छे. माटे आ तरफ अमारा धनाढ्य लोकोनुं लक्ष जशे एवी अमोने आशा छे.

महाराष्ट्रमां अमो जैनो घणा नाना नाना ग्रुपोमां वेहेंचाई गएला छीए. अनेक गामोमां अमो थोडा थोडा प्रमाणमां छीए. अनेक धार्मिक आक्रमणो अमारी ऊपर थता रह्या छे. अनेक बंधुओ एवा छे के, जे नामनाज जैनो रहेला छे. तेमना कान ऊपर आपणी आ महासभानी अवाज सरखी पण गई नथी. अन्य धर्मीओना तेहेवारो, तेमना आचारविचारो, तेमनी देवताओ, तेमना धर्मगुरुओ अने ब्राह्मण पुरोहितोनुं अमारा ऊपर एटलुं आक्रमण थयुं छे के, अमारी असलनी संस्कृति भुलाती जाय छे. अने धीमे धीमे अमारा बंधुओ अन्य धर्ममां घसडाता जाय छे. अमारूं जैनत्व टकावी राखवुं होय तो अमारे कोन्फरन्सनो कार्यक्रम उपाडी लेई प्रचार कार्य शरु करी देवू जोइए. जैन समाज ने जैनधर्म टकेलो रहेशे तोज अमारूं कांइक गौरव टकी रहेशे. तेमाटे अमारे

व्रतारोप संस्कार

जेवा संस्कारोनो उद्धार करवो जोईए. दरेक जैनमाटे आ संस्कार फरजीआत राखवो जोईए. अने आ संस्कार करती वखते जैनोना देव, गुरु, मंदिर, ज्ञान, श्रावकना गुणो समजाववा उपरांत नवकार मंत्र अने आवश्यक क्रियाओनुं ज्ञान तो अवश्य कराववुंज जोइए. दर वरसे अनेक कारणोथी आपणी संख्या ओछी थती जाय छे. अने एज अनुक्रम चालू रहेशे तो मने भय लागे छे के, आपणे जैन तरीके तदन नामशेष थई जइशुं. माटे आपणे संघटन करी दरेक आक्रमणनो प्रतिकार करवामाटे तयारज रहेवुं जोइए. अन्य धर्मीओना विधिविधानो ने जैनेतर गुरुओना संस्कारोथी आपणे बचवुं जोइए. अने लग्नविधि जैनधर्मने अनुसरतां करवी जोइए. घणा लोको तो जैन कुलमां जन्म पाम्या तेथीज जैन केहेवाय छे. पण जैन कुलनुं गौरव तेओ भाग्येज समजे छे. माटे जैन व्रतारोप संस्कार अमलमां मुकवो जोइए.

कोई अन्यधर्मी भाविक गृहस्थ जैन धर्मउपर आस्था मुकी देवदर्शन, जिनपूजा आदि क्रियाओ भावपूर्वक करतो होय, तेनी अनन्य श्रद्धा जैन धर्मउपर होय छतां तेनो आदर करवो तो बाजुउपर रह्यो, पण तेने धार्मिक चढावा लेवामां हरकत करणारा पण भोळा धर्मी लोको अमारामां पेदा थया छे. एटलुंज नही पण प्रत्यक्ष जैन होय, भावभक्ति सहीत जैनोनो धर्म पाळतो होय एवा सरळ स्वभावी जैनने पण तेना उपरना कोई सामाजिक आरोप माटे तेना धार्मिक हकोउपर त्राप मारवाने पण अमारा केटलाएक बंधुओ आचकाता नथी. जैन धर्म जेवो उदार धर्म होवा छतां पण आवा लोकोना हाथमां तेना सुकान आवी पड्या छे के, तेओ तेने निर्माल्यवत बनावी दे छे. अने नाना प्रकारनी आडखीलीओ लावी उभी करे छे. आवा प्रसंगे जैनोनी संख्या वधारवानो सवाल तो बाजूपर रह्यो. पण छे तेने टकावी राखवानी पण सुबुद्धि अमारा बंधुओमां जोवामां आवती नथी. अन्यधर्मीओना आचारो अने संस्कारोनुं आ अशुभ परिणाम छे ए आपणा जोवामां आवशे.

प्रिय बंधुओ, हालमां आखी कोमने हचमचावी नाखे एवो एक विलक्षण प्रश्न आपणी आगळ खडो थयो छे. आपणा मुसलमान बंधुओ हिंदुओना मंदिरो, मूर्तिओ अने धर्मस्थानो उपर अवारनवार हुमलाओ करे छे. अने हिंदु स्त्रियो उपर अत्याचार अने बलात्कार करवाना दाखलाओ अनेक जोवामां आवे छे. अने अत्यंत खेदनी वात छे के, जैनो आवा हुमलाओथी अने अत्याचारोथी बची गयेला नथी. गुजरातमां अने महाराष्ट्रमां पण जैनोना मंदिरो अने मूर्तिओ तेमज जैनोनी धर्मभावनाओ उपर अत्याचारो थयाना अने छेवट खुनामरकी सुधी जुलुम थयाना दाखलाओ नोंधाई चुकेला छे. कुडची गाममां जैन मंदिरो ऊपर हुमलो थएलो हतो. अथणी गाममां पण तेवोज हुमले थयाना समाचार मळ्या छे. उदेपूर स्टेटमां कांकरोळीमां थयेला अत्यंत नीच कृत्यो बधाओ सारी पेठे जाणे छे. गोधराना अत्याचार अने खुनामरकीनी हकीकतथी कोई अजाण्यु होय अेम मने लागतुं नथी. आ बधुं आपणे मुंगे मोढे सहन करी रहला छीअे. आपणी कोई फरयाद सांभळवा तैयार नथी. अने आपणु कोई वाली पण नथी. आपणे क्षत्रिओ छतां हतबल, निर्वीर्य अने छेक मायकांगला बनी गया छीअे. गमे ते माणस गुजराती के मारवाडीनी ठेकडी करवामां मजा माणवा लाग्यो छे. बंधुओ, आ बधुं उघाडी आखे जोवां छतां तमो उंघता रेहेवा मांगो छो शुं ? तमारामां ताकद होय, हिंमत होय, अने जुलमनो प्रतिकार करवानी शक्ति होय तो गमे तेवो जालीम पण कांई करी शकवानो नथी. आपणे आवे वखते आपणुं क्षत्रियत्व प्रगट करवुं जोईए अने आपणा धर्मस्थानोनुं अने आपणी मांबेहेनोनुं रक्षण करवुं जोइए. आपणे आमज बेशी रहीशुं तो मने धास्ती छे के, आपणे थोडा दिवसमां ज नामशेष थई जईशुं. आपणे शारिरिक केळवणी छुटथी लेवी जोईए. दरेक गाममां व्यायाम शाळाओ, कसरत शाळाओ अने सार्वजनिक बुद्धीथी एकदम याहोम करी धर्मरक्षण करनारा वीरो आपणे पेदा करवा जोईए, आ

प्रश्न आपणे बिलकुल पाछळ राखी शकाय तेम नथी. आपणे आवा कार्योमं श्वेतांबरी, दीगंबरी के स्थानकवासी आवा क्षुद्र भेदो मुली जवा जोईए. आपणे हालमां आपसमं आपणा बंधुओनाज माथा भांगवामं बधु ?रातन अजमाववा बेठा छीए. तेथी आपणुं गौरव तो वधतुं नथीज पण दरेक परधर्मी आपणी तरफ घृणानी नजरे जोवा मांड्यो छे.

हालमां दक्षिण महाराष्ट्रमां अन्यधर्मी लोकोनी

शुद्धि

करवानुं कार्य आपणा दिगंबरी बंधुओए हाथ धर्यु छे. अने आम करी जैनोनी संख्यामां उमेरो करवानुं कार्य हाथ धर्युं छे. आ कार्य कदाच नजीवुं जणाशे अने ते तरफ उपेक्षानी नजरे आपणे निहाळीशुं पण आ रीते आ कार्यनी उपेक्षा करवी ते पोताने छेतरवा समान छे. थोडाज सैकाओ पेहेला हजारो जैन जुलमथी, आर्थिक लोभथी अने अज्ञनताथी अन्य धर्ममां चाली गयानो इतिहास मोजूद छे. अने कदाच कोई समर्थ पुरुष आवा संस्कारनुं कार्य उपाडी ले तो नवाई जेवुं नथी. आपणे जो आम आग लागवा पछी कुवो खोदवानुं कार्य उपाडीशुं तो ते कवखतनुंज गणाशे. माटे आपणे पेहेलाथीज सावध थवुं जोईए. अने घटती सगवड करी आपवी जोईए. आपणे बीजाओने जैन धर्ममां दाखल करी लेईए छीए ए नवी वात नथी. पण शास्त्रमां तेना संख्याबंध दाखलाओ मोजूद छे. आपणे फक्त प्राचीन परंपरानो पुनरुद्धार करवो छे के केम तेटलोज प्रश्न विचारवानो छे. अने प्रसंगोपात आपणे ए प्रश्न उपाडी लेवोज पडशे एमां शंका नथी.

प्रिय बंधुओ,

जैनोनी गरीबाई

नो आपणे घणोज ओछो विचार करीए छीए. थोडाक श्रीमान बंधुओ तरफ निहाळी आपणे गरीबाईनी उपेक्षा करी मुकीए छीए. ए चलावी लेवा योग्य छे शुं ? जे कुटुंबो खाई पी सुखी गणाता हता तेओ हालमां चीथरेहाल थया छे. जेओ मोटा जमीनदार गणाता हता तेओ घरबार वगरना थई गया छे. वेपार पडी भांग्यो छे. उपरसे तो खुब बनी अंदरकी राम जाने एवी दशा थई गई छे. श्रीमंतोनी संख्या दिवसे दिवसे घटती जाय छे. तेनो आपणे विचार करीशुं नही शुं ? केळवणीना अभावे अन्यधर्मीओ गुजराती अने मारवाडीओ तरफ हमेश तिरस्कारनी नजरथी जोतां आवेला छे. अने जैनोनो जो कोई कारणथी उत्कर्ष जणाय छे तो तेओ ते तोडी पाडवा प्रयत्न करे छे. माटे अमारे समाज तरीके जीववुं होय तो संघटन अने व्यावहारिक केळवणीनो खुब प्रचार करवो जोईए.

प्रिय बंधुओ, जैनोनी गरीबाई अने बेकारीना प्रश्ननो आपणे बनती त्वराए निवेडो करवो जोईए एवो वखत आवी लाग्यो छे. आपना सार्वजनीक नाणाओ सरकारी बोंडोमां अने प्रॉमिसरी नोटोमां आपणे रोकीए छीए. तेने बदले आपणे जो सारा पाया उपर एक

जैन बेंक

शरू करीए तो ते सेहेलाईथी चलावी शकीए एमां शंका नथी. सहकारी तत्वउपर लायक जैनोने जो नाणा धीरवामां आवे तो गरीबाईने आपणे अंशतः हठावी शकीए. पण ए बधुं थवाने अमारा श्रीमंत मुरब्बीओए पोताना मोज शोख अने आराम जरा बाजुउपर मुकी जनतानी सेवा करवामाटे आगळ आववुं जोईए. तेमनी व्यापारी दीर्घदृष्टी जाती अनुभव अने वेपारी कुशलता लोकोना उपयोगमां आववी जोईए. जैनो जेवी वेपारी कोमने पोतानी गरीबाई अने बेकारी दुर करवामाटे अटलुं केहेवुं पडे अ आश्चर्यनी अने खेदनी वात छे.

आखा हिंदना हितमांज आपणी कोमनुं हित पण समायेलुं छे ए ध्यानमां राखी आपणे दरेक सार्वजनिक हीलचालमां भाग लेवो जोइए. म्युनिसिपालिटीओ, लोकल-बोर्डो, स्कुलबोर्डो अने छेवट कौन्सिलो अने असेब्लीसुधी पण आपणे दरेक खाताओमां जैनोनुं आस्तित्व दाखल करवुं जोइए. आपणे एमां शुं करवुं छे? आपणो एमां संबंध नथी. एवा जुना विचारो हवे तरतज मुकी देवा जोइए. आपणी लागवग अने मोभो वधवाथी दरेक कार्यमां आपणे कांइने कांई करी शकीशुं. नहीं तो आपणे केवळ एक तिरस्कृत समाजमां पडी रहीशुं. दरेक राजकीय सवालमां आपणे रस लेता शीखवुं जोइए. अने आपणे आपणो दरजो स्थापित करवो जोइए.

खादीनी हीलचाल

आपणे अत्यंत प्रेमथी अने सत्यनी दृष्टीथी उपाडी लेवी जोइए. खादीना प्रचारमां राष्ट्र कार्य अने धार्मिक दृष्टीथी अहिंसा कार्य एवा बन्ने कार्यो साथे साधी शकाय तेम छे. खादीनी उपयुक्तता विशे घणा विद्वानोना लेखो प्रगट थएला छे. माटे अहिंया विशेष विवेचन करवानी हुं आवश्यकता जोतो नथी.

राष्ट्रीय आकांक्षा अने हिंदमाताने मुक्त करवामाटे जे जे हीलचालो देशभरमां चालती होय तेना सूरमां आपणो सूर मेळवी देशना उद्धारना महान कार्यमां आपणे सामेल थवुं जोइए. आपणी संघटना, शुद्धि अने पुष्टी करवी एनो मुख्य हेतु आपणो पोतानो उपयोग आपणो देश, आपणो धर्म अने आपणो समाज ए बधाने थवो जोइए.

आपणा समाजनी उन्नति केवळ देशनी उन्नतीने आश्रित थइने रहेली छे. देशना कल्याणमां आपणा समाजनुं पण कल्याण छे. आपणे धर्मसाधन करवामाटे शांतता जोइए तो आपणे महान देशभक्तोना पगले चाली देशहितना दरेक कार्यमां सहायभूत थवुं जोइए. अमोने मोटी आशा छे के, कोंग्रेस जेवी महासभामां जैनोनुं तेज पडे तेवा देशोद्धारक वीरनरो पेदा थवा जोइए. आपणे जो देशद्रोही अने खुशामतीआ पेदा करीशुं तो आपणुं अस्तित्व नकामुंज छे. आपणे हिंदुओ साथे मळी जई दरेक राजकीय, सामाजिक, औद्योगिक अने धार्मिक आकांक्षाओमां सहभागी थवुं जोइए. तेमांज आपणो अने आपणा देशनो उद्धार छे. हिंदमाताना बंधनो दूर थई तेने स्वातंत्र्यनो लाभ थाय एवी आकांक्षा आपणे राखवी जोइए.

जाणे अमारा दुःखो बीजी रीते ओछाज छे एम मानी

तडो, घोळ, भागलाओ

गाम उपरथी, प्रदेश उपरथी के रेहेणी उपरथी नाना प्रकारना वाडाओ नजरे पडे छे. अने एवी रीते छीन्न विछीन्न थई अमोए हाथे करीने समाजना कडकाओ करी मुक्या छे. हवे एमांथी शी रीते बचवुं ए अमारी आगळ महान प्रश्न छे. योग्य वर कन्यानुं जोडुं मळवा छतां केवळ आवा कृत्रिम भेदोथी अमो लग्नमां जोडी शकता नथी. अमारामां शेंकडो वांढाओ नजरे पडे छे. तेम अनेक बालविधवाओ दुःखी थई फरे छे आ बधी खामीओनो अमोए तोड काढवो जोइए.

धार्मिक खाताओना हिसाबोना कारणोथी संघमां नाना प्रकारना मतभेदो उत्पन्न थया छे. तडो पडे छे. अने देवद्रव्यनो अनेक रीते नाश थई जाय छे. माटे दरेक धार्मिक के सार्वजनिक खाताओना हिसाबोनी चोखवट आपणे राखवी जोईए. अने बनी शके तो प्रगट पण करवा जोईए. आपणे वेपारी छीए तेथी कोइने पण दुःख न लागे एवी रीते देवद्रव्यनुं नुकसान थतुं आपणे अटकावी शकीए एवी योजना घडी काढवी घटे छे.

बालविवाह माटे आपणे हवे ठरावो करवानी आवश्यकता रही नथी. सारडा बिलनो कायदो थवाथी आपणे मोटो लाभ थयो छे. आपणी स्वाभाविक प्रवृत्ति पण बालविवाह रोकवा तरफज छे. वृद्धविवाह तो हजु कोई कोई वखते थाय छे. पण आवा बुढ्ढा काकाओनो समाजमां हवे मोभो रह्यो नथी आवा घरडा वर राजाओ तरफ बधा तिरस्कारनी नजरे जुए छे. अने तेमनी फजेतीना रासडाओ गवाय छे अने आवा लक्ष्मी नंदन बुढ्ढाओने वधु सखत सजा अमारो युवकवर्ग करशे एवी अमारी खात्री छे. मरण पाछळ रोवुं कुटवुं अने जमणवार करवा ए बदीनो तोड पण आपणे युवक वर्गना हाथमां सोंपी देवा योग्यज जणाय छे. गुजरातमां लोहीना लाडुना नामथी जे पिंकटी-

गनी हिलचाल चाले छे ते यथायोग्यज छे. अमारा केटलाएक शोखीन बंधुओ स्त्रीपुरुष बालक बुढा अने युवान बालविधवाओ आगळ वेश्यानां नाच अने गायनो करावयाम शरमाता नथी. तेवा बंधुओने पण हवे सारी शीखामण मळवी जोईए.

आपणा तीर्थना झगडाओ दिगंबरी बंधुओ साथे चालता कंकास आपणे खानगी लवादी मारफते दुर करवा जोईए. धर्मना नामे झगडाओ पोशवाना दिवसो हवे वही गया छे. माटे क्लेश अने झगडाओ ओछा करवानो आपणे प्रयत्न करवो जोईअे. नवा मंदिरो बंधाववा करता तो जुना प्राचीन तीर्थोनो उद्धार करवा तरफ आपणे वधारे लक्ष आपवुं जोईअे.

आपणा अखुट अने अमुल्य ज्ञानभंडार तरफ आपणो केळवायलो वर्ग वधु ध्यान आपे ते इच्छवा योग्य छे. विसमी सदीना अजवाळा आपणा जीर्ण ग्रंथोने बताडवा जोईअे. अने दुनियानी प्रचालित भाषामां तेना भाषांतरो प्रगट थवा जोईअे.

जैनधर्म अे जगतधर्म थवाने लायक छे. अेम मोढेथी आपणे केहेता रहीअे तेथी कोइ ते माने नही. आपणा धर्मनो विदेशीओ अने अन्य धर्मीओ पण अभ्यास करे ते माटे घटता साधनो आपणे पूरा पाडवा जोइअे. प्राचीन महान ग्रंथो अर्वाचीन पद्धतीने अनुसरी लखावी भाषांतरित करवा जोइअे. के जेथी तेमां रहेला अमुल्य रहस्यो लोको जाणता थाय अने तेनुं गौरव वधे.

प्रिय बंधुओ, मे आपणो घणो वखत लीधो तेमाटे आपणी क्षमा याचुं छुं. मारा ऊपर जुन्नरना श्री संघे जे जवाबदारी नाखी छे तेने हुं बिलकूल पात्र नथी. जुन्नरना संघमां मारा करता वधारे अनुभवी अने लायक गृहस्थो होवा छतां मने जे मान आप्युं तेमाटे जुन्नरना संघनो हूं घणो आभारी छुं. आप साहेबो आगळ मे मारा टुटा फुटा विचारो रजु कर्या छे, तेमांथी आपणे जे योग्य लागे ते ग्रहण करशो अेवी आशा छे. फरी अेक-वार आपना बधाओना ऊपकार मानी जैन धर्म अने समाजनुं गौरव वधे तेवी शांतता राखी पण मक्कमपणे आपणी आगळनुं कार्य करशो एवी मने आशा छे. हवे आप प्रमुखनी चुंटणीनुं महत्वनुं कार्य हाथ धरशो अेवी मारी विनंति छे.

भाषण वच्चे गरबड.

आ वखते स्वागताध्यक्षनुं भाषण चालतुं हतुं ते दरमीयान थोडो वखत गरबड थई रही हती. अने तेने लीधे परिषदना मंडप अने तेनी बाहेर दोडा दोडी थई हती. आ गरबड अने दोडादोडी मिनीटो सुधी चालू रही हती. जे दरमीआन परिषद्ना मंडपपर केहेवाता धर्मीपक्ष तरफथी पथरा पड्या हता. अने स्वयंसेवकोने मार पड्यो हतो. आ दरमीआन अ गेवानो गरबडनुं कारण शोधी काढी शांति स्थापवामोटे झट दोडी गया हता. भाषण दरमीआन गरबड जोई स्वागताध्यक्षे जणाव्युं के, भाइओ गभराशो नही. महाराष्ट्र सर्वने पुरूं पडवा तैयार छे. महाराष्ट्रे बधा विचार करीने बधी तैयारी करी राखी छे. कोई बहारथी पत्थर फेंके छे. आवा काम करतां वधु शरमावनारुं शुं होई शके ? महाराष्ट्रने भय हतो अने ते माथे लेईनेज तेणे परिषद्ने आमंत्रण कर्युं छे. केटलाएको परिषद् देवीने तोडी पाडवाना अधम प्रयासो करी रह्या छे; पण परिषद्ना उत्पादक आपणी वच्चे छे त्यांसुधी परिषद्देवी मरवानी नथी.

स्त्रिओमाटेना दरवाजातरफ धसारो.

शेठ चुनीलाल राजुरीकर आ खुलासो करता हता ते दरमीआन तोफानीओए स्त्रीओना दरवाजेथी दाखल थवानो एक प्रयास कर्यो हतो. मुख्य दरवाजापर स्वयंसेवकोनी टुकडी उभी रेहेवाथी तोफानीओ बीजे दरवाजे गया हता. पण स्वयंसेवको बीजो दरवाजो जे स्त्रीओनी बेठक आगळ हतो त्यां दोडी गया हता. स्त्रीवर्ग स्वाभाविक रीते गभराई गयो हतो. तेने शांत रहेवाने श्रीमती गुलाब बेन मकनजी मेहता अने बीजी बेहेनो समजावी रही हती. आ भांजगड चालती हती दरमीआन जुन्नरना वतनी दलपत भाई रवचंद जेओए पोतानुं मकान आ शासनप्रेमीओने उतरवा आपेलुं तेवोने तोफानी लोकोए मार मारी बेशुद्ध बनावी दीधा हता. जेनी सारवारमां केटलाएको रोकाया हता.

छेवटे शांति फेलाववाना प्रयासो श्री. गुलाबचंदजी ढढ्ढा विगेरेए करवाथी मंडपमां शांति फरीथी व्यक्त थतां स्वागताध्यक्षनुं भाषण आगळ चाली शक्युं हतुं. जे पुरूं थतां 'कॉन्फरन्स लांबु जीवो' ना अने 'जैन शासननी जयना' पोकारो थया हता.

प्रथम दिवसनुं वातावरण.

तटस्थ अहेवाल.

ता. ९-२-३०

जैन कॉन्फरन्स तोडी पाडवाना प्रयत्न निष्फळ निवडवा छतां परिषद्ना मंडपमां हजु तेनीज चर्चा चाली रही छे. एम जणाय छे के, एक टोळी परिषद्मां भंगाण पाडवानाज निश्चयथी जुन्नर आवी हती. तेमणे जुन्नर खाते आवी पहोंचतां उतारा गरम पाणी विगेरे बाबत संबंधी झगडा शरु कर्या हता. अने ते बाबतमां तेमने संतोष्या पछी तेमणे प्रमुखना भाषणसाथे चेडा काढवा मांड्या हता. प्रमुखना भाषणमां जैन समाजने सळगता प्रश्नोनी चर्चा छे एवी तेमणे खबर पडतां तेमणे साधु दीक्षा विगेरे बाबतोने लगती टीका कहाडी नखाववानो आग्रह कर्यो हतो. आ बाबतने लगता संदेशा चाली रह्या हता. त्यारे ए टोळीना केटलाक सभ्योए प्रतिनिधि तरीके परिषदमां दाखल थवानो आग्रह कर्यो हतो. एम जाणवामां आवे छे के, तेओ एवी संस्थाना प्रतिनिधि तरीके दाखल थवा मांगता हता के, जे संस्थानी हस्ति परिषद्ना बंधारण प्रमाणे ओछामां ओछी एक वर्षनी नथी. केटलाक भाईओ तो टीकीट वगर दाखल थवानी हठ लईने बेठा हता. तेमने टीकीटविना दाखल थवा देवानी ना पडातां तेमणे स्वयंसेवको अने मंडपपर पथ्थर फेंकवा मांड्या हता.

परिषद्ना आगेवानो अने कार्यवाहको तोफान आगळ वधतुं अटकाववा माटे समाधानी करवा बाहेर आव्या पण परिषद्ना एक जनरल सेक्रेटरी श्री. रणछोडभाई रायचंद पर हुमलो करी तेमनी पाघडी हवामां ऊराडवामां आवी. श्री. रणछोडभाई पर थतो हुमलो सामी टोळीना आगेवानने पण नगम्यो. ए आगेवाने पोताना पक्षकारोने श्री. रणछोडभाई पर हुमलो न करवा समजाव्या. पण तोफाने चढेला माणसो हाथमां न रह्या. आ गरबड चालती हती ते दरमीआन जीवदया मंडलीवाळा शेठ मगनलाल मूळचंद शाह आ टोळी आगळथी पसार थया हता. तेमना तरफ तोफानीओ वळ्या अने 'पेलो डंगोरो चाल्यो' करी तेमना तरफ धस्या. पण शेठ मगनभाई समयसूचकता वापरी खसी गया. एटले तेओ जरामां मार खाता बची गया.

स्वयंसेवकोने मार.

आ गरबड घोंघाट चाली रह्यो हतो अने स्वयंसेवकोने मार पडतो हतो. छता महाराष्ट्रना आगेवानोए धीरज न गुमावतां शांतिथी काम लीधुं हतुं. केटलाक स्वयंसेवको

ऊ.. राई जई जे तरफ मार पडतो हतो ते तरफ धसी जई मार· मारनाराओनी खबर लेवा इच्छता हता. पण तेमने बा... आव्या हता. समाधानीना संदेशा हजु चालूज हता. परिषदूना उत्पादक शेठ ... लाबचंद ढड्डा जेमना भले बन्ने पक्षोने मान छे तेओ सामा पक्षना आगेवान पासे गया अने जेओ मंडपमां आववा मांगता हता तेमना नाम मांग्या. श्री. ... लाबचंदजीए टीकीटना पैसा पण नमाग्या एम कहेवा... हतुं. अने समाधानी दाखल केटला ... कोने प्रातिनिधि तरीके दाखल करवानुं माथे लीधुं. पण आ आगेवाने मंडपमां पोताना पक्षनी सही सलामतीनी खात्री मांगी. श्री. ढड्ढा... कह्युं के बीजाओनी सही सलामतीनी खात्री जेवीज तमारी सही सलामतीनी खात्री छे. ए पक्ष आम छतां न ...... तो...नी टोळी हजू शांत पडी नहोती. तेणे ऊतारा कमिटीना एक सभ्य शेठ दलपतभाई रवचंदने हाथ पग अने छातीपर एटला पत्थर मार्या के ते बेभान थई गया. अने वधु मारमाथी तेमने बचाववा माटे मंडपना मध्यभागमां उपाडी लाववा पड्या. आ उपरांत ...यंसेवक ...... केप्टन श्री. शिवलाल भगवानदास गांधीने पण भारे मार पड्यो छे. छूटा छवाया हुमला तो बीजा अनेक स्वयंसेवकोपर थया छे.

पोलीसने आ तो...ननी खबर पडतां मेजीस्ट्रेट हथीआरबंध पोलीस साथे परिषदना मंडप आगळ आवी पहोच्या. अने तेमणे टोळांने विखेरी नाख्युं. एकवार तो मेजीस्ट्रेटने पण मामलो गंभीर जणातां पोलीसनी वधु मदद मेळववी पडी हती. वधु तोफान अटकाववा माटे कॉन्फरन्सना मंडप तेमज कॉन्फरन्स ऑफिस आगळ कलाको सुधी पोलीस रही हती.

तोफान पछी कजीयाखोर टोळीना केटलाक सभ्यो जे घरमां उतर्या हता ते घर वालाए तोफानीओ रखेने पोताना घरने आग ...गाडे एवा भयथी पोतानुं घर खाली कराववानी मांगणी करी. पण परिषदना मंत्रीओए तेमने समजावी परोणाओ तरफ सदूभाव राखी तेमनुं स्वागत चालू राखवानो आग्रह कर्यो अने घरधणी शांत पड्यो. पण टोळीना माणसने जंप नवळी. ते जवाने तैयार थई. परिषदना सत्तावाळाओए तेमने रहेवाने अने छेवटे भूख्या नही जवाने समज...्या. म्युनिसिपालिटीना प्रमुखे पण समजुती माटे घणा प्रयत्न कर्या. अने तेमां तेओ फतेहमंद न निवड्या. त्यारे तेमणे चाह पी जवानो आग्रह कर्यो. परि...दनी सत्कार समितिनी चाह पण पीवानी तेमणे ना पाडतां म्युनि...... प्रमुखे पोते पोताने घेरथी चाह मंगावे छे कही चा पाई. आ टोळांना ...... सभ्यो ते पछी जुन्नर छोडी गया हता.

प्र्‌खनी ंटणी.

श्री. बालचंद हिराचंद चांदवडकर

स्वागताध्यक्षनुं भाषण समाप्त थयापछी आ अधिवेशन् प्र्‌खस्थान रा. सा. शेठ रवजीभाई सोजपालने आपवानी दरखास्त करी जणाव्युं के आ भूमीमां वीरना संतानो जन्मे छे. अहीं हिंदुत्व जालवी राखनार छत्रपति शिवाजी महाराज जन्म्या हता. लोकमान्य तिलक महाराज पण एज भूमीमां पोतानुं कार्यक्षेत्र करी पोतानुं अलौकि । कार्य करता रह्या हता. तेमनुं तो आखूए जीवन झगडामां पसार थयुं हतुं. अने तेमना मरण पछी पण तेमना बावलाए झगडो जगाड्यो हतो. पण अंते तो महाराष्ट्रनोज जय थयो छे. आपणा कामकाजमां पण वादळो चडी आवशे पण तेथी गभराशो नही. अत्यारने कटोकटीने प्रसंग शेठ रवजीभाई सोजपाले प्रमुखपद लेवानुं स्वीकार्युं छे ते शोभा भर्युं तेमज यथायोग्यज छे. आजे आपणे तेमना नेतृत्व नीचेज विजयध्वज फरकाववानो छे. तेमणे जैन समाजनुं सुकान हाथमां लेई जैन सम जने खरे मार्गे चढाववुं एवी तेमने विनंति करू छुं.

श्री. पोपटलाल रामचंद शाहे

दरखास्तने टेको आपतां जणाव्यूं के आपणे अत्रे जैन धर्म, समाज अने जगतना कल्याण माटे भेगा मळ्या छीए. तेनी बीजाओ अदेखाई करे छे अने तोफान करे छे. ते शरमावा जेवुं छे. संगठन अने संप माटे कॉन्‌ रन्स आवश्यक छे. छतां केटलाक शासन नो इजारो लई फरनारा (शयतानो) तोफानो करी रह्या छे. तेओ आपणने उपदेश आपी रह्या छे. पण महाराष्ट्र हमेशां पोतानुं धार्युज करतुं आव्युं छे. वीरगढमां गाबडां पड्या छे ते पुरवा माटे कॉन्ट्रॅक्टरनी जरूर छे. अने ए कॉन्ट्रॅक्ट एटले प्रमुखपद माटे जाणीता कॉन्ट्रॅक्टर शेठ रवजीभाई सोजपाल सौथी लायक पुरुष छे. अने तेथी तेमने प्रमुखपद आपवा माटे थएली दरखास्तने टेको आपुं छुं. अने आप सौ जरूर अनुमोदन आपशो.

शेठ रतनचंद खीमचंद संघपति (मुंबई)

ए उपली दरखास्तने वधु टेको आपतां जणाव्युं के आपणे शेठ रवजीभाईने प्रमुख तरीक चुंटी तेमना हुकमने अनुसरी दरेक कार्य करवुं.

श्री. बाबुलाल नानचंदे (पूना)

वधु टेको आपतां जणाव्युं के केटलाक भाईओ महाराष्ट्रपर अपयश लाववाना प्रयत्न करी रह्या छे. एक स्वयंसेवक भाईपर पत्थर फेकी तेने बेभान बनाववामां आव्या छे ते शरमावनारुं छे. पण [illegible] आवा तोफानथी गभराशे नही.

त्यारबाद शेठ रवजीभाई सोजपालने प्रमुखपद आपवानी दरखास्त सरवानुमते पसार थई हती. अने शेठ रवजीभाईए प्रमुखपद तालीओना गगडाट वच्चे स्वीकार्यु हतुं.

तेपछी शेठ रवजीभाई भाषण करवा उठतां 'वंदे वीरम्' अने 'कॉन्फरन्स घणुं जीवो' ना जयनाद थई रह्या हता.

बाद प्रमुखश्रीए पोतानुं वक्तव्य नीचे मुजब वाची संभळाव्युं हतुं.

प्रमुख

रावसाहेब शेठ रवजी शोजपालनुं भाषण.

तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ !
    तुभ्यं नमः क्षितितलामलभूषणाय ।
तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय
    तुभ्यं नमो जिन ! भवोदधिशोषणाय ॥

नमस्कार हो ते जिनदेवने, के जे कोई जातिविशेषना ज नहि पण त्रणे लोकना जीवोनी पीडाने हरनार छे, जे समस्त पृथ्वीने शोभावनार शुद्ध अलंकार छे, जे त्रणे लोकना परम ऐश्वर्यरूप छे, अने जे (जीवन-मृत्युने लगता विकट प्रश्नोरूप भयंकर मोजांओथी डोलायमान) संसाररूप समुद्रनुं शोषण करवानी कळा आपे छे.

बन्धुओ अने व्हेनो !

जे जिनदेवनुं पूजन हुं मंगलाचरणरूपे हमणां करी गयो ते जिनदेवनुं वास्तविक पूजन तो कार्यरूपे अने आप सर्वना सहकारथी हजी हवे करवानुं छे. केवां कार्यो करवाथी श्री जिनदेवनुं वास्तविक पूजन थयुं गणाय ए तो मंगलाचरणमां आचार्यश्रीए ज सूचवी दीधुं छे. त्रणे लोकना जीवोनी पीडा हरवी अने जीवन-मृत्युने लगता विकट प्रश्नोनी धुंच उकेली जनताना जीवनने भयरहित-क्लेशरहित करी आपवुं ए श्री जिनदेवनुं परम ध्येय छे, के जे ध्येयनी सफळता माटे आपणे तेमना भक्तो तेमनां अंगोपांग अने शस्त्रो तरीके योजाया छीए. जैन समाज तरीकेनुं आपणुं मिशन जेटलुं पवित्र छे तेटलीज महान आपणी 'जैन' तरीकेनी जोखमदारी छे. ए महान जोखमदारी संपूर्णपणे अदा करवानुं त्यारेज बनी शके के ज्यारे श्री जिनदेवना वाहनरूप जैनसमाज पोते ऐश्वर्यवान अने एकरूप होय. समाजने एवो बनाववा माटेज आजथी २८ वर्षपर संगठन रचवामां आव्युं हतुं. अने एने 'जैन कॉन्फरन्स' एवुं नाम आपवामां आव्युं हतुं. ए

श्रीमान् शेठ रवजी सोजपाळ. मुंबई
प्रमुख. तेरमी जैन· श्वेतांबर कॉन्फरन्स, जुन्नर

कॉन्फरन्सनुं आजे तेरमुं अधिवेशन छे. आ अधिवेशनमां भाग लेवा दूरदूरथी पधारेला बन्धुओ अने व्हेनोनां दर्शनथी मने वीतराग देवनां दर्शन जेओ आनंद थाय छे. जैन समाजने ऐश्वर्यवान् अने एकरूप बनाववाना व्यवहारु इलाजो शोधवाना आपना कार्यमां मार्गदर्शक अने नियामक तरीके म्हारी नीमणुक करीने आपे म्हारा परनो आपनो विश्वास प्रदर्शित करी मने आपनो ऋणी बनाव्यो छे. ए विश्वासने सफळ बनाववानी ह्मारी जोखमदारीपर में सतत विचार कर्यो छे. आपनी जोखमदारी अने कर्तव्यपर अक्षर वटीक बोलवा पहेलां ह्मारे ह्मारी जोखमदारी संपूर्णपणें विचारवी अने जाहेर करवी अने ह्मारुं प्रथम अने प्रामाणिक कर्तव्य मानुं छुं.

हुं कबुल करीश, महाशयो ! के ह्मारा जेवा अदना व्यापारी माटे आ जोखमदारी नो बोजो असाधारण छे. अने जो के हुं एक व्यापारीने स्वाभाविक एवी ' सादी समज, ' सहिष्णुता तथा शांत उत्साह वडे ए बोजो उपाडवा प्रयत्न करीश, तोपण पूर्ण सफळता माटे तो म्हें आप सर्वनी—वृद्धो तेमज युवानोनी—' सादी समज ' अने सहृदय सहकार परज मदार बांध्यो छे.

जीवतुं वातावरण.

वीरपुत्रो ! प्रारंभमांज हुं आपने बे सुंदर योग मेळववा माटे मुबारकबादी आपुं छुं. ते बे योग बीजा कोई नहि पण आ सम्मेलननुं स्थान अने सम्मेलननो समय. बन्ने योगमां विलक्षणता छे, ' जीवतुं वातावरण ' छे. आ स्थान ते छे के जेणे भारतना आर्य संस्कारनो नाश थतो अटकाववनार शिवाजी जेओ वीरपुत्र प्रसव्यो हतो. ए वीर पुत्रनी वीरताना पायामां चारित्रनुं चणतर हतुं. समर्थ योगी रामदासे एने एवा संस्कार आप्या हता के जेथी शरीरबलनो दुरूपयोग थवाज न पामे. एने शत्रूनां अने पोतानां साधनोनुं भान हतुं, अनुकुल प्रसंग मळतां सुधी थोभी जवानी एनामां धीरज हती, प्रसंग मळतां संगठित बळथी अने वज्रनी इच्छाशक्तिथी हुमलो करवानी ते कुनेह धरावतो हतो, देशीओ के तटस्थो के निर्दोषो के नबळाओने इजा न थवा पामे एवी दया तेनामां हती, अने महान संकटोने परिणामे मळता जय गुरुचरणमां अर्पण करवा जेवी त्याग-वृत्ति तथा भक्ति ते धरावतो हतो. साची वीरता, साची माणसाई, एनुं नाम कहेवाय. ए गुणो अथवा संस्कारो वगर कोई व्यक्ति के समाज के देशनो विकास के मुक्ति संभवे नहि. आपण हमणां आदरेला कार्यनी सफलतामाटे पण ए गुणोनी आराधना आवश्यक छे. शिवाजीना शत्रुओ शरीरबलमां कांइ ओछा न होता, पण चारित्रबळ अर्थात् आध्यात्मिक बळमां उतरता हता. नरा शरीरबळ अथवा पाशवबळने चारित्रबळना अंकुशमां मुकवुं ए आर्यप्रजानो सनातन पुरूषार्थ छे. अने शिवाजी महाराज ए 'पुरुषार्थ' ना साचा प्रतिनिधि हता. एवा पुरुषनी जन्मभूमीमां आ सम्मेलन भरवाना प्रयत्नमां फतेहमंद थवामाटे आपने अभिनंदन आप्या शिवाय ह्माराथी रहेवायज केम ?

बीजो योग सम्मेलन माटेनो समय छे. आ कॉन्फरन्सनो जन्म थयो ते समयना वातावरण करतां आजे ज्यारे अट्ठावीस वर्षे तेरमुं अधिवेशन थाय छे ते समयनुं वातावरण जुदुंज छे. आजे आखी दुनियामां ज पिपासानी आग सळगी उठी छे. आपणी जन्मभूमिए सेंकडो वर्षनी पराजित नोदशाने देशवटो दई स्वतंत्रतानुं ध्येय जाहेर कर्युं छे. आपणा जैन समाजमां पण—युवक गमांज मात्र नहि पण राणप्रेमी वर्गमां पण लांबो वखत सूतेली विचारशक्ति अने क्रियाशक्ति कूदका मारवा लागी छे. 'थाय ते थवा देवुं' 'घर साचवीने बेशी रहेवुं' एवी जे भावनाना पासमां देश अने समाज जकडाया हता ते भावना हवे शीथील थवा लागी छे. टुंकमां कहूं तो, आजे आपणी आसपास 'जीवतुं वातावरण' उत्पन्न थई चुक्यूं छे.

ए नवीन परिस्थितिमां आपणे पहेली वारज एकठा मळीए छीए. 'जीवता वातावरण' ने भेटवानी पहेली तक मेळववा माटे हुं आप सर्वने मुबारकबादी आपुं छुं. विविध अभिप्रायो अने विविध बळोनी अत्रे हाजरी होवी ए आपणा विकासनो चोक्कस पुरावो छे. अने ए विकासक्रममां आगळ वधवा माटे आपणे ए विविधताओमांथी य एकता रचीशुं. ज्यांसुधी आपणा पैकीना घणाखराना इरादा प्रमाणिक हशे, ध्येय चोक्कस हशे, अने हृदय एक हशे, त्यांसुधी अभिप्राय भिन्नतानो भय राखवानी लेशमात्र जरूर नथी. एथी उलटुं, ज्यां तमाम मनुष्यो एकज अभिप्राय धरावावानो देखाव करे छे त्यां कां तो दंभ छे, कां भय छे, कां प्रमाद छे, कां अज्ञानता छे. पोतपोताना अनुभवप्रमाणे माणस पोतानो अभिप्राय धरावे अने एमज जाहेर करे, एज प्रामाणिकता छे. कोईना धुणाव्या धुणे ए भाग्येज मनुष्य कहेवाय. एक सभामां जुदाजुदा प्रमाणिक अभिप्राय धरावनाराओनी हाजरीथी एक विषय जुदाजुदा दृष्टीबिंदुओथी विचारी शकाय छे अने वधुमां वधु कार्यसाधक मार्ग नक्की करी शकाय छे. तात्पर्य के व्यक्तिगत प्रमाणिक अभिप्राय ए तो समाजनी जरूरीआत छे. पण ते साथेज, ए पण समाजनी जरूरीआत छे के सामाजिक कार्यना निर्णय वखते व्यक्तिए बहुमतनुं महत्व स्वीकारी पोतानाज विचारनो अमल करवानी समाजने फरज पाडवाना मोहथी वचवुं जोईए. जो दरेक व्यक्ति एमज आग्रह करे के समाजे तेनाज विचारनो अमल करवो जोईए, तो समाजनुं कार्यज अशक्य थई पडे. सारामां सारो विचार पण कोईपर—अने खास करीने विरूद्ध मत धरावता हजारो माणसोपर—बलात्कारथी ठोकी बेसाडवानुं शक्य नथी,-सहीसलामत पण नथी. जे शक्य छे, सहीसलामत छे अने प्रमाणिक छे ते एटलुंज के पोतानो अभिप्राय बीजाओने बंधुभावे समजाववानो दरेक प्रयास कर्यावाद तेना स्वीकार के अस्वीकार माटे तेओने स्वतंत्र रहेवा देवा. पोताना हृदयनो अवाज बीजाना हृदयमां उतरवानी बनती तमाम कोशीश न करवी ए बळनी खामी सूचवे छे, अने पोतानो विचार न स्वीकारी शके तेओपर गलीच वाक्प्रहार करवो के हाथ उपाडवो ए पशुनुं लक्षण छे.

पशुपणामांथी मनुष्यपणामां आवी चुकेला जीवो माटेज-एथी य उंची योग्यता आपवा खातर-जैन धर्म योजायो छे. पाशव प्रकृति न्हानाम्होटा एक पण जैनमां बरदाश करी शकाय नहि. एक तरफ भीरुता अने बीजा तरफ पाशव वृत्तिः ए बे मनुष्यत्वना खरा शत्रू छे;-अने ए शत्रुओने जीतवानी जेणे तालीम लीधी छे तेज 'जैन' छे. भीरुता अने पाशव वृत्ति एज समाज अने देशनी प्रगतिने अटकावनार महान 'बंध' छे.

आवी प्रतिनिधिसभामां भाग लेनार तमाम व्यक्तिओ पासेथी एटली आशा राखवानो आपणो हक्क छे के तेओ सर्वनुं ध्येय जैनसमाजने संघट्टित अने सशक्त बनावी ते द्वारा जगतने वधारेमां वधारे उन्नत बनाववानो प्रयास करवानुं छे, अने तेओ सर्वनुं हृदय आ ध्येयने स्वीकारनारा सघळाओना सुखे सुखी अने दुःखे दुःखी छे.

ए आशाना आधारेज में आ महारथनुं धुंसरूं उपाडवानी हिमत धरी छे. आप सर्वना सहकार अने 'सादी समज' वडेज आ रथने यथेष्ट स्थाने पहोंचाडी शकाशे, अन्यथा नहिज. ध्येय सफल थशे तो तेनो यश आपने छे, निष्फळ जशे तो अपयश आपने अने गेरलाभ आपसहित समस्त समाजने छे. म्हारा तरफथी हुं प्रारंभमांज खात्री आपुं छुं के म्हारा अंगत अभिप्राय गमे ते हशे ते छतां ठरावो करवाना तमारा प्रमाणिक प्रयासमां म्हारा अभिप्रायोने डखलगीरी करवा नहींज देउं. ते साथे ए पण एकरार प्रगट करवानी म्हारी फरज छे के कोईपण व्यक्ति के व्यक्तिओ-पछी ते सुधारक हो वा पुराणप्रेमी हो गमे ते हो-सभाना सर्वमान्य नियमोनो इरादापूर्वक भंग करवा कोशीश करशे तो तेवे वखते तेवी थोडी व्यक्तिओनी क्षणभरनी लागणीओ तरफ नहि पण कॉन्फरन्सना भूषण तथा समाजना हित तरफ वधु झुकीश. मने कोई पक्ष तरफनी वाहवाह जोईती नथी, कारण के ज्यां एकपक्ष तरफनी वाहवाह छे त्यां बीजा पक्ष तरफनी निंदा पण साथेज छे. प्रमुख ए समाजनो 'दास' छे, पण दास छे तेथीज समाजनुं घर जाळववानी जोखमदारी भूलवी एने पालवी शके नही. तमारो नोकर तमारा म्होटा पुत्र तेमज न्हाना पुत्र बन्नेनी भक्ति करतो हशे, परंतु जो एज बे पुत्रोमांनो एक तमारा घरने आग लगाडवानी कोशीश करतो जोवामां आवशे तो तेवे वखते ते नोकर तेना सामे हाथ जोडी पूतळा माफक उभो रहेशे के तेना हाथमांथी जबरजस्तीथी आगनी सामग्री छीनवी लेशे?

गृहस्थो! म्हारा वलण अने म्हारा निश्चयथी हुं आपने वाकेफ करी चूक्यो छुं. अने हवे आप सर्वना वळण अने निश्चय बाबतमां मने आप निश्चित राखशो एटलुं मांगी लउं छुं. हुं मांगी लउं छुं के, गमे तेवी पवित्र फरज बजाववा निमित्ते पण कोईनी लागणी दुखाववानी कोई मने फरज न पाडे. हुं मागी लउं छुं के, वाजबी के गेरवाजबी रीते पोते मानेला नेतानी एकहथ्थु सत्ता समाजपर ठोकी बेसाडवानो पाठ गोखीने कोई आव्युं होय तो ए पाठने मंडपनी बहार झाटकी आव्या पछीज पवित्र वीतराग देवना

मिशनरूप आ यज्ञमां जोडाय. हुं मांगी लऊं छुं के, जिन देवे पोते जेनी गरज करी हती एवो संयम गुण एटले मनोनिग्रह तथा गुप्ति एटले पोतानी शक्तिओनुं प्रदर्शन करवाना मोहन जितवापणुं: ए बे गुणरूप शस्त्रोथीज सर्वकोई संतोष पकडे. हुं मांगी लऊं छुं के, सुधारको के पुराणप्रेमीओ कोई अशक्यनी आशा न करे—आखा समाजना म्होटा भागने पसंद न होय तेवा कोई कार्यने एक वखतनी दलील मात्र वडे थई गयेलुं जोवानी आशा न करे. हुं मांगी लऊं छुं के, 'व्यवहार' नुं य स्वरूप ठीक ठीक नहि समजवा छतां 'निश्चय' नुं नाटक भजववा जेवी आत्मवंचना कोई न करे. हुं मांगी लऊं छुं के, काई पण अभिप्राय आपवा पहेलां याद राखवामां आवे के आपणे बधा कोई हवाई प्रदेशमां रहेता नथी पण स्थुल पृथ्वीपर रहीए छीए, ज्यां इच्छाए के वगर ईच्छाए पण कोई राजाना कानुनो पाळवा सिवाय चालतुंज नथी अने जाहेर मतनी पण दरकार कर्या वगर चालतुं नथी, तथा ज्यां गमे तेवा विद्वान साधु पण कायदाने मान आप्या सिवाय पापी (?) गृहस्थाश्रम पासेथी मेळवेलुं अन्न खाधा सिवाय, पापमूलक (?) पैसानी मदद सिवाय अने मिथ्यात्वी (?) दुनियाना अभिप्रायनी दरकार कर्या सिवाय तो एक डगलुं भरी शके तेम नथी. बे ने बे चार कहेवा जेवी आ सादी वातो स्मरणमां राखीने काम कराय तो विविध अभिप्रायो अने विविध बळो तो उलटां आपणी गतिने शक्ति धीरनार थई पडे. अने जो ए सादां सत्योने इरादापूर्वक तरछोडवामां आवे तो छेदनभेदन थई चुकेलो आपणो समाज नष्टप्राय थवा साथे आपणे बधा जगतनी हांसीने पात्र बनीए ए कहेवानी भाग्येज जरूर होय.

भय कई दिशानो छे ?

कोई पण कोम के देशनी सहीसलामती अने प्रगतिने भय कई दिशानो होई शके? शुं सुधारको भयरूप छे ? शुं पुराणप्रेमीओ भयरूप छे ? एक पण नहि. ए बन्ने तो कोम के देशना रथनी चोकस प्रगति साधनारी शक्तिओ छे. एक शक्ति रथने आगळ धकेलवा मथे छे, बीजी शक्ति प्रतिजोर करी रथने उंधो पडतो अटकाववा मथे छे, अने एरीते वजनदार रथ धीमे पण चोक्कस पगले आगळ वधवा पामे छे. ए बे शक्तिओना सहकार वगर तो कोई रथनी सहीसलामत प्रगति संभवतीज नथी. ए बन्ने तो पोताना मथवा द्वाराज-पोताना भोगेज-रथनुं जीवन शक्य बनावे छे. त्यारे पछी रथने भय कोनो छे ? थोडाको के जेओने पुराणा के नवा अभिप्रायो पैकी एकेनी गरज के चाह नथी पण मात्र पोतानी सत्ता जमाववानीज चिंता छे तेवा थोडाओ लोकोना भोळपणनो लाभ लई पुराणा के नवा विचारोनी रक्षानी आडमां स्वार्थनो शीकार खोलता होय छे. हरेक समाज अने हरेक देशने खरो भय आ दिशानोज होय. चेतवानुं त्यांज होय; कारण के

ए वर्ग कोईपण जातना सिद्धान्तने माथे चढाववा मांगतो होतो नथी पण पोताना स्वार्थनो शिकार खेलवामां सिद्धान्त मात्रने दारूगोळा तरीके वापरतो होय छे. एवा सत्तालोलुपीओ राजद्वारी क्षेत्रमां, धार्मिक क्षेत्रमां, समाज क्षेत्रमां, सर्वत्र होय छे. ए एमनोज प्रताप छे के जे वडे कंई देशोनी स्वतंत्रतानां लीलाम थवा पाम्यां छे, कंई प्रजाओ नाश पामी छे, कंई समाजो छिन्नभिन्न थई गया छे, कंई धर्मो सेतानीअतनां स्थान बनवा पाम्यां छे. ए प्रकृतिना जीवोने गुमाववानुं कांइ नथी होतुं. 'जीतशुं तो सत्ताधीश बनीशुं अने हारीशुं तो समाज माटे प्राण पाथरनार (Martyr) गणाइशुं' ए एकज एमनो सिद्धान्त होय छे. दरेक देशे अने समाजे, एटला माटे, पोताना नेता के स्वयंसेवक थवा मथनारना छूपा आशय शोधी काढवानी काळजी करवी जोइए. नेता के स्वयंसेवक थवा मथनार भोग आपे छे के भोग ले छे ए शोधवा तरफज दृष्टि राखवी जोइए. कसोटीनो बीजो प्रकार आ छे के, नेता के स्वयंसेवक समाजने संगाठित अने सशक्त करे छे के विभक्त अने निर्बल करे छे. ते तपासवुं.

आत्मबंधुओ ! आपणने नेताओ अने समाजसेवकोनी—कप्तानो तेमज सिपाइओनी बन्नेनी जरूर छे, घणी म्होटी जरूर छे. जोखमदारीनो महान डुंगर उठावनार कप्तानो मेळववा ए तो म्होटुं सद्‌भाग्य छे, पण कप्ताननी आज्ञाने वफादार रही सीपाइगिरी सांगोपांग उठावनारा सीपाइओ मेळववा एय बहु मुष्केल थइ पड्युं छे. सीपाइगिरी ए कांइ दादागीरी नथी. सीपाइगीरीना पायामां समाजप्रेम, कानुन एने व्यवस्था तरफ श्रद्धा अने आज्ञ पालनमां मरी खुटवानी तालावेलीः ए तत्वो अवश्य जोइए.

पोताने जैन नेता कहेडावनाराओमां तमे संख्याबंध श्रीमंतो, संख्याबंध केळवायलाओ, संख्याबंध लेखको अने संख्याबंध साधुओनां नामो सांभळो छो. बीजी तरफ पोताने धर्मरक्षाना के सुधाराना स्वयंसेवको तरीके ओळखावनाराओनी पण म्होटी संख्या जुओ छो. आटली न्हानी कोममां आटला बधा 'कप्तानो' अने 'सिपाइओ' होवा छतां, आपणी संख्या हरसाल कूदके ने भूसके घटती जाय छे, भागला वधता जाय छे, अंधाधुंधी अने जोहुकमी वधती जाय छे एनो कंइ अर्थ कोई समजे छे ? धर्म संबंधी अने सुधारासंबंधी भाषणो आपणे जोरशोरथी करवां शरू कर्युं त्यारथी आज सुधीमां इटाली अने जपान जेवा केटलाए देशोना देशो पुनर्जन्म पामी प्रकाशवा लाग्या छे, ज्यारे आपणे आपणा धर्मनुं तत्वज्ञान हजु आपणाज लोकोने पण समजावी शक्या नथी तो परदेशो अने परकोमोमां एने लोकप्रिय करवानी बाबतमां तो कहेवुं य शुं ? संसारसुधारा संबंधमां अट्ठावीस अट्ठावीस वर्षो थयां समस्त हिंदना पुराणप्रेमी तेमज सुधारक पक्षना जोडाणथी जे ठरावो फरी फरीथी करता आव्या छीए ते ठरावोने अमल कंई बनी शक्यो छे ? बाललग्न, वृद्धलग्न, अजोडलग्न, कन्याविक्रय, फजूल खर्च,

पोतानां धर्मस्थानोनी व्यवस्थानां अंधेरः आ रोगो आपणे दूर करी शक्या छीए भला? आपणुं मनुष्यत्व कोतरी खानार आ कीडाओने नाबुद करवाना काममां कोई सरकार आडी आवती नथी, कोई संघ के धर्मगुरू मना करता नथी, भाईबंध कोमोनी इतराजी व्होरवी पडती नथी,—ते छतां आटला लांबा समयमां अने 'कप्तानो' तथा 'सीपाइओ' नी आवडी म्होटी फोज छतां आ प्राथमिक अने सरळ कार्य पण बनी शक्युं नथी; ते छतां आपणामांना केटलाको आपणा म्होटा भागने हजु अप्रिय एवा विधवालग्नादि सुधारा कॉन्फरन्सना ठराव तरीके केम स्वीकारवामां आवता नथी एवो प्रश्न करे छे त्यारे मने आपणी व्यवहारकुशलतानी खामी माटे अफसोस थया वगर रहेतो नथी. बधाने मंजुर एवुं काम पण आपणे करी न बतावीए अने म्होटा भागने नामंजुर एवा कामनो आग्रह करवामां शक्ति खर्ची नाखीए तो तेथी सार्थकता शुं छे? भूखथी लथडतो एक भिक्षुक एक लखपतिना घरना आंगणमां जई रडवा लाग्यो त्यारे परसाळमां बेसी खाजुं खातो श्रीमंतनो बाळक बोली उठयो के, रडे छे केम? भूख लागी छे तो खाजुं केम खातो नथी? भिक्षुक बोल्योः भाई खाजुं तो शुं पण सुक्की जुवारीनी रोटलीनो टुकडो पण मळतो होत तो भीख मागवा आव्योज न होत. जो समाजना लोको पोतानी निर्बळताओ पोतेज दूर करी शकता होत तो कॉन्फरन्स, सुधारक, पत्रकार, नेता के धर्मगुरू पासे जातज शुं करवा? अने आ बधा 'श्रीमंत पुत्रो' सुक्की रोटलीना टुकडा जेटलुं पण सुधारकार्य करी आपवाने बदले पाट के प्लाटफॉर्म परथी 'शुं काम दुःखी थाओ छो? म्होटामां म्होटा सुधारानां खाजां खाओ ने!' एवुं 'व्याख्यान' आपवामांज बहादूर छे. आथी समाजनुं दारिद्र फीटयुं नथी अने फीटवानुं नथी. सहेला न्हाना, सर्वमान्य सुधारा पाछळ कॅप्टनो अने सीपाईओ याहोम करी झीपलावे अने एक किल्लो सर कर्या पछीज बीजा किल्लाने जीतवानी योजना करे त्यारेज ए 'सेवाकार्य' कहेवाय, त्यारेज ए कॉन्फरन्स अने ठरावोनी सफळता कहेवाय, अने त्यारेज अंतीम विचारना सिपाईओ पुराणप्रेमी जनतानो चाह अने विश्वास अने आभारनी लागणी खेंची शके, के जे बळथी पछी तेओ एक पछी एक कठीन सुधाराने पण स्वीकार करावी शके. लग्नने लगता अंतीम सुधारा कॉन्फरन्स जेवी प्रतिनिधिसंस्थामां उपस्थित करवा पहेलां विद्यमान विधवाओनी स्थिति सुधारवानां तथा विधवा थवाना मार्गो बंध करवानां कामो वगरविलंबे हाथ धरवा जोइए. नर्सींग अथवा बीमारनी यथायोग्य मावजत, शास्त्रीय पद्धतिथी बाळ उछेर, स्त्रीवर्गने जरूरी शिक्षण आपवानुं काम, गामोगाम फरी स्त्रीवर्गमां स्वमान अने संस्कार भरवानुं कामः आ कामो करतां वधु पवित्र अने वधु उपयोगी कार्य हुं शोधी शकतो नथी. विद्यमान विधवाओने आ काम माटे तैयार करवानुं सुव्यवस्थित खातुं खोलवामां शा माटे विलंब थवो जोइए? जे अकुदरती कारणोथी एटले के आपणी मूर्खाइना कारणथी हजारो स्त्रीओने विधवास्थिति प्राप्त थाय छे तेवां कारणोने—बाळलग्न, वृद्धलग्न इत्यादिने—आपणा दरेकना घरमांथी सर्वथा बहिष्कार

करीने अने आपणा लागतावळगत ओ पर आपणुं नैतिक दबाण चलावीने शा माटे आपणे आ प्राथमिक सुधारो एकज वर्षमां न करी शकीए ? अने जो आटलुं करवानी आपणी इच्छा शक्ति न होय तो न्हाना के मोटा कोई जातना 'ठरावो' बीजाओपासे मंजूर कराववानो आग्रह पण शा माटे करवो ?

लग्ननी जोखमदारीनुं अने विर्यनी किमतनुं भान आपणी प्रजाने बहुज ओछुं छे, लगभग नथीज. वीर्यहीन अने परतंत्र बनी जवा छतां य आपणी दरेक व्यक्ति मात्र कामवासना तृप्त करवा खातर पोताना अशक्त पंड पर कुटुंब बोजो उत्पन्न करे छे अने तेना पोषण, रक्षण अने संस्करण माटे लाचार बने छे. पछी आपणे निराधारनी दया खावानां भाषणो गजावी फंडो करवा मांडीए छीए. आ बधुं शुं अकुदरती थतुं नथी ? अकुदरती रीते शुं बीमारीओ मटाडी शकाशे ? आपणा वेपारोनी दशा जुओ, आपणी हिमतनी किमत करो, अने पछी कहो के बे वार तो शुं पण एक वार पण लग्न करवामां घणीखरी व्यक्तिओ 'गुन्हो' करती नथी ? युवको के कन्याओनी, विधुरो के विधवाओनी, दया जाणवी एक वात छे अने एमने एक वार के फरीफरीने परणवानुं सहेलुं करी आपवुं ए बीजी वात छे. जीवनने लगता बधा प्रश्नोनो तोड एकमात्र 'दया' नी दलीलथी कहाडवामां आपणे थापज खाइशुं.

हुं 'सुधारा' शब्दथी डरवानी ना कहुं छुं. आजनुं आवती कालमां परिवर्त्तन एज सुधारो छे. आजना सुधारको आवती काले पुराणप्रेमी मनाशे. एम न बने तो दुनिया चालेज नहि. पण मुंबइथी जुन्नर कॉन्फरन्समां जवुं हशे तो कांइ कल्पना करवाथी पहोंची शकाशे नहि. वातो करवाथी य पहोंचाशे नहि, अने चालवा मांड्या पछी रस्तामां लडवा बेसवाथी य पहोंचाशे नहि. सतत चाल्या करवाथीज जुन्नर पहोंचाशे, —रे जुन्नरने य वटावी जइ शकाशे. सवाल फक्त एटलोज छे के चालवानं—चाल्या करवानो—एक गामने वटावी बीजे गाम पहोंचवानी दानत अने धखश छे के ? पडतर जळ सडे छे, ए तो पुराणप्रेमीओ पण क्यां नथी जाणता ? अने शुं सुधारकोने ए स्मरण करवानी जरूर छे के एकला दोडनारनी झडप करतां बीजाओने उपाडीने दोडनारनी झडप स्वाभाविक रीतेज ओछी होय ? धीमी गोकलगाय अने झडपी ससला वच्चे दोडायली शरतमां गोकलगाय जीती हती. आपणे उग्र वेगथी अने ते साथेज नियमित रीते दोडता अश्वो न बनी शकीए तो कममां कम धीमी पण मक्कम चालती गोकलगाय तो बनवुंज जोइशे; तरंगी थेकडा मारनार ससला बनवाथी समाजनुं के आपणुं पोतानुं—कोइनुं—हित नहि सधाय.

समाज शुं छे ? पोतानी रक्षा अने प्रगतिनी गरजथी पोता जेवी गरजवाला बीजाओने एकठा मेळवी करायलुं संगठन. एनुं सूत्र होय एक बीजा माटे लागणी अने एक बीजाने सहाय. जे समाज 'जीवतो' हशे तेमां 'हुंफ' अने 'सहाय' ना तत्त्वो

हशेज. जे समाजमां ते तत्त्वोनी गेरहाजरी हशे अने मात्र शीकार खेलवानीज वृत्ति राज करती हशे ते समाजमां कोई साचो धर्मप्रेमी के साचो सुधारक रही शकशेज नहि. एवा समाजमां जेओ पोताने धर्मप्रेमी तरीके ओळखावता हशे तेओ मुडदां हशे अने जेओ पोताने सुधारक तरीके ओळखावता हशे तेओ बगभक्तो हशे. आटलुं जेओ बराबर समजी शकशे तेओ तो समाजमां हुंफ अने सहायनां तत्त्वो आमेज करवानुं कदापि चूकशे नहि. तेओ वगरविलंबे समस्त जैनो वच्चे लग्नव्यवहारमां अंतरायरूप प्रांतभेद अने जातिभेदने तिलांजलि आपशे, लोकोने जीववामां अकुदरती आडखील करनार रीवाजोने नाबुद करशे, खरी दानतथी महेनत करी उदरनिर्वाह करवाना प्रयत्न छतां असह्य लाचारीमां आवी पडता जातिभाईने गुप्त रीते टेको करीने पगभर करवामां पोतानुंज गौरव अने पोतानोज आनंद मानशे, केळवणीनो प्रचार स्त्रीपुरुष बन्ने वर्गमां अने दरेक प्रांतमां उग्र वेगथी करवानी योजना अने साधन उभां करशे, अने विधवा वर्गमांथी नर्सो, स्त्रीशिक्षको, स्त्री-डाक्टरो अने उपदेशिकाओ उत्पन्न करनारुं सुव्यवस्थित खातुं खोलवानी पेरवी करशे. आ कामोमां कोई प्रमाणिक जैननो विरोध न होय. शुं आपणे बधा आटलुं य करवा तत्पर छीए ? शुं आजेज ए काम करवाना सोगन लेवा आपणे तैयार छीए ? अने कंई करवुंज न होय तो कममां कम खोटा देखावो पाछळ लोकोना पैसा अने समयनो भोग लेवानुं छोडवा जेटली 'प्रमाणिकता' माटे पण आपणे तैयार छीए के ? साधु हो वा सुधारक हो, एमनी मोरलीए नाचनाराओ मात्र पोताना पगने थकवे छे अने सार्थकता कंईज पामता नथी. ते करतां तो लोकोने पोतानी बुद्धिप्रमाणे पोतानुं फोडी लेवाने स्वतंत्र रहेवा देवामां आवे एज वधु प्रमाणिक छे. पोताना पगे चालतां, पडतां, आथडतां वहेला मोडा पण तेओ पोतानो मार्ग कापी शकशे. " 'दयाळु' ओएज दुनियाने डुबावी छे " एवुं कहेवडाववामां कारणभूत न थवाय तो य गनीमत छे.

दीक्षा.

वीरपुत्रो ! हुं तमारी पासे हजार मुद्दानो निबंध वांचवा खुशी नथी. हुं फक्त बदलायला देशकाळने—नवीन वातावरणने—स्पर्शवा मांगुं छुं. आजना 'बळता प्रश्नो' थी भडकीने दूर भागवा करतां, एमने टाळवां करतां, एमनी उपेक्षा करवा करतां, एमनी हयाती अने एमनुं अगत्य स्वीकारी श्मारा व्यक्तव्यमां एमने प्रधानपद आपवामांज प्रमाणिकता मानुं छुं. कुदरतना नियमो अनुसार उपचार करनार कोई तबीबने पूछो के कोई बीमार पोताना शरीरपर नीकळेल गडगुंबड नाबुद करनारी दवा मांगशे तो ते शुं कहेशे ? ते कहेशेः भाई ! गडगुंबड तो तमारा लोहीमां थयेला विकारनी जाहेरखबर छे. ए गुमडाने मलमपट्टीथी नाबुद करवाथी कांइ लोहीनो विकार दूर थवानो नथी. ए गुमडां न फुटी नीकळ्यां होत तो अंदर कांइ बगडयुं छे ते वातज जाणवामां न आवी

शकी होत. अंदरनो बीगाडो दूर करवामां आवशे एटले एनी जाहेरात रूप गडगुंबडनी शरीरने जरूरज न रहेवाथी ते आपोआप अदृश्य थशे. दीक्षानो झगडो एवी जाहेर खबर मात्र छे. अने जाहेरखबर कुदरतनी जरूरीआत छे. ए झगडो दाबी देवो शक्य होय तो पण इष्ट नथी. तावने मटाडवा अपातुं क्वीनाइन शरीरमां उलटी बीजी विकृति करशे. टाईफोईड जेवा भयंकर तावमां कंईज औषध न अपाय एवो निश्चय हवे वैद्यक शास्त्र पोते जाहेर करवा लाग्युं छे! उग्र रूपे फाटी नीकळेलो दीक्षानो झगडो जाहेर खबर करे छे के लांबा वखतथी समाजशरीरमां विकार थवा लाग्यो हतो पण तेने थागडथीगडथी ढांकी राखनारी भूल सेववामां आववाथी ते रोग हवे वधी पड्यो छे अने वहार उभराई आव्यो छे. मात्र आपणाज धर्मना नहि पण दुनियाभरना तमाम धर्मोना धर्मगुरुओ बाबतमां केटलीए गंभीर फिर्यादो चोक्कसपणे नजरे जोवामां आवे छे अने ते पर ढांकपीछोडो करवा उपरांत केटलाक स्वार्थीओ उलटो बचाव करता रह्या छे परिणामे ए क्षेत्रमां विकार जामतो जाय तो एमां ताजूब थवा जेवुं शुं छे? आखी दुनियानी दया खावा नीकळेला, सर्व जीवोने वीतराग मार्गना रसीआ बनाववानुं मिशन लई बेठेला, क्रोध-मान-मायानो जगतमांथी बहिष्कार करवानो सतत उपदेश करनारा, अने मालीकी तथा ममत्व भावनाना त्यागरूप दीक्षा पामेला साधुवर्गमां पोतामां एकबीजा प्रत्ये क्लेश के निंदा जोई शकता होइए तो गृहस्थवर्गमां पक्षापक्षी, गाळागाळी अने मारामारी जोईने आश्चर्य कोण पामशे? पालीताणानुं संकट आवी पडयुं त्यारे पण साधुवर्ग पोतानुं सम्मेलन न करी शक्यो ए शुं आपणे नथी जोयुं? आजे चोतरफ जाहेर प्रजामां आपणी कोमनी अने धर्मनी हांसी थाय छे ते छतां ए हांसी करावनार कारणनो विचार करवा पुरती य साधुपरिषद् भरवानुं तेओथी बन्युं नथी. गृहस्थवर्गनी कॉन्फरन्सने साधुवर्गनी कोई बाबतनो ठराव करवानो हक्क नथी एम कहीनेज संतोष न पकडतां तेओ पोतानुं सम्मेलन करवाना य अखाडा करवानो आग्रह करे तो एनो अर्थ तो एज थवा पामे के, स्वच्छंदनोज निश्चय छे. साधुवर्गमां कंई रत्नो मोजुद छे अने जो बधा संघाडाना साधुवर्योनुं सम्मेलन थाय तो शास्त्रो, समाचारीओ अने पोतानी विवेकबुद्धि ए त्रणेनी मददथी तेओ द्रव्य-क्षेत्र-काल भाव-ना उपयोगपूर्वक नियमो कर्या वगर नज रही शके. एवुं नहि थाय तो जेम एक पक्षने पोतानी मरजी मुजब वर्तवानी छुट छे तेम बीजो पण पोतानी मरजी मुजब वर्ताज करशे एने अटकावी कोण शकशे? वस्तुस्थिति ज्यारे असह्य बनशे त्यारे कां तो आ कॉन्फरन्सने हस्तक्षेपनी फरज पडशे, कां तो युवान वर्ग निरंकुश बनशे, कां तो आत्मार्थी साधुओ अने एवा श्रावको समाजथी अलग थवानुं पसंद करशे. त्रासनी अवधी थाय त्यारे राज्यक्रान्ति थाय छे, एवात रखे कोई भूले. जो कमीनी मात्रा वधी पडे त्यारे नवळी प्रजा पण संगठन शीखे ए पण कोई रखे भूले. लोकोमां धर्मप्रेम जगाडी शांति, प्रगति अने संगठन रचवाने बदले धर्म झनुनना हथीआर वडे समाजनुं सत्यानाश करनारा जे कोई होय ते बधाओ देशरिपु गणाशे

अने हिंदना पुनरुत्थान काळमां एमनी शी दशा थशे ए कहेवा कोई भविष्यवेत्तानी जरूर भाग्येज पडे. जरा सबुर करो, लोकोने असह्य स्थितिमां आववा दो, पोता सिवाय कोई पोताने बचावी शकतुं नथी एवुं भान उगवा दो, पछी 'परगजु' ओनी स्थिति जोजो.

दीक्षानो प्रश्न शुं खरेखर महान विकट छे के जेथी एने माटे आटआटली लांबी दलीलोनी बने पक्षने जरूर पडे? अज्ञान जनतानी अक्कलने चक्करमां नाखवानी दानत न होय तो, आ प्रश्नने अंगे झगडो जागवा जेवुं कांइ छेज नहि. समाजे ध्यानमां राखवुं जोइए के कोई ... थवा न पामे अने साधू के श्रावक कोई आपखुद थवाज न पामे एवी काळजी शास्त्रकारोमां अवश्य हती, कारण के तेओ मनुष्यप्रकृति बराबर जाणता हता. एमणेज फरमाव्युं हतुं के, साधुमात्रे निरंतर भ्रमण करवुं अने कोई स्थळ के व्यक्ति साथे 'संबंध' जोडवो नहि. एमणेज फरमाव्युं हतुं के, साधु–साध्वी–श्रावक श्राविका चारे श्री 'संघ' नां अंग गणाशे अने चारेने 'संघ' नी आज्ञामां रहेवुं जोईशे. एमणेज वळी फरमाव्युं हतुं के, पैसो, पांडित्य अने पदवी करतां पवित्रतानुं स्थान उंचुं गणाशे. लोको आटलुंज बराबर शिखे अने ए शास्त्रफरमानोनो अमल करवा–करावा कटिबद्ध थाय तो दीक्षाप्रश्न अने एवा बीजा बारसो प्रश्न आपोआप शांत थई जाय अने कॉन्फरन्सने पोतानी शक्तिओनो उपयोग सृजनात्मक कार्यमांज करवानी सरळता थाय.

एक वात सघळाए याद राखवानी जरूर छे. राजकाज अने व्यापार प्रवृत्तिथी धर्म प्रवृत्ति जूदी चीज छे. धर्म प्रवृत्तिमां छूपा आशयो, पेच, कानुनी जाळ, शरमाशरमी मुद्दल न जोइए. जीवनमां अन्य क्षेत्रोमां धर्म प्रवाह वहेवडावीने त्यांनी अपवित्रता धोई नाखवानी अने ए क्षेत्रोने उन्नत बनाववानो फरज ज धर्मने माथे छे ते धर्मने नामे तेज धर्मना क्षेत्रमां वक्रतानी बरदास नज थई शके. जैनो अने अन्य धर्मीओ ज्यारे आ वातनी काळजी करता थशे त्यारे धर्मनो विजयध्वज सघळां क्षेत्रे फरकशे अने मानव जातिनुं जीवन दैवी बनवा लागशे.

धर्मसाहित्य.

धर्म ए मनुष्यजीवनने उन्नत बनावनार कला छे अने तेथी धर्मना सिद्धान्तोने जीवन साथे लागु पाडीने नवुं साहित्य रचवानी अने तेनो बहोळो प्रचार थवानी जरूर पर जेटलो भार मूकाय तेटलो ओछो छे. आ काम माथे लेनार विद्वानोमां तत्वज्ञान, सायन्स, समाजशास्त्र, मानसशास्त्र ए सर्वनुं ज्ञान होवुं जरूरी छे. बालको युवानो अने वृद्धो माटे चढता उतरता क्रमनां पुस्तको रचावां जोइए. आवुं कांइ थवा पामे तो समाजमां 'झनुन' ने स्थाने 'प्रेम' अने अंधश्रद्धाने स्थाने देखती श्रद्धा–जीवती श्रद्धा उत्पन्न थाय अने संप तथा प्रगतिनुं कार्य सरळ बने. जैन पत्रकारित्वने अंगे तो घणुं

कहेवा जेवुं छे, पण टुंकमां एटलुंज कहीश के समर्थ विचारक अने महान श्रीमंतना जोडाण सिवाय एवा जैन पत्रनो संभवज नथी के जे पत्र समाजनुं मानस पीछानीने अने प्रगतिना पंथनां स्टेशनो विचारीने खरा ध्येयपर समाजने पहोंचाडवानुं काम बजावी शके. समाजे गंदां, संकुचित दृष्टिवाळां, उश्केरणीभर्यां पुस्तको अने लेखोनो अनादर करतां शिखवुं जोइए छे.

कानुनी प्रश्नो.

महाशयो ! दरेक समाज अने सरकार पोतानी रक्षा अने विकास माटे कानुनो रचे छे अने सख्तपणे तेनुं पालन करे-करावे छे. कानुन अथवा नियम वगरनो समाज के सरकार आंतरिक गेरव्यवस्था अने बहारथी थता आक्रमणोनो भोग बनी नाश पामे. कानुन वडे पोषाता समाज के सरकारनुं शरीर जेम जेम खिलवट पामे तेम तेम तेना कानुन पण वधारे उदार बनता जाय.

आपणी आ कॉन्फरन्सने पण चोक्कस बंधारण अने चोक्कस कानुन छे. हमणां हमणां केटलीक दिशामांथी अवाज आववा लाग्यो छे के ए बंधारण खामीवाळुं छे अने कानुनो सुधारो मांगे छे. हुं कहीश के सुधारो न मांगे ते तो एक मात्र 'निश्चय,' बाकी 'व्यवहार' मां तो सतत सुधारा थवाज जोइए. पण आप जे सुधारा करो ते समाजनी आजनी तात्कालिक जरूरीआतो, आपणी तथा देशनी परिस्थितिओ तथा आपणुं अंतीम ध्येयः ए सर्वने ध्यानमां लेईने करजो. श्रावकोनी रक्षा अने उन्नतिनो कोई सवाल एवो नहिं होय के जे साधुवर्ग, अन्य कोमो, देश अने सरकार साथे प्रत्यक्ष के परोक्ष संबंध धरावतो न होय, ए वात ध्यानमां राखीने कॉन्फरन्सनुं कार्यक्षेत्र विस्तृत करशो तो वाजवीज कर्युं गणाशे.

हमणां हमणां प्रजाकीय लडतमां कोमी तत्त्वनो प्रवेश थवा लाग्यो छे, ए खरेखर अफसोसजनक छे. एक जैन तरीके हुं तो एमज कहुं के हुं प्रारंभमां, मध्यमां तेमज अंते 'जैन' ज छुं, अने जैन छुं माटेज व्यक्ति करतां कोमी हितने अने कोमी हित करतां देशहितने प्राधान्य आपवानी दृष्टिए ज हरेक निर्णय करूं. न्हानी कोमोना हितनी दरकारनो देखाव करीने हमणां हमणां केटलाक राजद्वारीओ समस्त प्रजाना प्रोग्रामने चुंथी नाखवानी प्रवृत्ति चलावी रह्या छे एमां कोइए फसावुं जोईतुं नथी. आपणे सरकारने तेमज देशने जाहेर करीशुं के अमारी कॉन्फरन्सनी मोहोरवाळा अवाजने ज कोमना अवाज तरीके मानवो.

स्वधर्मी बन्धुओ ! आपणी कॉन्फरन्स ए अखील हिंदना श्वेतांबर मूर्तिपूजक जैनोनी प्रतिनिधि संस्था छे. आ वर्गने लागेवळगे एवी कोइ पण बाबतना अरज के

सूचना के भलामण सरकार प्रत्ये के प्रजाकीय महासभा प्रत्ये करवानी जरूर पडे के काई जवाब आपवानी जरूर पडे त्यारे तेम करवानो हक्क फक्त आ प्रतिनिधि संस्थानेज होइ शके. अने ज्यारे समस्त जैन कोमने लागेवळगे एवुं पगलुं भरवानो प्रसंग उपस्थित थाय त्यारे आपणी कॉन्फरन्स ऑफिसे बीजा जैन फीरकाओनी कॉन्फरन्स ऑफिसो साथे सहकारपूर्वक उचित करवुं जोइए.

सखावतो.

पारसी कोमनी माफक आपणी कोम पण सखावतो माटे मशहुर छे. पण सखावतोनी व्यवस्थामां ते कोम करतां आपणी कोम उतरती छे. अने ते छतां पारसी कोमना दुरंदेश नेताओ एमनी व्यवस्थाने पण घणीज खामीवाळी कही पोकार उठावे छे, ज्यारे आपणे वधु खामीवाळी आपणी व्यवस्था स्हामे अक्षर वटीक कोइ बोली न शके एम इच्छीए छीए. आथी लाखो रुपियानो दुर्व्यय थवा पामे अने छते नाणे उपयोगी कामो रखडी पडे ए स्वाभाविक छे. हुं तो एमज इच्छुं के सघळी सखावतो अने धर्मादाओ एकज वगवाळी सुव्यवस्थित कमीटीने राजीखुशीथी सोंपवामां आवे अने वधुमां वधु कार्यसाधक रीते तेनो उपयोग थाय एवी योजना करवामां आवे.

विविध मंदिरो पासे फाजल रहेती मोटी रकमो अने घी निमित्ते थती चालु आवकना उपयोग संबंधमां केटलाक विवेकने स्थान छे. एक मंदिरनी फाजल रकम बीजां मंदिरोनी मरामतमां खर्चवानी आनाकानी करवामां आपणे मूळ नीतिनो भंग करी बेसीए. वळी प्रत्येक गामना संघ, जो देवद्रव्य जरूर पुरतुं होय तो, हवे पछीथी थती घीनी बोलीमां साधारणनो भाग राखवानो ठराव करवो वाजबीज गणाशे. एथी ए भागनां नाणांमांथी संघनी उन्नतिनुं घणुं काम बनी शकशे.

आपणी सुप्रसिद्ध आणंदजी कल्याणजीनी पेढीना संबंधमां पण विचार करवो अस्थाने नहि गणाय. आ पेढी हस्तक केटलांक तीर्थो अने बीजां खातांओ छे. सघळां जैन तीर्थो आ एकज संस्थानी देखरेख तळे मूकाय अने बाकी सघळां खातां कॉन्फरन्सनी देखरेख तळे मूकाय ए व्यवहारु थइ पडशे. आ संस्थाओनो मरतबो वधे अने लोकोनो संपूर्ण विश्वास ते तरफ खेंचाय एटला माटे ए जरूरनुं छे के तेमणे हिसाब अने कामकाजनो रिपोर्ट दरसाल जाहेरमां मुकवो, वहीवटदार प्रतिनिधिओमां विविध प्रान्तोना प्रतिष्ठित नेताओने भेळववा अने बंधारण तथा व्यवस्थापद्धतिनुं अवारनवार संशोधन करता रहेवुं. तीर्थोने लगता अन्य संप्रदायो साथे थता मतभेदोनो सुलेहभरी रीते घरमेळे अंत लाववाने उत्सुक रहेवुं. पगारदार कारभारीओ, बनी शके त्यांसुधी, स्वधर्मीओमांथीज मेळववा प्रयत्न करवो.

अने एवीज रीते प्रत्येक गामनां मंदिरो अने संस्थाओने सुव्यवस्थित धोरणपर मुकवानी जरूर छे. आपणे जो आपणांज खाताओ अने पैसानो सारामां सारी रीते वहीवट न करी शकीए तो स्वराज्यनी आपणी योग्यतानी किमत करावी बेसीए.

सघळां छोटां खाताओमां कामनी वहेंचणी होवी जोइए. केटलाको पोतानी प्रतिष्ठा अने लागवगथी नाणां मेळवी आपवानुं काम बजावे, नाणां जाळववानुं अने हिसाब राखवानुं केटलाकोने सोंपाय, केटलाकोने शिर संस्थाना उद्देशो मुजबनां कामो करवानुं ॰कवामां आवे, केटलाको तपास अने सलाह माटे नीमवामां आवे. आम लागवग, धन, बुद्धि, अनुभव अंगत, सेवा इत्यादि तत्त्वोनो संयोग थवाथी घणुं काम अने सुव्यवस्थित काम नीपजावी शकाय, एटलुंज नहि पण खरी खोटी शंका लइ जवानुं कोइने माटे शक्य न रहे.

आर्थिक बिमारी.

एक वखत हिंद समृद्ध देश हतो. एनो व्यापार जगाविख्यात हतो. ए वखते लगभग तमाम चीजो आ देशमांज बनती अने निर्वाह खर्च आजथी घणोज ओछो हतो आपणे जैनो व्यापारना राजा हता. आ सर्व परिस्थितिओमां आपणां दील स्वाभाविक रीतिज भरपूर अने उदार हतां. आजे ए बधा संयोगो पलटाई गया छे. व्यापार आपणा हाथमांथी छोटे भागे सरी गयो छे. समस्त देशना व्यापारीओ चिंतातुर दिवसो पसार करे छे. सरकारे एक रुपिआना एक शीलिंग छ पेन्सनो हुंडीआमणनो भाव राख्यो तेथी व्यापारी मात्र खळभळी उठ्यो छे. आपणा सराफी धंधाने पण आजनी सरकारी नीति भयंकर थई पडी छे. आ बन्ने बाबतमां समस्त व्यापारी वर्ग साथे आपणो पण अवाज सामेल छे. सरकारे जाहेर प्रजाना अवाजने मान आपी राहत आपवीज जोइए. आपणे माटे ए गर्वनो विषय छे के आपणांमाना एके वडी धारासभामां ' हाजी कोस्टल बील ' रजु करी आखा देशना आर्थिक लाभनी लडत उपाडी छे. आ जाहेर जुस्सो प्रशंसनीय छे. आपणो समाज ते बीलने संपूर्ण अनुमोदन आपे छे अने इच्छे छे के ए लडतने संपूर्ण जय मळे.

सर्वत्र लागु पडेली आर्थिक बिमारी दूर करवा सघळा लोकोए मळीने भगीरथ प्रयत्न करवो जोइए छे. स्वदेशी माल वापरवा तरफ लोकोए वधु लक्ष राखवुं जोइए छे. वेपार पद्धतिमां आजना जमानाने बरना फेरफार करवा जोइए छे. दरेक बजारनां अैसोसीएशन करी पडतान हाथ पकडवानी योजना करवी जोइए छे.

वेपारीओने माटे ए पण उचित छे के तेओ पोतपोतानी कोमना लायक ॰रूपोने पोताना धंधामां एक या बीजा रूपमां जोडवा तरफ लक्ष आपे. वेपारी तेमज नोकरीआत

हरकोइ पोतानी आवकनो अमुक हिस्सो वेकारीना भोग थई पडेला देशबंधुओने पगभर करवामां खर्चता रहे ए पण जरूरनुं छे.

जाहेर प्रजा साथे सहकार.

महाशयो ! कोई पण देशनी कोई पण एक कोम पोतानी रक्षा के प्रगति छेकज स्वतंत्र रीते कदापि नहि करी शके. समाज-सुधारणा, केळवणी, व्यापार, राजकीय हितो, तालीम अने कला, आरोग्यसंरक्षण आ सर्व बाबतमां अन्यान्य जैन फीरकाओ साथेज नहि पण समस्त प्रजा साथे मळीनेज काम करवुं जोइशे. आवो सहकार साधवा माटे एक बीजानी खासीअतो, विचारो, सिद्धान्तो अने इतिहास जाणवानी अने एक बीजा तरफ सहिष्णुता धरावता थवानी जरूर छे. आरोग्य अने ताकाद वधारवा माटे तो आवा सहकारनी खास जरूर छे. कहेवानी भाग्येज जरूर होय के आरोग्य अने ताकादनी बाबतमां आपणी कोम आजे बधाथी उतरती छे. आपणा धर्ममां श्रेष्ठमां श्रेष्ठ व्यक्ति तरीके तीर्थकरने मान्या छे, के जेमनुं शरीरबळ देवोना देव इंद्रने पण लाचार बनावी शके. आपणा धर्मनो उदय काळ ते अरसामां हतो के ज्यारे राजाओ अने योद्धाओ आ धर्मने सेवता हता. ए तो खुल्ली वात छे के दया शूरवीरोमांज संभवे. ' कमजोर गुस्सा बहुत ' अने ' क्षमा वीरस्य भूषणम् ' ए कहेवतो तो जगजाहेर छे. सांकडुं मन, छूपा दावपेच, निंदा, ईर्षा आदि रोगो नबळा मनुष्यना हृदयमां स्हेलाईथी उगी नीकळे छे. एक पूरो मनुष्य चारे वर्णनो प्रतिनिधि होवो जोइए: ते ' ब्राह्मण ' अथवा निर्मल अने प्रकाशित बुद्धिवाळो होवो जोइए, ' क्षत्रिय ' एटले रक्षाना बळवाळो होवो जोइए, ' वैश्य ' अर्थात व्यापारी कुनेह-व्यवहार कुशलता-वाळो होवो जोइए अने ते साथेज ' शूद्र ' एटले सेवाबुद्धिथीज जीवनारो होवो जोइए. चारे योग्यता जे प्रजामां खीलवाय ते प्रजा स्वतंत्र बन्या शिवाय रहेतीज नथी. जैन धर्मे व्रत, तप, नियम आदि जे जे फरमाव्युं छे ते सर्वनो आशय मनुष्यनी सर्व शक्तिओने खीलववानोज छे, नहि के मारी नाखवानो. आम होई, हुं ईच्छुं छुं के समस्त जैन कोम आरोग्य अने बळ माटे जरूरना सघळा इलाजो वगर विलंबे शोधे अने अमलमां मूके, अंग बळनी तालीमनी व्यवस्था करे, कुस्ती अने लाठीनी हरीफाईओ योजे, आरोग्यने लगतुं ज्ञान फेलाववा भाषणो, ' सिनेमा शो ' प्रदर्शनो आदि योजनाओ करे. खुशी थवा जेवुं छे के मुंबईनी जैन सनीटरी असोसिएशने आ रस्ते सारी पहेल करी छे. एने सहाय आपी एना कार्यक्षेत्रने विस्तारवानी सगवड करी आपवी ए आपणुं कर्तव्य छे.

जाहेर प्रजा साथेना सहकार पर बोलतां मने ' शारदा बील ' याद आव्या सिवाय रहेतुं नथी. देशमांथी बाळलग्नने बहिष्कार करनारूं ए बील छे के जे सरकारी कानुन रूपे अमलमां आवे तो जूदी जूदी कोमोना धर्मगुरुओ अने सुधारको अने युवक

मंडळो जे अति अगत्यनुं कार्य नथी करी शक्या ते कार्य जलदी सफल थाय. शारिरिक, मानसिक अने चारित्राविषयक निर्बळताना पायारूप बाळलग्ननी बीमारी जैन, हिंदु तथा मुसलमान त्रणे कोममां लांबाकाळथी घर करी रही छे. ते छतां केटलाक स्वार्थीओ आ हितकारी बिलनो पण विरोध करी देशद्रोह करी रह्या छे. आपणे जैनो एकमते ए बीलने वधावीए छीए अने इच्छीए छीए के धर्मना नामनो दुरुपयोग करवा द्वारा जे वीरोध खडो करवामां आव छे ते निष्फळ जाय. वस्तुतः आवो कानुन पचास वर्ष पहेलां सरकारे पोते करवो जोइतो हतो. आपणे इच्छीशुं के तमाम देशी रजवाडा वगर विलंबे आ धारो पसार करे.

नेताओनो दुःखद वियोग.

गृहस्थो ! आपणे छेल्ला मळ्या त्यार पछी आपणी कोमपर केटलीए आफतो वर्षी गइ छे, जेमांनी एक केटलाक नेताओना दुःखद वियोगरूप छे. शेठ गुलाबचंद देवचंद झवेरी, शेठ जमनाभाई भगुभाई, शेठ नरोत्तम भाणजी, राय बद्रीदासजीना पुत्र श्री राजकुमारसिंह, शेठ देवकरण मूळजी, रा. वेणीचंद सूरचंद, रा. सा. तेजुभाइ कांया, ज. पी., शेठ जेठाभाई नरसिंह, के जे महाशयो तेमणे करेली विविध सेवाओथी लोकप्रिय हता, तेओना अवसानथी आपणी कोमने झोटी खोट पडी छे. एमना आत्माने अखंड शांति मळो अने एमना पगले चालवानी आपण सर्वने शक्ति मळो.

संप अने सेवा.

सज्जनो हुं कही गयो तेम करवां जेवां अति अगत्यनां कामो तो घणाए छे, पण संप अने सेवाभाव वगर एक पण कार्य पार पाडवुं अशक्य छे. फक्त साधुओज एकसंपी करे तो आखो समाज पुनर्जन्म पामे. साधुओ, विद्वानो, श्रीमंतो अने स्वयंसेवको ए सर्वनो सहकार होय तो आखा देशनुं कल्याण साधी शके. स्वयंसेवकोनां मंडळो हमणां हमणां थवा लाग्यां छे ते खुशी थवा जेवुं छे. एमने हुं एकज मंत्र आपवानी जरूर जोउं छुं: ' संयम ' पूर्वक अने सेवाना ध्येयने चूकाय नहि एवी रीते काम कर्ये जाओ. श्रीमंताने अरज करीश के दान करो तो जोडवाना काममां करजो, तोडवाना नहि. विद्वानो अने साधुओ एमनी पासेथी तो आपणे उदयनी चावी मेळववानी होय, एमने ईसारो पण करवो पडे ए तो दुःखनो विषय गणावो जोइए. स्वर्गस्थ राष्ट्रभूषण लाला लजपतराय जेवी व्यक्तिओए जैन समाजथी अलग थवानुं केम पसंद कर्युं हशे ए पर उंडो विचार करवानुं हुं विद्वानो अने साधुओनेज सोंपीश. उंडुं मनन, व्यापक दृष्टि, उदार भावना अने जाहेर जुस्सानो जो तेओ खप करे तो जैन सूर्यनो उदय हमणां थवा लागे. क्षणिक अने तात्कालिक प्राप्तिओनो मोह छोड्या सिवाय कोइ जातनी महान सिद्धि संभवती नथी. श्री शासननायक सर्वने सिद्धिनी शक्ति आपो !

आ भाषणनो केटलोक भाग प्रमुख साहेबनी तरफथी श्री क्षमानंदजी श्रीजी महाराजे वांची संभळाव्यो हतो.

प्रातःस्मरणीय पूज्य जैनाचार्य श्री विजयवल्लभजी सूरीजीनो संदेशोः—

परिषद्नी स्वागत समितिना चीफ सेक्रेटरी श्री. मोतीलाल वीरचंदे जाहेर कर्युं के अत्रे परिषद्नी सफळता ईच्छनारा संदेशाओ झोटी संख्यामां आव्या छे. जे वाचवानुं आजे समय संकोचने लई मुलतवी राखवुं पडे छे. आवती काले बधा संदेशाओ हुं आपणी समक्ष रजु करीश. आजे मात्र आपणा पूज्य साधु मुनिमहाराजाओ तरफथी आवेलाज आशीर्वादात्मक संदेशाओ वांची संभळावुं छुं. एम कही तेमणे आचार्य महाराज श्री विजयवल्लभसूरि तथा मुनिमहाराज श्री राजविजयजी तरफना एवा बे संदेशाओ वांची संभळाव्या हता. (मुनिमहाराजोना संदेशाओ फक्त बेज हता.) जेने आचार्य महाराज श्रीना जयना गगनभेदी अवाजो साथे वधावी लेवामां आव्या हता (संदेशाओमाटे जुओ परिशिष्ट)

कॉन्फरन्सना कामकाजनो रिपोर्ट.

ते पछी कॉन्फरन्सना एक रेसीडेन्ट जनरल सेक्रेटरी शेठ छोटालाल प्रेमजीए कॉन्फरन्सना कामकाजनो अहेवाल रजु करी ते बहाल राखवानी दरखास्त रजु करी हती. जेने शेठ मगनलाल मूळचंद शाह टेको आप्यो हतो. आ दरखास्त पर वधु विचार करवानुं बीजा दिवस उपर मुलतवी रह्युं हतुं.

त्यारबाद सबजेक्टस कमिटीनी चुंटणी माटे बंधारणना नियमानुसार विभागवार प्रतिनिधिओ केटलुं जोइए ते विगतो समजाववामां आव्याबाद विभागवार चुंटणी करी नामो सेक्रेटरीओने जणाववा कहेवामां आव्युं. बाद पहेला दिवसनी बेठक खतम थई हती.

शासनप्रेमीओ जुन्नर शहेर छोडी गया !

कॉन्फरन्सनुं काम पहेला दिवसनुं लगभग पुरुं थतां शासनप्रेमीओए जुन्नर शहेर छोडी जवानुं निश्चित कर्युं हतुं. ते वखते कॉन्फरन्सनी स्वागत कमीटीना चीफ सेक्रेटरी मोतीलाल वीरचंद तथा जनरल सेक्रेटरी मि. गुलाबचंदजी ढड्ढा साहेब तेओने जमीने पछी जवामाटे घणुं समजाव्युं परंतु तेओए तो जमवामाटे चोख्खी नापाडी. त्यारे तेओए स्वागत मंडळना एक आगेवान सभासद पुनावाळा शेठ चिमनलाल लखमीचंदने विनंति करी के आ भाईओने गमे तेम समजावी जमवानी व्यवस्था करजो. नही तो छेवट चहा दूध पीईने जाय तेम करजो. भुख्या जाय एम तो नहीज बनवुं जोइए. एम दबाण पूर्वक कहेयुं हतुं. ते मुजब तेओए बधाने चहादूध आपवानी गोठवण करी हती अने भोजन

कमीटीना सेक्रेटरी साहेब शेठ राजारामभाई मीयाचंदे रस्तामां नास्तामाटे लाडवाओ आपवानी व्यवस्था करी हती. तेओना जवामाटे तेओनी पोतानी खानगी मोटारो उपरांत स्वागत कमीटीए पेहेलाथी ठराव्या मुजब रुपिया १॥ दरेक प्यासेंजर दीठ लेखे आसरे १२५ माणसो माटे मोटारो पुरी पाडी हती. बधा मळी लगभग १६० माणसो जुन्नर छोडी गया हता. छता तेओना थोडाक प्रतिनिधिओ तेओनुं केहेवुं कॉन्फरन्स आगळ रजु करवामाटे रहेला हता. जेओए पोतानी बाजू कॉन्फरन्सनी सबजेक्ट कमीटीमां रजु करी हती. अने ते सभाए शांतीथी सांभळी लेई ते उपर पूर्ण विचार कर्यो हतो.

विषय नियामक कमीटीनी चुंटणी रातना लगभग ८ वागे पुरी थता श्री शांतिनाथजीना मंदिरमां विषम नियामक कमीटीनु कामकाज रातना ९ वागे शरू थयुं हतु. अने ते लगभग सवारना ४ वागतासुधी चाल्युं हतु. ए मुजब प्रथम दिवसनुं कार्य संपूर्ण थयुं हतु.

बीजा दिवसनी बेठक.

जुन्नर ता. ९-२-३० समय बपोरना १२ वागे

श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सनी बीजा दिवसनी बेठक आजे बपोरे पाछी मली हती. आजे आरंभथीज संपूर्ण शांति हती.

आगेवानो आवी पहोंचता तेमने 'वंदे वीरम्' ना पोकारोथी वधावी लेवामां आव्या हता. स्त्री पुरुषोए गई कालनी माफक आजे पण छोटी संख्यामां हाजरी आपी हती.

गई कालनी हाजरी करता पण गामना आगेवानोमांथी केटलाएक वधु गृहस्थो आजे हाजर रह्या हता. तेमां नीचे जणावेला गृहस्थोनी हाजरी खास ध्यान खेंचनारी हती

मेसर्स एम्. वी. प्रधान से. स. जज्ज, वी. आर. गायकैवारी मामलेदार, फोजदार, बळवंत काशिनाथ जोगळेकर वकील, अनंत काशिनाथ जोगळेकर वकील, गणेश वासुदेव जोगळेकर वकील, हरीभाऊ रामचंद्र टणु वकील, नारायण हरी पुरवंत, दिनानाथ हरी खत्री, रतनचंद वालचंद, चंदनमल जवारमल, मुळचंद लालचंद शंकर छोटमल, रतनचंद मेघराज, धनराज सुखराज, नारायण तुळजाराम खत्री, गोविंद तात्या टणु, महादेव रघुनाथ कासार, विठ्ठल आपाजी कासार, आत्माराम गोविंद खत्री, दत्तात्रय हरी माधवी, शंकर गणपती वाहवळ, अमृत गणपती फासे, तात्या लक्ष्मण भोंडवे, कृष्णाजी राजाराम देशमुख, धर्माजी गंगाराम तेली, दगडु लक्ष्मण वेली.

शरुआतमां मंगलाचरण नीचे मुजब गावामां आव्या हता. पछी कामकाजनो आरंभ थयो हतो.

मंगलाचरण.

हरिगीत.

आनंद मंदिर तरणतारण शांत श्री अरिहंतने
सिद्धार्थ कुलदीपक सुरेश्वर वंदना श्री वीरने ॥
सद्भावना प्रेरक जिनेश्वर सन्मति प्रगटावजो ।
शांता जैन पथरावीने शुभ ऐक्य जनमां लावजो ॥ १ ॥

हानी करे जे धर्मनी ने सत्कुळनी लोकमां ।
रूढी अने कुरीतिओ निःशेष थाओ लोकमां ॥
निज धर्मनी ने कोमनी सेवा शुभोन्नति जामजो ।
धनधान्य वृद्धि सर्व थईने भक्तिपूजा पामजो ॥ २ ॥
निज कोममाना कलहबीजो दग्ध होजो आजथी ।
अति प्रेमना उछरंग होजो स्नेहमलिन काजथी ॥
विद्या अलंकृति विविध सुंदर लोकने दीपावजो ।
डंको विजयनो जैनमतनो लोकमां वगडावजो ॥ ३ ॥

भले पधारो

(गझल)

आवो भले पधारो आनंदने वधारो
श्री वीरना सुपुत्रो निज कोमने सुधारो ॥ १ ॥
मुक्ताफळे वधावो आनंदनो ल्यो ल्हावो ।
सुविचारने सुधारो विद्या घणी वधारो ॥ २ ॥
कन्या सुतो तमारा करजो सुविद्य सारा ।
आचार शुद्ध धारो निज तेजने वधारो ॥ ३ ॥
श्री जैन धर्म केरा आधार छो अनेरा ।
श्री संघने फुलोथी हेते वधावो सारा ॥ ४ ॥
बेसी सुशांत चित्ते काढो विचार सारा ।
आ बालनी विनंति धारो मने हो प्यारा ॥ ५ ॥

भूपाळी

उठो श्री वीर तणा व्हाला
ध्वजा हाथमां जैन धर्मनी फरकावो व्हाला ध्रु०
ऊंघ क्यां सुधी हजु लेशो
जागृति दिशे सुज्ञ अज्ञमां स्पष्ट तमे जोशो १
बंधुओ जाग्या लोक भला
कृत्रिम निद्रा लेई आळसु थावुं नही व्हाला २
भणाव्यो त्याग जगत सहुने
मांस अंगनुं आप्युं काढी त्वरित पारधीने ३

नमो ते शांति प्रभु चरणे
पारेवानी दया दाखवी धर्मतणे शरणे ४
कालिकाचार्य धन्य मुनिजी
शस्त्र धर्युं संरक्षण कारण साध्वी शील सजी ५
फेरवी संवत्सरी त्यांथी
कुशल त्यागनुं तत्व दाखव्युं शरू थयुं ज्यांथी ६
एहवो सत्य धर्म जिननो
तत्व विचारो संशय छोडी कुशल योग मननो ७

फतेह इच्छनारा संदेशाओ.

परिषद्नी स्वागत समितिना मुख्य मंत्री श्री. मोतीलाल वीरचंदे परिषद्ने फतेह इच्छनारा संदेशानुं वाचकाम हाथ पर लेतां जणाव्युं के आ संदेशाओनी संख्या लगभग २०० जटली छे. (तालीओ) आ संदेशा बधा वांचु तो सांज पडी जाय. तेथी मुख्य संदेशाओज आप समक्ष वांचीश. आटलुं कह्या पछी तेमणे संदेशा वांची संभळाव्या हता. जेमांना मुख्य श्री. साराभाइ हाजी, श्री. अमृतलाल कालीदास, श्री. वाडीभाई अमृतलाल श्री. कस्तूरभाइ लालभाई, श्री. जीवणलाल पन्नालाल, शेठ साराभाइ डाह्याभाई, पाटणना नगरशेठ श्री. पोपटलाल हेमचंद, शेठ मणिलाल मोतीलाल मूळजी, श्री. दयालचंदजी जोहरी आग्रा, शेठ चुनीलाल वीरचंद, श्री. लखमीचंदजी धीया (माळवा) शेठ नवलचंद खीमचंद, खंभायत युवक संघ, श्री. वल्लभदास त्रिभुवनदास, शेठ मोहनलाल हेमचंद झवेरी, शेठ कुंदनमल हेमचंद जैन आत्मानंद सभा, शिवपुरीथी बेन सुभद्रा देवी, शेठ कुंवरजी आणंदजी, श्रीमान सुशील, श्री जामनगरनो संघ, श्री रंगुन संघ, श्री राधनपुर संघ, श्री. मोतीलाल साथा (मुंबइ) आ उपरांत बारडोली, पूना, सुरत विगेरे गामोना संख्याबंध संदेशाओ हता जे हिंदना जूदा जूदा भागो तरफथी मळ्या हता. (एकंदर लीस्ट जुओ परिशिष्ट)

श्री. गुलाबचंदजी ढढ्ढाए

तेपछी शनिवारे थएलां तोफानने लगतो अहेवाल रजु कर्यो हतो. आ अहेवाल एक सत्तावार यादी परिषद्ना चालु जनरल सेक्रेटरीओए तैयार करी देशना जूदा जूदा छापाओ ऊपर मोकली आप्यानी हकीकत रजु करतां सदरहु सत्तावार अहेवाल अंग्रेजी मूळ तथा हिंदीमां रजु कर्यो हतो. (जेने तालीओना गगडाय वच्चे अनुमती आपवामां आवी हती.)

Junnar Conference Incident.

With regard to incident that took place at first day session of Jain Conference at Junnar about which one telegram has already been sent. General Secretaries of Conference have issued The following statement.

In order to create disturbance, some nonprogressivists came down to Junnar. They numbered about two to three hundred. From time they arrived, they tried to create troubles with office bearers and staff of conference without any substantial reasons. They then objected to certain passages in presidential address which was already published and asked for deletion of same They refused to take meals until their proposal was accepted. After great persuation they did take meals. Some of their leading members had purchased delegate and visitor tickets and were already in pandal. Others who could not succeed in their mischief tried to enter pandal without obtaining tickets. Most of these were not delegates. Volunteers in charge of pandal refused to admit any body without tackets. They made rush on volunteers. Officers immediately reached on spot and tried to pacify rushing mob but it was to no purpose. These mischief-mongers then began to throw stones on pandal as well as volunteers some of whom were hit. At this stage police appeared on scene and dispersed mob. One of General Secretaries approached some of their leaders and offered to admit their party for time being even without tickets and to issue tickets on their producing authorized list and to pay accordingly. They raised their old contention at this stage and said that as long as remarks on burning questions of day existed in presidential address they were unable to take part in sessions. It was suggested that they can attend sessions and put forth their objections and protest. In case they found majority on their side they can have their view point carried. If that was not possible they could record their protest and walkout. They did not dare to take this step. When this was going on, Mr. Dalpatbhai Ravchand, resident of Junnar in whose house these people were accommodated was hit

by stone thrown by some from amongst members of this party who had gathered there. This excited owner of house who fearing serious mischief asked them to vacate at once. Police authorities had posted constables on outside house and on streets to preserve order. Attitude of this party was very turbulent. When they found that was difficult for them to carry on their mischief they immediately resolved to leave Junnar and to spread false rumours. In interests of Conference and Reception Committee we deem it necessary to issue this statement in order to avoid any misunderstanding. The conference sessions on the first day conducted proceedings very peacefully and further work is carried on smoothly.

Junnr, 9th. Feb. 30

Chhotalal Premji.
રણછોડભાઈ રાયચંદ.
G. C. Dhadha.
General Secretaries
Jain Swetamber Conference.

उपरना लेखनुं भाषांतर.

" कोलाहल मचाववाना आशयथी लगभग वसोथी त्रणसो स्थितिचुस्तोनी एक सेना जुन्नर मुकामे आवी पहोंची हती. आवागमनकाळथी ज, कंइपण संगीन कारण रजु करवा सिवाय, कॉन्फरन्स अने तेना कार्यवाहकोने हेरान करवानो तेओए प्रयास आरंभ्यो, प्रमुखस्थानेथी रजु करवानुं भाषण के जे प्रगट थइ गयुं हतुं, तेमांना केटलोक भाग रद करवानी तेओए मांगणी रजु करी अने ज्यांसुधी ते मागणीने सत्कारवामां न आवे त्यांसुधी भोजन नही लेवानी हठ पकडी. घणी वाटाघाट चालवा पछी तेओए आखरे भोजन लीधुं. आमांना केटलाक सभ्योए प्रतिनिधि के प्रेक्षक तरीकेनी टीकीट खरीदी हती, अने तेओए सभा मंडपमां पोतानुं स्थान पण लई लीधुं हतुं. ज्यारे बाकी रहेलाओए, पोताना तोफानमां न फाववाथी टीकीट सिवाय मंडपमां दाखल थवाने माटे प्रयास कर्यो, आमांना केटल एक प्रतिनिधि नहि होवा छतां प्रतिनिधिनी टीकीट मेळववा आग्रह कर्यो, प्रवेशद्वारे उभा रहेला स्वयंसेवकोए, टीकीट विना प्रवेश करता तेओने अटकाव्या, तेओए स्वयंसेवको ऊपर हल्लो कर्यो, आ कोलाहल जोइ अधिकारीओ तुर्तज त्यां आवी पहोंच्या अने धसतां टोळाने शांत करवा प्रयत्नो कर्या, परंतु प्रयास निष्फळ जतां 'टोळीए' सभा-मंडप तेमज स्वयंसेवको ऊपर पत्थरोनो वरसाद शरू कर्यो. परिणामे स्वयंसेवकोने केटलीएक इजा थई, आ तबके पोलीसपार्टी आवी, अने तेणे टोळुं विखेरी नाख्युं. सारबाद कॉन्फरन्सना एक जनरल सेक्रेटरीए आ टोळीना

आगेवानो पासे आवी टीकीट नहि धरावनाराओने पण केटलाक समय माटे मंडपमां प्रवेश करवा देवा अने प्रतिनिधि होवाना प्रमाणभूत कारणो रजू करे तेओने योग्य चार्ज लई टीकीट आपवा माटे जणाव्युं, त्यारे टोळीए पोतानो जुनो विरोध रजु करी ज्यांसुधी प्रमुखना वक्तव्यमांथी बळता प्रश्नोनो भाग रद करवामां न आवे त्यांसुधी अधिवेशनमां भाग लेवानी पोतानी अशक्ती जणावी. सेक्रेटरीए सूचव्युं के तेओ मंडपमां आवे, तेओना वांधा रजु करी ते माटे विरोध उठावे अने विरोधनी दरखास्त बहुमतीए स्वीकारवामां आवे तो ते दरखास्त मंजुर राखवामां आवशे. अने जो आ प्रयासमां तेओ निष्फळ नीवडे तो तेओ पोतानो विरोध नोंधावी मंडप बहार जई शके. आ सूचना मान्य राखवानी हिंमत तेओ दाखवी शक्या नहि. आ प्रकरण चालतुं हतुं तेवामां जुन्नर निवासी मि. दलपतभाई खचंद के जेमना घरमां तेओनो केम्प हतो, तेमने आ टोळीमाना कोइ तरफथी फेंकाएल पत्थर वागतां ते उश्केराया अने भविष्यमां आ पार्टी कदाच गंभीर तोफान जन्मावे ए बीकथी पोतानुं मकान खाली करवा ते टोळीने तेमणे जणाव्युं. शांति जाळववा पोलीसखाताए मकान अने रस्ताओ ऊपर पोलीसनो बंदोबस्त कर्यो, आ पक्षनी वलण घणी तोफानी जणाती हती.

आखर कोलाहल मचाववानी पोतानी आशा स्वप्नवत् भासवाथी आ पार्टीए तुर्तज जुन्नर छोडवानो अने कोन्फरन्स के सत्कार समितिने अंगे बीन पायादार अफवाओ उडाववानो निश्चय कर्यो. आ बनाव पछी कोन्फरन्सनुं कार्य शांतिपूर्वक शरु थयुं छे. प्रथम दिवसनुं कार्यक्रम पसार थवा पछी आगळनुं काम सरळताथी चाली रह्युं छे.

जाहेर जनतामां गेरसमज उत्पन्न न थाय ते आशयथी आ खुलासो रजु करवानी अगत्य ऊभी थई छे.

छोटालाल प्रेमजी, रणछोडभाई रायचंद अने गुलाबचंदजी ढड्ढा.
श्री जैन श्वे. कों. ना जनरल सेक्रेटरीओ.

संवत १९८२ थी १९८६ सुधीनो कॉन्फरन्सनी कार्यवाहीनो रिपोर्ट तथा हिसाब जेनी छापेली नकलो आगले दिवसे हाजर रहेलाओने मंडपमां वहेंची आपवामां आवी हती; ते रजु थतां शेठ छोटालाल प्रेमजीए ते पसार करवानी दरखास्त रजु करी हती. जेने शेठ मगनलाल मूळचंद शाहे टेको आप्या बाद श्री. पोपटलाल रामचंद शाहे अनुमोदन आप्याबाद मत लेवाता सर्वानुमते पसार करवामां आव्यो हतो.

बाद प्रमुखस्थानेथी नीचेनो ठराव रजु करवामां आव्यो हतो. जे सभाए उभा थई शांतिपूर्वक पसार कर्यो हतो.

१ स्वर्गस्थ थएल आगेवानो माटे शोकः—

जैन समाजना अगेवानो अने कॉन्फरन्सना कार्यमां अग्रगण्य भाग लेनारा अने सहानुभूति धरावनारा शेठ गुलाबचंद देवचंद झवेरी, रावसाहेब तेजु काया, शेठ देवकरण मुळजी, बाबु राजकुमारसिंहजी, शेठ मणीलाल सुरजमल झवेरी, शेठ फकीरचंद नगीनचंद कपुरचंद, शेठ जठाभाई नरसी अने शेठ चुनीलाल छगनलालनां दुःखजनक अवसानथी आपणी कोमने घणीज खामी पडी छे. ते माटे आ कॉन्फरन्स दीलगीरी जाहेर करतां तेमना कुटुंबीओ प्रत्ये पूर्ण सहानुभूति प्रदर्शित करे छे.

प्रमुखस्थानेथी.

शेठ वीरचंद पानाचंद शाहे नीचे मुजब ठराव रजु कर्यो.

२ धार्मिक अने व्यवहारिक केळवणीः—

मानव जातिनी दरेक प्रकारनी उन्नतिनो मुख्य पायो [illegible] केळवणी छे ते माटे,

(क) दरेक जैन कन्या तथा कुमारने धार्मिक संस्कारनुं शिक्षण तथा प्राथमिक केळवणी फरजीआत आपी छेवट सुधीनी उच्च केळवणी आपवा अने तदर्थे,

(ख) पाठशाळाओ माटे धार्मिक पाठ्य पुस्तको अने युनिवर्सीटीना अध्ययनने योग्य प्राकृत अने संस्कृत जैन साहित्य ग्रंथो तयार करावना, आगळना सूत्र ग्रंथो तथा बीजा प्रामाणिक ग्रंथोनो हिंदी विगेरे लोक भाषामां संशोधन साथे अनुवाद तैयार कराववा, प्राकृत मागधी भाषानो उद्धार करवा अने पाठशाळाओ स्थापवा,

(ग) शिष्यवृत्तिओ अने ईनामो स्थापन करवा,

(घ) अनाथ विद्यार्थीगृहो, पुस्तकालयो, विद्यार्थी भुवनो, अभ्यासगृहो, गुरुकुळो अने केळवणीनी संस्थाओ खोलवा,

आ कॉन्फरन्स अत्यंत आग्रहपूर्वक भलामण करे छे, अने आ कॉन्फरन्स एज्युकेशन बोर्डने भलामण करे छे के कोमनी केळवणी संबंधीनी हालनी परिस्थितिनो विगतवार आंकडा साथे अभ्यास कर्या पछी कोमनी हालनी केळवणीनी जरुरीआतो पुरी पडे अने अन्य कोमोनी साथे सरखामणीमां जैन कोम केळवणीमां वधु प्रगति करी शके तेवुं एक पांच वर्षनुं प्रोग्राम छ मासमां घडवुं अने ते प्रोग्रामने अमलमां मुकवाना दरेक प्रयासो करवा अने तेनो रिपोर्ट [illegible] आवती बेठक वखते रजु करवो.

आ दरखास्तना टेकामां विवेचन करतां वीरचंद पानाचंद शाहे जणाव्युं के युरोपीयनो पण कबूल करे छे के प्राचीन संस्कृतीनां केटलांक तत्वो घणां उत्तम छे. अने ते पाश्चात्य देशोए पण स्वीकारवा पडशे, आ प्राचीन तत्वोमां जैन धर्मनां तत्वोनो पण समावेश थाय छे. आपणी वस्ती ११ लाखनी छे तेमां पुरुषवर्ग तो शिक्षण ले छे. स्त्रीवर्ग माटे बधे ठेकाणे पूरती गोठवण नथी. त्यां आ सगवड पूरी पाडवी घटे छे. कन्या अने तेमां पण मारवाडमां कन्या केलवणीना प्रचारनी वधु जरूर छे. आ केळवणी माटे सुकृत भंडार फंडमां बधाए घटतो फाळो आपवो जोइए. आ फंडमां कच्छ अने गुजरातमांथी फाळो मलतो नथी ते खेदकारक छे. महाराष्ट्रमांथी तो जोईती सहाय मळे छे. शिक्षणथी खराब रीत रिवाज दूर थशे अने धर्मने पण टेको मलशे.

बाबु कीर्तिप्रसादजी जैनी (गुजरानवाला)

ए दरखास्तने टेको आपतां जणाव्युं के पंजाब अने यु. पी. मां केलवणीनी घणी जरूर छे. पंजाबमां जेवुं गुरुकुळ छे तेवां गुरुकुळनी घणे स्थाने जरूर छे. सरकारी संस्थाओमां केलवणी अपाय छे पण त्यां धार्मिक केलवणी मलती नथी. तेथी आचरण बगडे छे. जैनो बीजी संस्थाओमां केलवणी लेता जाय छे तो तेमना पर बीजा धर्मना संस्कार पडे छे. जैन कोम श्रीमंत छे. तेणे पोतानी पाठशाळा कॉलेज अने युनिवर्सीटी स्थापवी जोइए. मने आशा छे के ठराव पसार करीने न अटकतां तेनो अमल पण करशो.

श्री. बाबुलाल नानचंदे (पूना)

वधु टेको आपतां जणाव्युं के सुकृत भंडार फंडनो उपयोग महाराष्ट्रमां जोइए तेवो थतो नथी. गुरुकुळ अने बोर्डींगनी महाराष्ट्रमां वधु जरूर छे. पूनामां भारत जैन विद्यालय छे तेने बधाए टेको आपवो घटे छे.

बेन राणबाईए (कच्छ)

वधु टेको आपतां एक लंबाण विवेचन करी जणाव्युं के कन्या अने कुमारोने सुधारवानुं काम स्त्रीओनुं छे. माताओनी गोदमांथी बाळकोना शिक्षणनो आरंभ थाय छे. आथी माताओए समाजनी सेवा बजावी शके एवी केलवणी पोताना बाळकोने आपवी घटे छे.

बाद पंडित लालने वधु टेको आपतां धर्म अने केलवणीनी जरूर समजावी हती अने जणाव्युं के धर्म अने प्रेमथी केलवणी लईशुं त्यारेज आपणो उद्धार थशे.

उपरना ठरावने पूनानी एक मारवाडी बेन श्रीमती सुंदरबाईए वधु टेको आप्या बाद मत लेवातां ठराव सर्वानुमते पसार थयो हतो.

बाद प्रमुखश्री तरफथी नीचेना ठरावो रजु करवामां आवतां सर्वानुमते पसार थएला जाहेर थया हता.

३ हाजी बीलने टेको:—

महाराष्ट्र तरफथी चुंटी वडी धारासभामां मोकलवामां आवेला आपणा जैन बंधु श्रीयुत साराभाई नेमचंद हाजी बेरिस्टर तरफथी हिंदी व्यापार अने देशी वहाणवटाना उद्योगनी उन्नति अर्थे कोस्टल रिझरवेशन बील (हिंदी कांठाना व्यापारने लगतुं बील) वरिष्ट धारासभामां रजु कर्युं छे तेने आ कॉन्फरन्स संपूर्ण सहमत छे अने आ बील देशहितने अनुलक्षी मंजूर करवा एसेम्बलीना सभासदोने तथा नामदार हिंद सरकारने आग्रहपूर्वक भलामण करे छे. प्रमुखस्थानेथी

४ शारदा एक्ट:—

बाल लग्न प्रत्ये आ कॉन्फरन्से मुलथीज विरोध दर्शाव्यो छे अने तेथी एवा लग्नो अटकाववा माटे श्रीयुत हरविलासजी शारडाए जे कायदो वरीष्ट धारासभामां पसार कराव्यो छे तेने आ कॉन्फरन्स वधावे छे, तेटला माटे श्रीयुत शारडाजीने धन्यवाद आपे छे अने देशी संस्थानो आवो कायदो पोताना राज्यमां जल्दीथी करी अमलमां मूके एम आ कॉन्फरन्स तेमने भलामण करे छे. प्रमुखस्थानेथी.

५ जैन बेंक:—

जैनोमां बेकारी वधी छे, वेपार धंधाओ माटे भागे पडी भांग्या छे ने तदन पडी भांगवाना संभव वधता जाय छे. नाणांनी सगवडताना अभावे जैनो आगळ आवी शकता नथी तो तेना निवारणनो एक उत्तम उपाय जैन बेंक जेवुं खातुं छे अने सार्वजनिक खाताओनां नाणां सामान्ये सरकारी बेंको के सिक्योरीटीमां रोकाय छे तो जैनोने आश्रय ने सहाय्य आपवा रुपे जैन बेंक द्वारा तेनो विशेष सदुपयोग थई शके एम आ कॉन्फरन्स माने छे. आवी जैन बेंकने व्यवहारु रुपमां मुकवा माटे एक योजना घडी काढवा नीचेना गृहस्थोनी एक कमिटी वधारानी सत्ता साथे नीमवामां आवे छे.

शेठ अमृतलाल कालीदास अमदावाद, शेठ साराभाई नेमचंद हाजी मुंबई, शेठ रवजी सोजपाल मुंबई, शेठ शांतिदास आशकरण मुंबई, शेठ नगीनदास ज[illegible]नदास शाह मुंबई, शेठ चतुरभाई पीतांबर शाह सांगली, शेठ अं[illegible]लाल साराभाई अमदावाद, शेठ दलीचंद वीरचंद सुरत, शेठ दो[illegible]लतचंदजी अमीचंदजी मुंबई अने शेठ बाबुलाल नानचंद पुना.

आ कमीटी कॉन्फरन्सना सेक्रेटरीओ बोलावशे अने ते कमिटी पोतानो रिपोर्ट एक वर्ष सुधीमां घडशे अने तेपरना स्टेन्डींग कमिटीना अभिप्रायो लई सेक्रेटरीओ आवती बेठकमां रजु करे. प्रमुखस्थानेथी.

श्री. कुंदनमल सोभागमलजी फिरोदीआ वकीले (अहमदनगर) त्यारबाद शुद्धि अने संगठन ने लगतो नीचेनो ठराव रजु कर्यो हतो.

६ शुद्धि अने संगठन.

समस्त जन कोमनी उन्नतिने माटे जैन कोमना त्रणे फिरकाओमां प्रेम वृद्धि करी संघटना करवी जरुरी छे ए हेतुथी त्रणे फिरकाना आगेवानोनी सभा थाय तो तेमां सहयोग आपवा आ कॉन्फरन्स तैयार छे. जैनोना जूदा जूदा फिरका धार्मिक जुदी जुदी मान्यतामां बळात्कार दाखलगीरी न करवी घटे ए आ कॉन्फरन्सनी भलामण छे अने स्वेच्छापूर्वक जैनधर्म स्वीकारनारने जैन तरीके ग्रहण करवा तेमज स्वामीवच्छल नवकारसी जेवा जमणमां तेमने भाग लेवानी छूट आपवा आ कॉन्फरन्स भलामण करे छे. साथे साथे आ कॉन्फरन्सनो आ अभिप्राय छे के जे जैनधर्म पाळती ज्ञातिओने पालीताणानी श्री आणंदजी कल्याणजीनी पेढी तरफथी तथा बीजे स्थळोए थती नवकारशीमां बाकात राखवामां आवे छे ते योग्य नथी तो तेवी रीते तेने बाकात हवे पछी न राखवा, शेठ आणंदजी कल्याणजीनी पेढीने तथा सर्व स्थळना संघोने आग्रहपूर्वक भार दइने भलामण करे छे.

श्री. फीरोदीआए ठरावने टेको आपतां जणाव्युं के प्राचीन काळमां ज्यां जुओ त्यां जैन धर्मनो वावटो फरकतो हतो. राजाओ तेमज प्रधानो पण जैन हता, तेसाथे सरखावतां अत्यारे जैनोनी स्थिति केवी छे ? जैनोनी करोडोनी संख्या घटीने बार लाखनी थई छे. राजाओ जैन हता तेने बदले हवे थोडा शेठीआओज जैन रह्या छे. जैन ए हवे एकला वैश्योनो धर्म रह्यो नथी. जैनधर्म विश्वधर्म छे. आपणा त्रणे फिरका जैनो हवे एक थवा मांगे छे. अत्यारे एकेक फिरकामां अनेक तडां छे. काले अत्रे जे बनाव बन्यो हतो ते वीशे श्री. गुलाबचंदजी ढढ्ढाए मने खुलासो कर्यो छे. पण एवा बनावथी अमे तरुणो हवे डरता नथी. श्री. गुलाबचंदजी ढढ्ढा पण डरता नथी. ते हुं जाणुं छुं. आपणे जागृत थएला माणसोने एकत्र करवा मांगीए छीए. आपणे उंघता माणसोने एकत्र करवा मांगता नथी. तेओ तो एकत्रज छे. आपणे जागता माणसोने एकत्र करवा मांगीए छीए. उंघता माणसो आळस मरडता मार मारे तो तमे गुस्से न थशो. जागता माणसोए तो उंघता माणसने जागृत करवाना छे. जैन धर्मना त्रणे फिरकामां घणी वस्तुओ सामान्य छे के जेमां ऐक्य साधी शकाय. संगठन एज समय

धर्म छे. अमारा अहमदनगर जिल्लामां तो त्रणे फिरकाओना जैनो एकत्र थईने बधुं कार्य करे छे अने तेथी समस्त हिंदना अत्रे एकत्र थएलां जूदा जूदा विभागोना प्रतिनिधि साहेबो अने हाजर रहेलाओने अरज करूं छुं. तमे हवे नानी बाबतो पर विक्षेप करवो छोडी द्यो अने मजबूत संगठन करो के जेथी जैन धर्मनो डंको विश्वभरमां गाजी उठे.

पंडित लालने

ठरावने टेको आपतां जणाव्युं के प्रेम अने स्वभावथी आपणे ऐक्यता करवानी छे. आपणे जैन आचार पाळीए छीए पण विचार करता नथी. आगळ चालतां वक्ताए जणाव्युं के माणेकजी खरो जैन हतो. तेणे पारसीनी कस्ती अने सदरो कहाडी नाख्या हता. मरती वखते तेणे कहयुं के पारसी तो मने संघरशे नहि पण जैनोए मने संघरशे नहि. माणेकजी हॉस्पीटलमां मरण पाम्या हता. मरती वखत तेणे तबीबोने कहयुं के मारा शरीर पर तमे अस्तरा करजो.

शेठ वीरचंद श्रीचंदे वधु टेको आपतां जणाव्युं के जैनो एकत्र थशे तोज हवे टकी शकशे.

जैन धर्म पाळे ते जैन.

श्री. पोपटलाल रामचंद शाहे जणाव्युं के जगतनुं कल्याण करवामांटे जैन धर्मज लायक छे अने एवा विश्वधर्मनुं अनुयायीओनुं संगठन करवुं जरुरी छे. आवुं संगठन साधवामांटे सरकारनी सहायनी जरूर नथी. पूर्वे आपणा साधु महाराजोए घणाओने जैनो बनाव्या हता. आजना केटलाको कहे छे के भले एक जैन साधु अने साध्वी रहे पण अमे बीजाने दाखल करवा नथी मांगता. भले एम जेमने गमतु होय तेवो एकला रहे अने हिमालयमां पण जई रहे तेनी अमने परवा नथी. बीजी बाजु जुओ तो खीस्तीओ अने इस्लामीओ पोतानुं बळ वधारवा बीजाओने पोताना धर्ममां दाखल करे छे. जेओ जैन धर्मने माने छे तेने तमे जैन तरीके स्वीकारवा तैयार छो के (हा हा ना अवाजो) अत्रे पूनाना एक विद्वान ब्राह्मण श्री. भीडेजीनी तेमणे ओळखाण पडावी तेमनी तारीफ करी हती. अने तेओए जैन धर्मनो अंगीकार कर्यानी विना जणावी हती.

त्यारबाद मत लेवातां ठराव सर्वानुमते पसार थएलो जाहेर थयो हतो.

शेठ मनसुखभाई चुनलाले (विसनगर)

त्यारबाद नीचेनो ठराव रजु कर्यो हतो.

७ सार्वजनिक धर्मादा खाताओनी व्यवस्था.

दरेक सार्वजनिक संस्था तेमज धर्मादा खाताओनो वहीवट सुव्यवस्था मांगे छे तेथी ए जरूरनुं छे के तेनां नाणां साचववा माटे ट्रस्टीओ नीमवा अने तेनी व्यवस्था करवा माटे व्यवस्थापक समिति नीमवी, ट्रस्टीओए नाणां पोताने त्यां न राखतां सद्धर जामीनगीरीमां राखवा घटे अने व्यवस्थापक समितिए करेली व्यवस्थानो हिसाब बराबर राखी तेने दर वरसे ऑडीट करावी प्रसिद्ध करवो घटे एम आ कॉन्फरन्सनो खास अभिप्राय छे के जेम थतां वहिवटदारो अने ट्रस्टीओ उपर थता आक्षेपो दूर थशे अने चोक्खा वहिवटनी लोकोमां श्रद्धा बेसशे.

शेठ महासुखभाई चुनीलाले दरखास्तने टेको आपतां जणाव्युं के आप जे रकम मोकलो छो तेनो सदुपयोग थाय छे अने तेनो बराबर हिसाब रखाय छे के केम ते तमे जुओ छो ? घणे ठेकाणे गेरव्यवस्था चाले छे अने तमारा पैसानो सदुपयोग थतो नथी. पांजरापोळना वहीवटथी पण मने खेद उपजे छे. ढोरने पांजरापोळमां घास अने पाणी बराबर मळे छे के केम तेनी तमे तपास करी छे. ? शेठ आणंदजी कल्याणजीनी पेढीना हिसाब अने व्यवस्था जोया पछी मारे कहेवुं पडे छे के तमे ते जाणशो तो तमे निराश थया विना रहेशो नही. ए पेढीए हवे जाणवुं जोइए के हवे आगलनो जमानो रह्यो नथी. आणंदजी कल्याणजी हस्तकना जुदा जुदा खाताओनी जुदी जुदी समीतीओ नमावी जोइए. आवी समीती हशे तो एक खाताना पैसा बीजा खातामां जता अटकशे. शेठ आणंदजी अने बीजी पेढीओ अने संस्थाओए पोताना रिपोर्ट बहार पाडवा घटे छे.

शेठ मोहनलाल दलीचंद देशाइए जणाव्युं के शेठ आणंदजी कल्याणजीनी पेढी विरुद्ध घणुं बोलाय छे. आपणी धरमादा संस्थाओए पोतानो वहीवटनो अहेवाल जाहेर पाडवो जोइए.

शेठ मोहनलाल दीपचंद चोकसीए उपला ठरावने टेको आपतां जणाव्युं के केटलीक संस्थाओ कहे छे के अमने नाणा मळता नथी पण जे संस्थानो हिसाब चोक्खो छे तेमने नाणां मळी रहे छेज. केटलीक संस्थाओनो हिसाब ८–१० वरशे बाहेर पडे छे अने तपास करवामां आवे तो लाखो रुपियानो घोटाळो नजरे पडे छे. जो ट्रस्टीओ नही समजे तो आपणे लोचा साफ करवा पडशे.

मत लेवातां ठराव सर्वानुमते पसार थयो हतो.

रा. शेठ मोहनलाल दलीचंद देसाईए

सारबाद नीचेनो ठराव रजु कर्यो हतो.

८ ऐतिहासिक साधनोनो उद्धार.

जैनोनी प्राचीन स्थिति महापूर्वजो अने तेमना साहित्य स्थापत्य आदि प्रत्ये फाळो वगेरेनो इतिहास समाज पासे यथार्थ स्वरूपे सिलसिलाबंध मुकी शकाय तेटला माटे ऐतिहासिक साधनो जेवा के शिलालेखो, धातुप्रतिमा लेखो, नकशा अने दरेक भंडारोमां रहेल ग्रंथो आदि सुरक्षित राखवानी अने प्रसिद्ध करवानी जरूर छे एम आ कॉन्फरन्स नो चोकस मत छे अने तेथी खास भलामण करे छे के:—

(क) सर्व लेखोने उतरावी पुस्तकाकारे प्रसिद्ध करवा कराववा.

(ख) ग्रंथ भंडारोनी टीप ऐतिहासिक स्थळो अने साधनोनी शोधखोळ करवी अने कराववी.

(ग) ग्रंथ भंडारोने देशना जैन वस्तीवाळा मोटा मोटां शहेरोमां एकत्रित करीने 'क्युरेटर' आदिना प्रबन्धवाळा एक 'फायर प्रुफ' मकानमां राखवा जोइए के जेथी आखा देशमां कोई पण अभ्यासीने या प्रकाशकने अमुक शरते कोईपण कृति मळी शके तथा तेज प्रमाणे,

(घ) उपयोगी ऐतिहासिक जाणवा योग्य वस्तुओनो संग्रह, एक 'म्युझीयम' ना आकारमां सारा मकानमां करवो.

आ ठरावना टेकामां बोलतां रा. मोहनलाल देसाईए जणाव्युं के अनेक बांधकाम नुं समारकाम करवा जतां ऐतिहासिक साधनोनो नाश थयो छे. आनुं कारण ए छे के बीजाने काम सोंपी आराम खुरचीमां सुवाथी काम करनाराओने तेटली काळजी रहेती नथी. मंदिरोनुं संरक्षण कला जळवाई रहे ते रीते थवुं जोइए. पण आ बाबतनो लोकोमां रस नथी तेने परिणामे कार्यकर्ताओ प्रमादी बने छे अने आपणो काळजुनो वारसो गुमावता जईए छीए. आ कार्य माटे निष्णात काम करनाराओने रोकवा जोइए अने जैन धर्मना ऐतिहासिक साधनो पुस्तको ज्ञान भंडारो वगेरे यथास्थित रीते जाळववानी घणी आवश्यकता छे. आगळ चालतां वक्ताए दरेक दृष्टि बिंदुथी आ विषयने विस्तारथी चर्च्यो हतो अने आपणी कॉन्फरन्स अत्यार सुधीमां आ दिशामां जे कर्युं छे तेनी याद देवरावी हती अने हजू पण आ दिशामां घणुं व्यवस्थित रीते आपणी जाहोजलाली अने कला साहित्यना नमुनाओ जळवाई रहे तेने माटे जैन कोमे कटीबद्ध थई काम करवा मंडी जवु जोइए. जरूरी माणसोने रोकवा जोइए अने एरीते जैनधर्मनी सेवा बजाववी जोइए.

शेठ मुळचंद आशाराम झवेरीए (अमदावाद)

दरखास्तने टेको आपतां जणाव्युं के मंदीरो ऊपर आपणा पुर्वजोने लगता पुरावा रहेला हता ते धीमे धीमे नाश पामता जाय छे. अमदावादनो कोट बांधवामां पाटणना जैन मंदीरना पत्थरोनो उपयोग थयो हतो अने ए कोट आगळ खोदकाम करतां जैन मुर्ती निकळी हती. आपणी प्राचीन संस्कृतीना अवशेषोनी जाळवणी माटे संग्रहस्थाननी जरूर छे.

ते पछी मत लेवातां ठराव पसार थयो हतो.

शेठ ललुभाई करमचंद दलाले

त्यारपछी नीचेनो ठराव रजु कर्यो हतो.

९ हुंडीनो दर.

जैन कोम ए व्यापारी कोम होवाथी श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सनी आ बेठक एवो अभिप्राय धरावे छे के १ शिलींग ६ पेन्सना हुंडीना दरे हिंदना व्यापार उद्योग अने खेती उपर घणी माठी असर उत्पन्न करी छे, तेनी साथे सरकारी ट्रेझरी बीलोनां वेचाणथी नाणां खेंचवानी पद्धति अने चांदीना ओछामां ओछा भावना वेचाणथी देशनी बरबादी थती जाय छे तेथी आ कॉन्फरन्स नामदार वाईसरोय अने हिंदी सरकारने आग्रहपूर्वक भलामण करे छे के विलायतनी हुंडीनो दर विना विलंबे शिलींग १।४ पेन्सनो नक्की करवो अने उंचा व्याजना दरवाळा ट्रेझरी बीलथी नाणां खेंचवानी अने चांदीना वेचाणनी चालु नुकसानकारक पद्धति बंध करवी.

पोतानी दरखास्तना समर्थनमां बोलतां शेठ ललुभाई करमचंद जणाव्युं के जैन कोम ए म्होटे भागे व्यापारीओनी कोम छे तेथी आ बेनसीब हुंडीना दरे आपणी कोम ऊपर घणी माठी असर करी छे. आ दरथी देश पायमाल अने दरिद्र बनतो जाय छे. आवो नाशकारक दर राखवाथी विलायतने तो फायदोज छे. पण आपणुं शुं ? सरकारे आ बाबतनो पुख्त विचार करवो घटे. आपणी कॉन्फरन्सना अंगभूतो आपणे बधा व्यापारी होवाथी कोम तरीके आपणो अवाज मक्कम रीते व्यक्त करवानुं आ एकज द्वार छे. जूदां जूदां वेपारी मंडळो अने देशना समर्थ नेताओ अने विचारको सरकारनी आ नीति सामे पोकार करे छे पण बधुं असारे तो बेहरा कानपर अथडातुं होय एम जणाय छे. आ हुंडीनो दर देशने नुकसानकारक छे. ए उपरांत सरकारनी नाणां खातानी एक बीजी पद्धति ट्रेझरी बिलो छे जेना व्याज घणां उंचा आपे छे. तेथी

आपणने सारीने नाणां क्यांथी ओछे व्याजे मली शके ? उत्तरोतर एरीते सेडुलोने पण मरो छे. आ उपरांत चांदीना हालना भावना वेंचाणनी पद्धति पण विनाशकारक निवडी छे. अने आ समग्र वस्तुओ ध्यानमां लेतां जैन कोमे पोतानो मजबुत विरोध आ सरकारी नीति सामे प्रकट करवो जोइए. अने तेथी आ ठराव तमे सौ पास करशो.

शेठ मगनलाल मुळचंद शाहे

दरखास्तने वधु टेको आपतां जणाव्युं के १.८ पेन्सनो दर धारासभामां रजु थयो त्यारे तेने टेको आपी पसार करावनार आपणां जैन भाईज छे ते आपणने शरमावनारी बीना छे. आ भाईओ पोताना स्वार्थने खातर बीजा अमीचंद न बने एवुं आपणे इच्छीशुं. अत्यारे खोटी रीते १-६ नो दर टकावी राखवामां आव्यो छे. इंग्लंडना लाभने खातर आम हिंदने पायमाल करवामां आवे छे, जापान अने इटलीनो माल आपणे त्यां पोपाई मुंबईना माल करतां सोंघे भावे वेचाय छे. तेनुं कारण १.८ पेन्सनो दर छे. १.८ पेन्सना दरने लीधे जैन झवेरीना झवेरातना धंधाने पण धोको पहोंच्यो छे.

मत लेवातां दरखास्त पसार थई हती.

त्यारबाद नीचेनो ठराव प्रमुखस्थानेथी रजु करवामां आवतां सर्वानुमते पास थयो हतो.

१० बेंक वहीवट.

आ देशमां नाणांनी सगवडोनी घणी खामी छे अने ते दुर करवा इन्डीयन मरचन्टस चेम्बर तथा बीजां व्यापारी मंडळोए इम्पीरीअल अगर स्टेट बेंकनी शाखाओनो वहीवट शराफोने गेरंटीड एजन्ट तरीके सोंपी देवा अने ते पद्धति अखत्यार करवा जे भलामणो करी छे तेने आ कॉन्फरन्स संपूर्ण टेको आपे छे. प्रमुखस्थानेथी.

डॉक्टर पूनशी हीरजी मैशरीए

नीचेनो ठराव रजु कर्यो हतो.

११ शारिरीक विकास

हालमां अन्यकोमो तरफथी जैनोना धार्मिक उत्सव प्रसंगे रथ यात्राओ अने धार्मिक स्थानो ऊपर अनेक हुमलाओ थाय छे ते जोतां तेमज जैनोमां मरण प्रमाण असाधारण वधतुं जाय छे अने शारीरिक नबळाई वधती जाय छे ते जोतां शारीरिक केळवणी मेळववाना साधनो एटले व्यायाम शाळाओ अने आखाडाओ, शारीरिक स्थिती सुधरे ते माटे [illegible] स्थळोए आरोग्य गृहो अने स्थळे स्थळे दवाखानाओ अने मोटां शहेरोमां सस्ता भाडानी चालीओ उभी करवानी जरुरीआत आ कॉन्फरन्स [illegible] छे.

डॉक्टर पुनसी मैशरीए

दरखास्तना टेकामां विवेचन करतां जणाव्युं के जेओ वर्तमानपत्रो वांचे छे तेओ तो जैनो अने हिंदुओ पर केवा प्रहार थई रह्या छे ते जाणे छे. आ प्रहार अटकाववा माटे आपणे उपायो लेवा जोइए. जेओ पोताना कुटुंबनुं रक्षण करवाने लायक न होय ते जीववाने लायक नथी. जेओ रक्षण करी शके तेम न होय तेमणे पोतानुं स्थान बीजाने आपवुं जोइए. रक्षण माटे कसरत अने ते माटे व्यायामशाळानी जरूर छे. बीजा अभ्यासना जेटलीज शारीरिक केळवणीनी जरूर छे. गये वरसे फेब्रुआरी महिनामां हुल्लड थयुं त्यारे जे लत्तामांथी भाईओ स्वयंसेवक तरीके बहार पड्या हता त्यां शांती जळवाई रही हती, त्यारे जे लत्तामां पोलीस पर विश्वास राख्यो हतो ते लत्तामां मवालीओए तुफान करी लोकोने सताव्या हता.

डॉक्टर मैशरीए जणाव्युं के जैनो पोतानी होस्पिटल कहाडवानो विचार करे छे पण जैन होस्पीटल निकळता हजु वरषो लागशे ते दरमीयान जैन लत्तामां दवाखानां स्थापवां घटे छे. सुखशांती माटे स्वच्छ दुधनी जरूर छे. स्वच्छ दुध माटे दुधाळां ढोरनुं रक्षण थवुं घटे छे. जैनो माटे सस्ता भाडांना मकानोनी तेमज सुखाकारीवाळा स्थळोए आरोग्य गृहो स्थापवा घटे छे. जो दरेक भाई पोतानुं रक्षण करतां शिखशे तो पोलीसनी मददनी जरूर नही रहे.

डॉक्टर चिमणलाल सराफे

टेको आपतां जणाव्युं के जैनोनुं मरणप्रमाण वधु होवानुं कारण सुखाकारी भर्या मकानोनी खामी छे. जैनो श्रीमंतो अने व्यवहारीक गणाय छे छतां आ दिशामां तेओ कांइ करतां नथी. सस्ता भाडांना सुखाकारी भर्या मकान पुरा पाडीशुं तो जैन दवाखानांनी पण जरूर नही पडे. जैनो अत्यार अगाऊ आ वीशे घणुं बोल्या छे पण तेमणे कंईपण व्यवहारीक कर्युं नथी.

मि. वाडीलाल मगनलाल वैद्यए

जणाव्युं के आपणे अशक्त होवाथी गोधरा खाते आपणा देवनी पालखी पर हुमलो थतां आपणा भाईओ पालखी मुकीने नासी गया हता एवी वात आपणे सांभळी छे.

मि. उमेदचंद डी. बरोडीआए

जणाव्युं के आ काममां आपणे त्रणे फिरका साथे रही शकीए. व्यायामशाळाओ माटे नाणां आपवानी श्रीमंतोने मारी विनंति छे.

मत लेवातां दरखास्त पसार थई हती.

परिषद्नी बेठक ते पछी सोमवारे बपोर पर मुलतवी रही हती.

त्रीजो दिवस.

जुन्नर—समय १—० वागते (बपोरना)

ता. १०—२—३० सोमवार

कॉन्फरन्सनी बेठक अगाऊथी निर्णय थया मुजब आजे बपोरना १—० वागते खास बंधाएला मंडपमां रावसाहेब शेठ रवजी सोजपालनां प्रमुखस्थान हेठळ मळी हती.

कामकाजनो आरंभ मंगलाचरण अने प्रार्थनाथी थयो हतो. स्वागतनां गीतो पण गवाया हतां.

मंगलाचरण.

राग भैरवी ताल ठुमरी

(राम कहो रहिमान कहो कोऊ काहान कहो)

आवो आवो भले पधारो सकल संघ मळी साथ रे
जुन्नर नगरे आज महोदय उन्नति केरो थात रे ॥
आवो आवो वंग निवासी काशी अयोध्या निवासी रे
पंजाबी सौराष्ट्री गुर्जर मारवाड सुविलासी रे ॥
वैदर्भी तिम मद्रनिवासी महाराष्ट्रना आवो रे
सुविचारो शुभ वाणी तेमज सदाचारने लावो रे ॥
सेवुं चरण तमारा हेते मुक्ताफलथी वधावुं रे
सकल संघ स्वागत मंगल आ हेते शीर नमावुं रे ॥
भाग्य फळ्या महाराष्ट्र संघना सफल दिवस थयो आजे रे
चरण स्पर्शथी पूनित भूमि सफळ थया सवि काज रे ॥

राग प्रभात

(मात पृथिवी सुत प्रात उठी नमो)

जागजो बंधुओ छोडी निद्रा हवे उदयनो काळ आव्यो समीपे
युवक पक्षी थया जागता हिंदमां काढता अस्फुट ध्वनि सुवेगे १
उंघ पूरी करो भव्य प्रभातमां जागृति चिन्ह सहु स्पष्ट दिसे
मधुर मंजु ध्वनी विविध मंगल थया जागवानो थयो समय दिसे २
उंघमां काळ बहु खर्च कीधो हवे जागृति लोकमां स्पष्ट आवी
रूढिना बंधनो क्यां सुधी राखशो आळसु थई तमे उंघ लावी ३
देव गुरु धर्मने नित्य आराधजो कुप्रथा मूळने दूर छंडी
कुमति सहु छोडजो सुमति आदर करी प्रगतीना मार्गपर जाओ मंडी ४
विजय डंको करो वागतो जगतमां जैननो अमर कीर्ति प्रसारी
तेहथी सफळ तुम जन्म थाशे खरो टेक रहेशे खरी अमर सारी ५

बेठकनुं कामकाज हाथ धरतां प्रमुखस्थानेथी नीचेनो ठराव रजु थयो हतो जे सर्वानुमते पसार थयो हतो.

१२ जैन गणत्री.

जैनकोम ए हिंदु कोमनो एक अगत्यनो भाग होवाथी तेमज देशनी अग्रगण्य व्यापारी कोम होवाथी सरकारी अने म्युनिसिपल खाताओ तरफथी जे आंकडाओ वखतो वखत बहार पाडवामां आवे छे तेमां नीचेनी पद्धति अखत्यार करी घटतो फेरफार अमलमां मूकवो जरूरी छे एवो दृढ अभिप्राय आ कॉन्फरन्स धरावे छे अने तेटला माटे सुचवे छे केः–

(क) वस्ती गणत्री वखते तैयार करवामां आवतां वस्ती पत्रकोमां जैनोनी वस्ती नी संख्यानां आंकडा जुदा पाडवा.

(ख) म्युनिसिपालिटीना रजीष्टरोमां जैनोनां जन्म अने मरण वगेरेनी संख्या अने प्रमाणने लगता आंकडा जुदा दर्शाववा.

(ग) सरकारी केळवणी खातां तरफथी केळवणीने लगता आंकडाओमां केळवणी लेतां जैन विद्यार्थीओ अने कन्याओना आंकडानी नोंध जुदी राखवी.

(घ) चुंटणीने लगता मतदारोना लीष्टमां जैन मतदारोनां नामो हिंदु मतदारो साथेज एकत्र विभागमां दाखल करवां. प्रमुखस्थानेथी.

श्री. मकनजी जे म्हेताए

नीचेनो ठराव रजु कर्यो हतो.

१३ डेक्कन ऍग्रीकल्चरिष्ट रीलीफ एक्ट.

खेडुतोना संरक्षण माटे घडायेलो डेक्कन ऍग्रीकल्चरिष्ट रीलीफ एक्ट नामनो कायदो जे हेतु पार पाडवा माटे घडी काढवामां आवेल छे ते हेतुओ पार पाडवाने बदले ते खेडुतो अने व्यापारीओना हितने नुकशानकारक निवड्यो छे तेथी आ कॉन्फरन्स सदरहु कायदो रद करवा नामदार मुंबई सरकारने आग्रहपूर्वक भलामण करे छे.

पोताना ठरावना समर्थनमां श्री. मकनजी जे म्हेता बार–एट–लॉ ए जणाव्युं के आ ठराव साथे दक्षिण तथा जैन कोमने घणुं लागतुं वळगतुं छे. आ कायदो खेडुतोने शाहुकारो सामे रक्षण आपवामाटे पसार करवामां आव्यो छे. प्रथम आ कायदो पूना अने अहमदनगरने लागु पडतो हतो पण हवे ते आखा इलाकाने लागु पडे छे. आ कायदो शाहुकारोने अडचण कर्ता छे. खेडुत शाहुकारने खातुं पाडी आपे छतां कोर्टमां

फरीआद मांडवा आवे त्यारे बधो हिसाब बतावबो पडे छे. अने शाहुकारोने तकलीफमां उतरवुं पडे छे. आ कायदाने लीधे खेडुतो उपर हुकमनामुं थाय तो पण नाणां हप्ताथी आपवानुं ठरावबामां आवे छे. नाणां भले अमदावाद के सुरतमां धीराया होय पण खेडुत कोलाबा जिल्लामां रहेतो होय तो दावो कोलाबा जिल्लामां मांडवो पडे छे. आ कायदाथी शाहुकारो तेमज खेडुतोने पोताने पण नुकशान थाय छे. कारण के आ कायदाने लीधे शाहुकारो खेडुतोने नाणां धीरता नथी. हाईकोर्टना जज्जोए पण आ कायदाने खामीभर्यो जणाव्यो छे. अने तेथी शाहुकारो अने खेडुतोना हितखातर पण आ कायदो सरकार रद करे एम आपणे इच्छीशुं. आ कायदो एकला मुंबई इलाकामां छे. बीजा कोई तालुका के प्रान्तमां आवो कायदो नथी. तेथी आपणे जैनो वेपारी तरीके अत्रे समस्त हिंदना प्रतिनिधिवाळी महा सभाना अधिवेशनमां एकत्रित थएला होई आ ठराव सर्वानुमते पसार करी ब्रिटिश सरकारने जणावीए के आ कायदो हितकारक न होवाथी तेने रद करवो जोइए.

शेठ मोतीलाल वीरचंदे

दरखास्तने टेको आपतां जणाव्युं के, आ कायदाथी खेडुतोने रक्षण मळ्युं नथी पण खेडुतो माटे तो ते भक्षणरुप थई पड्यो छे. महाराष्ट्र वेपारी परिषद पण आ कायदो रद करवानी मांगणी करी छे. बेंकींग इन्कायरी कमीटी समक्ष पण दखणना वेपारी साक्षीओए आ कायदाने नुकसानकारक जणाव्यो छे. आ कमीटीनो रिपोर्ट बहार पडे ते पहेलां आपणे पण आपणो अभिप्राय बाहेर पाडवो जोइए. आ कायदाथी खेडुतोने आवरुने नुकसान पहोंच्युं छे कारण के आ कायदाथी खेडुतोनी धीरधार ओछी थई छे.

महाराष्ट्र व्यापारी परिषदे पण आ कायदो रद करवा माटेनो ठराव करेलो छे. आ कायदाथी खेडुतोने व्याजना चालु रेटथी पाईपण कर्ज मळतु नथी अने आ कायदाना लीधे एने वेपारीओ साथे वेपार करवो अशक्य थई पड्यो छे. माटे सरकारे आ कायदो तरत रद कर्या वगर मुंबई इलाकाना खेडुतोनी आर्थिक स्थिती बिलकुल सुधरसे नही वेपारीओने तो खेडुतो साथे वेपार करवो तदन अशक्य थई पडयुं छे.

शेठ केशवलाल बालारामे

वधु टेको आपतां जणाव्युं के शाहुकारो बीजे ठेकाणे ओछे व्याजे नाणां धीरे छे पण खेडुतो पासे भारे दर ले छे. कारण के खेडुतोनी आंट आ कायदाने घटाडी छे.

पठाणनुं शरण लेवुं पडे छे !

शेठ रायमल हीरजीए

जणाव्युं के, आ कायदानो हेतु गमे ते होय पण आ कायदा पछी धीरधार ओछी थई गई अने आगलुं लाखो रुपियानुं लहेणुं खेडुतोनी पासे रही गयुं छे. खेडुतोने शाहुकारो नाणां नही धीरवाथी तेमने पठाणोनुं शरण लेवुं पडे छे.

ते पछी मत लेवातां ठराव पसार थएलो जाहेर थयो हतो.

त्यारपछी प्रमुखस्थानेथी नीचेनो ठराव रजु थयो हतो जे सर्वानुमते पसार थयो हतो.

१४ बनारस विश्व विद्यालय अने जैन चेअर.

बनारस हिंदु युनिवर्सिटीमां जैन चेअर स्थापवा माटे कलकत्तानी बेठक वखते थयेल ठराव तथा स्टेन्डींग कमीटीए नीमेली पेटा कमिटीओना रिपोर्ट अने सदरहु युनिवर्सीटी साथे थएल पत्रव्यवहार विगेरे ध्यानमां लई आ कॉन्फरन्स ठरावे छे के निश्चित थयेली शरतो प्रमाणे सदरहु युनिवर्सिटीमां जैन चेअर स्थापवा माटे गोठवण करवी अने एकत्रित थयेल फंडमांथी रु. ४००००) सदरहु युनिवर्सिटीना सत्तावाल ओने सोंपवा.

प्रमुखस्थानेथी.

उपरनो ठराव पसार थतां

रा. शेठ छोटालाल प्रेमजीए

नीचेनो ठराव रजु कर्यो हतो.:—

१५ सुकृत भंडार फंड.

आ कॉन्फरन्स एवो दृढ अभिप्राय धरावे छे के ' श्री सुकृत भंडार फंड ' ऊपर समाजनी दरेक जातनी केळवणी अने अन्य खाताओनो आधार छे अने तेथी दरेक जैन बंधु अने ब्हेनने आग्रहपूर्वक भलामण करे छे के दरेके ओछामां ओछा वार्षिक चार आनानो फाळो प्रति वर्ष संस्थानी ऑफिसमां मोकली आपवो.

अत्यार सुधी जे जे गाम अने शहेरना श्री संघोए पोतानो फाळो आप्यो छे तेमने धन्यवाद आपे छे अने समाजने प्रतिवर्ष पोतानो फाळो आपवा आग्रह करे छे.

शेठ छोटालाल प्रेमजीए ठरावना टेकामां जणाव्युं के एवो कोण पाषाण हृदयनो जैन छे के जे कॉन्फरन्सने पोतानी नही मानतो होय ? (कोई नथी, कोई नथी, ना अवाजो) आ कॉन्फरन्सनुं काम आगळ वधारवा माटे नाणांनी जरूर छे. जो कॉन्फरन्सने मदद नही मळे तो ते पोतानी फरज बजाववामां निष्फळ नीवडशे. कॉन्फरन्सनी

वार्षीक उपज रु. ९०० अने खरच वार्षीक रु. २००० थी २५०० जेटलो छे. कापकुप करवा छतां आटलो खरच थाय छे. ते तमे जो मदद करशो तो अमे तमारा सेवको तमारी सेवा बजावीशुं.

शेठ बाबुलाल नानचंदे (पूना)

ठरावने टेको आपतां जणाव्युं के वसु विना नर पशु छे. जो तमे सारा काम माटे पैसा नही आपशो तो तुफान माटे पैसा खरचशो के जेवुं तुफान परम दिवसे अत्रे थयुं हतुं ? सुकृत भंडार फंडपरज आपणी कॉन्फरन्सना अस्तित्वनो आधार छे. जो कॉन्फरन्सने जीवती राखवी होय तो तेने मदद आपवी घटे छे.

शेठ गुलाबचंदजी ढड्ढाए

जणाव्युं के सुकृत भंडार फंड वीशे आपणा जनरल सेक्रेटरी शेठ छोटालाले विवेचन कर्या पछी मारे वधारे कहेवानुं नथी. कॉन्फरन्सने जीवती राखवा माटे मददनी जरूर छे. बहेनोने विनंती छे के तमारे आ फंड माटे नाणां भेगा करवामां आगेवानी लेवी. कॉन्फरन्स १० वरस पछी मळे छे. तेना खरचमां घणी कापकुप थई छे. वाघ गमे तेवुं ओछुं खाय छतां तेने जरूरी करतां तो वधु जोइए.

नाणां माटे अपील.

शेठ गुलाबचंद ढड्ढाए ते पछी कॉन्फरन्स निभाव फंडमां भरायली रकमो वांची संभळावी हती. तेमां प्रमुख रावसाहेब रवजीभाई सोजपालनी रु. २५०१ अने शेठ रायचंद मोतीचंद तरफनी रु. २५१ नी रकम मुख्य हती.

लालननी वीटी.

पंडीत लालने पोतानी वीटी आ फंड माटे आपी हती तेनी हरराजी थतां ते रु. ५१ मां सुरतवाला शेठ नेमचंदजी शाहे खरीदी हती.

शेठ ढड्ढाए जणाव्युं के आ कॉन्फरन्स पाछळ जवा आववाना अने खावापिवाना मळी लगभग रु. १ लाखनो खरच थएलो होवो जोइए. कॉन्फरन्स माटे आ खरच थयो छे तो हवे तेने टकावी राखवी जोइए.

ते पछी तेमणे सुकृत भंडार फंडमां नाणां भरवानी सरवेने अपील करी हती अने जोतजोतामां मोटी रकम भराई हती.

मत लेवातां ठराव पसार थयो हतो. [illegible]पछी प्रचारकार्यनो नीचलो ठराव प्रमुख पदेथी रजु थयो हतो. जे सर्वानुमते पसार थयो हतो.

१६ प्रचार कार्य.

कॉन्फरन्सना ठरावोने अमलमां मूकवा तथा तेनुं सर्व जातनुं प्रचार कार्य करवा माटे आ कॉन्फरन्स नीचेना सभ्योनी संख्या वधारवानी सत्ता साथे एक प्रचारकार्य समीति नीमे छे. आ समीति रेसीडेन्ट जनरल सेक्रेटरीओनी सलाहथी काम करशे अने दरेक पोतानां कार्य मुष्केली अने तेना उपायनो रिपोर्ट दर वर्षे करशे.

बाबु कीर्तिप्रसादजी जैन गुजरानवाला (पंजाब), शेठ पोपटलाल रामचंद शाह पुना (महाराष्ट्र खानदेश), शेठ हीराचंद कुबेरचंद (द. महाराष्ट्र), शेठ [illegible]दनमल नागोरी छोटी सादडी (मालवा–मेवाड), शेठ मूळचंद आशाराम वैराटी अमदावाद (गुजरात), शेठ नवलकुमारसिंह नवलखा अजीमगंज (बंगाळ), शेठ मणीलाल कोठारी अमदावाद (काठीयावाड), शेठ मणीलाल खुशाल[illegible]द पालण[illegible]र, पंडित आणंदजी (कच्छ), शेठ केशरीचंद जुहारमल कोसगाव (मारवाड), पंडित फतेचंद कपुरचंद लालन. प्रमुखस्थानेथी.

शेठ महासुखभाई चुनीलाले (विसनगर)

त्यारबाद नीचेनो ठराव रजु कर्यो हतो.:—

१७ हानिकारक प्रथाओ.

अनेक हानिकारक प्रथाओ कोमनुं जीवन चुसी रही छे तेथी ते दूर करवा तेमज फेरववा माटे जोशपूर्वक काम करवानी जरुर छे अने तेमां खास करी नीचेनी बाबतपर कोमनुं खास लक्ष खेंचवामां आवे छे के, दरेक न्यात तथा साथ पोतपोताम[illegible] तेनो अमल करवा योग्य प्रयत्नो आदरशे.

(१) पुत्रोने अढार वर्षनी उमर नीचे अने पुत्रीने चौद वर्षनी उमर नीचे परणाववा नहीं आथी ओछी उमरना लग्नोमां भाग न लेवो.

(२) ४५ वर्ष पुरां थयां होय एवा कोईपण गृहस्थे लग्न करवुं नाहि.

(३) एक उपर बीजी स्त्री करवा सामे प्रतिबंध होवो जोइए.

(४) मरण तेमज सीमंत पाछळ थतां जमणो बंध करवां, अने लग्नादि नातवरा तथा फरजीआत तेमज नकामां खर्चो बंध अगर ओछा करवा.

(५) [illegible]क्रय के वर विक्रयनी प्रथा बंध करवी अने लग्नादि प्रसंगे वेश्याना नाच न कराववा.

शेठ महासुखभाई चुनीलाले ठरावना टेकामां जणाव्युं के ब्हेनोने मारी विनंती छे के रडवा कुटवानो रिवाज बंध करवो. ब्हेनोने अत्रे भाषण करवा आववानुं कहीये छीए तो ते कहे छे के अमने शरम लागे छे पण ए ब्हेनोने छाती कहाडी कुटतां शरम आवती नथी. रडवा कुटवाना रिवाजथी शरीरपर माठी असर थाय छे. शारदा बीलथी बाळ लग्नपर अंकुश पड्यो छे. गायकवाड सरकारे तो बाळलग्न माटे केदनी सजा ठरावी छे. भावनगर राजे पण बाळलग्न प्रतिबंध कायदो अमलमां मुक्यो छे. ब्हेनोने मारी विनंती छे के तमे पुरुषोने वर अने कन्या विक्रय करता अटकावो. केटलाक रिवाजो आपणामां देखादेखीथी दाखल थया छे.

मुनि महाराज तिलक विजयजीए

जणाव्युं के प्रमुखना भाषणमां विधवानी स्थिती सुधारवानी अपील करवामं आवी छे. पण ठरावमां तेमने विशे कंई उल्लेख नथी. विधवाओ माटे कंई पवित्र योजनानी जरूर छे. ठरावमां पुरुषोने ५० वरष सुधी परणवानी छुट आपी छे. विधवाओ माटे कंई केहवामां आव्युं नथी ते अफसोसकारक छे.

५० नी वय सामे स्त्रीओनो विरोध.

श्रीमती गुलाबबहेन मकनजी म्हेताए

जणाव्युं के पुरुषो तमे शुं करवा भेगा मळ्या छो ? पुरुषो तमे हाथमां डांग लई ८० वरसनी वये परणवा जशो तो पण तमने कोण अटकावे छे ? अमे महिला परिषदमां केवा ठराव कर्या छे ते वहाली बेहन वांची संभळावशे.

वहाली बेहने जणाव्युं के एक तरफथी तमे कहो छो के विधवाओनी संख्या वधी पडी छे अने तमारा आ ठरावमां पुरुषना लग्न माटे ५० वरसनी हद राखी छे तेथी तो विधवानी संख्यी वधारवाने आमंत्रण करो छो. मारा अभिप्राय प्रमाणे छोकरी माटे लग्ननी वय ओछामां ओछी १६ वरसनी राखवी जोइए. ५० वरसे परणवा निकळनार वर माटे कन्या केटला वरसनी वयनी जोइए ? ५० वरसना वय माटे ३५ वरसनी कन्या जोइए. जैन समाजे आवी ३५ वरसनी कन्या पुरी पाडवी पडशे. आवा ठरावथी तमे स्त्री जातने वधु रडवा मागो छो. भले वृद्धो परणवा निकळे पण तेमना लग्नमां युवकोए तो भाग नज लेवो.

छेवट तेमणे जणाव्युं के आ ठराव पर स्त्रिओना पण मत लेवा जोइए.

एक मारवाडी भाईए मरण पाछळनो खरच बंध पाडवानी अपील करी हती.

कच्छी राणबाई हिरजीए

जणाव्युं के प्रमुखना भाषण परथी अमे धारता हता के विधवाओनी स्थिती सुधारवा माटे कंई करवामां आवशे पण अत्र हमणां जे ठराव रजु थयो छे तेमां विधवाओ विशे कंई नथी. आव प्रसंगे पण विधवाओनी दाद लेवाई नथी. विधवाओने पुनर्लग्न करवानी केटलाक सलाह आपे छे. पण मे अमारी ज्ञातीमां तपास करी तो कोई पण विधवाए पुनर्लग्न करवानी इच्छा न बतावी. विधवाओए अमने कह्युं के अमारे विषय ना कादवमां पडवुं नथी. अमने केळवो. अमे ज्ञाति, समाज अने देशनी सेवा करवाने तैयार छीए. विधवाओ गर्भपात करे छे एवी फरीयाद थाय छे पण विधवाओ आकाश मांथी आवी नथी. पुरुषो मक्कम रहे तो विधवाओ आडे रस्ते न चाले. विधवाओने साधनो पुरा पाडो छतां तेओ तेनो लाभ न ले तो पछी तेमने परणाववानी वात करजो. जैनो जनावरो माटे फंड करे छे तो तेमणे विधवाओनी स्थिती सुधारवा माटे पण फंड स्थापवा जोइए. विधवाओ आडे रस्ते उतरी गई होय तो तेमने सुधारवानी फरज संघनी छे. हुं १५ वरषनी वये विधवा थई छुं अने १७ वरषथी विधवाश्रम भोगवी रही छुं. पण सत्संग थवा पछी मने विधवाश्रमनुं दुःख लागतुं नथी. सधवानी किंमत १ लाखनी छे तो विधवानी किंमत ११ लाखनी छे. विधवाओनी दया पुरुषो लावे छे पण हुं तेमने पुछुं छुं के विधवा तमे छो के अमे छीए ? पुरुषो पोतानो स्वार्थ साधवा माटे अमारी दया खांवा निकळ्या छे पण तेमने याद राखवुं के थोडीक आडे मार्गे चढेली विधवाने खातर बीजी स्त्रीओने वगोववी जोईती नथी.

श्री. क्षमानंदजी श्रीजी साहेबे

ठरावने टेको आपतां जणाव्युं के त्रणे व्हेनोना व्याख्य नथी मारी आंखमां आंसु आव्या छे. तेमनुं व्याख्यान हृदयमांथी उगेली उरमीनुं हतुं. तेमणे रजु करेली स्थिती पर जैन समाजे विचार करवो घटे छे. पण आदर्श जेटलो उंचो छे तेटलो तेने व्यवहारमं उतारवामां कठीनता रहेली छे. पुरुषोनी लग्न माटे वधुमां वधु ४० वरषनी वय माटे समाज तैयार नथी. बे वरष पछी समाज एटली उमर माटे पण तैयार थशे.

अत्रे हाजर रहेलाओए पुरुषोना लग्न माटे वधुमां वधु ४० वरषनी उमरनी हद राखवानी मांगणी करी हती.

शेठ महासुखभाईए

जणाव्युं के विषय विचारणी समीतीए आ बाबतपर विचार चलाव्यो हतो पण अत्रे सभानी लागणी जोई हुं ठरावमां ५० ने बदले ४५ वरषनी वय राखवानो फेरफार करवा तैयार छुं.

मत लेवातां समा[illegible] ठराव पसार थयो हतो.

कॉन्फरन्सनुं बंधारण.

शेठ मगनलाल मुळचंद शाहे

ते पछी एवो ठराव रजु कर्यो हतो के श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सनुं बंधारण जेनी नकलो आ साथे वहेंचवामां आवी छे ते—मुकरर करवामां आवे छे.

शेठ मगनलाले ते पछी बंधारणनी कलमो वांची संभळावी हती.

शेठ मोतीचंद गिरधर कापडीआ सोलीसीटरे

ठरावने टेको आपतां जणाव्युं के बंधारणनो आ सवाल घणो अगत्यनो छे. आमंत्रण पत्रिकामां पण तेने महत्व आपवामां आव्युं छे. अनुभव मळतो गयो तेम तेम आपणे बंधारणमां फेरफार करता रह्या छीए. आ वधु फेरफारवाळुं बंधारण मंजुरी माटे अत्र रजु करवामां आवे छे.

श्री. परमानंद कापडीयानो सुधारो.

श्री. परमानंद कुंवरजी कापडीआए जणाव्युं के अत्यारना संजोगो जोतां बंधारण स्वीकारवा जेवुं छे. बंधारणनी ८ मी कलम आम छतां विचारवा जेवी छे. ए कलम एवी छे के विषयविचारीणी समीती ३/४ भाग जे ठराव पसार करे तेज दरखास्त कॉन्फरन्समां रजु थई शके बीजी बधी बाबतोनी माफक सबजेक्टस कमीटी जे ठराव वधु मते पसार करे ते कॉन्फरन्स समक्ष रजु थवो जोइए. कोंग्रेस अने धारासभा पण बहुमतीना धोरण पर चाले छे तो आपणे ३/४ नुं धोरण शामाटे राखवुं ते हुं समजी शकतो नथी. रखेने कॉन्फरन्स भागी पडे ते भुतने आधारे आ कलम घडवामां आवी छे. पण आ भुत हवे आपणे कहाडी नाखवुं घटे छे. प्रगतीना द्वार बंध करवा होय तोज ३/४ नुं धोरण स्वीकारवुं. मने आशा छे के तमे ३/४ ने बदले वधुमती शब्द कलममां राखवानो मारो सुधारो स्वीकारशो. आ सुधारानो अर्थ ए छे के सबजेक्टस कमीटी जे ठराव वधु मतीथी करे ते ठराव कॉन्फरन्समां रजु थई शके. कॉन्फरन्स हजु सुधी करवुं जोइए ते काम करी शकी नथी तेनुं कारण तेनुं स्थितीचुस्तपणुं छे. आ स्थितीने लीधे ते कोमना मत जीती शकी नथी.

शेठ कानजी रवजीए

उपला सुधाराने टेको आपतां जणाव्युं के सबजेक्टस कमीटी जे ठराव वधुमते करे ते कॉन्फरन्स समक्ष रजु थवोज जोइए. ३/४ ना धोरणने लीधे काले सबजेक्टस कमीटीमां अगत्यनो ठराव उडी गयो हतो.

शेठ मोतीचंद गिरधर कापडीया सोलीसीटरे ३/४ ना धोरण विशे खुलासो करतां जणाव्युं के आवी संभाळ राखवामां न आवे तो कोई वखते भारे उत्पात थवानो भय रहे छे. विधवा विवाहनो सवाल आवे. तरफेणमां ५१ अने विरुद्धमां ४९ मत होय तो शुं तमे २ मते आखी कोमने माटे ठराव करशो? आपणी व्हेनो विधवा विवाहनी विरुद्ध होय छतां तमे थोडी बहुमतीथी विधवा विवाहनो ठराव पसार करशो के?

मि. चिमनलाल हिंमतलाल संघवीए

सुधाराने टेको आपतां जणाव्युं क सुधारको हंमेशा लघुमतीमां होय छे. कॉन्फरन्सने भुतवाणी मंडळ न बनाववुं होय तो आ सुधारो स्वीकारवो घटे छे. कॉन्फरन्स तुटी जशे एवी अमारी सामे वारंवार पिस्तोल ताकवामां आवे छे पण हवे अमे ते सहन करवाना नथी. बंधारणमां अमे मांगीए छीए तेवो फेरफार करो. ते पछी केवुं परिवर्तन करवुं ते अमे जाणीए छीए. स्त्रिओने हक आपवानी वात थाय छे पण बंधारणमां तेमाटे व्यवहारीक गोठवण छे के? अमे कॉन्फरन्सने तोडी पाडवा मांगता नथी. कॉन्फरन्स माटे अमने अधीक मान छे.

सुधारो पसार.

ते पछी मत लेवातां सुधारानी तरफेण अने विरुद्धमां हाथ उंचा कराववामां आव्या हता. अने सुधारो बधुमते पसार थयो हतो.

ते पछी ८ मी कलममां थएला उपला सुधारा साथेनुं बंधारण पसार करवानो ठराव वंदे वीरमना पोकारो वच्चे पसार करवामां आव्यो हतो. (जुओ परिशिष्ट)

स्टेन्डींग कमीटी.

ते पछी कॉन्फरन्सनी ऑल इंडिया स्टेन्डींग कमीटी माटेना सभ्योनी चुंटणीनुं परिणाम जाहेर थयुं हतुं.

ते पछी पांच जनरल सेक्रेटरीओ अने प्रांतिक सेक्रेटरीओना नाम जाहेर थयां हता. (जुओ परिशिष्ट)

त्यारबाद प्रमुखस्थानेथी नीचेना ठरावो एकपछी एक रजु थतां सर्वानुमते पसार थया हता.

१९ आर्थिक परिस्थितिनी तपास.

जैन कोममां बेकारी वधती जाय छे धंधा रोजगार अने व्यापार उद्योगमां आपणी कोमनुं स्थान कमती थतुं जाय छे, समाजमां अनेक बंधुओ अने व्हेनो निराश्रित अने असहाय्यदशा भोगवी रह्या छे वगेरे बाबतोमां अने समग्ररीते आपणे समाजनी आर्थिक

परिस्थितिनी तपास करवानी जरुरीआत जुए छे अने ते माटे एक तपास कमीशननी निमणुंक करवा माटे योग्य प्रबंध करवा तथा कमीशननो रिपोर्ट तैयार थयाथी लम जनां जाण माटे प्रसिद्ध करवा अने ते अंगे घटता उपायो योजवा आ कॉन्फरन्सनी ऑल इन्डीया स्टेन्डींग कमीटीने सत्ता आपवामां आवे छे. प्रमुखस्थानेथी.

२० देश अने समाजोद्धार.

भारत देशना उद्धारमांज जैन समाजनो उद्धार ओतप्रोत समायेलो छे तेथी भारतना उद्धारना कार्य माटे जे शुभ प्रजाकीय चळवळो अने प्रवृतिओ छे तेमां सक्रिय भाग लेवा जैनो माटे आवश्यक छे एम आ कॉन्फरन्स माने छे अने आपणा देशनी उन्नतिनो एक मुख्य मार्ग स्वदेशी वस्तुओनो उपयोग छे तो आपणे सौ तेमज आपणा दरेक जाहेर स्थानोमां बने तेटली स्वदेशी वस्तुओ वापरवी तेमां स्वदेशी कापड अने विशेष करी हाथ सुतरनी हाथवणाटनी खादी वापरवा आ कॉन्फरन्स आग्रहपूर्वक भलामण करे छे. प्रमुखस्थानेथी.

२१ दीक्षा.

दीक्षा संबंधी आ कौन्फरन्सनो एवो अभिप्राय छे के दीक्षा लेनारने तेनां माता पिता आदि अंगत सगांओ तथा जे स्थळे दीक्षा आपवानी होय त्यांना श्री संघनी संमतिथी योग्य जाहेरात पछी दीक्षा आपवी. प्रमुखस्थानेथी.

परस्पर उपकार.

ते पछी **शेठ बालचंद हिराचंद चांदवडकरे**

प्रमुख अने प्रतिनिधिओनो उपकार मानवानी दरखास्त रजु करी जणाव्युं के तमे अमारी तुटी फुटी सेवाने मान्य करी लीधी ते माटे अमे तमारो उपकार मानीए छीए

आप साहेब गुजरात, मारवाड, पंजाब विगेरे लांबा देशावरथी केवळ शासनन प्रेमथी अ कर्षाईने रेलवेथी ८०-९० माईल आघा वसेला आ जुन्नर शहरमां पधारी महाराष्ट्रनी तुटीफुटी सेवा स्विकारी लीधी ते माटे हुं आपनो मोटो उपकार मानुं छुं. अहींया आपनी सेवा करता अमारी खामीओ अने त्रुटीओ अमो सारी पेठे समजी शकीए छीए. छतां आप साहेबोए केवळ उदार अंतःकरणथी ते मान्य करी लीधी ते माटे आपना जेटला उपकार मानीए तेटला ओछाज छे. विशेषे करीने प्रमुख साहेब शेठ रवजीभाई जेओ एक अत्यंत श्रीमान् अने सुख सगवडोमां साहेबी भोगवता एक महान् नररत्न छे. तेवोए अमारा जेवा गरीबोना आमंत्रणने मान आपी पोताना इष्टमित्रो अने बंधुओ साथे अत्रे पधारी अमोने जे अपूर्व मान आप्युं छे ते माटे तेमना जेटला उपकार मानीए तेटला ओछाज गणाय.

शेठ बाबुलाल नानचंदे (पूना)

उपली दरखास्तने टेको आप्यो हतो. प्रमुखना पुण्यथीज आ कॉन्फरन्स फतेहमंद निवडी छे. स्वयंसेवक भाईओनो हुं उपकार मानुं छुं.

मत लेवातां ठराव पसार थयो हतो.

प्रमुखनो उपसंहार.

श्री. क्षमानंद श्रीजी साहेबे

प्रमुख तरफथी उपसंहार करतां पोताना मनायला उपकार माटे सामो आभार मानतां जणाव्युं के जैनोनुं गौरव घटतुं जाय छे. जैनोमां बेकारी वधती जाय छे. ए दिशामां व्यावहारीक पगलां भरवा माटे कॉन्फरन्से जैन बेंक स्थापवानो ठराव कर्यो छे. गच्छ मतना झगडा पण ओछा थवा जोइए. आ झगडामां कोण साचा अने खोटा तेनो निर्णय थई शके तेम नथी. शुद्धि अने संगठननो ठराव पण परिषदे कर्यो छे. पंडीत माल्वीया अने महात्माजी एक प्लेटफोर्म पर भेगा थई शके तो आपणे जूदा जूदा फिरकाना जैनो केम भेगा न थई शकीए ? कॉन्फरन्सना कार्यने आगळ धपाववानी तमारी मारी अने सर्व बंधुओनी फरज छे. आपणे लगभग बधा ठराव सर्वानुमते पसार कर्या छे ते माटे आपणे हर्षज जाहेर करवो जोइए. कटोकटीने प्रसंगे परिषद्ने पोताने आंगणे नोतरवा माटे महाराष्ट्रनो उपकार मानवानो छे. ए भाईओए समाजनी सुंदर सेवा बजावी छे. अनेक संकटो उद्भव्या हतां छतां परिषद निर्विघ्ने पसार थाय छे ते माटे आपणे परमात्मानो उपकार मानीए. जुन्नर म्युनिसिपालिटीए मने जे मानपत्र आप्युं छे, पुना वासीओ तेमज महाराष्ट्र माटे हुं तेमनो उपकार मानुं छुं. तेमणे वर्षावेला प्रेममां आपणे न्हाया छीए. तमे भाईओए आपेला सहकार माटे पण हुं तमारो उपकार मानुं छुं. आ परिषद्‌मां युवानो एटले भावनाशाळी पुरुषोए जे सहाय आपी छे ते माटे तेमनो तेमज स्वयंसेवकोनो पण उपकार मानुं छुं.

श्री. गुलाबचंद ढढ्ढाए

ते पछी स्वागत मंडळनो उपकार मानवानी दरखास्त रजु करी हती. मुंई गयली कॉन्फरन्सने महाराष्ट्रना भाईओए चावी आपी जगाडी छे एटले हवे ते चालु रहेशे.

आ देश फक्त राष्ट्र नथी पण तेनी साथे महा ए शब्द जोडायेलो छे. अने तेथीज ए महान् एटले मोटुं राष्ट्र गणाय अने तेथीज कॉन्फरन्सना कटोकटीना वखतमां तेमणे कॉन्फरन्सनुं काम उपाडवानुं साहस खेडयुं छे. एकतो महाराष्ट्र अने तेमा पण शहा

बादशाह, वजीर, बिरबल, राजा, महाराजा विगेरे पदवी धारण करनारा लोकोए आ कार्य सांगोपांग पूर्ण करी ए विनोदथी आपेला टायटलो खरा करी बताव्या छे. भाई चुनीलाल शेठ एक सादा अने सरळ गृहस्थ जणाय छे. छतां तेमणे पोताना राष्ट्रनुं अने समाजनुं कार्य करतां कोई पण जातनी कचास राखी नथी अने एक गामडामां रहेनार माणस केटलुं अद्भुत कार्य करी बतावे छे तेनो एक अच्छो दाखलो पुरो पाड्यो छे. पोपटलाले एक पोपटनी पेठ मीठा मधुर वचनो बोली आ महान कार्यमां पोतानो अपूर्व फाळो रजु कर्यो छे. तेमज आपणा चीफ सेक्रेटरी भाई मोतीलाले मोतीनी पेठ उज्वल अने महाराष्ट्रने दिपावे एवा प्रकारनु कार्य करी समाज ऊपर एक अत्यंत असर कारक छाप पाडी छे. तेमज अमारा पुराणा प्रियमित्र भाई बालचंद भाई के जेओए हमेश बालनी पेठ पाछळ रही मुंगा मोढे कार्यनुं सुकान फेरववानी अदभुत शक्ति अने लागणी केळवेली प्रत्यक्ष अनुभवमां आवेली छे. सामटीरीते लेतां बीजापण महाराष्ट्रना बंधुओ के जेओना बधाओना नामो मने खबर नथी तेओए भोजन व्यवस्था अने आगत स्वागता अने प्रतिनिधिओनी सगवडो साचववामां रात दिवस खडे पगे महेनत करी जे अमोने समाधान आप्युं छे तेना केवा शब्दोमां उपकार मानीए ते हुं समजी शकतो नथी. तेमज जुन्नरना श्री संघे अने भोजनना मंत्री शेठ राजाराम भाईए पोतानुं नाम सार्थ करी राजा जेवु दील राखी कोई पण खामी जणाववा दीधी नथी. ते माटे तेमना अने आ कॉन्फरन्स यशस्वी करवाना कार्यमां जे जे बंधुओए अने व्हेनोए परीश्रम कर्या छे तेओने हुं अंतःकरण पूर्वक धन्यवाद आपुं छुं. छेले पण गुण दृष्टीथी कार्यमां अने महेनतमां पेहेला नंबरे ननतोड महेनत करनारा मारा युवान स्वयंसेवक बंधुओना जेटला उपकार मानीए तेटला ओछाज छे. तेओए पोताना वर्तनमां विनय, सेवाभाव, अने साधर्मी भक्ति एटली तो उज्वल रीते प्रगट करी छे के तेनुं स्मरण बधा प्रतिनिधि बंधुओना अंतःकरणमां खास करीने रही जशे.

श्री. बालचंद हिराचंद चांदवडकर

ते पछी जुन्नरना अमलदारो तेमज शेहरीओनो उपकार मान्यो हतो.

एम करतां एमणे जणाव्युं हतुं के जुन्नर शहरना सरकारी अमलदारोमांथी विशेष करी मामलेदार साहेब मि. गायकवारी अने सबजज्ज मि. प्रधान तेमज पोलीस सब-इन्स्पेक्टर साहेबे अमोने दरेक कार्यमां पोतानी हार्दिक सहानुभूति बतावी जे मदत करी छे ते माटे तेमना अमो उपकार मानीए छीए. तेमज अत्रेना सुप्रसिद्ध वकील साहेब मि. रघुनाथराव जोशी वकीले केवळ पोतानु अंगत कार्य छे एम समजी पोतानी दरेक सेवा कॉन्फरन्सने अर्पण करी ते माटे तेमना जेटला उपकार मानीए तेटला ओछाज छे. म्युनिसपालिटीना प्रमुख साहेब श्री. पाटील तेमज उपप्रमुख साहेब मि. केशवराव खडके अने बीजा तमाम म्युनिसिपल कौन्सीलरोए शहरना रस्ता सुधारी पाणीनी पुरी

जोगवाई करी आपी हती तेमज आपणा प्रमुख साहेबने स्वागतनुं मानपत्र आपी कॉन्फरन्सना कार्यतरफ जे सहानुभूति बतावी आपी छे ते माटे तेमना अमो अत्यंत अंतःकरण पूर्वक उपकार मानीए छीए. कॉन्फरन्सना कार्य माटे शेठ रतनचंद बालचंदे पोतानी विशाल जग्या आ मंडप माटे वापरवा आपी ते माटे तेमना अमो उपकार मानीए छीए. तेमज जुन्नर शहरमां प्रतिनिधिओना उताराओ माटे जे जे जैनेतर बंधुओ अने जैन बंधुओए पोते अगवडो वेठीने पण कॉन्फरन्सना प्रतिनिधिओ माटे रहेवानी सगवड करी आपी ते माटे तेमना तेमज पोताना वासणो पाणी भरवा माटे अने रसोई माटे आपी आ कॉन्फरन्सने यशस्वी करवामां मदत करी ते माटे तेमना उपकार मानीए छीए. शेठ अंबालाल बापुभाई मंचर दवाखानाना वैद्य श्रीयुत एस. व्ही. पंत एमणे बजावेली सेवामाटे तेमज आ दवाखानाना ट्रस्टीओ शेठ कांतीलाल मगनलाल अने गं. स्व. प्रभावती बेन अने अनुकंपा फंडवाळा शेठ डायाभाई निहालचंदना अमो उपकार मानीए छीए. मंडपना कॉन्ट्रेक्टर मि. दाते पुनावाळाए आ भव्य अने सुशोभित मंडप थोडीज मुदतमां मनपसंत करी आप्यो ते माटे तेमनो उपकार मानीए छीए. प्रतिनिधिओनुं आरोग्य जाळववा माटे अने तेमने दवाओ अने वैद्यकीय मदत आपवा माटे मंचरथी शेठ अंबालाल बापुभाई दवाखानाना वैद्य अत्रे पधारेला छे ते माटे ते दवाखानाना चालकोना अमे उपकार मानीए छीए.

आ कॉन्फरन्सनुं कार्य यशस्वी करवामां सहायभूत थनारा जैन, मुंबई समाचार, सांज वर्तमान, ज्ञान प्रकाश, विगेरे पत्रकारोना जेटला उपकार मानीए तेटला ओछाज छे. तेमज तेओए पोताना प्रतिनिधिओ अत्रे मोकली तेमज पोताना पत्रोमां कॉन्फरन्सना कार्यने पोषक एवा विद्वत्ता भर्या लेखो प्रगट करी आ जैन समाजना कार्यमां जे अपूर्व मदत करी छे ते माटे तेमना उपकार मानीए तेटला ओछाज छे.

त्यारबाद प्रमुख साहेब, कॉन्फरन्सना पिता श्री. ढड्ढासाहेब तेमज जनरल सेक्रेटरी साहेबो अने अन्य प्रमुख प्रतिनिधि साहेबोने हार तोराओ अर्पण करवामां आव्या हता. बाद प्रमुख साहेबे अत्यंत लागणी भर्या उद्गारो काढ्या हता अने जिनशासननी जयना हर्षनादो वच्चे कॉन्फरन्सनुं कार्य सांजना साडापांच वागे समाप्त थयु हतुं. मंडपमांथी लोको पाछा फरता परस्पर स्नेहमीलन महाराष्ट्रना जैन बंधुओनी कार्य कुशलता अने वचमां थएल आगंतुक गडबड छतां कॉन्फरन्सना कार्यने मळेलु अपूर्व यश बोलतां लोको हर्ष घेला थएला जणाता हता. ए मुजब महाराष्ट्रीय जैनोने अपूर्व यश, कार्यनी फतेह अने पोताना सुसंकल्पनी पूर्णाहुति मळी सात्विक आनंद अने अंतःकरणनुं खरुं समाधान मळ्यु हतुं.

परिशिष्ट अ.

॥ श्री शांतिपार्श्वाभ्यां नमः ॥

श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स.

तेरमुं अधिवेशन, जुन्नर.

ता. ८–९–१० फेब्रुआरी, १९३०

संवत १९८६ महा सुद १०–११–१२

प्रमुखः—रावसाहेब शेठ रवजी सोजपाल.

यो वन्दितः सर्व जिनैः सुभक्त्या योऽभ्यर्चितःसाधुजनैः समस्तैः ।
योऽभूत्सवनिस्तीर्थपतेर्जनानां संघः स भूत्यैर्भवतु प्रभातं ॥

श्राद्धरत्नसमुच्चय अनेक गुणोपेत आर्हतधर्माधारक शासनप्रदीपक,

शेठजी साहेब शेठ

शहेरना सकळ जैन संघ समस्त योग्य.

विज्ञप्तिपूर्वक श्री जुन्नर सकळ संघना बहुमानपूर्वक जयजिनेंद्र स्वीकारशोजी. विशेष जणाववानुं के आपणी श्रीमती कॉन्फरन्से अत्यार सुधीमां अनेक जागृति करी आपणी कोममां नवीन जीवन रेडयुं छे. ए अति आकर्षणीय संस्थाने विशेष नवपल्लवित करवा, तेना बंधारणने सुदृढ बनाववा अने ते अंगे योग्य ठरावो करवा, विचारो मेळवी अगत्यना प्रश्नोपर खास लक्ष खेंचवा अने घटता ठरावो करवा सारु आ संस्थानुं "तेरमुं अधिवेशन" जुन्नर मुकामे मेळववा अमारा तरफथी आमंत्रण करवामां आव्युं छे, ते जाणी आपणे आनंद थशे. श्री कॉन्फरन्स देवीनी उन्नति अने विकास साथे कोमनो खास संबंध होवाथी तेने सुदृढ करवा योग्य प्रयत्न करवानी खास आवश्यकता छे. ते उद्देशथी आ अधिवेशन जुन्नरमां ता. ८–९–१० फेब्रुआरी सने १९३० मिति माहा शुद १०–११–१२ शनि, रवि अने सोम वीर संवत् २४५६ ने रोज मळशे ते प्रसंगे आप आपनो स्थानिक सकळसंघ अथवा संस्थानी सभा बोलावी आपनी तरफना प्रतिनिधिओ तुरतज चुंटी मोकलवा कृपा करशो. वखत घणो थोडो छे ए हकीकत ध्यानमां राखी तरतमांज मिटींग बोलावी प्रतिनिधिओनी पसंदगी करी तेओना नामो आ साथेना फॉर्ममां भरी मोकलवा उद्युक्त थशो. आपना पधारवाथी अत्रे घणो आनंद थशे अने श्रीमती कॉन्फरन्स देवीनुं कार्य वधारे बलवान थशे. संघयात्रा, देवयात्रा थवा उपरांत श्री शिवाजी महाराजनुं जन्मस्थान शिवनेरी किल्लो (गढ) तथा त्यांनी गुफाओ नजीकमां होवाथी ते जोवानो लाभ पण मळी शकशे.

प्रतिनिधिओनी चुंटणीनी रीती संबंधी नियमोनी एक नकल आपनी जाण माटे आ साथे मोकली छे. ते लक्षमां लेशोजी. प्रत्युत्तर तुरत मोकलशो. जुन्नर ता. ८ जान्युआरी १९३०.

ली० संघ सेवको,

मोतीलाल वीरचंद.
चीफ सेक्रेटरी.
बाबुलाल लखमीचंद.
मणीलाल डाह्याभाई.
सेक्रेटरीओ.
स्वागत समिति.

चुनीलाल सरूपचंद.
अध्यक्ष.
स्वागत समिति.
श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स.
" तेरमुं अधिवेशन "
जुन्नर.

श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स.

तेरमुं अधिवेशन जुन्नर.

तारनुं सरनामुं ' CONFERENCE. ' जुन्नर (वाया पूना.)

प्रतिनिधिओनी चुंटणी अंगे नियमो.

श्री श्वेतांबर जैन सकल संघना अग्रगण्य सद्‌गृहस्थो सभा या मंडळना सेक्रेटरीओ (मंत्रीओ) तेमज सुप्रसिद्ध महाशयो अने बंधुओने विनंती करवामां आवे छे के आपना तरफथी योग्य प्रतिनिधि नियत करी तेओनां मुबारक नाम ठेकाणा सहित (पूरां ठेकाणां तथा नाम आपवां) ता. ३१ मी जान्युआरी १९३० महा शुद २ शुक्रवार सुधीमां आ साथेना फार्म भरी नीचे जणाववामां आवेल ठेकाणे मोकली आपशोजी.

१ प्रतिनिधिनी चुंटणी माटे कॉन्फरन्सनां बंधारणनां नियमो नीचे मुजब छेः—

नियम चोथोः—प्रतिनिधि—आ कॉन्फरन्स प्रतिनिधिओथी बनशे.

(१) कोईपण शेहेर के गामनो संघ या सभा के मंडळ जे योग्य गृहस्थने प्रतिनिधि तरीके नीमी मोकले ते.

(२) ग्रज्युएटो जेनी अंदर कोईपण युनीवर्सीटीना ग्रज्युएटो तेमज बेरीस्टर हाईकोर्ट प्लीडर, डीस्ट्रीक्ट प्लीडर, ऍंजीनीयर अने सब-आसी. सर्जननो समावेश थाय छे.

(३) जैन पेपर अने मासिकोना अधिपतिओ.

नोट—प्रतिनिधिनी उमर १८ वर्षथी ओछी होवी न जोइए तथा सभा के मंडळ ओछामां ओछुं एक वर्ष जुनुं होवुं जोइए.

नियम पांचमो:—प्रतिनिधि प्रमाण:—दरेक शहेर के गामना संघे या सभा के मंडळे प्रतिनिधिओनी निमणुंक करती वखते नीचेनुं प्रमाण ध्यानमां राखवुं.

(१) जे शहेर के गाममां जैन घरनी संख्या सोथी वधारे न होय त्यांना संघे पांच प्रतिनिधिथी वधारे न चुंटवा.

(२) जे शहेर के गामनी अंदर जैनोना सोथी वधारे घर होय त्यांना संघे दर सो घर दीठ पांचना प्रमाणमां प्रतिनिधि चुंटवा.

(३) दरेक स्थळनी सभा के मंडळ ओछामां ओछो एक अने वधारेमां वधारे पांच प्रतिनिधिओ चुंटी शकेश.
प्रतिनिधिनी फी रुपीआ ३) त्रण नियमानुसार राखवामां आवी छे.

जुन्नर आवनाराओ माटे अगत्यनी सूचनाओ.

१ पूना अने तळेगांव (***POONA & TALEGAON***—G. I. P. Ry.) बन्ने स्टेशनोथी जुन्नर आवी शकाय छे.

२ जुन्नर आवनाराओ माटे पूना तथा तळेगांव बन्ने स्टेशनो ऊपर मोटर अने स्वयंसेवकोनी सगवड राखवामां आवशे.

३ अंत्रे आवनारे बिछानुं (ओढवा–पाथरवानुं) साथे जरूर लाववुं.

४ प्रतिनिधिओ तथा प्रेक्षको माटे जमवानी गोठवण करवामां आवी छे जेनुं चार्ज लेवामां आवनार नथी.

५ प्रेक्षकनी टिकिट फी रुपीआ बे राखवामां आवी छे.
जग्यानी अनुकूलता मुजब प्रेक्षकोनी टिकिटो आपवामां आवशे.

लि. श्रीसंघना सेवको.

मोतीलाल वीरचंद.
चीफ सेक्रेटरी स्वागत कमिटी.

चुनीलाल सरूपचंद
स्वागताध्यक्ष तेरमुं कॉ. अधिवेशन.

परिशिष्ट ब.

जिल्लो ________________

गाम ________________ ता. ________________

रा. रा. मोतीलाल वीरचंद.

चीफ सेक्रेटरी रीसेप्शन कमीटी.
तरमी श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स. जुन्नर (पूना.)

जयजिनेंद्र साथ लखवानुं के आपना तरफथी ता. ८-१-३० नी आमंत्रण पत्रिका तरमी श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सनुं अधिवेशन जुन्नरमां ता. ८, ९, १० फब्रुआरी १९३० सं. १९८६ ना महा शुद १०, ११, १२ शनि, रवि, सोमना रोजे भरवा बाबतनी मली. वांची अत्यानंद थयेल छे. आमंत्रण पत्रिका अत्रना $\frac{\text{सकळ}}{\text{अमारी}}$ $\frac{\text{जैन संघमां}}{\text{सभा मंडलमां}}$ आज वंचाववामां आवी अने $\frac{\text{संघ}}{\text{सभा मंडल}}$ तरफथी नीचे मुजब डेलीगेटो प्रतिनिधिओ मोकलवानो ठराव सर्वानुमते थयो छे तेनी नोंध लेशोजी.

नंबर	डेलीगेटोना-प्रतिनिधिओना नाम.	खानगी उतारे के संघने उतारे.

लि. श्री संघनो सेवक,

प्रतिनिधिनी चुंटणी माटे मळेली सभाना प्रमुख.

परिशिष्ट क.

श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स.

तेरमुं अधिवेशन, जुन्नर (वाया पूना.)

डेलीगेटो अने प्रेक्षको माटे

अगत्यनी सूचनाओ.

जैन देरासरो–जुन्नरमां बे भव्य देरासरो छे. पणसुंबा पेठमां श्री **शांतिनाथजीनुं** देरासर छे. अने बुधवार पेठमां श्री **पार्श्वनाथजीनुं** देरासर छे. बन्ने स्थळे पुरुषो अने स्त्रिओ माटे सेवा पूजानी जुदी जुदी सगवड करवामां आवेली छे. केशर, कामळी, धोतीया विगेरे वस्तुओ देरासरजीमांथीज मळी शकशे.

वीरनगर रतन बाग–अधिवेशन मंडप कागदीवाडामां आवेल छे. जेने **वीरनगर–रतनबाग** नाम आपवामां आवेल छे. मंडपनी पासेज पोस्ट अने तार ऑफिस छे. टपालनी डिलीवरी १ वागे अने डिसपेच (रवाना) १॥। वागे थाय छे. टिकिट ऑफिस मंडप पासेज राखवामां आवी छे.

शांतिनगर माणेक बाग–भोजनमंडप पणसुंबा पेठमां श्री **शांतिनाथजीना** देरासर सामे आवेल छे. जेनुं नाम **शांतिनगर माणेक बाग** राखवामां आवेल छे. भोजन मंडपमां जतां पहेलां जमवानी टिकिट जे वगर चार्जे आपवामां आवशे ते टिकिट ऑफिसमांथी लई जवी. मंडपमां प्रवेश करवा पहेला दरवाजा उपर टिकिटो बतावची. मंडपमां जुदा जुदा सोळ ब्लॉक राखवामां आवेला छे. एक ब्लॉक संपूर्ण भराया पछी बीजा ब्लॉकमां जमवा बेसवानी शरुआत करवी. आखा ब्लॉकमांना जमनाराओए " वंदे वीरम् " एकी साथे कह्या पछीज जमवानी शरुआत करवी.

रस्ताओ–मोटार स्टँड दगडगढी (मंगळवार पेठ) मां छे. जुन्नर शहेरमां प्रवेश करता छोटा दरवाजाथी जे सिधो रस्तो शहेरमां आवे छे ते ' सदा बजार ' ना नामथी प्रसिद्ध छे. सदाबजारनी जमणी बाजूएथी कागदीवाडामां थई कॉन्फरन्स अधिवेशनना मंडप अने श्री पार्श्वनाथजीना मंदिरमां आवी शकाय छे.

प्रकीर्ण–पाणीनी तथा अन्य व्यवस्थाओ माटे उतारा कमिटी ऑफिसमां (जे श्री पार्श्वनाथजीना मंदिर सामे छे ते) अथवा व्हालिंटीयर कॅम्पमां खबर आपवी. मंडप पासे सिनेमा छे. जेमां सेनेटरी असोसिएशननी आरोग्यने लगती फिल्मो मफत सांजना ६॥ थी ८ सुधीमां बतावबामां आवशे. गाममां सदर बजारना रस्ता उपर गुजराती ब्राह्मणोनी होटेलो सारी छे. उतारा कमिटी स्वागत करवा मोटर स्टेंडउपर हाजर रहेशे. त्यांथी तेओ सूचना आपे ते उतारा पर सर्वेए उतरवा ध्यानमां राखवुं. कॉन्फरन्स संबंधी वखतो वखत प्रोग्राम अने अन्य सूचनाओ अधिवेशन मंडपना कंपाउंडमां [illegible] बोर्ड ऊपर जोई शकाशे. प्रातर्विधी (शौच कर्म)

माटे गामना नजीकमांज उत्तर दिशामां अधिवेशन मंडप पासेथी पांच मिनिटना रस्ता ऊपर नदी छे, ते तरफ खुल्ला जंगलमां सगवड छे. दरेक बंधुओए पोतपोतानी जोखम संभाळी राखवी. अने जरुर लागे कॉन्फरन्स ऑफिसमां केशीयरने ताबे आपी रीतसर रसीद लेवी.

स्त्रिओ माटे न्हावानी सगवड बन्ने देरासरोमां जुदी करवामां आवी छे. स्त्रिओने अधिवेशन तथा भोजन पास मफत आपवामां आवशे.

जुदी जुदी कमिटीओनी सूचनाओ खास लक्षमां लइ पालन करवा स्वागत-समितिनी आग्रह भरी विनंति छे.

लि. संघ सेवक

मोतीलाल वीरचंद

चीफ सेक्रेटरी, जैन कॉन्फरन्स.

परिशिष्ट ड.

श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स.

तेरमां अधिवेशनमां पसार थयेलुं बंधारण.

१ उद्देश:-आ कॉन्फरन्स के जेनुं नाम श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स राखवामं आव्युं छे तेनो उद्देश जैनने लगता केळवणीना प्रश्नो संबंधमां तेमज धार्मिक, सामाजिक, आर्थिक, राजकीय अने बीजा जैन कोम अने धर्म संबंधी सवालो उपर विचार चलावी योग्य ठरावो करवानो अने ते ठरावोने अमलमां मुकवा माटे उपायो योजवानो छे.

२ कार्य विस्तार:-समस्त जैन कोमने (संघ) लागु पडता सवालोज कॉन्फरन्स हाथ धरशे. न्यातना, स्थानिक संघना, महाजनना अने पंचना तकरारी विवादग्रस्त विषयो सीधी के आडकतरी रीते कॉन्फरन्स हाथ धरी शकशे नही.

३ अधिवेशन:-कॉन्फरन्सनी आगली बेठक वेळाए ठराववामां आवेल वखते अने स्थळे आ कॉन्फरन्स साधारण रीते दर वर्षे एक वखत भेगी मळशे.

(अ) जो एवो कोई पण ठराव आगली बेठक वेळाए करवामं आवेलो नहि हशे तो

कार्यवाही समितिए कॉन्फरन्सनी बेठक अनुकुळ तीर्थ स्थळमां मोटा पर्वना दिवसो लगभग भरवा माटे सगवड करवी.

(ब) जो कदाच तेवी गोठवण न थई शके तो कार्यवाही सामीतिए तेनी बेठक मुंबई मां भरवा गोठवण करवी.

(क) कॉन्फरन्सनो बेठक अनुकुळ तीर्थ स्थळोमां अगर तो मुंबईमां भरवानुं संयोग वशात् बनी नही शके तो महामंत्रीओ (जनरल सेक्रेटरीओ) अने कार्यवाही समिति स्थायी समिति (स्टेन्डींग कमिटी) नी तथा समाजना अन्य संभावित प्रांतिक आगेवानोनी सभा अनुकुळ स्थळे कोमना अगत्यना प्रश्नोनी विचारणा माटे दर वर्षे बोलावशे.

४ प्रतिनिधिः—आ कॉन्फरन्स प्रतिनिधिओथी बनशे. जेओ श्वेतांबर मूर्तिपूजक जैनो हशे अने जेओए सुकृत भंडार फंडमां पोतानो फाळो दर वर्षे आप्यो हशे तेओज नीचेना नियमोने अनुसरी प्रतिनिधि थई शकशे.

(१) कोई पण शहेर के गामनो संघ या सभा के मंडळ या संस्था जे योग्य गृहस्थने के सन्नारीने प्रतिनिधि तरीके नीमी मोकले ते,

(२) ग्रेज्युएटो जेनी अंदर कोईपण युनिवर्सिटी तेमज विद्यापीठना ग्रेज्युएटो तेमज बेरीस्टर, हाईकोर्ट, प्लीडर, एन्जीनीयर अने सब-एसीस्टन्ट सर्जननो समावेश थाय छे. जेमनी नोंध (रजीस्टर) कॉन्फरन्स कार्यालयमां (ऑफिस) राखवामां आवशे तेमां जे नामो नोंधाव्यां (रजीस्टर कराव्यां) हशे तेओ,

(३) जैन वर्तमान पत्रो अने मासिकोना अधिपतिओ.

(४) स्वागत समितिना (रीसेप्शन कमिटी) सभ्यो (मेम्बरो)

नोंध—(नोट):—प्रतिनिधिनी उमर १८ वर्षथी ओछी होवी न जोइए तथा सभा मंडळ के संस्था ओछामां ओछुं एक वर्ष जुनुं होवुं जोइए अने ते स्थायी समितिए (स्टेन्डींग कमीटी) स्वीकारेलुं होवुं जोइए, तेमज तेवां सभा मंडळ या संस्था ओए पोतानां नाम कॉन्फरन्स कार्यालयमां (ओफीसमां) रुपीओ एक वार्षिक लवाजम आपी नोंध (रजिस्टर) करावेल होवा जोइए.

५ प्रतिनिधि प्रमाणः—दरेक शहेर के गामना संघे या सभा के मंडळे प्रतिनिधिओ नी निमणुक करती वखते नीचेनुं प्रमाण ध्यानमां राखवुं.

(१) जे शहेर के गामनी अंदर जैन घरनी संख्या सोथी वधारे न होय त्यांना संघे पांच प्रतिनिधिथी वधारे न चुटवा.

(२) जे शहेर के गामनी अंदर जैनोना सोथी वधारे घर होय त्यांना संघे दर सो घर दीठ पांचना प्रमाणमां प्रतिनिधि चुंटी शकशे.

(३) दरेक स्थळनी सभा के मंडळ वधारेमां वधारे पांच प्रतिनिधिओ चुंटी शकशे.

६ प्रतिनिधि लवाजम (फी):-प्रतिनिधिनी लवाजम (फी) रु. ३) अने भोजन सहित रु. ५) राखवुं. स्वागत समिति (रिसेप्शन कमीटी) ना सभ्य (मेम्बर) नुं लवाजम ओछामां ओछुं रु. १०) राखवुं.

७ विषय विचारिणी समिति (सबजेक्टस कमिटी):-कॉन्फरन्सना अधिवेशनमा रजु करवाना ठरावो घडी काढवा, वक्ताओनी चुंटणी करवा अने स्थायी समितिन (स्टन्डींग कामिटीना) सभ्यो (मेम्बरो) ना नामो नक्की करवा माटे कॉन्फरन्सनी बेठकना पहेला दिवसे विषय विचारिणी समिति (सबजेक्टस कामिटी) नीमवामां आवशे.

विषय विचारिणी समिति (सबजेक्टस कामिटी) नी चुंटणीमां दरेक प्रान्तनुं प्रतिनिधित्व आवी शके ते माटे नीचेना नियमो ध्यानमां राखवा. स्वागत समिति (रीसेप्शन कमिटी) मांथी २५ मेम्बरो, जे प्रान्तमां कॉन्फरन्स भराय ते प्रांतमांथी २० वधारे मेंबरो, ग्रेज्युएटोमांथी १५, अधिपतिओमांथी ४, कॉन्फरन्सना अगाऊना प्रमुखो अने चालु महा मंत्रीओ (जनरल सेक्रेटरीओ). प्रतिनिधिओमांथी विभागवार नीचे प्रमाणे प्रतिनिधिओ (मेंबरो) लेवा. (१) बंगाळा ५, (२) बिहार ओरीसा २, (३) संयुक्त प्रांतो ५, (४) पंजाब उत्तर पश्चिम सरहदना प्रांतो साथे १५, (५) सिंध २, (६) कच्छ २०, (७) पूर्व काठीयावाड १५, (८) पश्चिम काठीयावाड १५, (९) उत्तर गुजरात २५ (१०) दक्षिण गुजरात २०, (११) मुंबई ४५, (१२) महाराष्ट्र १३, (१३) दक्षिण महाराष्ट्र १२, (१४) मद्रास इलाको (महीसुर साथे) ३, (१५) निझाम राज्य २, (१६) मध्य प्रांत (विरार साथे) ७, (१७) मध्य हिंद-पूर्व विभाग ३, (१८) मध्य हिंद-माळवा ७, (१९) मारवाड १२, (२०) मेवाड ७, (२१) पूर्व राजपुतानाना राज्यो ५, (२२) अजमेरमेरवाडा ५, (२३) बरमा ५, (२४) एडन १, (२५) आफ्रिका २, अने (२६) दिल्ही २. विषय विचारिणी समिति (सबजेक्टस कामिटी) मां प्रमुख तरीके कॉन्फरन्स ना प्रमुख कार्य करशे अने तेनी गेरहाजरीमां स्वागत समिती (रीसेप्शन कामिटी) ना प्रमुख कार्य करशे.

स्वागत समिति (रीसेप्शन कामिटी) ए, ग्रेज्युएटो अने अधिपतिओ अने उपला दरेक विभागना प्रतिनिधिओए कॉन्फरन्सना पहेला दिवसे विषय विचारिणी समिति (सबजेक्टस कामिटी) मां पोता तरफथी जे सभासद नीमवा मागता होय तेना नामो स्वागत समिति (रीसेप्शन कामिटी) ना सेक्रेटरीने लखी मोकलवां.

विषय विचारिणी समिति [सबजेक्टस कामिटी] माटे जो तेवां नामो नीमाइने लिखितवार न आवे तो हाजर रहेला प्रतिनिधिओमांथी महा मंत्रीओ [जनरल सेक्रेटरी ओ] तेवी चुंटणी करशे.

जरूर पडतां प्रमुख साहेब पोता तरफथी ५ सुधी सभासद विषय विचारिणी समिति [सबजेक्टस कमिटी] मां नीमी शकशे.

८ कया ठरावो कॉन्फरन्समां रजु थई शके ?–उपर जणावेली रीते बनेली विषय विचारिणी समिति (सबजेक्टस कमिटी) मां हाजर थयेल सभ्यो (मेंबरो) नो बहुमति भाग जेनी तरफेणमां होय तेज ठरावो कॉन्फरन्समां रजु थशे.

९. स्थायी सामिति (स्टेन्डींग कामिटी) नुं कार्यः–नीचे जणावेला कार्यो माटे कॉन्फरन्सनी बेठक वेळाए एक स्थायी सामिति (स्टेन्डींग कमिटी) नीमवामां आवशे, जे साधारण रीते दरेक कार्यो कार्यवाही सामिति द्वारा करशे.

[१] कॉन्फरन्से पोतानी बेठक वेळाए जे ठरावो पसार कर्या होय ते अमलमां मुकवा
[२] कॉन्फरन्सनी आवती बेठक भरवा माटे गोठवण करवा.
[३] कॉन्फरन्समां जोईतां नाणां भेगा करवा तथा खर्च करवा.
(४) कॉन्फरन्सने सोंपेला नाणां तथा सखावतोनो वहीवट करवा.

१० स्थायी सामिति (स्टेन्डींग कमीटी) नी निमणुंकः–दर कॉन्फरन्सनी बेठक वखते विषय विचारिणी (सबजेक्टस कमिटी) लगभग २५० अढीसोनी संख्यानी एक अखील हिंदनी स्थायी सामिति (ऑल इन्डीया स्टेन्डींग कमिटी) नी चुंटणी करी ते नामो कॉन्फरन्सनी बहाली माटे रजु करशे. स्थायी समिति (स्टेन्डींग कमिटी) मां नीचे प्रमाणे प्रांतो अने शहेरोमांथी चुंटणी करवामां आवशे.

[illegible]	७	वडोदरा खेडा तथा आस		द. महाराष्ट्र	९
बिहार ओरीसा	१	पासनो विभाग	७	मद्रास–मैसूर साथे	२
संयुक्त प्रांतो	६	राधनपूर एजन्सी	५	निजाम राज्य	२
पंजाब	१०	पालण[illegible]र एजन्सी	५	मध्यप्रांत	५
सिंध	२	कडी प्रांत	७	मध्य हिंद पूर्व	५
कच्छ	१२	महिकांठा विभाग	७	मालवा	५
काठीयावाड ३६		द. गुजराथ १८		मारवाड	१०
झालावाड विभाग	८	सुरत जिल्लो	८	मेवाड	५
गोहिलवाड ,,	१०	भरुच जिल्लो	३	पूर्व रजपुताना	३
सोरठ ,,	१०	वलसाड, नवसारी बिली-		अजमेर–मेरवाड	२
हालार	८	मोरा अने आसपा. वि.	७	बरमा	२
उ. गुजरात ५४		मुंबई	४५	दिल्ही प्रान्त	३
अमदावाद शहेर अने जिल्लो	१६	उ. महाराष्ट्र	१६		
पाटण शहेर अने तालुको	७				

कॉन्फरन्सना अधिवेशनोना प्रमुखो पोताना होद्दानी रुइए स्थायी समिति (स्टेन्डींग कमीटी) ना सभ्यो गणाशे.

अखिल हिंद स्थायी समिति [ओल इन्डीया स्टेन्डींग कमीटी] नी बेठक आमंत्रण करीने कोईपण एकस्थळे बोलाववा कार्यवाहक समिती गोठवण करशे तथा आ समिति [कमीटी] नुं काम सरळत थी थाय तेमाटे पेटा नियमो करवा ते समिति [कामिटी] ने सत्ता रहेशे.

स्थायी समिति [स्टेन्डींग कमीटी] नी बेठक [मिटींग] वर्षमां ओछामां ओछी एकवार अनुकुळ स्थळे बोलाववी. कोईपण अगत्यना प्रश्नो संबंधे विचार करवा ओछामां ओछा आ समिति [कमीटी] ना पांत्रीस मेम्बरोनी सहीवाळुं मागणी पत्र [रेकिझिशन] आवेतो स्थानिक महामंत्रीओ [रेसीडेन्ट जनरल सेक्रेटरीओ] बनती त्वराए स्थायी समिति [स्टेन्डींग कमीटी] नी बेठक [मिटींग] बोलावशे.

नोंध [नोट]:–जेओ स्थायी समिति [स्टेन्डींग कमीटी] ना सभासदो तरीके चुंटाशे तेओए सुकृत भंडार फंडमां ओछामां ओछा वार्षिक रु. ५] पांच पोताना फाळा तरीके आपवा पडशे. समिति [कमीटी] ना कोईपण सभासद उपर प्रमाणे पोतानो फाळो आपवामां निष्फळ जशे तो ते स्थायी समिति [स्टेन्डींग कमीटी] ना सभासद तरीके बंध पडेल गणाशे अने तेवा सभासदने बदले बीजा सभासदनी निमणुक करवामां आवशे.

स्थायी समिति (स्टेन्डींग कमीटी) ना कोईपण सभासदनी जग्या गमे ते कारण सर खाली पडशे तो तेनी जग्याए जे प्रांतना सभासदनी जग्या खाली पडी होय ते प्रान्तना चालु सभासदो एक मासनी अंदर नवा सभासदनी निमणुक करी महामंत्री [रेसीडेन्ट जनरल सेक्रेटरी] ने खबर आपशे; जो ते प्रमाणे खबर आपवामां नहिं आवे तो कार्यवाहक समिति [कमीटी] ते प्रांतमांथी लायक गृहस्थनी निमणुक करी खाली पडेली जग्या पुरशे.

११ कार्यवाही समितिः–अखिल हिंद स्थायी समिति [ओल इन्डीया स्टेन्डींग कमीटी] मां मुंबईमांथी चुंटाएला सभ्यो तथा सदरहु कामिटीना बीजा विभागोमांथी चुंटायला सभ्यो जे मुंबईमां रहेता हशे अथवा हाजर हशे तेओनी एक कार्यवाही समिति बनशे अने ते कार्यवाही समिति कॉन्फरन्सनुं तेमज स्थायी समिति [स्टेन्डींग कमीटी] ने सोपायल दरेक कार्य करशे अने स्थायी समिति [स्टेन्डींग कमीटी] ना ठरावोने अमल करशे. सदरहू कार्यवाही सामिति पोताना प्रमुख (चेरमेन) अने उप-प्रमुख [वाईस चेरमेन] नी निमणुंक करशे अने स्थानिक महामंत्रीओ [रेसिडेन्ट जनरल सेक्रेटरीओ] सदरहू समितिना मंत्रीओ [सेक्रेटरीओ] गणाशे आ कार्यवाहक समिति पोताना कामकाज करवाना पेटा कानुनो घडी काढशे.

१२ महामंत्रीओ [जनरल सेक्रेटरीओ]:–निमायेल स्थायी समिति [स्टेन्डींग कमीटी] मांथी कॉन्फरन्सनी बेठक वखते पांच महामंत्रीओ [जनरल सेक्रेटरीओ] नी निमणुंक करवामां आवशे जेमांथी बे मुंबईना रहेवाशी जोइए. मुंबईमां रहेता महामंत्रीओ [जनरल सेक्रेटरीओ] स्थानिक महामंत्रीओ [रेसिडेन्ट जनरल सेक्रेटरीओ] ना नामथी ओळखाशे. पांच महामंत्रीओ [जनरल सेक्रेटरीओ] मांथी कोइनुं पण राजीनामुं आवशे तो मुंबईनी कार्यवाहक समिति कामचलाउ निमणुक करशे

१३ प्रांतिक समितिओः–कॉन्फरन्सना अधिवेशन वखते दरेक प्रांतना स्थायी सामिति [स्टेन्डींग कमीटी] ना सभ्यो (मेंबरो) चुंटाय तेमांथी ते ते प्रांतना प्रांतिक सेक्रेटरीओनी कॉन्फरन्से निमणुंक करवी. आवा प्रांतिक सेक्रेटरीए ते ते प्रांतनी समिति ते ते प्रांतमांथी स्थायी सामिति [स्टेन्डींग कमीटी] ना जे मेम्बरो चुंटाया होय ते उपरांत योग्य लागे तो बीजा उमेरीने वधुमां वधु ५० नी संख्यानी प्रांतिक सामिति रचवी अने ते सामिति द्वारा [जनरल सेक्रेटरीओ] ए कॉन्फरन्सने लगतां कार्यो करवां तथा ठराव अमलमां मुकवा प्रयत्नो करवा. आवी प्रांतिक समितिओ बीजी स्थानिक समितिओ निमशे. आवी स्थानिक समितिओना सभ्यो जो ते स्थानमां रहेता होय तो तेओ तेना सभ्य गणाशे.

१४ कॉन्फरन्सना प्रमुखनी निमणुंकः–ज्यां कॉन्फरन्सनुं अधिवेशन थवानुं होय त्यांनी स्वागत समिति (रीसेप्शन कमीटी) स्थानिक महामंत्रीओ [रेसिडेन्ट जनरल सेक्रेटरीओ] नी सलाह लई ते अधिवेशनना प्रमुख नीमी शकशे.

१५ कॉन्फरन्स मुख्य कार्यालय (हेड ऑफिस):–कॉन्फरन्सनुं मुख्य कार्यालय (हेड ऑफिस) मुंबईमां कार्यवाही सामितिनी देखरेख नीचे रहेशे अने कार्यवाही सामितिनी मिटिंगमां बहारगामना स्थायी समिति (स्टेन्डींग कमीटी) ना सभ्यो [मेंबर] मुंबईमां होय त्यारे भाग लई शकशे.

१६ सखावतोः–कॉन्फरन्सना उद्देश अने कार्योने अंगे जे जे सखावतो जाहेर करवामां आवशे तेनो वहिवट स्थानिक महामंत्रीओ (रेसिडेंट सेक्रेटरीओ) कार्यवाही समिति द्वारा करशे. ते सिवायनी बीजी कोईपण सखावतो जाहेर करवा देवामां आवशे नहिं.

१७ अहेवाल [रिपोर्ट] तथा हिसाबः–स्थानिक महामंत्रीओ (रेसिडेन्ट जनरल सेक्रेटरीओ) कॉन्फरन्सने लगता दरेक कामकाजनो अहेवाल (रीपोर्ट) दरेक महामंत्री [जनरल सेक्रेटरी] तथा प्रांतिक समितिओ [कमिटीओ] ना मंत्रीओ (सेक्रेटरीओ) पासेथी विगतो मंगावी तैयार करशे अने तेनो हिसाब तपासावशे [ऑडिट करावशे] अने ते अहेवाल (रीपोर्ट) तथा हिसाब छपावी बहार पाडी कॉन्फरन्सना अधिवेशन वखते रजु करशे.

कॉन्फरन्सनी बेठक वेळाए कामकाज चलाववाना कानुनो.

१ कॉन्फरन्सनी दरेक बेठक स्वागत कमिटीए जाहेर करेला वखते अने जग्याए मळशे.

२ कॉन्फरन्सना पहेला दिवसनुं कामकाज बनतां सुधी नीचे मुजब रहेशे.
क स्वागत कमिटीना प्रमुख तरीकेनुं प्रतिनिधिओने आवकार आपनारुं भाषण.
ख कॉन्फरन्सना निमायेल प्रमुखनो यथाविधि स्वीकार अने तेमनुं भाषण.
ग कॉन्फरन्सना कामकाजनो रिपोर्ट.
घ विषय विचारिणी समिति [सबजेक्ट कमीटी] नी चुंटणी.

३ कॉन्फरन्सनी दरेक बेठक शरु थाय ते आगमज बनी शके त्यां सुधी ते दिवसना कामकाजना कार्यक्रमनी छापेली नकल सेक्रेटरीओ वहेचशे.

४ कॉन्फरन्स सन्मुख जे भाषणो थाय ते उपर अथवा तेमां दर्शावेला विचारो उपर कोईपण जातनो वादविवाद चलाववा देवामां आवशे नहीं.

५ कानुनने लगता अने कामकाज चलाववानी रुढीने लगता सघळा सवालोनो प्रमुख पोते वगर ढील निर्णय करशे; अने तेमनो निर्णय सघळा दाखलाओमां छेवटनो अने बंधनकर्ता गणाशे.

६ कांइ गंभीर गडबडने लीधे अथवा बीजा कोई चोकस कारणसर चोक्कस वखत सुधी अथवा कोईपण दिवस नक्की कर्या विना कॉन्फरन्स मुलतवी राखवानी सत्ता प्रमुखने रहेशे.

७ कार्यक्रममां जे अनुक्रम राख्यो होय ते अनुक्रममां फेरफार करवानी प्रमुखने सत्ता छे.

८ कोईपण ठराव रजु करवा माटे तेनी दरखास्त मुकनार, तेने टेको आपनार अने तेना वधु समर्थन माटे अनुमोदन आपनार सबजेक्ट कमीटीए चुंटी काढेला प्रतिनिधिओ होवा जोइए. ते सिवाय कोई बीजाने बोलवा देवानी रजा आपवी के न आपवी ते प्रमुखनी मुनसफी उपर छे.

९ सबजेक्टस कमिटीए दरखास्त अने टेको आपनारनां नाम साथे मुकरर करेला ठराव पण प्रमुखने योग्य जणाय तो ते पोता तरफथी रजु करी शकशे. अने तेमां कोईपण वांधो लई शकशे नहिं.

१० सघळा बोलनाराओने अमुक वखत सुधीज बोलवा देवानी, तेमज वळी कोईपण बोलनारने कानुनसर वर्तवा कहेवानी तथा कोई बोलनार प्रमुखनी तरफनी चेतवणी

छतां चर्चाना नियमोनुं चालु उल्लंघन करे तो तेने ठरावेला वखतनी हद पुरी थाय ते अगाऊ पण वधु बोलता अटकाववानी कॉन्फरन्सना प्रमुखने सत्ता रहेशे.

११. कॉन्फरन्सना कार्यमां विघ्न करनार या कानुननो भंग करनार कोईपण प्रतिनिधि के प्रेक्षकने कारण जणाव्या के फी पाछी आप्या वगर मंडप छोडी जवानुं प्रमुखने फरमान करवानी सत्ता छे.

१२ स्वागत कमीटी तरफथी नक्की करवामां आवे ते करारो अने शरतो मुजब प्रेक्षकोने कॉन्फरन्सनी बेठको वेळाए तेओ माटे राखवामां आवेला एलायदा भागमां हाजर रहेवा देवामां आवशे. तेओने फी आप्या सिवाय सभा छोडी जवाने कॉन्फरन्सना प्रमुख कोईपण वखते फरमावी शकशे.

परिशिष्ट इ

जैन श्वे. कॉन्फरन्सनी ऑल इंडिया स्टेन्डींग कमीटीना सभ्यो.

जनरल सेक्रेटरीओ—शेठ गुलाबचंदजी ढड्ढा, जेपुर. शेठ छोटालाल प्रेमजी, मुंबई. शेठ रणछोडभाई रायचंद, मुंबई. शेठ अमृतलाल कालीदास, अमदावाद. बाबु कीर्तिप्रसादजी, गुजरानवाला. प्रांतिक सेक्रेटरीओ—शेठ पुरणचंदजी नहार, बेंगाल. बाबु सुखराजजी राय, बिहार ओरीसा. लाला दयाळचंदजी, संयुक्तप्रांत. लाला नेमीदासजी, पंजाब. शेठ पोपटलाल त्रिभोवनदास, सिंध. शेठ खेतसीभाई (क्षमानंदजी), कच्छ. शेठ बालचंद हिराचंद, महाराष्ट्र. काठियावाड—शेठ भगवानदास हरखचंद झालावाड. शेठ कुंवरजी आणंदजी, गोहीलवाड. शेठ मोतीचंद पानाचंद, हालार. डॉक्टर प्रभुदास त्रिभोवनदास, सोरठ. उ. गुजरात—शेठ मूळचंद आशाराम वेराटी अमदावाद. शेठ डाह्याभाई दोलतचंद, पाटण तालुको. शेठ वाडीलाल मगनलाल वैद्य, वडोदरा—खेडा वि. शेठ हरजीवनदास दीपचंद वकील, राधनपूर—एजन्सी. शेठ मणीलाल खुशालचंद, पालनपुर—एजन्सी. शेठ महासुखभाई चुनीलाल, कडी प्रांत. शेठ फतेहचंद मोतीचंद, महीकांठा विभाग. दक्षिण गुजरात—शेठ [illegible] कपुराजी, सुरत जिल्लो. शेठ चुनीलाल हिराचंद, भरुच. शेठ नगीनदास रायचंद, नवसारी, वलसाड. मुंबई शेठ चतुरभाई पितांबरदास, दक्षिण महाराष्ट्र. शेठ गुमानमल राइगजी, मद्रास—महिसुर. शेठ रुगनाथमल गणेशमल, निझाम राज्य. शेठ हरखचंद होंसीलाल, बालापूर—मध्यप्रांत शेठ केसरीमल [illegible]हारमल, मारवाड. शेठ चंदनमलजी नागोरी, मेवाड. शेठ जेसींगलाल [illegible]लाल, बरमा. शेठ [illegible]नमचंदजी ढोरे, पूर्व राजपूताना. शेठ हिराचंदजी संचेती, अजमेर—मेरवाडा. लाला उमरावसिंहजी टांक, दिल्ली. शेठ अचलमलजी मोदी, माळवा. शेठ रिधराजजी ध[illegible]ल, मध्यहिंद पूर्व—विभाग.

सभ्यो.

(१) बंगाळा ७—बाबु रायकुमार सिंहजी, शेठ नेरात्तमदास जेठाभाई, महाराज बहादुरसिंहजी, राजा विजयसिंहजी, बाबु [illegible]रणचंदजी नहार, शेठ अमृतलाल मावजी शाह, शेठ कालीदास जसराज.

[२] बिहार-ओरीसा १-बाबु सुखराजराय, नाथनगर.

[३] संयुक्त प्रांतो ६—लाला दयाळचंदजी जोहरी, आग्रा. बाबु जावहीरलाल लोढा, आग्रा. लाला कनैयालाल जेन, कस्थला. बाबु कीर्तिप्रसादजी जैन, बिनोली. बाबु मिश्रीलालजी, मिरजापूर. बाबु गुलाबचंदजी राय सुराणा, बनारस.

[४] पंजाब १०-बाबु गोपीचंदजी जैन, अंबाला. बाबु नेमीदासजी जैन, अंबाला लाला बाबुरामजी, झीरा. लाला खेतुरामजी, झीरा. मोहनलाल जैन, अमृतसर. लाला माणेकचंद जैन, गुजरानवाला. लाला टेकचंद झंडीयाला गुरु लाला भोलानाथ जैन, जलंधर सीटी. लाला माणेकचंद, लाहोर. लाला मुकुट बिहारीलाल, लाहोर.

[५] सिंध २—शेठ पोपटलाल त्रिभोवनदास, करांची. चत्रभुज खीयसी, करांची.

[६] कच्छ १२-शेठ कल्याणजी धनजी, कोडाय. कानजी रवजी, नार[illegible] हिरजी शिवजी, भुजपूर. जीवराज माठण, बिडदा. खेतसीभाई ([illegible]) भूजपूर. साकरचंद पानाचंद, भूज. प्रेमचंद साकरचंद, मांडवी. दामजी धारशी, अंजार. जसराज साकरचंद मुंद्रा. गोविंदजी खीमजी. वेलजी पासवीर गोसर. त्रीकमजी दामजी.

[७] काठियावाड ३६-

झालावाड ८-शेठ हरिलाल जुठाभाई, ध्रांगध्रा. भगवानदास हरखचंद, लिंबडी. लाकडचंद पानाचंद, बोटाद. जगजीवन जीवराज, राणपुर. जेचंद वेलशी, मुळी. मणीलाल वल्लभजी कोठारी, मनसुखलाल कसलचंद, चोटीला ठाकोरदास मंगळजी, वढवाण शेहेर.

सोरठ १०-शेठ नरोत्तमदास धनजी, वंथली. उत्तमचंद दामोदर, जुनागढ. जादवजी रवजी, धोराजी. डो. प्रभुदास त्रिभोवनदास, जुनागढ. शेठ प्रेमजी नागरदास, मांगरोळ गोविंदजी खुशाल, वेरावळ. झवेरचंद परमाणंद, पोरबंदर. ताराचंद जुठाभाई धोराजी.

गोहिलवाड १०–शेठ कुंवरजी आणंदजी, भावनगर. जीवराज ओधवजी, भावनगर. फतेचंद झवेरचंद, देवचंद दामजी, जमनादास अमरचंद, वनमालीदास बेचरभाई डुंगरशी मूलजी, करसनदास गुलाबचंद, वनमाली गोपालजी दोशी, हरगोवन रामजी,

हालार. ८–पंडित फतेचंद क. लालन, शेठ मनसुखलाल हिरालाल, मोतीचंद पानाचंद जामनगर. धनजी छगनलाल, भगवानजी हेमचंद, वीरचंद पानाचंद, प्रभुदास नेणशी, छोटालाल तेजपाल, राजकोट.

उत्तर गुजरात–अमदावाद शहेर अने जिल्लो १६–शेठ चिनुभाई लालभाई, अमृतलाल कालीदास, कस्तुरभाई लालभाई, मुलचंद आशाराम वैराटी, भोगीलाल ताराचंद, मणीलाल मोकमचंद, चंदुलाल साराभाई, मोदी, पोपटलाल शामलदास, केशवलाल प्रेमचंद मोदी, मोहनलाल हमचंद झवेरी, रमणीकलाल के. झवेरी साराभाई डाह्याभाई, प्रतापसिंह मोहोलालभाई, चिमनलाल दलसुखभाई, साराभाई एम. दलाल, माणेकलाल जेठाभाई गुलाबचंद.

पाटण तथा तालुको७–नगरशेठ पोपटलाल हेमचंद संघपति, पाटण बाबु दोलतचंद अमीचंदजी, शेठ डाह्याभाई दोलतचंद, अमृतलाल सुरजमल झवेरी, अमीचंद खेमचंद, फतेचंद लल्लुचंद, [illegible] संगलाल [illegible]नमचंद.

वडोदरा खेडा तथा आसपासनो वि. ७–शेठ ठाकोरदास पी. शाह, खंभात. वाडीलाल आशाराम, खेडा. रा. सा. हरीलाल गोकलदास, खेडा. शेठ सवाइचंद जगजीवनदास वडोदरा. वाडीलाल मगनलाल वैद्य, वडोदरा. नेमचंद पितांबरदास, मियागाम.

राधनपूर ५–शेठ मोहनलाल खोडीदास, चुनीलाल वीरचंद, वाडीलाल पुनमचंद, चिमनलाल शिरचंद, हरजीवनदास दीपचंद.

पालनपुर एजन्सी ५–नगरशेठ चिमनलाल मंगलजी, पारी मणीलाल खुशालचंद, शेठ नागरदास हकमचंद शाह, कालीदास साकलचंद दोशी, हिरालाल मछाचंद शाह,

कडी प्रान्त ७–शेठ महासुखभाई चुनीलाल, वीसनगर. वाडीलाल सांकळचंद, [illegible]डनगर. भीखाभाई लल्लुभाई, बिजा[illegible]र. मं[illegible]ळदास भीखाभाई, खेरालु. मोहनलाल [illegible]नालाल [illegible]सनगर. चिमनलाल चुनीलाल, महेसाणा.

महीकांठा ७–शेठ फतेहचंद मोतीचंद, हिंमतनगर. नि ाळचंद लक्ष्मीचंद, सादरा. वर्धमान रूपचंद, इडर. वीरचंद कृष्णाजी, माणसा. नगीनदास स कळचंद, पेथापुर.

दक्षिण–गुजरात सूरत जिल्हा ८–शेठ बाबुभाई गुलाबचंद, नगरशेठ. दलीचंद वीरचंद, धनराज झवेरचंद परमार. साकरचंद माणकचंद घडीयाली. जीवनचंद कपुराजी वांझ कुंदनमल हिराचंदजी. झवेरी. भाईचंदभाई नगीनभाई मंछुभाई. ठाकोरदास नगीनदास.

भरुच जिल्हा ३–शेठ चुनीलाल रायचंद. भरुच. चुनीलाल हिराचंद, भरुच. कीकाभाई अमरचंद मीसोदरा.

वलसाड नवसारी बिलीमोरा साथ ८–शेठ फकीरचंद केसरीचंद, डॉक्टर चिमनलाल जयचंद श्राफ. शेठ नगीनदास रायचंद, लल्लुभाई दीपचंद. झवेरचंद ठाकरशी. नगीनदास जगजीवनदास. देवचंद मोतीचंद.

उत्तर महाराष्ट्र १६–शेठ वालचंद हिराचंद, मालेगाम. पोपटलाल रामचंद, पूना. बाबुलाल नानचंद. पुना. मोतीलाल वीरचंद. सोलापुर. किसनदास भुखणदास, मालेगाम. मोतीलाल चुनीलाल, चांदवड. चुनीलाल सरूपचंद, राजुरी (पुना). वीरचंद श्रीचंद. संगमनेर. राजमल मानमल, मंचर. छगनलाल दामोदरदास, नासिक. मंगळदास सरूपचंद, मुरबाड. भीखुभाई कंकुचंद, जुन्नर. गमनाजी पिताजी, पुना. शिवलाल भगवानदास सोलापुर. धनराज किसनदास नगर. भिकमदास किसनदास पुना

दक्षिण महाराष्ट्र ९–शेठ गोविंदजी कस्तुरचंद नहार, बिजापुर. गणपत छगनलाल निपाणी. डुंगरचंद अमथाराम, एकसंबा. बालाराम गौतमचंद, एकसंबा. राजाराम मयाचंद. कराड. रामचंद देवचंद, तासगाम. चतुरभाई पितांबरदास. सांगली. लालचंद देवचंद, सांगली. हुकमीचंदजी डोंगाजी, कोलापुर.

मद्रास महिसुर २ शेठ नवमल ठाकरजी आदोनी, गुमानमल राइंगजी, आदोनी

निझाम राज्य २–शेठ रुगनाथमल गणेशमल, लालजी मेघजी,

मध्यप्रांत ५–शेठ बंसीलाल वीरचंद, बुरानपुर. माणकलालजी कोचर, नरसिंहपुर सुंदरलाल गुलेच्छा, जबलपूर. जमनालालजी चोपडा, रायपूर. हरखचंद होसिलाल. बालापुर.

मारवाड १० शेठ वस्तीमल गुलाबचंद, कांकरीया, पाली. हिराचंदजी परमार, सादडी. केसरीचंदजी जुहारमल ललवाणी, कोसेलाव. चुनीलालजी राणावत, खुडाळा.

झवेरचंद प्रेमचंदजी, बाली. हिरालाल मोतीजी कालंदरी. भुरमल गुलाबचंदजी, पाडीव. मोतीलाल लाधाजी तवरी. जेठमल असलाजी, चडवाळ. हिंदुमल जेतराज, कालंदरी.

मेवाड ५–शेठ चंदनमलजी नागोरी, छोटी सादडी. चुनीलालजी चिमड, उदेपूर. केसरीमलजी सिरोआ उदेपूर. रोशनलालजी चतुर, उदेपूर. मदनसिंहजी कोठारी, उदेपूर. पूर्व रजपुताना ३ शेठ पुनमचंदजी ढोर, जेपुर.

अजमेर मेरवाडा २–शेठ हिराचंदजी संचेती अजमेरवर्मा शेठ जशींगलाल मनसुखशाह. रवजीभाई गोशर.

दिल्ही प्रांत ३–लाला दलीलसिंहजी जोहरी, उमरावसिंहजी टांक, खेराती-रामजी जोहरी.

माळवा २–शेठ अचलमलजी मोदी, रतलाम, नथमलजी बोथरा इंदोर.

मध्य हिंद पूर्वविभाग १–शेठ रीधराजजी धाडीवाल, ग्वालीयर लष्कर.

मुंबई ४९–शेठ मोतीचंद गि. कापडीया, मकनजी जे. महेता, मोहनलाल दलीचंद देसाई, मोहनलाल भगवानदास झवेरी, मगनलाल मूळचंद शाह, लल्लुभाई करमचंद दलाल, डॉ. नानचंद कस्तुरचंद मोदी, जीवणचंद धरमचंद झवेरी, नगीनदास करमचंद जीवाभाई महोकमचंद, पानाचंद मावजी, उमेदचंद दोलतचंद बरोडीया, साराभाई नेमचंद हाजी, परमानंदकुंवरजी कापडीया, मुळचंदजी सजमलजी, रणछोडभाई रायचंद झवेरी, छोटालाल प्रेमजी, ककलभाई वी. वकील जिवतलाल प्रतापशी, मणीलाल मोतीलाल मूळजी हिरालाल हालाचंद दलाल, रतनचंद खीमचंद मोतीशा, ओधवजी धनजीशाह, वल्लभदास फुलचंद शाह, लालजी भारमल पासुभाई मणशी, कानजी करमशी मास्तर, नानजी लधाभाई, देवजी टोकरशी मूळजी जे. पी. रवजी घेलाभाई, घेलाभाई पूनशी, शांतिदास आशकरण, गलालचंद शिवजी खीमजी शामजी देवजी धारशी, जे. पी. चांपशी कुंवरजी, भगवानजी अरजण खीमजी, पुनशी हिरजी मैश्री, शिवजी चत्रभूज, पुंजाभाई केशवजी, हिरजी कानजी मणशी, गुलाबचंद वनाजी, मेघजी सोजपाळ, कानजी उदेसिंग, सोभाग्यचंद उमेदचंद दोशी.

नोट—स्थायी समितिमां बाकी रहेलां सभ्योना नाम बंधारणानुसार कार्यवाही समिति मुकरर करी जाहेर करशे.

———

श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स.

जुन्नर अधिवेशन वखते कॉन्फरन्स निभावफंडमां भरवामां आवेल नामवार रकमोनी—यादी.

२५०१ रावसाहेब शेठ रवजीभाई सांजपाळ मुंबई २५१ झवेरी रणछोडभाई रायचंद मोतीचंद २०१ शेठ लालजी भारमल २०१ दोलतचंद अमीचंद बाबू १५१ हिरजी घेलाभाई १५१ टोकरशी मुळजीभाई १५१ लालजी पुनशी १५१ कृपाळ हरशी १५१ तेजुकाया हस्ते शेठ देवशी धारशी रावसाहेब १३१ मणशी लखमशी १०१ धनजी भोजराज १०१ मोतीचंद गिरधर कापडीया १०१ ललुभाई करमचंद दलाल १०१ कृपाळ हेमराज १०१ ललुभाई दीपचंद. हस्ते शेठ मगनभाई १०१ नरशी नागजीनी कुंपनी १०१ पानाचंद मावजी १०१ आणंदजी जीवन १०१ माणेक कृपाळ ॲन्ड ब्रधर्स १२१ फकीरचंद केशरीचंद भाणाभाई १०१ मणीभाई मोतीलाल मुळजी १०१ गोविंदजी खुशालभाई १०१ पुंजाभाई धारशीनी कुंपनी १०१ जीवनलाल कपुराजी वांझवाळा १०१ नवलचंद हेमचंद अमरचंद मुंबई ५१ मकनजी जुठाभाई महेता मुंबई ५१ डॉक्टर पुनशी हीरजी भैसरी ५१ शेठ छोटालाल प्रेमजी ५१ ककलभाई बी. वकील ५१ वीरचंद पानाचंद ५१ पं. लालननी विंटीना हरराजीना ह. नेमचंद जी. शाह. रोकडा मंडपमां ५१ धनराज झवेर परमार सुरतवाळा ५१ मुळचंद आशाराम वैराटी अमदावादवाळा ५१ सोमचंद धारशी मुंबई ५१ छोटालाल वल्लभजी ५१ छगनलाल धनजी सुरतवाळा ५१ बाबुभाई नानचंद [illegible]नावाळा ५०) परचुरण ह. सौ. गुलाब ब्हेन तथा वाली बेन रोकडा मंडपमां २५ शेठ पुनशी देवशी २५। केशवजी पुंजाभाई २५। नेणशी देवराजनी कुंपनी १५ रमणीकलाल केशवलाल झवेरी २५ मोहनलाल दलीचंद देसाई ११ नरशी शामजी खीमजी ११ चुनीलाल माशींगजी कोल्हापूर ११ विठलदास [illegible] मुंबई ११ जैन युवक मंडळ [illegible]डोदरा ११ जिवणलाल नानजी गांधी ध्रांगध्रावाळा ११ प्रागजी भिमजी [illegible] ११ चापशी [illegible]वरजी ११ "जैन पत्र" भावनगर १०। मादन कांइया १०। मेघजी पाशारीया १०। पुंजामुलजी १०। शिवजी मेघराज. परचुरण रुपीआ दशनी नीचेनी रकमो मंडपमां आवी रु. २४६)

१६४१०। मंडपमां बीजा रोकडा आव्या ते. कुल रु. ६६९०॥।=।.

परिशिष्ट फ

विषय नियामक कमीटीना सभ्यो.

महाराष्ट्र.

दगडूराम पुनमचंद (नगर)
वीरचंद श्रीचंद (संगमनेर)
बालचंद हिराचंद (मालेगाम)
मोतीलाल वीरचंद (सोलापूर)
शिवलाल गांधी ,,
मंगळदास रूपचंद (ठाणा)
नगीनदास हेमचंद (शहापूर)
भूरमल गुलाबचंद (धुलीया)
भोगीलाल दगडूसा (मालेगांम)
सुरजमल गोविंदराम (धुलिया)
धरमचंद रायचंद
पोपटलाल रामचंद शाह (पूना)
गमनाजी पिताजी ,,
धनराज किसनदास (नगर)
वाडीलाल देवचंद ,,
किसनदास भुखणदास (मालेगाम)
रायमल हिरजी (वार्शी)
कांतिलाल गगलभाई (पूना)
चंदुलाल सरूपचंद (ठाणा)
मणीलाल मुरबाडकर
पितांबर न्हनुसा
जयचंद कस्तुरचंद
रवचंद कालीदास (पूना)
भोगीलाल बाळचंद (तळेगाम)
केशवलाल बाळाराम (उरुळी)
बावूलाल नानचंद (पूना)
उत्तमचंद हंसराज ,,
कचुभाई पानाचंद (जुन्नर)
भीकुभाई कंकुचंद ,,
मोतीचंद दलीचंद ,,
मोतीचंद पितांबर (मदावजार जुन्नर)
बापूलाल बाळूभाई (जुन्नर)

कच्छ.

चापशी कुंवरजी
कुंवरजी जेठाभाई
दामजी शामजी
मालशी गोविंदजी
कानजी वसनजी
मघजी हिरजी
डॉ. व्ही. पी. मोशर
कानजी करमशी मास्तर
दामजी मालशी

ब्रह्मदेश.

नानजी लद्धाभाई
रवजी घेलाभाई
गांगजी खीअशी

दक्षिण गुजरात.

चुनीलाल हिराचंद कोठारी (भरूच)
मोतीचंद जीवनजी (जलालपूर)
छगनलाल भाणाभाई (बिलीमोरा)
कालीदास देवचंद (वलसाड)
नगीनदास रायचंद ,
हिराचंद धुलचंद (काठीयावाड)
देवचंद मोतीचंद (कठोर)
खीमचंद नरोत्तमदास पटेल (कठोर)

अमरचंद कृष्णाजी (बुहारी)
रायचंद गुलाबचंद (अच्छारी)
झवेरचंद ठाकरशी (नवसारी)
छोटालाल जगजीवन ,,
ठाकूरदास नगीनदास जरीवाला (सुरत)
धनराज जयपरमाज ,,
नाथुभाई रणछोडदास ,,
साकरचंद माणीकचंद ,,
वाडीलाल मगनलाल (वडोदरा)
सवाईचंद जगजीवनदास गांधी (वडोदरा)
जिवनलाल कपुराजी (वांझ)
गुलाबचंद डायाभाई ,,

पूर्व काठियावाड.

परमानंद कुंवरजी
जयंतीलाल मंगळजी शाह
ककलभाई गोकळदास
नानचंद शामजी
चंदूलाल टी. शाह
भोगीलाल ललुभाई
हरगोवनदास रुपजी गांधी
गोपाळजी भाईचंद
वर्धमान ललुभाई
प्रागजी रणछोड
भिखाभाई भूदरदास कोठारी
जिवनलाल नानजी
वलभदास फुलचंद
अमरचंद कुंवरजी
सोभाग्यचंद उमेदचंद

कच्छ.

शाह कानजी रवजी
,, पूनशी देवशी
,, खेराज जेवन्त
शाह आणंदजी देवजी
,, पोपट घेलाभाई
,, हिराचंद हेमचंद
,, मेघजी सोजपाल
,, उमरशी नरशी
,, खीमजी मादन
,, शिवजी चत्रभुज बी. ए.
,, गुलाबचंद शिवजी
,, चुनीलाल मावजी

मुंबई कच्छी विशा ओसवाळ.

शेठ देवजीभाई टोकरशी जे. पी. (मुंबई)
श्री खेतशी श्रीजी
लालजीभाई भारमल
घेलाभाई पुनशी
पुंजाभाई केशवजी

पंजाब.

किर्तीप्रसाद जैनी
लाला बाळूराम एम्. ए. एलएल. बी.
लाला खेतूराम
लाला रामचंद्र
लाला मानकचंद
लाला मुक्तेश्वरलाल

ग्राज्युएट.

मोतीचंद गिरधर कापडीया
पुनशी हिरजी मैशरी
डॉ. नानचंद कस्तुरचंद मोदी
चंदुलाल साराभाई मोदी
डी. बी. हरीया
मोतीलाल जे. शेठ
यु. डी. बरोडीया
व्हि. एस्. शाह
सी. एच्. संघवी

एस्. एम्. पारीख
एम्. एच्. शाह
मोहनलाल जव्हेरी
रमणीकलाल जव्हेरी
साकळचंद जे. शाह
हिरजी शिवजी शाह

गोडवाड

मास्टर भीकचंद (राणीगांव)
केसरीचंद जव्हारमल (ओसलाव)
हिराचंद परमार सादडी
वसंतीलाल कांगरीया (पाली)
जेठमल असलाजी (चढवाळ)
हिंदुमल जीतमल (कालंद्री)
चुनीलाल महासींग (चढवाल)
चिमणलाल शिरचंद (शिवपुरी)
पानाचंद मावजी ,,

पश्चिम काठवाड.

पंडित लालन (जामनगर)
मनसुखलाल हिरालाल लालन (जामनगर)
वीरचंद पानाचंद (आटकोट)
मोहनलाल दलीचंद (वांकानेर)
दीपचंद केवळचंद (चोटीला)
ताराचंद जुठाभाई (धोराजी
मकनजी जुठाभाइ (मांगरोळ)
शांतीलाल मकनजी ,,
मोहनलाल धरमशी (वढवाण)
मणीलाल सुंदरजी ,,
उजमशी खुशालचंद ,,
नवीनचन्द हेमचंद (मांगरोळ)
मगनलाल वर्धमान (वढवाण)
पंडित पानाचंद खुशालचंद (लिंबडी)
केसरीचंद जेमंगलाल (बगसरा)

वर्तमान पत्र

देवचंद दामजी शेठ, जैन (भावनगर)
मोतीचंद लाधाजी, जैन जीवन (पूना)
जव्हेरी मूळचंद आशाराम वैराटी, सुघोषा (अमदावाद)
जमनादास अमरचंद गांधी
युवकसंघ पत्रिका (मुंबई)

उत्तर गुजराथ.

गिरधरलाल बापूलाल (पाटण)
केशवलाल सरूपचंद ,,
मणीलाल उत्तमचंद ,,
केशवलाल मंगळदास ,,
हिरालाल ललुभाई ,,
चिमनलाल नागरदास ,,
बाबुसाहेब दोलतचंदजी अमीचंदजी, पाटण
पोपटलाल शामळदास (अमदावाद)
चमणलाल दलसुखराम ,,
शांतिलाल खेमचंद ,,
जेसिंगभाई भगुभाई ,,
नगीनदास केशवलाल ,,
पुनमचंद मोतीचंद (राधनपूर)
हरगोविंददास हरजीवनदास (राधनपूर)
महासुखभाई चुनीलाल (वीसनगर)
मणीलाल खुशालचंद (पालणपूर)
कालीदास साकरचंद ,,
रतिलाल चमनलाल कोठारी ,,
छोटालाल भुराभाई ,,
वाडीलाल आशालाल (खंभात)
मोहनलाल दीपचंद ,,
शकराभाई गांडालाल ,,
मोतीभाई तलकचंद (उंझा)
प्रेमचंद ललुभाई (विजापूर)
वाडीलाल नथूभाई (घानेरा)

मुंबई.

ककलभाई भुदरभाई
प्रेमसी नागरदास
हाथीभाई कल्याणजी
मणीलाल एम. शाह
अमीचंद खीमचंद
ठाकोरदास पी. शाह
जीवाभाई मोकमचंद
ललुभाई करमचंद
मगनलाल एम. शाह
माधव धरमशी
कानजी उदेशी

मद्रास.

गुमानमल राइगजी (आदोनी जि. बलहारी)

मुंबई दशा ओसवाळ.

चापशी कुंवरजी
कुंवरजी जठाभाई
कानजी करमशी
वेलजी पाशवीर गोशर
संगजी त्रीकमशी

प्रमुख तरफथी

गांगजी सवजी
रतनचंद खीमचंद
ललुभाई करमचंद
त्रिकमजी दामजी
दामजी धारशी
गुलालचंद रायसुराणा

निझाम

राजमल सुकलाल कोटेचा (बीड)
भीकचंद चुनीलाल कोटेचा (नांदू)

दक्षिण महाराष्ट्र

हिराचंद लिलाचंद शिराळे
रामचंद्र दलूचंद तासगांव
रामचंद्र निहालचंद सातारा
वालचंद उमेदचंद सांगली
चतुरभाई पीतांबर सांगली
नानचंद देवचंद सांगली
गिरधरलाल काळीदास सांगली
बाळाराम गौतमचंद एकसंबे
महादेव आत्माराम एकसंबे
गणपत पदमचंद विजापूर
गोविंदजी कस्तुर नहार विजापूर
प्रतीराज घेलाजी कोल्हापुर
हुकमीचंद डोंगाजी कोल्हापुर
रतनचंद बाळाराम कागल
गणपत छगनलाल निपाणी
चतुरचंद माणीकचंद निपाणी
राजाराम वालचंद निपाणी
राजाराम केशवचंद सांगाव
धोंडीलाल मोतीचंद विटे
विठ्ठलचंद सुरचंद मुधोळ

परिशिष्ट ग

जुन्नर कॉन्फरन्स अने कहेवाता शाशनप्रेमीओनो दंभ के खुलासो ?

मे. अधिपति साहेब,

विशेष जणाववानुं के जुन्नर मुकाम मळेला श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सना तेरमा अधिवेशननी स्वागत समितिनो हुं एक आगेवान सभ्य हतो अने रुपिआ पचास आपी तेनी बीजा नंबरनी स्वागत टिकीट खरीदी हती.

तारीख ८ मी फेब्रुआरी ३० ना रोज कॉन्फरन्समां केटलाक बहार गामथी आवेल बंधुओए एक खुलासो प्रगट कर्यो छे तेमां जणाववामां आव्युं छे के कॉन्फरन्सना कार्य वाहकोए तेओ माटे खावापीवा, चा, पाणी विगेरेनी व्यवस्था करी न्होती तथा जुन्नर छोडी जती वखते ते व्यवस्था पुनावाळा चिमणलाल लखमीचंद तरफथी करी भक्ति पूर्वक बरदास करवामां आवी हती. आ संबंधे म्हारे भारपूर्वक खुलासो करवो जरुर पडे छे के हुं उपर जणाव्या मुजब स्वागत समितिनो सभासद छुं अने में जुन्नर छोडी जनार पार्टीने जे मदद आगता स्वागता करी हती ते अंगत न्होती. स्वागताध्यक्ष तथा स्वागत समितिना सेक्रेटरी विगेरे तरफथी महाराष्ट्रीयन तरीके आ कार्य मने सोंपवामां आवतां स्वागत समिति तरफथी तेनी वती म्हाराथी बनी शके ते व्यवस्था करी छे एटले जुन्नरनी स्वागत समिति उपर जे आक्षेप सदहुं मंडलीए कर्यो छे ते तद्दन खोटो अने बिन पायादार छे. स्वागत समितिए म्हारा द्वारा बधी बनी शकती योग्य गोठवणो करी हती. आ खुलासो एटला माटे करवो जरुर पडे छे के लोको गेररस्ते दोराय नहीं अने अमारा महाराष्ट्र पर तद्दन असत्यपूर्ण आक्षेप आवे नहीं. आशा छे के गेरसमजुती आटलेथी दूर थशे. आ शिवाय मोटरवाळाओए वधारे पैसा मांगी अगवडता उभी करी होवानो जे बीजो आक्षेप करवामां आव्यो छे ते पण तेटलोज असत्य छे. मोटरो करी आपवानी व्यवस्था म्हारा हस्तक हती अने ते मुजब में करी आपी हती. मोटरवाळाओए वधु पैसा माग्या नथी अने तेओ साथे कन्ट्राक्ट थएलो होवाथी ते रीते वधु मांगवा हक्कदार न्होता ए हुं जाणतो हतो. आ हकीकत गेरसमजुत उत्पन्न करवाना इरादाथीज प्रगट करवामां आवेली छे. आ जुन्नर छोडी जनार पार्टीमां ७-८ खानगी मोटरो टूरींग कार हती अने ७-८ भाडानी हती. बधा मली जुन्नर छोडी जणार माणसोनी संख्या १२५ थी २०० नी वच्चे हती एम हुं खात्री पूर्वक जाहेर करुं छुं. एक हजार माणस जुन्नर छोडी गयानी जे हकीकत जाहेर तेमणे करी छे तेमां लेश पण सत्य नथी. हुं तेमनी साथेज हतो एटले विशेषमां कही शकुं छुं के जुन्नरमां हजार अगर तेथी ओछी वधती

संख्यामां तेओ सभा भरी शक्या नथी अने भरी पण नथी. आवी खोटी अफवाओ अने हकीकतो प्रगट करवामां शाशननी कइ जातनी सेवा आ भाईओ बजावी रह्या छे अगर शाशन प्रत्येनो—पोतानो प्रेम प्रगट करी रह्या छे ते समजी शकातुं नथी.

शा. [illegible] लखमीचंद दा. पोते
जुन्नर ता. १५–२–३०

परिशिष्ट ह.

जुन्नरना मोटरवाळाओ शुं कहे छे?

शासनप्रेमीओने जवाब.

म. अधिपति साहेब,

विशेष जैन कॉन्फरन्समां आवेलां केटलाक मुंबईना अने बीजा जेओ तारीख ८ मी. फेब्रुआरीनी सांजना जुन्नर छोडी गया हता तेमना जाहेर वर्तमानपत्रोमां थएला खुलासा तरफ अमारुं ध्यान खेंचातां अमने नवाई उपजे छे के आवी खोटी हकीकतो शासन प्रेमीओ तरफथी शा माटे प्रकट करवामां आवी छे. ता. ८–२–३० ना रोज सांजना अमे तेमने पूना तरफ लई जवा माटे तेमनी मांगणी मुजब तेज वखते कबूल कर्युं हतुं. अमे रुपीया पांच प्रत्येक सीट दीठ माग्या होवानुं कहेवामां आव्युं छे ते तद्दन जुठुं छे. अमे कॉन्फरन्सना संचालको साथे दरेक सीट दिठ रुपीया १–८–० दोढ लई कांईनी पण वर्दी एक कलाकमां पूरी पाडवा संबंधे कंट्राक्टर करी लेखित दस्तावेज कर्यो हतो एटले अमे ते मुजबज रुपिया दोढनी मांगणी करी छे, अमे वधु मांगणी कर्यानुं कहेवामां आवे छे ते तद्दन जुठुं छे एम भारपूर्वक कहीए छीए. पूनावाळा शेठ चिमनलाल पण ते वखते हाजर हता अने ठरावेला दरे अमे अमारी मोटरो भाडेथी आपी हती. तेओनी संख्या आशरे सवासोनी अमारी भाडूती गाडीओमां हती अने बीजी ६–७ खानगी टुरींग गाडीओ हती. जनाराओनी संख्या १२५ थी २०० नी वच्चे हती. एक हजारनी संख्या जणाववामां आवे छे ते तद्दन गलत अने असत्य छे. अमारी आ हकिकतने विशेष टेको जोइतो होय तो अमे नारायणगामनी पोलीस चोकी पर केटली गाडीओ तेटला वखतमां गई हती ते तपासी पूरवार करी शकीए तेम छीए. आवी जुठी हकीकतो छपावी अमारा जुन्नर अने महाराष्ट्र पर जे आरोप मूकवामां आव्यो छे तद्दन असत्य छे.

शिवप्रसाद वि[illegible]लप्रसाद—एजंट,
किसनसिंह गोविंदसिंह पार्टनर
रॉयल मोटर सर्व्हिस.

जुन्नर आववा अने त्यांथी पूना अने तळेगाम जवामाटे मोटारवाळाओ साथे थएल करारनामुं

आ वांचवाथी कॉन्फरन्सना कार्यवाहकोए केवी गोठवण राखेली हती ते स्पष्ट जणाई आवे तेम छे.

१ रुपियानो स्टांप ता. २८।१।३०

(असल दस्तैवज मराठीमां छे ते जेवोने तेवोज नीचे प्रगट करवामां आव्यो छे.)

करारनामा संवत १९८६ माहे माघ शुद्ध १ रोज गुरुवार ता. ३० माहे जानेवारी सन १९३० इ. ते दिवशीं लिहून घेणार रा. मोतीलाल वीरचंद शेट रा. सोलापूर आज मु. जुन्नर–सेक्रेटरी जैन कॉन्फरन्स अधिवेशन तेरावे जुन्नर यासी लिहून देणार खाली सह्या करणार–मोटारचे मालक व ड्रायव्हर व मोटार एजंट–कारणे करारनामा लिहून देतो कीं तुमचे जुन्नरचे कॉन्फरन्स करितां येणारे लोकांकडून आह्मी पुणें ते जुन्नर च प्रत्येक प्यासेंजरचें भाडे रु० १॥ दीडप्र॥ घेऊं व तळेगांव ते जुन्नरचें भाडें रु. १॥ दीड प्रमाणें घेऊं, आणि याचप्रमाणें भाडे पुन्हां प्यासेंजर लोकांना जुन्नरहून परत पुणें व तळेगांव येथें पोहोंचविणेचें वेळीं घेऊं. सदरहू प्रमाणें भाड्याच्या दरानें आह्मी तुमचे जैन कॉन्फरन्स करितां येणारे जाणारे लोकांकडून भाडे घेण्याचा करार आह्मीं तारीख ७–२–१९३० पासून ते ता. १२–२–१९३० पर्यंत केलेला आहे. सदरहू मुदतींत तुमचे कॉन्फरन्सचें प्यासेंजर्स गाडी सुटण्याचे वेळीं गाडीच्या भरतीपुरते नसल्यासच इतर प्यासेंजर आह्मीं घेऊं. प्यासेंजर नसल्यास आह्मीं आपल्या गाड्या रिकाम्या नेऊं. तुमचे प्यासेंजर्स पुरेसे असतील त्या त्या वेळीं त्यांनाच आणूं व त्यांची कोणत्याही प्रकारें गैरसोय होऊं देणार नाहीं. गाड्या सुटण्याचे ठिकाणीं तुमच्या कॉन्फरन्सचे जे स्वयंसेवक ठरलेले असतील त्यांच्या देखरेखीखालीं ज्या ज्या अनुक्रमानें आमच्या गाड्या सोडतील त्या त्या अनुक्रमानें आह्मीं गाड्या सोडूं व त्यांच्या सांगण्याप्रमाणें प्यासेंजरचें ने आण करूं. आमच्या गाड्या सदर मुदतींत आह्मी व्यवस्थित व दुरुस्त ठेऊं व हाकण्याचे काम काळजीपूर्वक करूं. पुणें व तळेगांव स्टेशन वरून गाड्या सुटतांना प्रत्येक गाडीमागें ५ पांच रुपये अॅडव्हान्स ह्मणून तुमचे स्वयंसेवका जवळ देऊन त्याची पावती घेऊं व कॉन्फरन्सचे अधिवेशन संपले नंतर व सर्व प्यासेंजर्स परत नेल्यावर ते रुपये आह्मी आमचे परत घेऊं. व ठरल्याप्रमाणें आह्मीं न वागल्यास योग्य ती नुकसान भरून देऊं. गाड्या पुणें व तळेगांव येथें तुमचे प्यासेंजर्स आणण्याकरितां स्टेशनवर नेऊं व तेथेंच पोहोचते करूं. जुन्नर येथेंही तुमचे ठरलेले वेगवेगळे उताऱ्यावर प्यासेंजर्स सोडूं व जातांना तेथेंच भरूं. तुमचे स्वयंसेवक प्रत्येक गाडीमागें एक एक नेऊं व आणूं. येणारे जाणारे प्यासेंजर्सकडून लगेज चार्ज कोणतेही प्रकारें आह्मी घेणार नाहीं. हा करार आह्मां सर्वांस कबूल असून तुह्मी जुन्नर अधिवेशनचे चिफ सेक्रेटरी ह्मणून तो तुमचे जवळ ठेवण्याचे ठरले आहे. हा करारनामा लिहून दिला सही ता म.

५४ सहिओ

श्रीमान कुंदनमलजी सोभागमलजी फिरोदिया
बी. ए. एल. एल. बी वकील, अहमदनगर.
प्रमुख, मारवाडी संमेलन

श्रीमान् शेठ मूळचंदजी जोतिरामजी वलदोटा
आनररी माजिस्टेट, बार्शी
प्रमुख, महाराष्ट्रीय जैन श्वे. कॉन्फरन्स

श्री महाराष्ट्रीय जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स

अधिवेशन चोथुं, जुन्नर.

वीर संवत २४५६ महा सुदी १३ सोमवार ता. १०-२-१९३०

आ कॉन्फरन्सनी स्थापना अमळनेर (खानदेश) मां लगभग २५ वर्ष पेहेला अमदावादना नगरशेठ चिमनभाई लालभाईना प्रमुखपणानीचे करवामां आवी हती. ते वखते वऱ्हाड, खानदेश, नासीक, पूना, सोलापूर, सातारा, नगर विगेरे भागोमां सारी जागृति थएली हती. आ कॉन्फरन्समां भाग लेवामाटे ते वखतना कॉन्फरन्सना जनरल सेक्रेटरी साहेब अने अमदावादना आगेवान शेठ लालभाई दलपतभाई अने भरुचवाळा शेठ अनुपचंद मलुकचंद, पंडीत लालन विगेरे गृहस्थो खास पधारेला हता. अने आ कॉन्फरन्स बाद कॉन्फरन्सना ठरावोनो प्रचार पण सारा प्रमाणमां अनेक गामोमां थयो हतो. त्यारबाद घणा वरसो सुधी आ कॉन्फरन्सनुं अधिवेशन भरायु न हतुं. छेवट श्री अंतरिक्षजीमां शेठ चुनीलाल छगनदास अमलनेरवाळाना प्रमुखपणानीचे बीजुं अधिवेशन विक्रम संवत १९८१ नी सालमां भरवामां आव्युं हतुं. ते वखते जोके प्रतिनिधिओनी संख्या ओछी हती, पण ठरावो अने कार्यमां संगीनपणुं विशेष जोवामां आव्युं हतुं. अने त्यारबाद मालेगाममां त्रीजुं अधिवेशन श्रीमान् साराभाई नेमचंद हाजी बॅरीस्टर ॲट-लॉ एम्. एल. ए. ना प्रमुखपणा हेठळ मिति जेठ सुदी २-३ विक्रम संवत १९८३ मां भरवामां आव्युं हतुं. ते वखते महाराष्ट्रना प्रतिनिधिओनी संख्या लगभग ७५० नी हती. आ कॉन्फरन्समां विशेष ए हतुं के ते वखते आचार्य श्री विजयेंद्र सूरि तथा उपाध्यायजी श्री मंगळविजयजी तथा सुप्रसिद्ध वक्ता श्री विद्याविजयजी विगेरे साधु मंडळनी हाजरी विशेष आकर्षक अने उपयोगी थई पडी हती. तेमज जर्मनवानु डॉ. क्राउझे (जैन श्राविका सुभद्रादेवी) पी. एच. डी. पधार्या हता. अने आ वखते मंदीरमां श्री सुमतिनाथ भगवाननी प्रतिष्ठाना कार्यमां प्रत्यक्ष तेमणे भाग लीधो हतो. तेने लीधे जैनोना उदार मतवादीत्वनी घणी प्रशंसा थई हती. अने जुना संकुचित विचारोने तिलांजली आपवामां आवी हती. ते वखते स्त्रियोनी महिला परिषद् पण मारवाडी सुशिक्षित युवान अखंड सौभाग्यवती बेहेन नंदुबाई ओसवाळ पुनावाळाना प्रमुखपणा नीचे भरवामां आवी हती. ते वखते कुरुढीयोना सवालो सारी पेठे चर्चाया हता. बहारगामथी बेहेनोनी हाजरी पण मोठा प्रमाणमां हती. महाराष्ट्रीय ब्राह्मण ज्ञातीना सद्‌गृहस्थ श्रीयुत लक्ष्मण रघुनाथ भिडेए स्वयंस्फुर्तीथी जैन धर्मना सिद्धांतोनो स्वीकार अने अमल करेलो हतो. अने तेओ दिगंबर तेमज श्वेतांबर समाजनी मान्यताओ अने

रुढीओना खास परिचयमां आवेला हता. अने तेमणे पूर्ण श्रद्धापूर्वक जैन धर्म अंगिकार कर्यो हतो. तेओनी हाजरीथी आ कॉन्फरन्स विशेष आकर्षक बनी हती. तेओ साहेबे पण प्रतिष्ठाना कार्यमां अने पूजा विधिमां सारो भाग बजाव्यो हतो अने तेमणे आत्मानी शांतीनो उंचो अनुभव मेळव्यो हतो. आ कॉन्फरन्समां जुन्नर तथा चांदवड तरफथी आवतां अधिवेशन माटे आमंत्रणो अपाया हता. तेमांथी शेठ चुनीलाल सरूपचंद राजुरीकरे जुन्नर तरफथी आपेलु आमंत्रण स्वीकारवामां आव्युं हतुं.

अखिल भारत वर्षीय जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सनुं तेरमुं अधिवेशन जुन्नरमां भरवानुं नक्की थवाथी ते अधिवेशननी साथेज आ चोथुं अधिवेशन भरवानुं नक्की थयुं हतुं. ते मुजब कॉन्फरन्सनी पूर्णाहुति थया बाद बीजे दिवसे एटले महा सुदी १३ सोमवारना दीने सवारमां कॉन्फरन्सना मंडपमां आ कॉन्फरन्स भरवामां आवी हती.

प्रारंभमां मंगल गीतो गवाया बाद भाई मनसुखलाले "पटवि जनतेला या जैन धर्म गुरुतेला" नामनुं मराठी गायन जे प्रभात फेरी नगर कीर्तनमां गवातुं हतुं अने घणुंज लोकप्रिय थई पडयूं हतुं, ते स्पष्ट अर्थ बोध थाय तेवी रीते गायुं हतुं. तमाम हाजर रहेलाओ मराठी भाषा जाणनाराओ होवाथी लोकोना मनउपर तेनी घणी असर थई हती. ते गायन नीचे मुजब हतुं.

(फुलें वेलींची–ही चाल)

पटवि जनतेला, या जैनधर्म गुरुतेला
हिंसायुग हें संपत आलें तत्व अहिंसा मनीं बाणलें
शुद्ध तत्व हें जगास पटलें, काळ हा आला १
परम सनातन जैनधर्म हा, जीवें भरलें विश्वचि पाहा
तत्वचि पटलें व्यापक देहा, दिवस उदेला २
बोस कशाला हें पटवाया, आगमग्रंथीं लिहिली माया
जगास निश्चल हें समजाया, समय हा झाला ३
राजकारणीं, धर्मकारणीं, समाजहित पटवाया सुजनीं
तत्व अहिंसा आणा स्वमनीं, सार हें बोला ४
जगा सुखे इतरांस जगूद्या, सुखातुनी सुख तत्व पटूं द्या
हिंसा दु:खा कारण आद्या, हेतु हा झाला ५
उठा उठा तुह्मीं जैनबंधुनो, निद्रा सोडा तुह्मीं सुजनांनो
काळ पुन्हां नच येइ बंधुनो, स्वकरी झेला ६
जगास शिकवा फिरा घरोघर, देशीं विदेशीं चलाचि सत्वर
खरे पुण्य हें यांत खरोखर, धरुनि तत्वाला ७
राष्ट्र परिषदा कितिही उघडा, शस्त्रांचा संन्यास बडबडा

नाहि अहिंसवाचुनि पगडा, हृदय निज खोला ८
बारडोलिचा विजय कशाचा, गांधीजींचा विजय कशाचा
असे अहिंसा विजयचि साचा, सु जय जय बोला ९
नांदाया सुख खरी शांतता, टाळाया जगतांत विषमता
जैनधर्म शिकवा शुभ समता, नाद हा झाला १०
जैनांनो भांडार उशाशीं, विसरुनि फिरतां अनेक देशी
सर्वचि आहे बा तुजपाशीं, पटवि स्वमनाला ११
व्हावें गुरु जगताचें आपण, धर्मासाठीं देह समर्पण
जनसेवला व्हावें अर्पण, बोल सुमनाला १२
क्रियाकांड हें केवळ साधन, साध्य अहिंसा तत्व प्रचारण
कां न पहा हें स्वमनीं शोधुन, हृदयीं डोला १३
वीराचे तुह्मीं वंश ह्मणविता, मागं माग कांहो सरता
शंका खोटी चित्तीं धरिता, खातसा झोला १४
उठा अहिंसा शस्त्र सावरा, मोह भीरुता त्वरित आवरा
जैन धर्म या जगात सारा, सत्वरी बोला १५
जुन्नर सेवा समिति बोले, जैन तत्व हें निजमनीं डोलें
युवकांनो कां खाता झोले, धरा धैर्याला १६

महाराष्ट्रीय कॉन्फरन्सना जनरल सेक्रेटरी शेठ मोतीलाल चुनीलाल चांदवड वाळाए आमंत्रण पत्रिका वाची संभळावी हती जे नीचे मुजब हती.

श्री शांतिपार्श्वाभ्यां नमः ।

महाराष्ट्रीय जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स.

चोथुं अधिवेशन, जुन्नर.

वीर संवत २४५६ महा सुदि ११ शनिवार, ता. ९-२-१९३०

प्रमुखः—दानशूर श्रीमान् शेट मूळचंदजी जोतीरामजी बलदोटा

ऑनररी माजीस्ट्रेट, बार्शी

पूर्वोक्त कॉन्फरन्सनुं अधिवेशन भरवानुं नक्की करवामां आव्युं छे. माटे कृपा करी आप साहेब आपना सांथी योग्य प्रतिनिधिओ चुंटी मोकलशो. वखत घणो ओछो रहेलो छे. माटे बनती उतावळे अमोने नामो लखी मोकलशो.

आ प्रसंगे अखिल भारतवर्षीय तेरमी जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सनुं अधिवेशन तेमज महिला परिषद अने महाराष्ट्रीय जैन मारवाडी संमेलननी पण बेठको भरवानी छे. तेनो पण अनायास लाभ मलशे.

महान् शिवाजी महाराजनुं जन्मस्थान शिवनेरी किल्लो, तेमज अनेक गुफाओ जोवा लायक छे.

अत्रे आववामांट पूना अने तळेगांम रेल्वे स्टेशन उपर उतरवाथी मोटारोनी सगवड थई शकशे.

नम्र सेवक

आनंदराम मानमल समदडिया, मंचरवाला.
स्वागताध्यक्ष

मोतीलाल चुनीलाल चांदवडवाला,
भोगीलाल मोतीचंद जुन्नरवाला
रमणिकलाल चुनीलाल जुन्नरवाला
मंत्रिओ, स्वागत समिति.

त्यारबाद स्वागत कमिटीना प्रमुख शेठ आनंदराम मानमल समदडिया मंचर वाळाए पोतानुं भाषण वांची संभळाव्युं हतुं जे नीचे मुजब हतुं.

श्रीमान् आनंदरामजी मानमलजी समदडिया, मंचरवाला.

स्वागताध्यक्ष

श्री महाराष्ट्रीय जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स

अधिवेशन ४ था का

भाषण ।

महाराष्ट्रीय जैन समाजके भूषणभूत भ्रातृगण और बहिनो !

आजका यह मेळावडा देखके मेरे अंतःकरणमें हर्षकी उर्मियां प्रगट होती है । और यह हिंदुधर्म रक्षक महापराक्रमी महान् शिवाजी महाराजकी जन्मभूमीमें आप धर्म बंधुओंका अत्यंत प्रेमसे स्वागत करता हूं । आप जैसे सज्जनोंका स्वागत करना यह हमारी जुन्नर जैसी छोटी और गरीब समाजके लिये केवळ कठिन है. परंतु आप जैसे धर्मवीर और शासनप्रेमी नरवीरोंकी उदारता पर विश्वास रख यह कार्य करने मे उपस्थित हुवा हुं । आप अपने उदार अंतःकरणसे हमारी त्रुटियोंकी क्षमा करें ऐसी मेरी प्रार्थना है ।

महाराष्ट्रीय जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स, प्रमुख प्रतिनिधिओ.

महाराष्ट्रीय जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स, ऑफिस स्टाफ.

मालेगांव शहरमे जब इस परिषदका तीसरा अधिवेशन हुवा तब हमारे जुन्नर तरफसे आगामी अधिवेशनका आमंत्रण दिया गया था। और वास्तविकमे एकाद साल पहिले ही यह अधिवेशन होना जरूरी था। परंतु अनेकानेक कारणोंसे यह हमारा वचन हम पूरा नही कर सके। इसमे शासनदेवकी कुछ और इच्छा थी। आप महाराष्ट्रके भाग्यवान बंधुओंकी कृपापर निर्भय होकर अखिल भारतवर्षीय महा परिषद कुं महाराष्ट्रकी औरसे जुन्नर शहरने आमंत्रण दे दिया। यह बडे साहसमे अनेक विघ्न उपस्थित हुए। परंतु शासन देवकी कृपासे और आप साहेबो की उदारता से वह सब विघ्न शांत होगए है। और आजका सौभाग्य प्राप्त हुवा है। और आप श्री संघके दर्शन करनेकुं हम भाग्यशाली हुए है।

जुन्नर जैसे रेल्वेसे दूर रहे हुए शहरमे आप साहेब बडा परिश्रम उठाके उपस्थित हुए हो यही आपकी सज्जनता और उदारताका पुरावा है।

जब अखिल भारतवर्षकी महासभा होती है और अनेकानेक महत्वपूर्ण प्रस्ताव करती है तब उसका अमल होना जरूरी होता है। इस अमलवारीके वास्ते ऐसी प्रांतिक परिषदे होना अत्यंत जरूरी है। कारण महासभाके प्रस्तावों का ज्ञान जनतामे प्रसार होनेका यही एक सीधा रास्ता है। यही उद्देशसे महाराष्ट्रने प्रांतिक परिषदोंकी परंपरा कायम रखी है। और अनेक कुरूढियोंका निर्मूलन करनेमे मदत दी है. इसके सिवा अनेक प्रांतीय सवालोंका भी निर्णय करना सुलभ होता है। इसही सबबसे यह अधिवेशन होना अत्यंत जरूरी है।

जैन समाजमे अनेक तड, थोळ, प्रांतभेदसे और ओसवाळ, पोरवाळ, श्रीमाळ आदि अनेक भेदोपभेदोंके उपरांत गच्छभेद और रीतिभेदसे आपनी समाज छिन्नविछिन्न हो गई है। अभी समय आ चुका है कि ऐसे भेदोंकुं जलदीही तिलांजली दी जाय। इतनाहि नही परंतु अखिल जैन समाजमे संघटन किया जाय। और कोई भी जैनपर संकट आ पहुंचे तब एकही साथमे उसका विरोध किया जाय और स्वसंरक्षणकी योजना की जाय। जैन समाजका शिक्षण विषयक दरजा बढाया जाय। जैन समाजमे शरीरबल बुद्धिबल और आर्थिक बल जैसा बढे ऐसी कारवाई की जाय।

वृद्धविवाह, कन्याविक्रय और बेजोड विवाह, मोसर जैसे कुरिवाजोंके कारण आपनी समाज दिनपर दिन पतित होती जाती है। इसका जरूर विचार किया जाना जरूरी है।

बंधुओ! अनेक हलकी गिनी जाती कोमोमेंभी सुधारकी गुंज चल रही है। तब जैन समाज गिरी पडी रहे यह खेदका विषय है। कृपा कर उठो और अपनी उन्नती करनेमे कटिबद्ध हो।

महाराष्ट्रमे जैन समाजके वास्ते शिक्षण संस्थाए, विद्यार्थीओके लीए स्कॉलरशिप पारितोषिक वगैरा देके उत्तेजन दिया जाय और बोर्डिंग जैसी संस्थाए खोली जाय ऐसी प्रार्थना है।

लग्न मोसर आदि प्रसंगोपर नाच तमाशे आदि अनेक फजूल खर्च किए जाते है वे शीघ्रहि बंद होना जरूरी है। और योग्य जैनोन्नतीके कामोंमे उत्तेजना दी जाय यही आपसे मेरी हार्दिक प्रार्थना है।

कृपाकर अभी आप प्रमुखकी चुंटणीका कार्य हाथधर योग्य कारवाई शरू करो यही विनंति है।

आ भाषण चालतुं हतुं ते वखते अ. भा. कॉन्फरन्सना प्रमुख साहेब शेठ रवजी सोजपाळ, तमज कॉन्फरन्सना पिता श्रीयुत गुलाबचंदजी ढड्ढा अने, श्री. मोतीचंद भाई कापडिया, शेठ रणछोड भाई रायचंद, शेठ छोटालाल प्रेमजी, शेठ मकनजी भाई बॅरिस्टर, पंडीत लालन, मुनिमहाराज श्री विनय विजयजी, यतिश्री हिराचंदजी, काशी-वाळा यतिश्री तिलक विजयजी वीगेरे मुनिमहाराजाओ तमज गृहस्थो खास पधार्या हता. तओने भारे सत्कार आपवामां आव्यो हतो.

स्वागताध्यक्षनुं भाषण थयाबाद प्रमुखनी चुंटणीनी दरखास्त शेठ किसनदास भुजंगदास मालेगाम वाळाए मुकी हती. तेने रीतसर टेको शेठ कचुभाई पानाचंद, जुन्नर, तथा बाबुलाल नानचंद, पुना तथा उत्तमचंद हंसराज, तथा वीरचंद श्रीचंद संगमनेर वाळाए आप्यो हतो. बाद तालीओना गडगडाट वचे शेठ मुळचंदजी जोतीराम बलदोटा बार्शीवाळाए प्रमुखस्थान स्वीकार्युं हतुं. प्रमुख साहेबनुं भाषण नीचे मुजब हतुं.

महाराष्ट्रीय जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स
चतुर्थ अधिवेशन, जुन्नर.
प्रमुख शेठ मूळचंद जोतीराम बलदोटाका
भाषण।

प्रिय भ्रातृगण और सन्नारिओ।

परमात्मा श्री वीरप्रभुकी प्रार्थनापूर्वक आपके समक्ष मै, जो दो शब्द बोलना चाहता हूं वे कृपाकर शांततासे आप श्रवण करोगे यह मेरी प्रार्थना है।

महाराष्ट्रमे मेरेसे कई विद्वान बुद्धिमान् और कार्यकुशल बंधु होनेपरभी आपने मुझे प्रमुख चुनकर मेरे उपर जो विश्वास प्रगट किया है यह आप सबकी उदारता है और आपके प्रथम मै अत्यंत अंतःकरण पूर्वक उपकार मानता हूं।

बंधुओ! आपना महाराष्ट्र देश ऐसा है के, गुजरात, मारवाड, काठियावाड, कच्छ आदि देशोंसे आकर सारे देशभरमे जैन लोग इतस्ततः वसे है। हरेक छोटे छोटे गांवमे आपनी थोडी थोडी वस्ती है इसही कारणसे जैनोका संघटण करना बडा मुष्कील हो गया है। बहुत स्थलोमे थोडी थोडी वस्ती होनेके कारण हरेक घरमे धर्मकी और समाज सुधारकी अवाज नहीं पहुंच सकती। इसही कारणसे अन्य धार्मिओके आचार विचार और देवी देवताओका प्रभाव हमारे उपर पडचुका है। और हर जगहपर स्वधर्मके ज्ञानके अभावसे अन्यधर्मी मान्यता और ब्राह्मण गुरुओंका प्रभाव हमपर कायम होगया है। अनेक वहेम और कुरीतिया इसही कारणसे घर कर बैठी है। अगर हमारा इन आपत्तिओंमेसे उद्धार हो ऐसा चाहते हो तो हमे शीघ्रही संघटन करना चाहिए और जैनधर्मका अभ्यास बढाना चाहिए और सम्यक्त्वका नाश करनेवाला मिथ्यात्व दूर करना चाहिए।

आपने उद्धारके लिए हरेक जैनकी फर्ज है कि अपने पुत्र पुत्रीओकु व्यावहारिक और धार्मिक शिक्षा पूरी तौरपर दे देवे। हरेक कुप्रथाका कारण अज्ञानताहि है। और वह दूर करनेका सीधा मार्ग शिक्षाका प्रचारहि है। शिक्षाका प्रचार अपनेमे बढे इसके कारण विद्यार्थीओके लिए सब साधनोंकी सुभीता करदेना चाहिए। विद्यार्थी गृह बोर्डिंग शिष्यवृत्तियां आदि साधन प्राप्त किए जाय और गरीब विद्यार्थीओके लिए मुफ्त बंदोबस्त किया जाय यह अत्यंत जरूरी है।

बंधुओ! आपनी कोममे अनेक तड, घोळ, और विभाग हो गए है यह वडी आपत्तीका विषय है। जब सारी दुनिया ढेड भंगिओ तक भेदभाव भूलके संघटन कर रहे है तब हम अभीतकभी इन कृत्रिम भेदभावोंकु पोष रहे है। हमे अभी यह जरूरी है के, ऐसे कृत्रिम भेदभाव शीघ्र तोड देना चाहिए। और रोटी व्यवहार हो वहां बेटी व्यवहारभी शरु कर देना चाहिए। और अपना बल बढाना चाहिए।

यह ध्यानमे रहे के, बनियोंकी तरफ कोर्ट, कचहरी, म्युनिसिपालिटी आदि हरेक खातेमे तिरस्कारकी और मश्करीकी नजरसे देखा जाता है। इससे आपकुं कुच्छ दुःख नहीं होता है? अगर दुःख होता है तो इसका उपायभी सोजनाहि चाहिए हरेक संस्थामे अपनी अवाज रहे इस हेतुसे मेंबरमे नाम दाखल करनेकी आवश्यकता है। और केळवणी–शिक्षा–से अपना दरजा बढाना चाहिए।

माननीय श्रीयुत रावसाहेब हरबिलासजी सारडाने बालविवाह प्रतिबंधक कायदा पास कराके अपने हिंद देशपर भारी उपकार किया है। उनके उपकार मानने चाहिए। बालविवाहकी कुप्रथासे अपना समाज पहिलेसे हि विरुद्ध है। और कई बरसोंसे हम यह प्रस्ताव करते आते है। इससेभी अत्यंत दूषणीय और समाजकु लजानेवाली प्रथा वृद्ध विवाहकी है। जब बुढे अपना भान भुलकर लग्नके लिए तैयार होते है तब अपनी कन्या बेचनेवाले नीच पैदा होते है। कन्याविक्रय करनेकी कुप्रथा अगर दुष्ट है और दूर करना चाहते हो तो फर्ज है कि वृद्धाविवाह पेहले बंद करना चाहिए। कन्या विक्रय के कारण अपनी कोमकी बडी बेइज्जती हो रही है। और परलोकमे हमारी महादशा होनेवाली है। यह ध्यानमे रक्खा जाय।

बंधुओ! लग्न मोसर आदि प्रसंगोपर हम लोग द्रव्यका वृथा नाश करते है। अनेक जीमणवार, अतिरिक्त उदारतासे दान दक्षिणा बांटना, रंडियोके नाच गायन दारु उडाना आदि अनेक फिजूल खर्च अंध परंपरासे होते रहे है। यह खर्च अगर बंध-किये जाय तो सुधारा अपने हाथमे है। और शिक्षा प्रचारका प्रश्न शीघ्रही सुलभ हो सकता है।

बंधुओ अपने तीर्थस्थानोमे और मंदिरोमे जो द्रव्य है उनके हिसाब हरसाल प्रका-शित किये जाय तो कई गांवोके तड घडीभरमे आपसे आप मिट जाय। देवद्रव्यकी अव्यवस्था होनेके कारण लोकोमे अपकीर्ति आपसमे ईर्षा और द्वेष प्राप्त होकर परलो-कमे नरकादि दुःखोंकी प्राप्ति होती है। यह ध्यानमे रखा जाय। क्या हम विषयमे अभीभी घोर निद्रामे पडे रहोगे?

जैन कोम द्रव्यवान और दानशूर कहलाती है परंतु वास्तविकमे यह बिरुद अभी धारण करनेकी परिस्थिती नहीं रही है। छोटे छोटे गांवोमे फिरके देखो तो आपकु दिखाई देगा के लोक वेपार रोजगारकी मंदीके कारण दरिद्रावस्थामे डूब रहे है। नाम तो बडा है परंतु अंदर पोल होते चला है। तो यह स्थिति कहांतक निभाय जाओगे? यह पोल खुलनेका वक्त अभी आ चुका है। मेरी आप सज्जनोंसे अर्ज है के फिजूल खर्चा बंध करो। कुरीतियां छोडो। अपनी समाजकी संगठना करो। और धार्मिक अभ्यास बढाके जैन नाम सार्थक करो। जैनधर्म यह महान धर्म है। दुनियामे इसकी जोड नहीं है। ऐसा धर्म भगवान महावीरने इसका पुनरुद्धार करके अपनेकु दिया है। इसको सार्थक करना अपने हाथमे है। बंधुओ उठो और जैनोका झंडा उडता करो यही मेरी प्रार्थना है।

बंधुओ आपने मेरेकु प्रमुखस्थान देके आपने जो मेरा बहुमान किया उसका फिरसे उपकार मानके आपकी रजा लेताहूं।

———————

भाषण पुरु थया बाद पेहेलो ठराव नीचे मुजब प्रमुख साहेब तरफथी मुकवामां आव्यो हता.

ठराव १ लोः—

महाराष्ट्रना जैन समाजना सार्वजनिक हितना कार्यमां शेठ चुनीलाल छगनदास अमळनेर वाळाए अपूर्व कामगीरी करी छे. तेमना मृत्युमाटे आ कॉन्फरन्स पोतानो दिलगिरी जाहेर करे छे.

आ ठराव उभारही सर्वानुमते पसार करवामां आव्या हतो.

ठराव २ जोः—

बंधारणने लागतो निचे मुजब.

"बंधारण सर्वानुमते पास करवामा आवे छे."

श्री महाराष्ट्रीय जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सनुं बंधारण.

कार्यक्षेत्रः—मध्यप्रांत, वराड, खानदेश, नाशिक, ठाणा, अहमदनगर, पूना, सोलापूरमां आ कॉन्फरन्सनुं कार्यक्षेत्र रहेशे.

उद्देशः—श्वेतांबर जैनोनी शैक्षणिक, सामाजिक, धार्मिक उद्योगिक, राजकीय विगेरे सर्वांगीण उन्नति शक्य ते मार्गथी करवानो आ संस्थानो उद्देश रहेशे.

स्टेन्डींग कमिटीः—दरेक जिल्हाओमांथी चुंटाएला कुल ७० सभासदोनी एक स्टेन्डींग कमिटीना हस्तक तमाम कार्य चालशे. आ कमिटीना सभासदोनी फी रुपीआ ५ वार्षिक राखवामां आवशे. सभानुं कोरम मेम्बरोनुं रहेशे.

सक्रेटरीओः—बे रेसिडेन्ट जनरल सेक्रेटरीओ जे स्थळे ऑफिस रहेशे त्यांना नीमवामां आवशे. दरेक जिल्हावार जिल्हाना सेक्रेटरीनी निमणुक करवामां आवशे. नाणांनी व्यवस्था सेक्रेटरी हस्तक राखवामां आवशे.

अधिवेशनः—कॉन्फरन्सनी बेठक दरवर्षे भरवामां आवशे जे महाराष्ट्रना जुदा जुदा भागोमां भरवानुं धोरण राखवुं.

प्रतिनिधीः—प्रतिनिधी १८ वर्षथी ओछी उमरनो होई शकशे नहीं. प्रतिनिधीनी फी रु. २ मात्र राखवामां आवशे.

हेड–ऑफिसः—कॉन्फरन्सनी मुख्य ऑफिस हालमां मालेगाम राखवी, ज्यां एक पगारदार ऑसीस्टंट सेक्रेटरीनी निमणुक करवामां आवशे.

फंडः—सेक्रेटरीओए कॉन्फरन्सना फंडना नाणा बँकमां राखवा अने चालु खरच माटे वधुमां वधु रुपिया १०१ पोता पासे राखवा.

आ बंधारणनी नकलो महाराष्ट्रना आगेवान गृहस्थो तरफ पहेलाथी मोकलवामां आवी हती.

आ ठरावनी सूचना शेठ मोतीलाल वीरचंद मुकी हती अने तेने

शेठ किसनदास भुकनदास मालेगाम.
" वीरचंद श्रीचंद संगमनेर,
" मोतीलाल चुनीलाल चांदवड.

आ बंधुओए अनुमोदन आप्या बाद बंधारण सर्वानुमते पास थयु हतुं.

ठराव ३ जो

अखिल भारतीय जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सनुं अधिवेशन जुन्नर शेहेरमां थयुं तेमां पास थएला ठरावो साथे आ कॉन्फरन्स सहमत छे. अने ते ठरावोनो अमल करवानो आ कॉन्फरन्स महाराष्ट्रना जैन बंधुओने आग्रहपूर्वक भलामण करे छे.

ठराव रजु करनार—शेठ पोपटलाल रामचंद शाहा पूना.

अनुमोदन—शेठ बालचंद हीराचंद मालेगाम.

आ ठराव सर्वानुमते पास थयो हतो.

ठराव ४ थोः—

पेटा भेदोनो परिहार अने संघटन.

अनेक कारणोने लइने पूर्वकाळमां आपणी ज्ञातिओमां गाम, देश, वर्ग अने परिस्थितीने अंगे अनेक पेटा भेदो उत्पन्न थएला छे. सांप्रत काळमां आवा भेदोथी घणुं नुकसान थाय छे. माटे आवा तडो, घोळ, के भेदो काढी नाखी जैन श्वेतांबरोमां ज्यां रोटी व्यवहार होय त्यां बेटी व्यवहार करवामाटे आ कॉन्फरन्स आग्रहपूर्वक भलामण करे छे.

अने आ बाबतमां प्रचार कार्य करी आ ठरावनो अम्मल करवा माटे निचेना सद्-गृहस्थोनी वधारानी सत्ता साथे कमीटी नेमवामां आवे छे.

शेठ बालचंद हिराचंद, मालेगाम.
" मोतीलालजी मुथा, सातारा.
" कुंदनमलजी फीरोदीया, अहमदनगर.
" भीकमदास किसनदास, पुना.
" छगनलाल दामोदरदास, नासीक.
" मोतीलाल वीरचंद, सोलापूर.
" मोतीलाल चुनीलाल, चांदवड.
" कीसनदास भुखणदास, मालेगाम.
" चुनीलाल सरूपचंद, राजुरी.

ठराव रजु करनारः—

श्री विनय विजयजी महाराज

टेको आपनारः—

शेठ रायमल हीरजी, कुडुवाडी.
" वीरचंद श्रीचंद, संगमनेर.
" मोतीलाल चुनीलाल, चांदवड.
" मोतीलाल वीरचंद, सोलापूर.
" पंडीत आणंदजी, मुंबई.
" पंडीत लालन, मुंबई.
" ललुभाई करमचंद, मुंबई.
" बालचंद हीराचंद, मालेगाम.

आ ठराव सर्वानुमते पास थयो हतो.

ठराव ९ मोः—

कुडची अत्याचार निषेध.

बेळगाम जीलाना कुडची गाममां दिगंबर जैन मंदीर उपर मुसलमान गुंडाओए हुमलो करी त्यांनी तीर्थंकर भगवानोनी मूर्तिओ भांगी नाखी जे अमानुष कृत्य करयुं छे, तेथी जैन धर्मानुयायी लोकोना मन घणा दुखाएला छे. अने ते बाबत सरकार तरफथी पण चांपता इलाजो लेवामां आवता नथी ते माटे आ कॉन्फरन्स पोतानो तीव्र निषेध जाहेर करे छे.

ठराव रजु करनारः—

शेठ चतुरभाई पीतांबरदास, सांगली.

टेको आपनारः—

शेठ गणपतदास छगनलाल, नीपाणी.

ठराव सर्वानुमंत पास थयो हतो.

त्यारबाद प्रमुखे टुंकामां समारोप करी बधाओना उपकार मान्या हता अने त्यार बाद सेक्रेटरी सा. मोतीलाल चुनीलाले पधारेला प्रतिनिधिओना उपकार मान्या बाद प्रमुख साहेबने फुल तुराओ अर्पण करवामां आव्या हता. अने जिन शासनना जयजयकार वच्चे सभानुं काम पूर्ण थयुं हतुं.

श्रीमती सौभाग्यवती गुलाबब्हेन मकनजी म्हेता

प्रमुख, जुन्नर महिला परिषद

महिला परिषद्.

श्रीमती सौ. गुलाब ब्हेन मकनजी म्हेतानां प्रमुखस्थान हेटल ता. ९–२–३० रविवारना दिने रातना ९ वागते मळी हती. आसरे आठसेथी नवसोनी संख्यामां स्त्रीओए हाजरी आपी हती. शरुआतमां प्रमुखनुं भाषण नीचे मुजब थयुं हतुं.

श्री जुन्नेर जैन महिला परीषद्‌ना प्रमुख

श्रीमती गुलाब ब्हेन मकनजी मेहेतानुं

भाषण.

ब्हेनो अने भाईओ,

आपे मने जे मान आप्युं ते माटे खरा अंतःकरणपूर्वक आप सर्वेनो आभार मानुं छुं. पण आपे करेल पसंदगी माटे अभिनंदन आपी शकती नथी. प्रमुखपदनुं मान मेळववामां हुं मने पोताने भाग्यशाळी मानु छुं पण जवाबदारीनुं भान थतां घणाक तर्कवितर्को थई जाय छे. आ पदने मारा करतां वधुं योग्य ब्हेनो आपणा समाजमां घणी छे. अने एवी कोई ब्हेने जो आज आ स्थान शोभाव्युं होत तो आपणने वधु जाणवानुं मळत. मारा जेवी पासे आप जो वधु आशा राखतां हो तो गमे तेटला आत्माविश्वास छतांए आप नासीपास थशो. हुं आशा राखुं छुं के आप सर्वेना सहकार अने शुभेच्छाथी परिषदनुं काम निर्विघ्ने पुरुं करी शकीशुं.

आपणे भेगां मळीए त्यारे लांबी वातो करी, जुस्सादार भाषणो करी मोटा मोटा ठरावो पसार करीए अने पछवाडेथी ठराव घडतां जेटली महेनत करी होय तेटली तेने अमलमां मुकवा न करीए ए आ जमानामां तो न चाली शके. आपणुं मळवुं त्यारेज सार्थक थयुं केहवाय के ज्यारे आपणे परिस्थितिनुं यथार्थ निरीक्षण करी तेनो यथाशक्ति उकेल करी अमुक कार्यक्रम नक्की करीए अने वर्ष आखरे ज्यारे पाछां भेगां मळीए त्यारे आपणे हृदय उपर हाथ दई कही शकीए के हमे हमाराथी बनतुं कर्युं छे. अने हमारी व्होरी लिधेल जवाबदारी थोडेक अंशे पण सार्थक करी बतावी छे.

प्रथम तो आपणे क्यां छीए अने केवी रीत आगळ जई शकीए तेनो विचार करवो रह्यो. साथे आपणे देशमां शुं स्थान भोगवी रह्यां छीए ते पण भुली न शकाय अने आपणे सघळां जो एकमते एनो विचार करी उकेल करीशुं तो एमां अशक्य कशुं

छेज नहीं. अने आपणे अहीं करेल निर्णयो जो अमलमां मुकववा यथाशक्ति प्रयत्न करीशुं तो मारी खात्री छे के, वर्ष आखरे आपणे पोताने अने जेमणे आपणामां विश्वास मुक्यो छे तेमने पुरतो न्याय आपी शकीशुं.

जो के अनिवार्य संजोगोने लीधे हजु थोडाज वखत उपर पुरी थएली अखिल भारतवर्षीय महिला मंडळमां पुरतो भाग लई शकी न हती. छतां एमां जे थोडुंक जोयुं ते उपरथी एटली तो खात्री थई छे के हवे स्त्रीओ पोताना उत्कर्ष माटे बीजा कोइना करतां जातना उपरज पुरतो विश्वास राखे छे. अने ते साधवा माटे केवळ उपर उपरथी नहीं परंतु खरा अंतःकरणथी गमे ते आत्मभोगो आपवा तैयार छे आजे हिंदु स्त्री घरने खुणे रिबाई मरवा पोताने सर्जायली मानती नथी अने जो के ते पहेलां पहेलांमां पहेली अने मोटामां मोटी गृहीणी पदनी फरज ते कालांतरे पण चुकवा मागती नथी. पण सामाजिक, सांसारिक अने राजकीय न्याय मेळववा कोईपण हद सुधी जवा तैयार छे. अने पोताना प्रतिनिधिओ जगतमां स्त्री संमेलनमां मोकली पोताना जिगरनी धगश जगत समक्ष मुकवा हिंमत करी शके छे. केटलीए स्त्री उपयोगी संस्थाओ हस्तीमां आवी छे अने आवती जाय छे. अने दरेक संस्था एटली झडपथी आगळ वधे छे के आपणामांना घणाक आशावादीओ धारता होय तेथी पण थोडा वखतमां पोते धारेल प्रगति करी शकशे एमां जराए शंका नथी. जे व्हेनोए गुजराती हिंदु स्त्री मंडळनी रजत महोत्सवनी उजवणी जोई हशे तेओ चोक्कस कही शकशे के ए संस्थाए जे करी बताव्युं ते जैन समाजनी कोईपण संस्था माटे अभिमान लेवा योग्य कही शकाय. नानकडी सरखी श्री जैन महिला समाज पण आळसु थई बेसी रहेल नथी. पण अणधारेल वेगे आगळने आगळ वधती जाय छे. हुं जो आवी अनेक स्त्री संस्थाओनी नोंध लउं तो पार न आवे—एटलुंज कहेवुं बस थशे के भारतवर्षनी स्त्री हवे पोताना माटे दया नहीं परंतु न्याय मेळववा मागे छे. अने मोडा व्हेलो पण ते न्याय तेमने जरूर मळशेज.

धर्मना नामे स्त्री उत्कर्षनी विरुद्ध पडता लोकोने जवाब आपवो एज एमनी कदर करवा जेवुं छे एटले एवा संकुचित मनना धर्मांधोने तो केवळ नामर्थीज विदायगीरी आपीशे. कारण के कोईपण निष्पक्षपात नजरे जोनार कही शकशे के एकलो पुरुष-समाज कांइपण करी न शके. स्त्री एनो हरिफ नहीं परंतु सहायक छे अने समाजनां संघठन माटे बन्ने पात्रनो योग्य विकास थयलो होवो जोइए. कोईपण आगळ वधेला सुख समाजनी पूर्ण कल्पना पण करी जोशो तो मालम पडशे के त्यां स्त्री ए पुरुषनी गुलामडी नहीं परंतु better half (अर्धांगना) मनाय छे अने योग्य स्थाने विराजे छे. इंग्लांडनी पार्लमेन्टमां बानुओ जई शके छे, cabinet (प्रधान मंडळ) मां सभासद थई शके छे. स्त्री मतोथी मजुर सरकार सत्ता उपर आवी शके छे. अमेरिकानो उत्कर्ष जेटलो पुरुषोने तेटलोज स्त्रीओने आभारी छे. ए तो खुद अमेरिकन विचारकोनीज उक्ति छे. एशियामां

पण जपाननो दाखलो लेशो तो जोई शकशो के स्त्री अने पुरुषो बंने पोतानी फरज समजी अने बजावी शके छे अने तेथीज पश्चिमना आगळ वधेल देशो जोडे हरिफाइमां उतरी शके छे.

भूतकाळनी महत्ता उपरज जीववुं नुकसानकारक छे. पण एमांथी चेतन अने प्रेरणा मेळववी ते खास जरुरनुं छे. इ. स. पूर्वे ९०० वर्ष पहेलाना समाज माटे लखाएल सूत्रो ने आजे अक्षरशः वळगी रहेवुं एतो जाणी जोईने कुवामां पडवा बराबर छे. परंतु ते सूत्रोनुं खरुं रहस्य समजी जमानाने अनुकुळ आचरण आदरवुं एज खरो नीतिमार्ग छे. आजथी लगभग त्रण हजार वर्ष पूर्वे ज्यारे आजनी आगळ वधेली प्रजा मनुष्यनी पंक्तिमां पण मुकी शकाय तेवी न हती त्यारे पण आपणो जैन धर्म तो जगतना महान धर्मोमांनो एक हतो. अने वधु अभिमाननी वात तो ए छे के ज्यारे इ. स. पूर्वे ९०० वर्ष उपर अनेक धर्माचार्योए पोताना धर्मो प्रगटाव्या तेमांना आज बेज धर्म एवा छे के हजु जगतना महान् धर्मोमां लेखाय छे एक जैन अने बीजो बौद्ध. एटलुंज नहीं पण भगवान् महावीरे जे त्रण हजार वर्ष उपर जोई शक्या हता ते त्रण हजार वर्ष अंधारामां गोथां खाई आजे पाश्चात्य देशो पोतानी आंख उघाडे छे. कविश्री नान्हालाले श्री मांगरोळ जैन सभाना वार्षिक उत्सव वखते सचोट रीते कह्युं हतुं के अहिंसा परमो धर्म आजे मात्र जैन शासन नथी परंतु ए तो जगधर्म थतो जाय छे. जगतमांथी लडाई नाबुद करवा स्थपाएल लीग ऑफ नेशन्स के नेवल कॉन्फरन्सना अध्यक्ष पद उपर जो कोई जैनाचार्य आवे तो ते परिषद वधु इतिहास गौरववंती बने सारांश एटलोज के आपणे जगतना एक महान धर्मना अनुयायी छीए. अने काळ वहे पण एनां मुळ सुत्रो तो अखंड सत्यज लेखाय छे. माटे जो आपणे जमानाने अनुसरी ए सूत्रोने अमलमां मुकीए तो भविष्य भूतकाळ करतां पण वधु उज्वल बने एमां कंई संशय नथी. आपणे आ जमानामां धर्मांध बनी खोटा धर्मझनुनमां वखत गुमावीए तेना करतां हळीमळी कईक संगीन कार्य करीए तो जे महान धर्मनां आपणे अनुयायी छीए तेने वधु लायक बनी शकीए. उपवास, सामायिक, प्रतिक्रमण आदि धार्मिक व्रतोथी स्थूल अने सुक्ष्म जीवने थता फायदाओ अणमुल छे. छतांए सघळुं करतां पण वधु तो आपणे जिंदगीनो धर्म भुलवो न जोइए. अरस परस माननी लागणी राखवी, मदद करवी, पोताने तेवुं बीजाने लेखवुं, भ्रातृभाव वधारवो, कीडी, मंकोडी मांकणना उपरनी जीवदयानी लागणी जगतनं हरकोई प्राणी उपर राखवी. आवा धर्मना मुळसुत्रो हमेश आचरणमां मुकवा एज खरो धर्म छे. प्रत्येक ब्हेन साध्वी बनी लोकसेवा करे ए जमानो तो कदापि न आवे पण आपणी दरेक ब्हेनो पोतानाथी बने तेटली मनुष्य अने समाज सेवा करवा हमेश प्रयत्न करे ते तो बहुज सहेलुं छे, धर्मना माटे लढी मरवा करतां जो आपणे एटलुंज ध्यानमां राखीशुं के धर्म माणस जातिमां कजिआ कंकास वधारवा नहीं परंतु ओछा करवा छे. अने आवो धर्म परायण—गमे ते धर्ममां होवा छतां—धर्मने नामे लडी मरता धर्मांधो करतां समाजने

हजार रीते आवकार दायक छे. घणा लोकोनी एवी मान्यता होय छे के धर्मोना सूत्रो जोडे स्त्री जातीने कई लेवा देवा नथी. पण मारी मान्यता प्रमाणे जो ब्हेनो धर्म सूत्रोनो संकुचित विचार न लेता खरूं रहस्य समजी पोताना बाळ बच्चां अने सगां स्नेहीओने समजावे तो समाजमांथी घणी खरी धर्मांधता दूर थाय. एटला खातरज आटलुं कहेवानी हिंमत करूं छुं. परंतु महिला परिषदनुं खरूं कार्य तो समाजनी स्त्री जातिनी अगवडो अने आकांक्षाओनो विचार करी कोई चोक्कस मागणी करी ते मेळववा मार्गो शोधवानो कहेवाय एटलुं हुं आपणने जोइता सामाजिक, राजकीय अने कायदामां सुधारा उपर जरा लंबाणथी विवेचन करूं तो अस्थाने तो नहींज गणाय.

स्त्री केळवणी–प्रथम तो आ जमानामां स्त्री केळवणीनी विरुद्ध तो कोईपण न होई शके. पण स्त्रीओने केवा प्रकारनी केळवणी आपवी तेनोज उकेल करवो मुष्केल छे. स्त्री केळवणीनी जरुरीआत माटे तो घणुं लखायुं छे. अने हरकोईने विदित हशे एटले वधु कहेवुं नकामुं छे. पण हालनी शिक्षण पद्धति स्त्रीओने माटे तद्दन योग्य छे एम तो हुं जे ब्हेनो केळवणीनो लाभ लेवा भाग्यशाळी थई होय अने स्त्री उत्कर्ष माटे जीवतोड प्रयत्न करती होय तेओ तरफ पुरता माननी लागणी छतां पण कही शकती नथी. एक भाषा शास्त्री के तत्ववेत्ता स्त्री करतां आजे हिंदुस्तानने एक समजु उद्यमी अने केळवायली गृहिणीनी वधु जरूर छे. अने आवी आदर्श गृहिणी केम हस्तीमां लाववी एज अत्यारे तो स्त्री केळवणीना हिमायती अने संचालकोए विचारवानुं छे. स्त्री केळवणीना बे विभाग पाडी शकाय–कन्या केळवणी अने जे ब्हेनो पोताना कन्या काळमां संजोगवशात पूरती केळवणी मळता पहेलांज गृह संसारमां दाखल थई होय तेवी गृहिणीओनी केळवणी.

कन्या केळवणी—आपणी बाळिकाओ आधुनिक केळवणी लई परिक्षा पसार करी ग्रेज्युएट थई निकळे एवुं सद्भाग्य तो हजु आपणा जेवा रुढिबद्ध समाजमां थोडानेज प्राप्त थशे एमांनी एक हजारमांथी नवसोनवाणुंने तो थोडुं घणुं शीखायुं ने शीखी गृहकार्यमांज रहेवानुं थशे. एटले एमने एवा प्रकारनी केळवणी मळवी जोइए के गृह उपयोगी चीजोमां पण परणी सासरे जाय ते वखते पुरतो ख्याल अने आवडत होय शके. सारी रीते लखतां वांचतां आवडे, इतिहास, भूगोळ, रसायन विद्या विगेरे बाबतोनुं ज्ञान पण जरुरनुं छे. पण जो एक गृहिणीनी नजरथी जोशो तो एना गृह व्यवहारमां अलबत आ सिद्धिओ अने आनंद आपशे पण एथीए जरुरीआत तो गृहकाम विषे केळवणीनी छे. घर व्यवस्थित केम राखवुं, अरसपरस प्रेम केम वधारवो, वडीलोने मान, सासरीया प्रत्ये प्रेम अने बाळकोने लागणी केम बतावी शकवी, मोटाने केम संतोषवा, लायक संतति केम उछेरवी. सफाई केम राखवी, प्रजाने संस्कारी अने सुघड केम बनाववी ए एने जिंदगीनी मुख्य फरजो लागशे. अने ते वखते एनुं काळीदास के शेक्स्पीयरनुं वांचन काम नहीं आवे पण घरमां केळवणी पामी हशे अने जे संस्कारो एना मातापिताए पाड्या

हशे तेज काम लागशे अटले आवी जरुरी बाबतो तरफ केळवणीकारोनुं दुर्लक्ष्य न थवुं जोइअे. पण शाळामां आवी बाबतोना संबंधी पण खास पाठो अपाववा जोइए, अने आपणा जेवी स्त्रीओए पण ए खास ध्यानमां राखवुं जोइए के आपणी बाळीकाओ पोताना नियमित पाठो साथे आवी बाबतोमां पण रस लई शकती रहे छे.

कोईपण कार्यक्रम रजु कर्यो के पैसानो सवाल उभो थाय छे. पण आतो तद्दन सादो अने सरळ सवाल छे. कन्याशाळाओमां आवा विषयो खास शिखववाज जोईए. अने तेने जोइतुं उत्तेजन मलवुं जोइए. जो सरकार मोटी मोटी कोलेजो पाछळ लाखो रुपीआनो खर्च करी शके तो आवी नजीवी अने जरुरीआत बाबत, तरफ आंख तो मींची नज शके.

हवे तो सिवण, गुंथण भरत विगेरे काम कन्याशाळाओमां शीखवाय छे. एटले ए उपर वधु विवेचन न करूं पण दरेक बहेनना मनमां एटली तो खात्री थवी जोइए के आपणा हिंदुस्तान जेवा गरीब देशमां टुंकी आवकवाळा कुटूंबमां जो सिवण गुंथण भरत किन्डरगार्टन जेवुं आवडतुं होय तो कुटुंबने थोडे घणे अंशे आर्थिक सहाय पण थई शकशे.

उपरनां धोरणोमां संगीत कला के चित्रकाम उपर पण जोइतुं ध्यान आपवुं जोइए के जे बहेनो तेमांथी आनंद मेळववा भाग्यशाळी थाय तेमने तेनी खोट न लागे. हुं केटलीए बहेनोना समागममां आवी छुं के जेओ नानपणमां आवी बाबतो उपर ध्यान न आपी शक्यां होवाथी मोटपणे तेनी खामी लागे छे. माटे बनी शके त्यां सुधी ए शिक्षणने पण शाळाओना अभ्यासक्रममां योग्य स्थान आपवुं जोइए.

नर्सींगः—हिंदुस्तानमां दरेक कुटूंब कांइ मांदगी प्रसंगे नर्स न चाली शके, के जराक मांदा पड्येथी हॉस्पीटालमां न जई शके. एटले आपणी बाळकीओने मांदानी सारवार करतां अने नर्सींग करतां पण शिखववुं जोइए. दरदीओने योग्य मावजतथी केटलो संतोष थाय छे. अने कुटूंबमां केटलो बचाव थाय छे, ते कहेवानी जरुर तो नज होइ शके. दरेक कन्याशाळामां अठवाडीयामां बे त्रण कलाक आवी जरुरी बाबतना शिक्षण माटे रोकवा जोइए.

धार्मिकः—धार्मिक शिक्षण जैन संस्थाओना आशरा हेठळ चालती शाळाओमांतो अपाय छे पण दरेक कन्याशाळाओमां एने माटे बंदोबतस्त होय एम ख्याल नथी. खास करीने जो नानपणमांथीज बाळकनुं मन विशाळ करी शकाशे तो मोटपणमां ए धर्मांध न बने अने खरो धर्म समजी अने समजावी शके. स्त्रीओने तो धर्मनी रक्षण करनार कही छे. एटले स्त्रीओ धर्मनुं खरूं रहस्य समजे ए खास इच्छवा जोग छे.

स्वतंत्र केळवणी:—जैनोमां बाळलग्नो तो हवे नहीं जेवांज रह्या छे. अने ते पण आ एप्रिल मासथी शारदा एक्ट अमलमां आव्या पछी तद्दन नाबुद थशे एटले हवे चौद वर्ष पहेलां तो कन्या परणाववी अशक्य छे. छतां पण ए तो ओछामां ओछी वय कहेवाय. आपणने जो एम लागे के आपणी पुत्रीओ परणी संसार बंधनमां पडवा करतां आगळ भणवानी होंश धरावे छे. तो तेमने तेमनी इच्छानुसार आगळ भणी पोते नक्की करेल लाईनमां पारंगत थई ठीक लागे तो स्वतंत्रपणे पोतानुं गुजरान चलावे तो एमां हुं कांइबेहुदु जोती नथी जैन धर्ममां तो तेरमी अने चौदमी सदीओमां पण ब्राह्मी, सुंदरी, चंदनबाळा जेवी अनेक बाळाओ कुमारी रही धर्म सेवा करी गई छे तो आ जमानाने अनुकुल कार्यक्षेत्र नक्की करी जो कोई बाळा पोतानी जिंदगी अर्पण करवा मागे तो मा बापोए आडे आववुं ए भूल छे. एम मारी मान्यता छे. हवे तो केटलाय क्षेत्रो एवा छे के ज्यां सत्य विश्वास अने यत्नथी जैन युवतीओ समाजनुं तेमज देशनुं भलुं करी शके. आथी हुं एम कहेवा नथी मागती के परणवुं ए भूल छे के हलकुं छे—ए तो स्त्री जीवनने मुद्रालेख छे छतां एवा अपवादो होय जे गृहराज्ञी थवा करतां समाज सेविका थवानुं पसंद करे. जो ते तेमने ठीक लागतुं होय तो आपणने वच्चे आववानो अधिकार नथी. आवी केळवणी तो मोटी वयनी युवतीओ माटे रही एटले पोते शाने माटे योग्य छे ते पोतेज विचार करी शके एटले कई पण कहेवुं अस्थाने गणाय, पण एटलुं तो कहेवुंज जोइए के जो कोई व्हेन आवी रीते केळवणी मेळववा जेटली भाग्यशाली थाय तो तेणे पोताना मावापोए अने समाजे मुकेल विश्वास अने राखेल आशा पुरी करवा माटे हरहमेश तैयार रहेवुं जोईए. अने पोताने मळेल छुटनो दुरउपयोग न थवो जोइए.

गृहीणी:—बाळीकाओ माटे जे आवश्यकता छे तेज गृहीणी माटे पण छे अने संजोग वशात जो तेओ योग्य केळवणी लई न शक्या होय तो पण जो होंस अने खंत होय तो घणुं शीखी शकाय अने जिंदगी सुधारी शकाय. अलबत् एमने माटे आखो वखत शाळामां रही पद्धतिसर अभ्यास करवो ते अशक्यज छे पण जो तेमनामां खंत अने समाजनी सहानुभुति हशे तो एनामां रहेल न्युनता घणे अंशे दुर करी शकाशे अने कोइपण व्हेनने अन्याय न करतां हुं एटले तो पुछी शकीश के आपणामां केटली व्हेनो पोताने मळेल वखतनो सदउपयोग करे छे ? कलह कुथली के वाटाघाटमां किंमती वखत गुमाववो तेना करतां तो अरसपरस हळीमळी एक बीजाने जाणीती वावतो शीखी शीखाववी ए बंने माटे वधु लाभ कारक छे. जो कोई व्हेनने वेतरतां आवडतुं हशे अने कोइने शीवतां आवडतुं होय तो कोईने गुथतां भरतां तो कोईने उत्तम पकवान करतां आवडतुं हशे. माटे जो दरेक व्हेन नकामो वखत न गुमावतां अरसपरस शिखवे अने शीखे तो दरेक घणुं जाणी शके. अने घणुं करी शके अने समाजमांथी कजीया कंकास पण ओछा थाय अने सुगडता वधे, वळी बपोरना वखते ज्यारे पुरुष वर्ग कामे जाय त्यारे घणी खरी व्हेनोने अवकाश होय छे. अने तेवे वखते जो संख्या पुरती थाय

तो सिवण गुथण, के कोई एवो उपयोगी कलास काढी बधी ब्हेनो भेगी मली शिखे तो तेमां कांई बेहुदु लागतुं नथी. आवा कलासो जो ब्हेनो धारे तो ठेरठेर चलावी शके अने थोडे खर्चे घणुं शीखी शके. वळी आ बाबतमां ब्हेनोज एकली बधु करी शके तेम नथी. जे भाईओ स्त्री केळवणी तरफ सहानुभुति धरावता होय तेओपण आर्थीक अने नैतिक टेको आपी संस्थाओने उत्तेजन आपी शके छे. अने स्त्रीओनी जिंदगी सुधारी शके छे. मारा वीस वर्षना अनुभवमां हुं एवा पण लोकोना सहवासमां आवी छुं के जाते भणतरनी टोचे पुगवा छतां पोतानी स्त्रीओने अभण राखवामांज शोभा माने छे. अने कईक जग्याए स्त्रीमां उत्साह होय तो पण ते तोडी पाडवामां आवे छे. हुं जो के अभण हईश तो पण एकपण मीनीट आवा भाषा शास्त्रीओनी अदेखाई तो नज करी शकुं. प्रभु एमने एटली सद्बुद्धि आपो ! केळवणी खाताए पण ज्यां आगळ आवी जातना क्लासो निकळी शकवानो संभव होय त्यां त्यां तेवा क्लासो काढवाना प्रयत्नो करवा जोइए. भविष्यनी प्रजानो विचार करतां वर्तमान प्रजाने भुल जवी ए सारी रीती नथी. सारा पाया उपरज मजबुत इमारत बांधी शकाय छे.

कुरिवाजो:—केळवणी पामेली स्त्री हवे पोताना समाजनां निष्ठुर रिवाजो तरफ दुर्लक्ष्य न करी शके. मारा नम्र अभिप्राय प्रमाणे राजकीय सुधारा माटे जेटली चळवळ करीए छीए तेनाथी अरध पण जो सामाजीक सुधारा माटे करीए तो अधोगति लगभग पोणो भाग दूर थाय. आपणामां थोडीकज ब्हेनो एवी हशे के जे पोताना अंतरमां आवा रीतरीवाजोथी त्रासथी न होय छतां एक करे ते बीजाए करवुं अने बापदादाथी चालती आवेल रूढी शी रीते मुकाय ए बीकथी मने के कमने पण एना वमळमां खेचाय छे. रडवुं कुटवुं न्यातवरा पाछळ बीन जरुरी हजारो रुपीआ उडाववा. आवा रिवाजो तो दु:ख उपर डहाम समान छे. अने ते केवी रीते अने शा माटे हस्तीमां आव्या हशे तेनो लश पण ख्याल कर्याविगर गाडरिया प्रवाहनी माफक तणाये जाय छे. आ प्रगतिना जमानामां आवा निष्ठुर रिवाजो आपणे एक दिवस पण सांखी शकीए एज आपणी निर्बळता गणाय. जे आपणे एक मते आवा रिवाजोना वखोडी काढी आवा कुरिवाजोने दुर करवा निश्चय करीये तो थोडाकज वखतमा ए रिवाजोने जडमुळथी नाबुद करी शकीए ए निर्विवाद छे. अने समजु पुरुषो पण आपणने अभ्यासमां अवश्य मदद करशेज.

वराविक्रय के कन्याविक्रय कदाच हाल तुरत एकदम तो बंध थवो कदाच अशक्य होय पण जेम बने तेम तेनो जुलुम ओछो करवो जोइए.

न्यातोना व्यवहारोमां पण जुनी रीतने मुकी दई जमानाने अनुकुळ ओछो खर्च करवो जोइए.

कायदामां जोईता फेरफारः—कायदामां स्त्री जातीने थतां घोर अन्याय सामे ज्यारे आखा देशनी स्त्री संस्थाओ पोकार उठावी रही छे. त्यारे आपणे मुंगे मोढे बेसी रहीए ए केम बने ? धारासभामां शारदाबील पसार थयुं एटलेज कई आपणने जोइती समानता के न्याय मळी गया नथी. अलबत शारदाबील पसार थयुं एनो अर्थ एटलोज के आपणने भूतकाळमां गमे तेटलां [illegible] होय पण हालनो सुधारेलो समाज आपणने थता अन्यायो दूर करवा तत्पर छे. शारदा एक्ट जेवा जरूरी कायदाओ सामे पण धर्मने नामे विरोध बतावाय छे. ए आश्चर्यजनकज कहेवाय. छतां सारा नसीबे ए विरोध थोडाक धर्मांधोमांज रहेलो छे एटले वखत गये ए कायदानां मीठां फळ भारत जनता चाखी शकशे. आवा जरुरी अने मानुषी कायदा पसार कराववा माटे रा. ब. शारदाए उठावेल महेनत माटे आपणे तेमनो जेटलो आभार मानीए तेटलो ओछो छे. अने में उपर कहयुं तेम शारद एक्टमां लग्ननी १४ वर्षनी मर्यादा करी पण ते तो ओछामां ओछी उमर एटले मात्र ए कायदानेज नहीं परंतु एना शुभ आशयने करवो जोइए अने चौद वर्ष पुरां थया एटले बाळीकाओने परणवानी उतावळ न करवी जोइए. पण तेमनी अने समाजनी जेम उन्नति थाय तेम वर्तवुं जोइए. एक शारदा एक्टथीज आपणने कायदामां जोइतो न्याय मळी जतो नथी. बे हजार वर्ष पुर्वे कायदा आजे बदलायला संजोगो अने समाजोमां पण मान्य छे. अने ए कायदानो खरो अर्थ समजाव्या विना गमे तेम मारी मचडी पोताने योग्य गोठवी काढी तेम प्रसिद्धि आपी दृढ करेल कानुनो विसमी सदीमां वापरवामां आवे ए घोर अन्याय नहीं तो बीजुं शुं ?

राजकीय बाबतोमां काळा कायदाओ सामे थनार पोतानाज समाजमां दृढ बनी गएला काळा कायदाओ सामे केटलो पोकार उठावे छे ? तेने दुर करवा केटला प्रयत्नो करे छे ? केटली हद सुधी जवा तत्पर छे ? राजकीय अन्याय माटे देह अर्पण करवा उत्सुक देशभक्त समाजमां थतां घोर अन्याय माटे बंड उठाववा क्यां तैयार छे ?

एक देशीय समाज स्वतंत्र थशे तेथी पण शुं ? सामाजीक सुधारा विना सघळुं व्यर्थ छे. भारत माताना रुदन माटे देहार्पण करवा इच्छता देशाभिमानी जो समाजमां सडती अने अन्याय पामती पोतानीज माता तरफ दृष्टी करशे तो तेनापर थता अन्याय दुर करवा ए कोईपण भोगे तैयार थशे. अने बीजानामां ए अन्यायनी झांखी करावीए ते पहेलांज आपणने थता अन्यायनुं आपणने पोताने भान थवुं जोइए. अने बीजाने ते समजावी शकवुं जोइए. खास करीने मारा मत प्रमाणे नीचेनी बाबतोमां कायदामां फेरफार थवो जोइए. अने कानुनो ए मुजब अमलमां मुकवा जोइए.

लग्नमां कन्यानी अनुमतीः—(१) पहेलां तो लग्नना कायदामां शारदा एक्ट पसार थयो एटले संपूर्णता थती नथी. मुंबई हाईकोर्टे तो कायदानो अर्थ एम कर्यो छे के जो

एकवार बापे लग्न नक्की कर्यो तो कांतो लग्नमां पुत्रीनी संमति न होय तो पण करवांज जोइए नहिं तो नुकशानी आपवी जोइए. वडीलो प्रत्ये पुरता माननी लागणी छतां हुं एटलुं तो कहीं शकीश के भले ढींगला ढींगलीनां लग्न करवामां आम संमतिनी जरुर न होय पण मोटी वयनी केळवायली स्त्री भाग्येज ए सांखी शके. अने वखत अनुसार कायदामां योग्य फेरफार थवो जोइए. असल तो कन्याने पसंदगी करवानो अधिकार हतो. अने तेथीज स्वयंवर अने गंधर्व लग्न हिंदु इतिहासमां जाणीतां थयां छे. पण मुसलमान वखतमां परीणीत स्त्रीओनुं हरण करवुं ते पाप मनातुं होवाथी मात्र कुंवारी बाळाओनुं हरण मुसलमानो करता अने तेथी बाळलग्ननी प्रथा चालु थई लागे छे. अने तेवे वखते पिता पोतानी मेळेज बालकीने वरावी देता ए स्वभावीक छे. पण हवे तो पंदर सोळ वर्षनी केळवायली कन्या पोताना सारासारनो विचार सारी रीते करी शके एम छे. एटले एक वखतनी रुढीने अनुसरी अन्यायो कायम राखवा ए भाग्येज परवडे अने एवां संमतिविना थएल लग्ननी सफळता पर पण थोडोज भरोसो राखी शकाय.

जीवतीपर बीजी:—(२) जोके हिंदु रुढी प्रमाणे एकज स्त्री परणाय छे छतां ए धर्ममां गमे तेटली स्त्री करवानी छुट छे. हिंदु लग्नमां कांइ छुटाछेडा जेवा पाश्चात्य रिवाजने स्थान नथी. एटले एक वखत परणी पछी गमे तेटली स्त्रीओ करवानी धर्म बहाली आपे ए नवाई जेवुं छे. जीवतीपर बीजी करवी ए रुढी मात्र समाजमां वखोडी बेसी रहेवाय एम नथी. गुन्हेगारने कायदामां योग्य शिक्षा थवी जोइए.

कजोडा:—(३) जोके कजोडां हवे दिनप्रतिदिन ओछां थतां जाय छे. छतां पण कायदामां एनो निषेध नथी. अने तेथी एक श्रीमंतने हृदय वेची कन्याविक्रय करवा तत्पर होय तो बुढापामां पण कांइ युवतीनी जिंदगी बगाडी शके छे. अने केटलीक वार तो मात्र आर्थीक लाभने खातरज नहिं, परंतु मिथ्याभिमानथी पण आवां कजोडां थाय छे ते थतां अटकाववा कायदा रचावा जोइए. एक पंदर वर्षना छोकराने चालीस पचास वर्षनी स्त्रीनी कल्पना करी जोशो तो ख्याल आवशे के ते रीती केटली भयंकर छे. वरकन्यानी उमर ते वच्चे पंदरथी वधु वर्षनो फेर होवो न जोइए.

वारसा हक्क:—(४) स्त्री जातीने वारसा संबंधी हकमां थतो अन्याय पण अक्षम्य छे, पुत्रने भणावी गणावी कमातो करी संतोष न पामतां पोतानो संपूर्ण वारस तेने करवो अने पुत्री गमे तेटला कठीन संयोगोमां होय छतां पण तेने भाई भोजाईनी दया ऊपरज जोववानुं रहयुं. कोईपण सुधरेलो देश आम न करी शके, पुत्र अने पुत्री वच्चे वारसा हकमां कांइपण फेर न होवो जोइए. एकज पिताना बंने बाळकोने सरखीज अभिलाषा होय छे. अने कायदो तेमां आटलो फेर राखे ए केम चाले? अने तेथी ए

वधु पोतानी अंगत पुत्री मुकी जो पिता अपुत्रवान गुजरी जाय तो दुरनां पर पित्राई हकदार थाय ए ते कयो न्याय ? पुत्री बीजा कुळमां परणी जाय तेथी तेनो हक डुबी जाय. ओ हसवा जेवुं छे. एथी पण आगळ वधीने कहीश के पुत्रीने पुत्र करतां मददनी वधारे जरूर छे. माटे पुरुष स्त्रीनो वारस हक्क तो समान होवोज जोइए. आ हक तरफ आपणे घणुंज दुर्लक्ष करीए छीए. आ तरफ आपणे दरेक प्रकारनी चळवळ करवी जोइओ, अने सघळी दिशामांथी सहानुभुति मेळवी जेम बने तेम जलदी ए हक मेळववा जोइओ. जे कोइ पिता के भातृने आपणा आ हकमां विश्वास हशे तेमने तो मारे एटलुंज कहेवानुं के भले कायदो तेमनी तरफणमां होय तो पण पोताना हाथेज कायदाने बहाने पोतानाज संतानोने आवो स्वार्थी अन्याय न करे अने सरखी रीते व्हेंचणी करी आपे वळी जे मिल्कतनी स्त्री हकदार थाय ते तेनी जिंदगी सुधीनीज अने तेमां पण अमुक खास संजोगो सिवाय उपभोग पुरतीज आ पण न होवुं जोइए. प्रथम तो बन्नेने मिल्कतमां समान हक आपवा जोइए, अने भाग जे मिल्कत आवे तेनी ऊपर संपूर्ण मुखत्यारी होवी जोइओ. आपणा सासरामां पण अविभक्त कुटुंबमां आपणे मात्र खोराकीनांज हक्कदार नहीं परंतु मिल्कतमां भाग मळवो जोइओ. एक तो पति विना निराधार थवुं अने वळी तेमां सघळी माल मिल्कत भाई भांडु के परपित्राई खाय अने आपणने फकत खोराकी ए बेवडो जुल्म केम सहन थई शके ? टुंकमां स्त्री पुरुषना वारसा समान अने संपूर्ण होवा जोइए. अने वधुमां स्त्री हकदारोने भाग छुटा पडाववानो पण हक मळवो जोइए.

परिषद शुं करी शके ? :—हवे आपणे आ सघळुं केम करी शकीए तेनो विचार करवो रह्यो. में पहेलांज कह्युं हतुं तेम परिषदनुं काम ठरावो पसार करवानुं नथी. पण तेने अमलमां मुकवानुं छे. माटे आपणामांनी दरेक ब्हेने निश्चय करवो जोईए के जे कांइ आपणे नक्की करीए ते पार पाडवाने पोतानाथी बनती मदद, तन, मन अने धनथी करवी. आखा देशनुं वातावरण प्रगतिमय थई रह्युं छे. तेवे वखते आपणे सामाजिक अने राजकीय बाबतोमां बनतो फाळो आपवो जोइए. माटे अत्रे एकठी मळेल सघळी ब्हेनोने म्हारी तो एज विनंती छे के परिषदनो कार्यक्रम घडवामां पोताथी बनतो फाळो आपे अने परिषदनो आदेश पोते अमलमां मुकवा प्रयत्न करे एटलुंज नहीं पण तेनो प्रचार करी सर्वत्र अमल कराववानो तनतोड प्रयास आदरे. आपणे धारीए तो घणुं करी शकीए एम छे. अलबत एकले हाथे आपणे सघळो बोजो न उपाडी शकीए. पण जो आपणा आदर्श शुभ हशे अने तेने अमलमां मुकवानी आपणामां हिंमत हशे तो जगतभरमां एवी कार्यशक्ति नथी के आपणने तेथी विखुटां राखी शके. सुधरेलो जनसमाज तो आपणने क्यारनोय उत्तेजन आपी रह्यो छे.

केळवणीनी पद्धतिमां आपणे जे न्युनता जोइअे छीए ते आपणे धारीए तो घरने आंगणे पुरी करी शकीए छीए. स्कुलमां जती बाळाओ रसायन विद्याजोडे पाकशास्त्र पण जाणे ए आपणे जोवुं जोइअे. बुद्धि विकास जोडे मानसिक विकास पण थवो जोइअे. विद्या संपादन करतां शरीरशक्ति गुमाववी न जोइअे. मान मेळवतां पहेलां बीजाने मान आपतां शिखवुं जोइअे. सहनशीलताना पाठो आचरणमां मुकावा जोइए. सारांश पोताने शाळामां मलती केळवणीनो जिंदगीमां बराबर उपयोग करतां शिखवुं जोइए. अने एथी वधु गृहकेळवणी अपावी जोइअे. अने जो आपणे आपणी आंख खुल्ली राखी शकीए तो एमना ऊपर बधु बोजो न नाखतां पण अनेक रीते केळवी शकीए. एटलुंज नहीं परंतु बीजाने पण तेम करवा समजावी शकीए. अने प्रेरी शकीअे.

परिषदमां बाळलग्ननी विरुद्ध मत आपी आपणे घेर जई आपणीज पुत्रीओने परणाववा उतावल न करीअे.

समान हकनी मागणी कर्या पछी आपणे हाथेज आपणां संतानोमां भेद भाव न राखी शकीअे. युवतीओनी केळवणी माटे आपणे जातेज अनुकुळ होय तेवी रीते शोधी ठेर ठेर कलासो के हरकोइ प्रकारे केळवणी मळी शके अने उत्साह वधी शके एवा उपायो योजिए. आपणो पोतानोज वखत नकामो न गुमावतां हरकोई रीते कुटुंबने, समाजने अने देशने उपयोगी थवा प्रयत्न करीए, बीजी स्त्री संस्थाओ जोडे जोडाई अेमनी प्रवृत्तिमां भाग लई आपणी आकांक्षाओथी वाकेफ करी तेने माटे सहानुभूति मेळवीए. सारांश महिला समाज नामथीज नहिं पण पोताना कार्यथी हस्तीमां छे. एम साबीत करी आपीए.

बहेनो मारे तो घणुं कहेवानुं होय पण हुं कइ नवुं तो नज कही शकुं. मारे तो आपने फरी फरीवार एकज वात ध्यान उपर लाववानी होय ते एम के परिषदनो संदेशो घर घर पुगाडी आचरणमां मुकी कुदके अने भुसके आगळ वधता जमानानी पछात न रहो अने जे महान धर्मना अनुयायी होवानो आपणे दावो करीए छीए ते सिद्ध करी बतावो. फरीथी एकवार हुं आप सर्वेने मारामां मुकेल विश्वास माटे आभार मानुं छुं. अने खात्री आपुं छुं के जो के आप म्हारी पासे कांइ नवुं न जाणी शको पण आपणे जे कइ कार्यक्रम नकी करीशुं तेमां तन मन अने धनथी एक साची सेविका तरीके मारो फाळो आपवा चुकीश नहीं. अस्तु–जयजिनेन्द्र.

भाषण थया बाद स्त्री केळवणीनी आवश्यकता विषयक ठराव श्रीमती सुशीला ब्हेने रजु कर्यो हतो. बाद सौ. समरथबाई पोपटलाल शाह, सौ. चंदनबाई किसनदास तथा पं. लालने विवेचन पूर्वक टेको आप्यो हतो. बीजी अनेक महिलाओए समर्थन कर्या बाद ठराव पास थयो हतो.

२ शारडा एक्टने वधावनारो अने श्रीयुत सारडाजीने अभिनंदन आपनारो बीजो ठराव रजु थता ब्हेन वाली बेन वगेरेए विवेचनो कर्या हता.

३ हानिकारक रिवाजो जेवा के वर, कन्या विक्रय रडवुं कुटवुं एकपर बीजी स्त्री परणावी विधवा प्रसेनी नडनारो लग्न तथा मरण प्रसंगे थतां गैरवाजवी खर्चो वगेरे दूर करवा संबंधे ठराव थया हता.

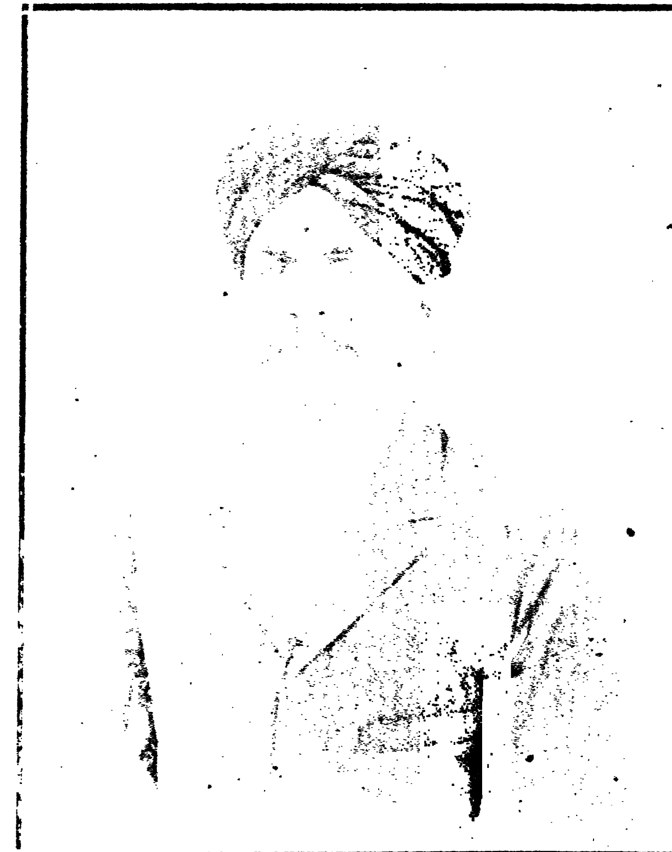
४ पुत्र पुत्री प्रत्ये समान वर्तन अने विधवाओने पतिने वारसो अपाववा संबंधी कायदो घडवा माटे सरकारने भलामण करनारो ठराव सौ. वसंता ब्हेन मोतीवालाए रजु कर्यो हतो. तेने सौ. सुंदरबाईए टेको आपतां पसार थयो हतो.

५ स्वदेशी संबंध ठराव श्रीमती लीलावती रसीकलाले रजु कर्यो हतो. अने ते पर योग्य समर्थन अने विवेचन थतां पास थयो हतो.

बीजा केटलाक ठरावो तेमज असरकारक विवेचनो थया बाद प्रमुख श्रीए उपसंहार करी परिषद समाप्ति करी हती.

श्रीयुत वालचंद हिराचंद, मालेगाम

श्रीमान आनंदराम मानमल समदडिया, मंचर
स्वागताध्यक्ष महाराष्ट्रीय जै. श्वे. कॉन्फरन्स

श्री वीतरागाय नमः ।

श्री महाराष्ट्रीय मारवाडी जैन सम्मेलन ।

प्रथम आधिवेशन जुन्नर (पूना)

माघ शुक्ल ९ शुक्रवार वीर संवत २४५६

ता. ७ फरवरी सन १९३० ई० ।

संक्षिप्त अहवाल ।

विद्या नाम नरस्य रूपमधिकं प्रछन्नगुप्तं धनं
विद्या भोगकरी यशः सुखकरी विद्या गुरूणां गुरुः ।
विद्या बन्धुजना विदेशगमनं विद्या परं दैवतं
विद्या राजसु पूज्येत नहि धनं विद्या विहीनः पशुः ॥

—सुभाषितम् ।

श्री वीतराग देवकी परम कृपासे जब श्री जैन समाजकी उन्नति करनेके लिए शेहर जुन्नरमे तेरहवी जैन श्वेताम्बर कॉन्फरन्सका अधिवेशन निश्चय हो चुका, उस समय कुछ भाईओंके अंतःकरणमे अपने मारवाडी जैन बन्धुओंमे शिक्षाके विषयमें कुछ उन्नति हो ऐसा विचार आनेसे उसी समयका लाभ ले मारवाडी जैन सम्मेलनका उसी जगह अधिवेशन हो तो प्रतिनिधिओंके आनेमें समयमें और खर्चमें बचत हो, ऐसे शुभाशयसे अनेक बंधुओंके साथ चर्चा करनेमे समय बिलकुल नहिंथा तोभी यह साहस उठाया गया। कुछ कुछ प्रमुख लोग जो मिल सके उनके साथ चर्चा हुई और अधिवेशन कायम किया। श्रीमान् आनंदरामजी मानमलजी समदडियाने स्वागताध्यक्ष होना मंजूर किया। और भाई राजमलजी मानमलजीकुं कामचलाउ मंत्री नियत किया गया।

सम्मेलनके प्रमुखका चुनाव करनेके लिए अनेक विद्वान और सुविख्यात लोगोंके साथ पत्रव्यवहार करना पडा. आखिरमे अहमदनगर निवासी श्रीमान् कुंदनमलजी सोभागमलजी फिरोदिया बी. ए. एलएल्. बी. वकील साहेबने अध्यक्षस्थान स्वीकारना कबुल फरमाया।

सम्मेलनके वास्ते पधारनेवाले प्रतिनिधि बंधुओंकी उतारेका और भोजन वगैरा का बंदोबस्त [illegible] स्वागतकारिणी समितिकी सहकारिता मिलनेसे कार्य ठीक सुलभ हो गया था।

अखिल भारतवर्षीय जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सके लिए तैयार किये हुए विशाल और भव्य मंडप मे मिति माघ शुक्ल ९ शुक्रवार के दिन रातको ८ बजे सम्मेलनका प्रथम अधिवेशन हुआ था। उस समय महाराष्ट्रमेंसे अंदाज १००० । १२०० प्रतिनिधि उपस्थित हुए थे। और क[illegible] लिए पधारे हुए अन्य प्रांतीय मारवाडी और गुजराती बडे बडे विद्वान् और श्रीमान् सद्गृहस्थभी पधारे थे। प्रथम बालकोने सुमधुर अवाजसे मंजुल वाद्योंके साथमे मंगलाचरण किया और परमात्माकी स्तुतीका गायन सुनाया। बाद बालिकाओंका स्वागतपर मधुर गायन हुआ।

श्रीमान् आनंदरामजी मानमलजी समदडिया मंचर निवासीने पधारे हुए सब सभ्यजनोंका स्वागत किया। उनके भाषणमें मुख्यतः समाजमे शिक्षाकी न्यूनता होनेसे समाजकी अधोगति कैसे हुई है? और शिक्षाका प्रचार करनेसे समाजोन्नति कैसे हो सकती है और ऐसे सम्मेलनोंकी कैसी आवश्यकता है। और समाजमे शिक्षा प्रचार हो इस विषयमे कैसे प्रयत्न किया जाय इस विषयपर बहुत कुछ कहा। और ऐसेही पवित्र हेतुसे इस सम्मेलनका अधिवेशन कायम किया गया इत्यादि विषय सुयोग्य शब्दोंमे स्फुट किए गये।

बाद सम्मेलनका सभापतिका स्थान श्रीमान् कुंदनमलजी फिरोदिया वकील साहबने सुशोभित करना कबुल फरमाया है। यह बात जाहिर होते हि सब लोगोंमे आनंद छा गया। बाद श्रीमान् फिरोदियाजीसे सभापतिका स्थान स्वीकारनेकी अर्ज की गई। इस प्रस्तावकी ताईद पूनावाले शेठ पोपटलाल रामचंद्र शाह और शेठ बाबूलाल नानचंद शाह पूनावालेने की। इन दोनो महाशयोंने श्रीमान् कुंदनमलजीका गुणवर्णन कर इस सम्मेलनका नेतृत्व करनेमे उनकी संपूर्ण योग्यता बतलाई। और योग्य शब्दोंमे उनकी प्रशंसा की। और अध्यक्षस्थान भूषित करनेकी विनंति की। बादमे श्रीमान् मोहनलालजी बलदोटा बी. ए. एल्. एल्. बी. हायकोर्ट वकील पूना निवासी और श्रीमान् बन्सीलालजी पीरचंदजी चौधरी बऱ्हानपूर निवासी ने मुख्य प्रस्तावका अनुमोदन किया। बाद तालीयोंके हर्षनादके साथ श्रीमान् कुंदनमलजी फिरोदिया वकील साहबने सभापती का स्थान सुशोभित किया।

प्रमुख महाशयने प्रास्ताविक भाषणमे कहाकी, इस सम्मेलनका अध्यक्षस्थान स्वीकारने समाजमे मेरेसे लायक लोग होते हुएभी आपने मुझे पसंद किया इस वास्ते मे आपका उपकार मानता हुं. इस सम्मेलनकी कारवाई शुरु हो ऐसी विनंति करता हुं।

सम्मेलनके मंत्री श्रीमान् [illegible]मलजीने इस स[illegible] कुछ कार्यवषात् जो जो महाशय उपस्थित न हो सके और जिन्होंसे इस संमेलनके कार्य तरफ अपनी सहानुभूति प्रगट की है और [illegible] फतेह चाली है उन महाशयोंके नाम और उनके संदेश पढकर सुनाए। उनमेसे मुख्य मुख्य महाशयोंके नामः—

१ श्रीमान् राजमलजी लखीचंदजी ललवाणी एम्. एल्. सी. जामनेर.
२ ,, मोतीलालजी बालमुकनजी मुथा, जनरल सेक्रेटरी श्री जैन श्वेतांबर स्थानक वासी कॉन्फरन्स और ऑनररी माजिस्ट्रेट सातारा।
३ ,, जोगीलालजी गुलाबचंदजी खिवसरा. धूलिया निवासी
४ श्री सकल संघ, जळगांव।
५ श्रीमान् चुनीलालजी नेमीचंदजी संकळेचा बी. ए. एलएल. बी. अहमदनगर।
६ ,, नेनसुखजी रामचंदजी ओसवाळ बी. ए. एलएल. बी. भुसावळ।
७ ,, भेरूलालजी गुलाबचंदजी बंब, भुसावळ।
८ ,, पुनमचंदजी ओंकारदासजी नाहाटा, भुसावळ।
९ ,, कपूरचंदजी बछराजजी संघवी पाचोरा।
१० ओसवाळ मित्रमंडळ पायधुनी बंबई।
११ श्रीमान् चंदनमलजी नागोरी रेसिडेंट जनरल सेक्रेटरी जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स, छोटी सादडी (मेवाड प्रांत)
१२ ,, प्रतापमलजी कोचर पालखेड (नासिक)
१३ ,, हिंदुमलजी जीतरामजी राठोड (कोल्हापूर)
१४ ,, पुनमचंदजी मेघराजजी बोरा, घोडनदी।
१५ ,, भिकमचंदजी मुथा चांदोरी (नासिक)
१६ ,, पुनमचंदजी नेमीचंदजी नवलखा पिसवरा (पूना)
१७ ,, रतनचंदजी राजमलजी चोरडिया, वागळी (खानदेश)
१८ ,, भीकचंदजी खीवराजजी खिवसरा निहाळोद (खानदेश)
१९ ,, सरदारमलजी कोठारी बंबई चिराबजार
२० ,, खुशालचंदजी नेनसुखजी मुथा चांदोरी (नासिक)
२१ ,, केसरमलजी नथमलजी धाडीवाळ निहाळोद (खानदेश)

इसके सिवा औरभी कई सज्जनोंकी ओरसे संदेश आए थे जो पढकर सुनाए गये। बाद सभापति महोदय आपना भाषण अस्खलित वाणीसे सुनाया जिसका मतलब निम्न लिखे मुजब है।

आपने समाजकी वर्तमान दशा कैसी करुणाजनक हुई है। और उसके होनेका कारण क्या है इसकी समालोचना करते आपने समाजमें जो कुरूढियां बढगई है और विनाप्रयोजन फिजूल खर्चा बढ रहा है। विवाह और मृत्युके पीछे असाधारण खर्च हो रहा है इसका सबब क्या है? समाजमे धार्मिक और सामाजिक झगडे कैसे बढ रहे है? और अपने समाजका ऐक्य और संघठन किस कारण बिगड गया है? इस विषयपर बहुत कुछ विवेचन कर इन सबका कारण शिक्षाकी खामी'यह एक सिद्धकर

बतलाया । केवळ शिक्षाके अभावसे हि ऐसी ऐसी आपत्तिए अपने समाजपर आ पडी है । और ऐसी कुरूढियोंसेहि आपना समाज अधोगतीकी गर्तामें फेंका जा रहा है । इसी वास्ते अपने समाजमे शिक्षाका प्रचार करने वास्ते तन मन धनसे परिश्रम उठाना चाहिए । अन्यान्य समाज आपनी उन्नतीके कारण अत्यंत परिश्रम पूर्वक शिक्षाका प्रचार कर रही है । और अनेक संकटोंका सामना करते हुए सुधारके केन्द्रस्थान पर पहुंच रही है । आपने समाजकी दशाका परिचय कराना यह बडे हि खेदका विषय है । अभीतक आपना समाज घोर निद्रावश होकर अज्ञान गर्तामे पडा हुआ है । अभीभी आप जागृत न होंगे तो भविष्यमें क्या दशा होगी कुछ कही जा सकती नहीं ।

समाजके नेता और समाजके लीडर और समाजके हितचिंतक महाशयोंकी सेवामें विनंति करता हुं के, आपने समाजकी अज्ञान रूपी निद्रा तोडो । और ज्ञान प्राप्त कराने के लिए शिक्षाका योग्य प्रबंध करो । दूसरी सुधरी हुई कोम तरफ देख अपने समाजकुं सुधारनेके विषयमे शिक्षाका प्रचार करनेमे परिश्रम उठाओ । बगैर शिक्षाका प्रचार किए अपने समाजके सुधारकी कोई आशा नहीं है । और सामाजिक कुरीतियांभी बंद नहीं हो सकती है । और ऐक्यताभी नहीं हो सकती है । और आपसके झगडे बंद नहीं हो सकते । फिजूल खर्चभी विना विद्या कम नहीं होंगे । इस विषयमें कोनकोनसी रीतिका प्रयत्न किया जाय व कैसे प्रबंध किया जाय इसका विचार करनेके लिए एक कमीटी कायम की जाय । और उस कमीटीकी सूचनानुसार योजना कायम की जाय । और उसकी अमली काररवाई करनेके विषयमे कुछ प्रबंध किया जाय । जिन जिन महाशयोंके नाम कमीटीमे दाखल होंगे उन महाशयोंने एकत्रित हो एक मीटींग कायम करना । और उस मीटींगमे जो ठहराव कायम हो, उसकुं तन मन धनसे समाजके सभी लोगोंने स्वीकार करना । ऐसी रीतीसे यह शिक्षाका प्रश्न सुलभ करना यह हरएक समाज हितैषीका कर्तव्य है ऐसी मेरी प्रार्थना है ।

दूसरी महत्वपूर्ण यह बात है के, जैसे बालकोंके शिक्षाकी हमें आवश्यकता है वैसे हि बालिकाओंके शिक्षाकीभी परमावश्यकता है । इस विषयमेंभी समुचित प्रबंध होना जरूरी है । अपने स्त्री समाजकुं अज्ञान और अशिक्षित रखनेका सब दोष अपने पुरुष वर्गपर हि रखा जा सकता है । स्त्री शिक्षाका योग्य रीतिसे प्रचार जब हो तब सब सुधारे आपहि आप अमलमें आ सकते है । पुराने विचारोंकुं अब तिलांजली देनेका वक्त आ चुका है । कब तक आप इन जूने और सडे हुए विचारोंकी और झुके रहोगे ? इस विषयमें मेरे समाजके युवक वर्गसे यह अर्ज है के, यह काम उन्होंने उठा लेना चाहिए । स्त्री शिक्षाका योग्य प्रचार किए वगैर कोईभी समाजकी उन्नति नहीं हो सकती । शिक्षाके प्रचारके लिए जो समिति आप कायम करोंगे वह समितिद्वारा स्त्री–शिक्षाकी योजना निश्चित की जाय और उस मुजब प्रचार किया जाय । आपने स्त्री समाजमे पर्देकी प्रथा

जा अभीतक प्रचलित है। वह वर्तमान समयमें रखना बिलकूल योग्य नहीं है। यह मेरा खास अभिप्राय है। पूर्वेतिहास और शास्त्राधार देखते यह प्रथा बिलकूल अर्वाचीन है। मोगलोंकी सल्तनतके वक्तमे जुलूम और मर्यादाभंग होनेके कारण यह पर्देकी प्रथा प्रचलित हुई। उस वक्त इससे निरुपायभी होगा और हमारी स्त्री समाजकी रक्षाभी होगी। परंतु यह सुधारेके जमानेमें अभीतक यह प्रथा जारी रहे यह ठीक नहीं। इसही वास्ते मैं इस रीतकुं बंद करनेकी विनंति करता हुं। यह पर्देकी प्रथा जड मूलसे हटा दी जाय और स्त्रीयोंके लिये योग्य शिक्षाका प्रबंध किया जाय यह अत्यंत जरूरी है। इसहीसे आपने समाजकी सुधार होनेमे कोई देर न लगेगी। समाजने इस विषयमें योग्य प्रबंध करनेका कार्य जरूर शीघ्रहि हाथमें लेना चाहिए। परमात्मासे मेरी यही प्रार्थना है के शिक्षाका प्रचार करनेकी सबकु सुबुद्धि हो। इस सभामे उपस्थित हुए आपने समाजके नेता और जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सके पिता श्रीमान् गुलाबचंदजी ढड्ढा एम्. ए. जयपूर निवासीसे मैं अर्ज करता हुं के आप आपने समाजकी स्थितीके विषयमे कुछ आपने विचार प्रदर्शित करें। क्यों के उनकी वक्तृता सुननेकी अभिलाषा सभी लोगोंकुं है। उमेद है के आप कुछ भाषण करेंगे।

श्रीमान् ढड्ढा साहबने बाद वक्तृत्वपूर्ण अपना भाषण सुनाया। इस भाषणकी असर समाजपर बहुत अच्छी हुई। समाजके पुरुष और स्त्री वर्गमे शिक्षाका प्रचार करनेके विषयमें उन्होंने बहुत कुछ कहा। बगैर शिक्षासे आपने समाजका उद्धार होना चाहते हो। और समाजमेसे कुरीतियां निकाल देना चाहते हो, अपने धार्मिक और सामाजिक झगडे बंद करना चाहते हो, विवाहादि कार्योंमे होता हुवा फिजूल खर्च बंद कराना चाहते हो तो शिक्षाका प्रचार अवश्य करो। यह कार्य शीघ्र हाथमे लेना चाहिए।

बाद औरभी अनेक वक्ताओंने इसहि विषयपर भाषण किए। जिन महाशयोंने भाषण करनेकी कृपा की उनके नामः—

१ श्रीमान् उत्तमचंद रामचंद बोगावत वकील बी. ए. एलेल्. बी. अहमदनगर
२ " मोहनलालजी उमेदमलजी बळदोटा बी. ए. एलेल. बी. वकील पूना
३ " बन्सीलालजी पीरचंदजी चोधरी, बऱ्हाणपूर
४ " लालचंदजी मूथा (छापखानेवाले) अहमदनगर
५ " रामचंदजी निहालचंदजी लुणिया, सतारा
६ " केसरीमलजी कपूरचंदजी भंडारी, मंचर
७ " देवीचंदजी पारख गराडा निवासी

उपर लिखे महाशयोंके भाषण शिक्षाके विषयमे बहोतहि सुंदर और सारगर्भित हुए। बाद इसके शिक्षाप्रचार कमीटीकी स्थापना की गई जिसमे जिन महाशयोंके नाम इस

कमीटीमे दर्ज है, उनका फर्ज है के शीघ्रहि आपनी कमीटीकी कार्यकी रूपरेखा कायम करे और कार्यारंभ कर दें। उनके नाम साथमे दाखल किए है।

आखिरमे स्वागताध्यक्ष श्रीमान् आनंदरामजी मानमलजी समदडियाने पधारे हुए महाशयोंके उपकार माने। और शिक्षा प्रचार कमीटीकी बैठक थोडेहि दिनो बाद बुलाई जायगी उसवक्त उपस्थित होनेकी विनंति की। और समाजसे यह अर्ज की गई के उक्त कमीटी जो कुछ कार्यक्रम नियत करेंगी उसकुं सहायता देना सबका फर्ज है। और इस हि लिए अर्ज करता हुं के इस कार्यमे यथाशक्ति मदत देना चाहिए।

बादमे श्रीमान् राजमलजी मानमलजी समदडियाकी ओरसे पंडितवर्य श्रीयुत राधाकिसनजी बिसावा नासक निवासीने भाषण किया। जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सके कार्यवाहकोंने अपना विशाल मंडप इस कार्यके लिए दिया उनका उपकार माना गया। और दूसरीभी बहोत मदत दी इस विषयमे कार्यकारी मंडलका उपकार माना गया। बाद सभापति महोदय फिरोदिया साहेबने फुरसद नहि होते हुए भी इस कार्यकु सुशोभित कर अपने ज्ञानका लाभ समाजकु दिया उनकाभी उपकार माना गया। भविष्यमे इसहि तरह समाजका कार्य करते रहे एसी विनंति की गई। बादमे संमेलनमे उपस्थित हुए महाशयोंके प्रेमपुरःसर उपकार माने गए। बादमे सभापति महोदयकुं पुष्पहार अर्पण कर महावीर स्वामीकी जय पुकारते संमेलनका कार्य निर्विघ्नपणे आनंदके साथ पूर्ण हुआ।

आपका—

राजमल मानमल समदडिया

श्री. म. मा. जैन सम्मेलन. सेक्रेटरी—मंचर

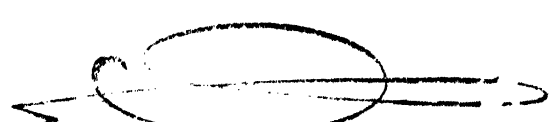
श्री महाराष्ट्रीय मारवाडी जैन संमेलन जुन्नर (पूना) मे भराया गया उस वखत शिक्षण कमेटी स्थापन की गई उस कमेटीमे नियुक्त किये हुवे माहाशयोंकी नामावलीः—

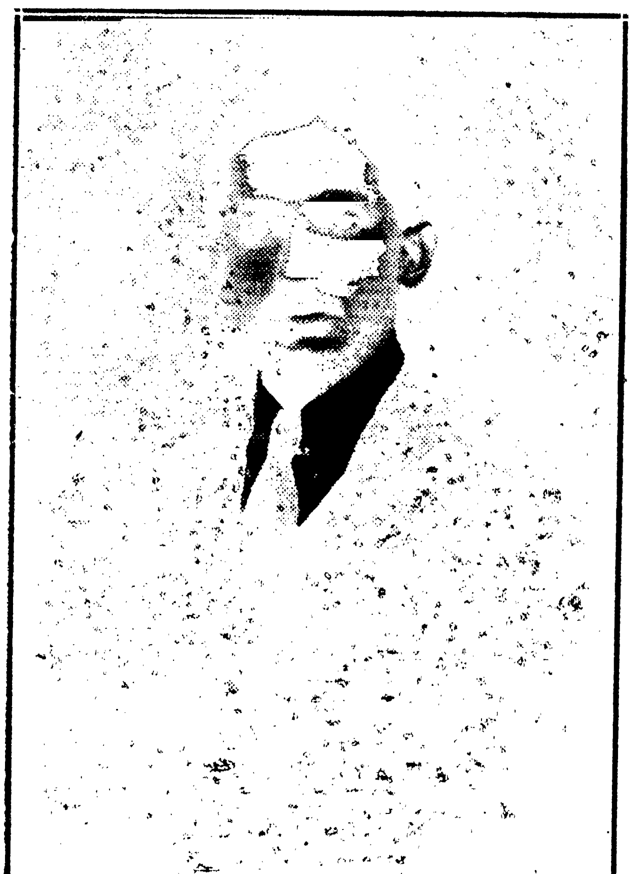
१ श्रीमान् कुंदनमलजी सोभागमलजी फिरोदिया बी. ए. एल. एल. बी. अहमदनगर.
२ ,, मोहनलालजी उमेदमलजी बलदोटा बी. ए. एल. एल. बी. पुना.
३ ,, उत्तमचंदजी रामचंदजी बोगावत बी. ए. एल. एल. बी. अहमदनगर.
४ ,, चुनीलालजी नेमीचंदजी संकलेचा बी. ए. एल. एल बी. अहमदनगर.
५ ,, नेनसूकजी रामचंदजी लोडा बी. ए. एल. एल. बी. भुसावळ.
६ ,, राजमलजी लखीचंदजी ललवाणी जामनेर.
७ ,, मोतीलालजी बाळमुकनजी मुथा ऑनररी मॅजिस्ट्रेट सतारा.
८ ,, आनंदरामजी मानमलजी समदडिया मंचर.

९ श्रीमान् भिकमदासजी किसनदासजी पोखरणा पूना.
१० ,, उदयचंदजी हसराजजी करनावट पुना.
११ ,, गमनाजी पिताजी पुना
१२ ,, मोतीलालजी मेघाजी पुना.
१३ ,, रायचंदजी हजारीमलजी बाफणा पुना.
१४ ,, दगडुरामजी संचेती पुना.
१५ ,, आंबरचंदजी राजारामजी पुना.
१६ ,, पुनमचंदजी मेघराजजी बोरा.
१७ ,, मुकनदासजी नानूरामजी दरडा घोडनदी.
१८ ,, जसराजजी भेरूदासजी धाडीवाळ घोडनदी.
१९ ,, नानचंदजी भगवानदासजी दुगड घोडनदी.
२० ,, हासराजजी गुलाबचंदजी लुणावत लोणावळा.
२१ ,, चंदनमलजी चुनीलालजी मुथा सासवड.
२२ ,, देवीचंदजी हुकूमचंदजी पारख गराडे.
२३ ,, पुनमचंदजी नेमीचंदजी नवलखा पिसवरा.
२४ ,, पृथ्वीराजजी चांथमलजी लुणावत लोणावळा.
२५ ,, भिकनदासजी तेजमलजी सुराणा चऱ्होली.
२६ ,, भिकमदासजी मुलतानमलजी लुणावत खेड.
२७ ,, केसरीमलजी मूळचंदजी बोतरा दावडी.
२८ ,, रामचंदजी लुकड चिंचवड
२९ ,, रायचंदजी बाफणा वडगांव पांदुवा.
३० ,, केसरीमलजी कपूरचंदजी भंडारी मंचर.
३१ ,, रतनचंदजी बाळचंदजी लुणिया जुन्नर.
३२ ,, रतनचंदजी मेघराजजी मुथा जुन्नर.
३३ ,, किसनदासजी माणकचंदजी मुथा अहमदनगर.
३४ ,, कुंदनमलजी नारायणदासजी संकळेचा अहमदनगर.
३५ ,, भगवानदासजी चंदनमलजी [illegible] अहमदनगर.
३६ ,, पनालालजी नारमलजी बंब भुसावळ.
३७ ,, पुनमचंदजी ओंकारदासजी नाहटा भुसावळ.
३८ ,, चुनीलालजी मोतीरामजी सिंगवी खेडगांव (खानदेश)
३९ ,, सागरमलजी नथमलजी लुकड जळगांव.
४० ,, मोतीलालजी रंगलालजी रेदासणी नसीराबाद.
४१ ,, जोगीलालजी गुलाबचंद खिवसरा धुलिया.

४२ श्रीमान् लखेचंदजी हजारीमलजी कोटेचा धुळिया.
४३ ,, रतनचंदजी राजमलजी चोरडिया वागळी.
४४ ,, इंदरचंदजी दलीचंदजी वागळी.
४५ ,, सरूपचंदजी भिकचंदजी ललवाणी कलमसरा.
४६ ,, माणकचंदजी किसनदासजी संघवी उतराण.
४७ ,, रूपचंदजी भिकनदासजी ललवाणी नाचनखेडा.
४८ ,, चांदमलजी बरमेचा नाशिक
४९ ,, फत्तेचंदजी कुंवट नाशिक.
५० ,, नेनसूखजी कस्तूरचंदजी पारख वणी.
५१ ,, प्रतापमलजी कोचर पालखेड.
५२ ,, खिवराजजी ललवाणी मनमाड.
५३ ,, लादूरामजी मनोरमलजी इगतपुरी.
५४ ,, रामचंदजी निहालचंदजी लुणिया सतारा.
५५ ,, करणमलजी कोटेचा तासगाव
५६ ,, फत्तेचंदजी श्रीमाळ कोल्हापूर.
५७ ,, मूळचंदजी जोतीरामजी बळदोटा ऑनररी मॅजिस्ट्रेट बार्शी.
५८ ,, राजमलजी नेनसूकजी कोठारी टेंभूर्णी.
५९ ,, केसरीमलजी कपूरचंदजी समदडिया सोलापूर.
६० ,, सुरजमलजी नेमीचंदजी सोलापूर.
६१ ,, शिवलालजी गांधी सोलापूर.
६२ ,, केसरीमलजी आनंदरामजी बाठिया पनवेल.
६३ ,, चुनीलालजी गुलाबचंदजी गुगाळिया पनवेल.
६४ ,, धनराजजी नवलमलजी बाफणा डहाणू.
६५ ,, मिसरीलालजी हरकचंदजी करनावट डहाणू.

पत्रव्यवहार—राजमल मानमल समदडिया
सेक्रेटरी, महाराष्ट्रीय मारवाडी जैन संमेलन मंचर जि. पूना.

डॉ. प्राणजीवनदास एम. महता

एम. डी. एम. एस. (मुंबई) एफ. सी. पी. एस.

प्रमुख, आरोग्य प्रदर्शन, जुन्नर

आरोग्य प्रदर्शन.

अखिल हिंद जैन महासभाना अधिवेशनना प्रसंगे मुंबई जैन सेनीटरी एसोसीएशनना कार्यवाहकोए एक आरोग्य प्रदर्शन जुन्नेर खाते भरवानो स्तुतिपात्र निर्णय कर्यो हतो. आवा महत्वना संमेलन वखते आरोग्य विषयक ज्ञानना बोधपाठ आपवामाटे आ प्रथा घणी लाभदायी गणाय ए निःशंक छे. आ प्रदर्शन मुंबईना सुप्रसिद्ध डॉक्टर प्राणजीवनदास एम्. महेता M. D. M. S. F. C. P. S. एमणे खुल्लुं मुक्युं हतुं.

शरुआतमां सेक्रेटरीए पोतानो रिपोर्ट रजु कर्यो हतो. अने त्यार पछी प्रमुख श्रीए जैनधर्म अने आरोग्यनो संबंध तुलनात्मक दृष्टीए चर्च्यो हतो. आरोग्यनुं ज्ञान केटले दरज्जे जरुरीयात भरेल छे. अने ते कया मार्गो वडे सहज प्राप्ती थई शके वगेरे बाबतो नुं तेमज आरोग्य पूर्ण आपणी पूर्व संस्कृतिनुं संपूर्ण भान पोताना भाषणमां कराव्युं हतुं.

ता. ८ मी फेब्रुवारी १९३० ना रोज जुन्नेर मुक्कामे, धी जैन सेनेटरी एसोसिएशन तरफथी आरोग्यताना प्रदर्शनने खुल्लु मुकवानी क्रियाना प्रसंगे डॉ. **प्राणजीवनदास एम्. महेता**, एम्. डी. एम्. एस्. (मुंबई) एफ. सी. पी. एस, तरफथी प्रमुख स्थानेथी आपवामां आवेलुं

भाषण.

सज्जनो अने सन्नारीओ,

आजे आ स्थान मने अर्पण करीने मारू जे बहुमान कर्यु छे ते माटे हुं आप सौनो आभार मानुं छुं, आजनो आपणो विषय स्वास्थ्यसंरक्षण अने जनसुखाकारीनो छे. दरेक मनुष्यने वैद्यकनुं ज्ञान भले न होय, परतुं पोतानुं शरीरस्वास्थ्य केम जाळववुं अने पोतानी आसपासनाओनी सुखाकारी केम जळवाय ए जाणवुं, ए तो प्रत्येक स्त्री पुरुषनो धर्म छे. आपणे आपणी ए फरज केटली समजीए छीए ? केटली अदा करीए छीए तेनो विचार करवो ए आजनो प्रसंग छे. एटले ए विषये हुं मारा विचारो यथाशक्ति रजु करवानी तक लउं छुं.

मानव देहनी रचना एवी अद्भुत अने गहन छे के, अनेक युगोथी चाली रहेलो मानव प्रयत्नो तेने संपूर्ण रीते तो नथीज समजी शक्या. विश्वना पंच महाभूतोनुं एमां एवुं अजब संमिश्रण करवामां आव्युं छे के, तेने संपूर्ण समजवानी के वर्णन करवानी शक्ति मानवामां तो नथीज. अलबत आजना विज्ञान युगमां शरीर विषे आपणे घणुं ज्ञान मेळवी शक्या छीए, छतांए हजु घणुं एवुं बाकी रह्युं छे के जे आपणे हजु जाणी, समजी के उकेली शक्या नथी.

मानवदेहरूपी यंत्र एटले अस्थि अने स्नायुओ, चरबी अने पिंडो, रक्त अने त्वचा, एवा अनेक अनेरां तत्वोनुं अजब युक्तिथी गोठवायेलुं संयोजन ते यंत्रमां गोठवेला हृदय के फेफसां, मगज के मुत्रपिंड, होजरी के आंतरडां, हाथ के पग इत्यादिरूपी नानां मोटां अनेक चक्रोनी, श्वासोश्वास के रूधिराभिसरण क्रिया, पाचन के विसर्जन क्रिया, समज के गतिक्रिया इत्यादि एटलीज अद्भूत अने अलौकिक क्रियाओ, सतत चाली रही छे के जेनो विचार करतां कुदरतनी रचना-शक्तिना प्रभावमां मनुष्य बुद्धि मुग्ध थई जाय तो नवाई नथी. विश्वभरना बधा सर्वोत्तम तत्वो अने तेनी शक्तिओने साडापांच फीट उंचा, दोढेक फीट पहोळा, अने एकाद फुट जाडा एवा त्रण मणना मानवदेहमां गोठवीने कुदरते पोताना हाथ धोई नाख्या छे.

कुदरतना एक एक अणुनी, तेना रचेलां नानामां नाना जीवोनी जीवनाक्रिया एटली अद्भुत अने ज्ञेय छे, के ते प्रत्येकनी रसभरी कथा करवा अनेक पुस्तको रचवा पडे. कुदरतनी आवी महान अने गहन रचनानो एटलोज महान अने गहन हेतु तो अवश्य होवो जोइए.

मानव बुद्धिने एक कोयडो अणउकेल छे. विधविध धर्मोमां ए कोयडो उकेलवा प्रयत्न करवामां आव्यो छे, परंतु धर्म ए श्रद्धानी भुमिकापरथी पोतानो निर्णय दर्शावे छे. ज्यारे आजना विज्ञानयुगमां अनेकने श्रद्धा नही पण बुद्धिगम्य वात जोइए छे. सामान्य रीते मानव बुद्धि मर्यादित होइने परिणामे तो अंधकारज वध्यो छे. अने सौ कोइ पोतपोताना मनमान्या उद्देश घडी काढी तेनी सिद्धिमां सुख माने छे अने तेनी प्राप्तिना प्रयत्नमां रच्या पच्या रहे छे.

मानव देहना ध्येयनो निर्णय गमे ते थाय, परंतु एटलुं तो स्पष्ट छे के प्रत्येक मानवी पोताना ध्येयने संपूर्ण सिद्धि तो जरूर इच्छे छे. ए इच्छा त्यारेज परिपूर्ण थाय के ज्यारे ध्येयना साधनरुपी देहनी शक्तिओनो संपुर्ण सदुपयोग थाय, ए देहनुं अस्तित्व लंबाय अने सारुंए आयुष्य संपूर्ण स्वास्थ्यपुर्ण जीवन शक्तिथी वहेतुं होय.

परंतु प्रश्न ए छे के आजे मानव सृष्टिमां एवी स्थिति छे के केम ? आपणे अनुभवी रह्या छीए के मनुष्यना आयुष्यनी मुदत टुंकी थती जाय छे, अने खास करीने

हिन्दमां तो सरासरी तेमज व्यक्तिगत जीवन दोरी घणीज टुंकी थती जाय छे. वळी जेटलुं जीवन जीवाय छे ते पण संपुर्ण स्वास्थ्यपुर्ण तो भाग्येज होय छे. कुदरती रीते सहेजे जे स्वस्थता होवी जोइए, ते एटली महामुली बनी गई छे के " पहेलुं सुख ते जाते नर्या " एवुं जन बुद्धिमां कहेवतरुपे ठसाववुं पडे छे. स्वास्थ्य भर्युं जीवन एटले चैतन्य शक्ति, ओजस्विता, स्फुर्ति, आशावाद, सहजानंद, एवुं जीवन जीवनारा आजे आपणने बहु थोडा मळशे, सामान्य रीते आपणे एम मानीए छीए के, माणस खाय पीए अने हरे फरे एटले ते तंदुरस्त छे. आवी उपलक दृष्टीए माणस निरोगी कदाच होई शके, छतां तेनामां जो जीवनशक्ति न होय, स्फुर्ति न होय, आशावाद न होय, सहजानंद न होय, तो तेवो स्वास्थ्य विहोणो मानवी पोताना जीवनना ध्येयनी सिद्धि क्यांथी करी शके ?

एटले आपणे विचार ए करवानो रहे छे के कुदरते संपूर्ण शक्तिओ आपी सर्जेलो मानवदेह मळवा छतां तेना संपूर्ण सदुपयोगनी मनुष्यनी शक्ति कां घटी गई ? शाथी हणाई गई ? आ प्रश्नोनो सविस्तर विचार करतां पहेलां विश्वना व्यवहारमां मनुष्यनुं स्थान क्यां छे अने विश्वना नियमो साथे मनुष्यनो संबंध केवा प्रकारनो छे तेनुं विहंगावलोकन जरा करीए तो ते अस्थाने नहीं गणाय.

विश्वमां कुदरतनी उत्तमोत्तम कृति ते मानवदेह–कुदरतनी कांईपण जड के चैतन्य शक्ति एने तोले न आवे–परंतु कुदरत पोतानी रचनामां जेम जेम उत्तरोत्तर वधारे जीवनशक्ति रेडती गई तेम तेम ते कृतिओने पोतानी सहाय ओछी करती गई, एटले पोतानी जे कृतिने कुदरते ओछामां ओछी जीवनशक्ति आपी छे, ते तेना लाडकां नाना बाळको छे, ज्यारे वधुमां वधु जीवनशक्तिवाळा तेना मोटां बाळको छे, अने ए मोटां बाळकनी कुदरत पछीथी ओछी काळजी राखे छे, आ वात आपणे दृष्टांतथी विचारीए.

" एमीबा " (Ameeba) के जे एकज अणुंनो बनेलो जीव छे, तेने जीवनशक्ति ओछामां ओछी आपी छे, परंतु जीवनोद्धार (Power of Regeneration) नी सहाय वधुमां वधु करी छे. तेना बे ककडा थाय तो तेनो नाश थतो नथी, परंतु बंने ककडा बे आखा " एमीबा " बनी जाय छे. " एमीबा " थी चडती कोटीमां जता अणशीयानुं दृष्टांत लइए, तेने जीवनशक्ति " एमीबा " थी विशेष मळी छे, परंतु जीवनोद्धारनी सहाय ओछी थती आवे छे, एटले के अणशीयानुं पुंछडुं कपाय तो तेमांथी अणशीया नथी थतां, परंतु बेमांनो मोटो ककडो पुंछडुं पाछुं मेळवी मूळ स्वरुपमां आवी शके छे. आ प्रमाणे उत्तरोत्तर वधतां सौथी चडीयाती श्रेणीनां मानवदेहनुं दृष्टांत लइए, तेने जीवनशक्ति अन्य सर्व जीवोथी विशेष, पण तेटलाज प्रमाणमां तेने जीवनोद्धारनी सहाय ओछी. दाखला तरीके मनुष्यनुं कोईपण अवयव कपातां ते मनुष्यने पाछुं सांपडतुं नथी. आज क्रम अने नियम पुनः मनुष्य देहमां पण दृष्टिगोचर थाय छे. मनुष्य

देह एटले असंख्य अणुओनो समुह. ते बधां अणुओ एकसरखी कोटीना नथी, तेमां केटलाक सामान्य कोटीना अने केटला विशिष्ट कोटीनां; उपरोक्त क्रमानुसार सामान्य अणु जेवां के त्वचा के अस्थिनो पुनरोद्धार शक्य छे, एटले के ते कपाय तो फरीथी मळी शके छे; ज्यारे सौथी विशिष्ट एवां मगजना अणुओनो पुनरोद्धार अशक्य छे.

एज प्रमाणे कुदरत पोताना नाना बाळकोने बीजी रीते पण संरक्षे छे. दृष्टांत तरी के लील फुग जेवा जीवोने जीवन टकाववाना प्रतिकुळ संयोगो उपस्थित थतां कुदरत तेने Suspended Animation एटले समाधिनी स्थिति बक्षे छे. एटले के एवे प्रसंगे ते जीवो पोतानो सघळो जीवन व्यवहार संकेली सुरक्षित बने छे अने पुनः सानुकुळ संयोगो प्राप्त थतां ते पोतानी समाधी अवस्था त्यागी जीवन लीला पुनः शरू करे छे. आम कुदरते आ प्रकारना जीवोने संमुर्छिम दशा बक्षी तेमना संरक्षणनो प्रबंध कर्यो छे, ज्यारे मनुष्य जातिने कुदरते आवी सहायथी वंचित राखी छे. आम मनुष्यने कुदरते सौथी विशेष शक्तिवाळो बनाव्यो पण तेने पडखेथी पोतानो सहायक हाथ खेंची लिधो.

पोतानी मळेली शक्ति अने स्वतंत्रताथी स्वच्छंदी बनतो मनुष्य कुदरतनी रचना अने नियमोनुं उल्लंघन करवा ललचाय छे अने पोतानी बुद्धिपर विश्वास राखी अकुदरती जीवन व्यवहार रचतां अचकातो नथी. परंतु कुदरतना नियमो तो विश्वना सौ जड अने चैतन्य माटे एक सरखांज छे, मनुष्यने तेना दरेक अकुदरती पगलां माटे सहवुं पडे छे अने तेथी तेनी जीवनशक्ति तेटली ओछी थाय छे, हणाय छे.

दृष्टांत तरीके कुदरते देहना परमाणुओना रक्षण माटे चामडी बनावी. पृथ्वीपरना सर्व प्राणीओए एटलेथी संतोष मान्यो. त्यारे मनुष्ये कपडां बनाव्यां. परिणामे चामडीनी रक्षणशक्ति कमी थई. कुदरतना महान तत्वो जेवां के, सूर्यना किरणो अने तेज अने खुल्ली हवा विगेरेनो लाभ घट्यो अने तेटली कुदरती सहाय ओछी थई.

कुदरते पृथ्वीनी जमीन अने आकाशनुं छपरूं बनाव्युं त्यारे मनुष्ये अहर्निश रहेवा बंगला अने मकानो बनाव्या. तेटला प्रमाणमां सूर्यनी गरमी, तेज अने हवानो लाभ गुमाव्यो.

कुदरते नदी झरणा, अहर्निश खळखळ वहेतां मूक्या. मनुष्ये कुवा, तळाओ बांध्या अने छेवटे नानी नानी टांकीओ अने नळो रच्या. वहेतां पाणी करतां स्थीर पाणी मांथी कुदरती तत्व कमी थयुं. कुदरते मनुष्यनी संख्या करतां जमीन घणी विशेष बनावी के जेथी मनुष्य छूटा छूटा वसी शके, ज्यारे मानवीए गीचोगीच एकज स्थळमां वसवानुं कर्युं परिणामे खुल्ली अने स्वच्छ हवाना तत्वो विपरीत बन्या. प्राण—वायु नष्ट थयो.

कुदरते मनुष्यने चालन शक्ति एटली ओछी आपी के भाग्येज दिवसना दश कोष जई शके. मानवीए यंत्रो रची दिवसमां जळ, स्थळ के आकाशमां सेकडो योजनो कापवा मांड्या. कुदरतनो कानुन एवो छे के जीव जे स्थळ के वातावरणमां उत्पन्न थाय तेज वातावरणमां तेने जीववुं अनुकुळ पडे; मनुष्ये शीत के उष्ण प्रदेशना प्रतिबंधो पण उल्लंघ्या. आ रीते भिन्न हवा पाणीमां जई वसता मनुष्यनी जीवनशक्ति हणाय छे.

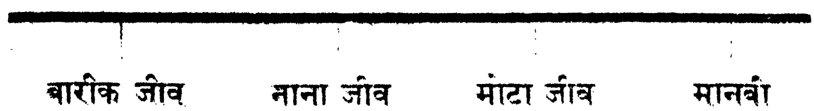
कुदरते मनुष्यने आहार माटे फलफुलादि अने वनस्पति आप्या. मनुष्ये पाकशास्त्र रच्युं अने जीभने राजी करी. खोराक कुदरती रीते टकी शके तेथी ए वधु वखत तेने साचववाना प्रबंधो रच्या. परिणामे खोराकमांथी पोषक तत्व कमी थयुं.

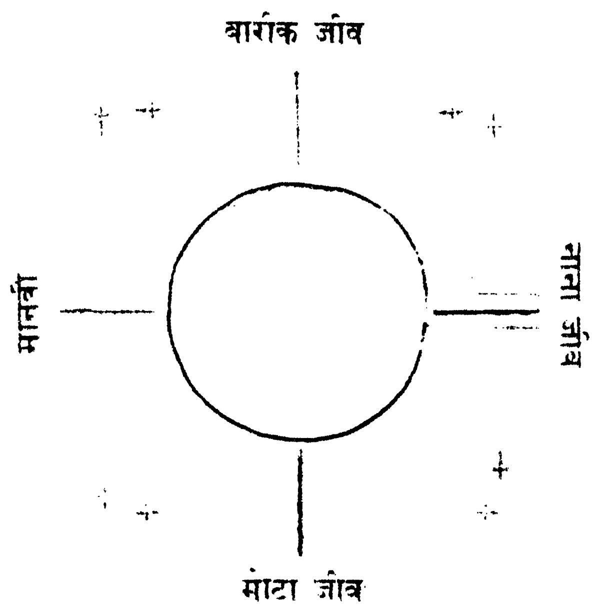
कुदरते मनुष्य-देहरूपी सांचा कामनी रचननी साथे ऊंघ पीशाब, दस्त विगेरे द्वारा ए संचाने आराम अने साफसुफनी पण व्यवस्था करी. मनुष्य ते क्रम तोडवामां पण अचकातो नथी अने परिणामे यंत्रना आयुष्य अने कार्यशक्ति उपर जाण्ये अजाण्ये प्रहार करे छे.

आम राजकुमारनी जेम सत्ता एटले शक्तिवाळो पण भण्या विनानो एटले अज्ञान एवो कुदरतनो राजकुमार मानवी स्वच्छंदी बन्यो. अज्ञानमां फांफां मारतां जीवननो स्वाभाविक क्रम चुकाय अने तेथी शांति अने स्वस्थता नष्ट थाय, आथी मानवी मुंझाय. स्वाभाविक सुख नष्ट थतां कृत्रिम विलास मेळववा मनुष्य प्रयत्न करे. क्षणिक सुख मळे, परंतु परिणामे तो मरता घोडाने चाबुक मारी चलाववा जेवुं थाय. आनंद करता थाक वधे अने एकंदर स्वस्थता तुटे.

वासना वधतां सुख, दुःख, राग अने द्वेष उद्भवे, पोतानुं अने पारकुं एवा विभागो पडे. ए विभागोमां सौ पोताना माटे विशेष मेळववा मथे अने ए रीते परिग्रह रचना थाय-स्वार्थमां पडतां ध्येय चुकाय अने ध्येयने बदले स्वार्थनी सिद्धि अर्थे विविध प्रबंधो रचाय. ए प्रबंधोमां मनुष्य एवो तो गरकाव थई जाय के पोते क्यां तणाय छे? शुं करे छे? तेनुं भान भुली जाय. आ आत्मविस्मरण ते माया. अने मायाना मदमां मनुष्य कुदरतना नियमोनुं उल्लंघन करतां ए पण भुले, के विश्वमां असंख्य जड अने चैतन्यनो वास थई रह्यो छे, सहु सहुना मार्गे वही रह्या छे, तेमां मनुष्य उत्पात रचे विश्वभरनी जड अने चैतन्य शक्तिना जीवन-प्रवाहमां उल्कापात करावे, पोतानी वासना पोषवा करोडो प्राणीओने त्रास आपे, अमाप चैतन्य, अवाज, अग्नि, विद्युतशक्तिने वेडफे, अमाप जड, धातु, माटी, पत्थरने फेंदे अने विश्वना नियमबद्ध व्यवहारमां स्खलन पहोंचाडे ते कुदरत क्यां सुधी सांखी ले?

'Might is right' अथवा 'बळीयाना बे भाग' नी कहेवत रचनार मानवी घडीभर पण न भुले के कुदरतने पोतानी नानी के मोटी सर्व कृतिओ एक समान छे. अने ते सौना जीवन व्यवहार संरक्षित राखवा एवा सचोट अने संपूर्ण नियमो घड्या छे. के तेनो लेश मात्र पण भंग करनारने कुदरत पुरेपुरी सजा आपे छे. कुदरते एवुं तो अनंत कुंडाळुं रच्युं छे के जेमां विश्वभरना नाना मोटा सौ जीवो एकबीजापर अवलंबी रह्या छे.

जो आ कुंडाळाने बदले सीधी लाईननो क्रम होत तो नाना जीवोथी वधतां वधतां छेक सौथी मोटो जीव ते मनुष्य आवत अने तेना पछी कोईज न रहेत; एटले मनुष्य निरंकुश अने निर्भय बनत; परंतु कुदरते तो अनंत कुंडाळुं रची पहेलाना भेद राख्याज नथी. अनंत कुंडाळामां तो उत्तरोत्तर एक बीजा जीवो एक सरखी कोटीमां गोठवाई गया छे. परिणामे मोटामां मोटो एवो मनुष्य जीव पण निरंकुश के निर्भय थई शकतो नथी. मनुष्य पोताने सौथी मोटो माने तोपे अनंत कुंडाळा प्रमाणे तो तेनी उपर नानामां नानो वनस्पति जीव आवे छे. एटले जो मनुष्य पाछळना जीवोने वदे के त्रासे तो तेनी पछीनो जीव जरूर तेने सजा करे, ए आ कुंडाळानो नियम छे अने अने आजनुं विज्ञानशास्त्र सिद्ध करे छे के मनुष्यने नानामां नानो जीव Bacteria वधारेमां वधारे सजा करी शके छे. आमांथी सार ए निकळे छे के मनुष्य जाति अन्य जीवोना जीवन प्रवाहमां जेटली ओछी अडचण के हरकत पोताना जीवन व्यवहारमां थशे. आज 'अहिंसा परमो धर्मः' ना सूत्रनुं मूळ.

ज्यारे कुदरतनी मर्यादाना उल्लंघननो अतिरेक थाय त्यारे कुदरत पोतानी आंख फेरवे छे. मानव पछीनां जीवो एटले Germs, Bacteria द्वारा कोई महा रोगना उपद्रवथी अथवा मनुष्य बुद्धिने मायाथी भ्रमित करी महाविग्रह जगाडी करोडो मनुष्यनां जीवनशक्ति अकाळे नष्ट करी धरतीमां रेडी विश्वनी डोळाएली समतोलता पुनः स्थापित करे छे अने सर्वत्र शांति प्रसरावे छे.

आटलुं छतांए कुदरतमां पोतानी उत्तमोत्तम कृति मानव जात माटे ऊंडे ऊंडे प्रेम तो छेज. जो मानवी घडीभर माटे पण आत्मानो तेना ध्येयनो विचार करे अने परिग्रह विहोणो बने एटले के मारा ताराना भेद भुले अने वासनामुक्त बने तो तेटलो समय पण अन्यथा विपरीत वर्तनवाळा मानवीने कुदरत सहजानंद आपे छे. धर्ममां गानारा देवमंदिरे अने प्रभु प्रार्थनामां ए स्थिति पामी शके छे. धर्ममां नहि माननारा पण निर्दोष रमत गमत अथवा कुदरतना दृश्योना दर्शन इत्यादिथी अशांत जीवनमां थोडीक पण शांति मेळवी शके छे.

आम विश्वमां मनुष्यनुं स्थान अने संबंधनो विचार करतां जगत्मां त्रण प्रकारनुं जीवन शक्य जणाय छे.

(१) कुदरतना नियमोन संपूर्ण अनुसरतुं स्वास्थ्यपुर्ण जीवन.
(२) कुदरतना सामान्य नियमो विषे बेदरकार परंतु विशिष्ट नियमोन अनुसरतुं, ' अहिंसा परमो धर्मः ' मां माननारूं जीवन.
(३) स्वच्छंदी एटले कुदरतनी तद्दन अवगणना करतुं जीवन.

पहेलुं जीवन ते साधुनुं; बीजुं ते सामान्य संसारीनुं अने छल्लुं ते सेताननुं.

साधुनुं जीवन कुदरती होय, देह होवा छतांए विदेही एटले के ' विगतम् देहस्य भावना यस्य ' तरीके ते विचरे. आ पृथ्वीमां वसवा छतां तेमनुं क्षेत्र महाविदेह क्षेत्ररूप बनी गयुं होय, तेमने सहजानंद होय, तेमने न राग होय न द्वेष; न इच्छा होय न वांच्छना. सर्व विश्वना जड अने चैतन्य तेमने समान छे. कुदरतना नियमोनो भंग थतो नथी तेथी कुदरते तेमने कांइ केहवानुं रहेतुं नथी.

बीजो प्रकार ते सामान्य संसारीनुं जिवन. तेमां जाण्ये अजाण्ये मायाना आवरण थी केटलाक दोषो थया करे छे. परंतु कुदरतना मुख्य नियमोनुं पालन चुकातुं नथी. तेथी कुदरत तेनी नानी नानी भूलो तरफ क्षमादृष्टिथी जुए छे. छतांए जेटला प्रमाणमां भूल थाय तेटला प्रमाणमां जीवन प्रवाहमांथी शोषण तो थायज; पछी भले ते भूल अज्ञानताने लिधे हो के बेदरकारीथी हो के अनायताने लीधे होय. अहिं मानव जात जरूर विचार करे के आ भूल शी रीत ओछी करी शकाय ? अने तेनो शी रीते प्रतिकार

करी शकाय, अज्ञानने चेतवीने अने अनाथने सहाय करीने मनुष्यनी जीवनशा[illegible] संरक्षी शकाय, आ ज्ञान ते स्वास्थ्य संरक्षणा अने जनसुखाकारी (Sanitation and Hygiene)

त्रिजो प्रकार ते संताननुं जीवन. तेने तो कुदरतनी एकदम अवगणना करवी छे, आनो प्रतिकार मानवी शाथी न शके अने तो कुदरतज ज्ञान आपे.

हवे संसारी जीवननी स्वस्थता जाळववा माटे मनुष्ये व्यक्तिगत संभाळ लेवानी जरुर छे. तेमज समाजे सामुदायिक संभाळ लेवानी जरुर छे. एटला माटे दरेक व्यक्तिए शरीर निरोगी अने स्वास्थ्य पूर्ण केम रहे, स्वास्थ्य शाथी ओछुं थाय छे अने ते केम अटकावी शकाय तेनो विचार करवो जोईए. व्यक्तिए स्वास्थ्यभर्या जिवन माटे आहार [illegible] अतिहीन के मिथ्यायोग थवा न देवो जोइए, मिताहार पान करवुं, नियमसर वर्तवुं, जरुरी व्यायाम अने श्रम करवो, शरीर अने मकाननी स्वच्छता राखवी, विगेरे तेनी फरज छे. वळी जन सुखाकारीनो केटलोक आधार समुदाय पर रहे छे. एक माणस गमे तेटली काळजी राखे परंतु तेनो पाडोशी गंदकी करे तो ते परिणाम सौने भोगववुं पडे छे. चेपी रोगोनो फेलावो एवीज रीते थाय छे. अने तेमां एकनीं भूलथी घणाने खमवुं पडे छे. आवी भुल करनार आत्मद्रोही तेमज समाजद्रोही बने छे. आवी भूलो सुधारवा माटे म्युनिसिपालीटी अने स्वास्थ्य संरक्षक मंडळो (Sanitary Association) नी जरुर छे.

कोई प्रश्न करशे के आपणा बापदादाओना वखतमां म्युनिसिपालीटीओ के स्वास्थ्य संरक्षक मंडळो क्यां हता ? तेमने ते विना चाल्युं तो आपणने तेनी शी जरूर छे ? तेनो जवाब ए छे के तेमना अने आपणा जिवनमां घणो फेर पडी गयो छे. तेमनुं जीवन ग्राम्य हतुं. सूर्य अने वायु तेमनी घणी भूलो सुधारी लेतां. वळी ते वखते महाजनो समाज हितना कार्यो जरुर करता. आजे पश्चिमना पवनथी आपणे छवाई रह्या छीए. गामडा भांगीने शेहेरो वसवा लाग्या छे. शेहेरमां सांकडा अने गंदा मकानोमां सेंकडो कुटुंबोने वसवाट करवो पडे छे अने तेथी कुदरतना साधनोनो उपयोग घटतां मानुषी साधनोनी जरुर अनिवार्य थई पडे छे.

मनुष्य जीवनने आधार हवा, पाणी, खोराक, व्यायाम अने संयम नियम उपर छे. आमां हवा सौथी अग्रस्थान भोगवे छे, केमके तेना विना मनुष्य भाग्येज थोडी मिनिटो पण जीवी शके. एटले खुल्ली अने चोख्खी हवानी जरुर अनिवार्य छे. प्रत्येक पळे आपणे जे श्वासोश्वास लईए ते आपणा लोहीने शुद्ध करे छे. जेम हवा खुल्ली अने स्वच्छ तेम लोहीनी शुद्धि विशेष. आथीज स्वास्थ्य विहोणा बनता मानवीने आपणे हवाफेर करवानी, एटले ज्यां हवा वधारे खुल्ली अने स्वच्छ होय त्यां जवानी सलाह आपीए छीए.

हवा बगडवाना कारणोमां आपणा शरीर बहार नीकळतो श्वास, मळमूत्र, गटरो, गंदा पाणीना वहेणो, कारखानाना धुमाडा, अने अन्य प्रकारनी गंदकी विगेरे छे. आ अशुद्ध थएली हवा कुदरत वातावरणनी गति सूर्यनो ताप अने वरसादथी साफ करे छे. परंतु ज्यां मनुष्यनो वसवाट गीच छे, त्यां कुदरत पोतानुं ए कार्य पुरुं करी शकती नथी अने तेथी मनुष्ये पण मळमुत्र विसर्जन कपडां धोवा, गटरो बांधवी विगेरे बाबतोमां हवा जेम बने तेम अशुद्ध न थाय ते प्रमाणे वर्तवुं जोइए अने बीजा प्रबंधो रचवा जोइए. वळी रहेवाना मकानोमां पण जेम बने तेम वधारे हवा आवजा थाय ते प्रमाणे बारीबारणा राखवा जोइए. सुवुं, बेसवुं, चालवुं विगेरे क्रियाओमां पण श्वासोश्वासनी क्रिया नियमित बने ते प्रमाणे वर्तवुं जोइए.

हवाना जेटलीज बीजी अनिवार्य वस्तु पाणी छे अने ते पण निर्मल होवुं जरुरी छे. सौथी वधु सारूं पाणी ते सतत होय ते छे. ग्राम्य जीवनमां ते सुलभ होय छे वळी गामडाओमां कुवाओनुं पाणी पण मोटे भागे पीवा लायक होय छे, केमके एवा कुवाओमां पाणीनी आवक जमीननी उंडाणमां वहेतां झराओमांथी होय छे. ए कुवाओनी पासे शहेरोनी माफक गटरो के बीजा गंदा पाणीनो प्रवाह होतो नथी. पाणी अस्वच्छ थवानुं कारण पण आसपासथी एकठो थतो मेल, तेनी नजदीकमां मळमुत्र विसर्जन तेमांज कपडा धोवां विगेरे छे. वळी मोटा शहेरोमां तो संग्रहेलुं पाणी नळवाटे पूरुं पाडवामां आवे छे. आवा संचय करेला पाणीमां खळखळ वहेतां पाणीमांना सघळा तत्वोनी आशा क्यां राखी शकाय ? जेम खराब हवाथी रोगनो चेप फेलाय छे, तेम पाणीथी पण बने छे. एटले पीवानुं पाणी बने तेटलुं चोख्खुं होवुं जोइए. पाणी स्वच्छ बनाववानी रीत जैनोने तो भाग्येज शिखववानी होय ? पाणीने उकाळीने पछी ठंडु पाडीने पीवुं ए सौथी सहेलो अने उपयोगी उपाय छे.

पाणी पछी जीवन माटे त्रीजी जरूरी वस्तु खोराक छे, आजे जन समाजनो मोटो वर्ग शरीरना पोषण करतां जीभना स्वादनी विशेष काळजी करतो देखाय छे. दरेक प्रकारनी खाद्य वनस्पतिओ अने अनाजमां कुदरतना जुदा जुदा तत्वो जुदा जुदा प्रमाणमां होय छे. ए तत्वोमांथी शरीरनुं पोषण थाय छे अने हाडकां, मांस, रक्त, त्वचा, विगेरे तेमांथी बने छे.

हवे क्या खोराकमांथी केटलुं पोषण मळे छे तेनो निर्णय करवाने नीचेनी त्रण बाबतोनो विचार करवानो रहे छे:—

(१) रसायणीक पथक्करण-प्रोटीन-फेट-कार्बोहाइड्रेट-सोल्ट (क्षार) अने पाणीनुं प्रमाण.

(२) बाह्य गुण अने अक्षसत्व (Physical Properties and Vitamine.)

(३) मनुष्यनी पाचनशक्ति अने मनोदशा.

थोडां वर्ष अगाऊ ज्यां सुधी अन्नसत्व Vitamine समजायुं नहोतुं, त्यां सुधी रसायणीक पृथक्करण परज खोराकनी किंमत अंकाती हवे Vitamine पर विशेष लक्ष अपाय छे. जेम खोराकमां Vitamine विशेष तेम शरीरनुं चैतन्य विशेष सुधरे छे. हवा जेम कलुषित बनतां " प्राणवायु " नष्ट थाय छे, तेम खोराक पण वासी बनतां के यंत्रोना अटपटा प्रयोगोमांथी पसार थतां वीटामीन नष्ट थाय छे, जेम दूध फळफुलादि ताजां विशेष, तेम प्रमाणमां वीटामीन विशेष अने पाचन पण सहेलाईथी थई शके. धाननुं वीटामीन यंत्रप्रयोगोथी नष्ट थई जाय छे. जेथी हालना आपणा शहेरना खोराकना लग भग दरेक अंगमांथी सत्व नष्ट थयुं छे. आपणो मुख्य पौष्टिक खोराक दुध, घी, घऊं अने चोखा छे. शेहर अने गामडाना दुधनी सरखामणी क्यां करवी ? शेडयकढुं दूध सर्वोत्तम होय छे, पण शहेरमां तो ते मळवुं अशक्य छे. गामडामां ढोरो खुल्लां खेतर के वगडामां आखो दिवस फरी, चारो करी जीवनसत्व मेळवे त शहेरमां हवा उजाश विनाना गंदा तबेलामां आखो दिवस सबडता ढोरो क्यांथी मेळवे ? तेथी गामडां अने शहेरना दुधमां घणो फेर रहे छे. उपरांत शहेरमां सेळभेळनी तो वातज पुछवी नहिं.

वीजुं घऊं पण यंत्रोमां पीसातां तेनो आटो एटलो बारीक अने लीसो बने छे के ते मनुष्यने कबजीयात करी तेनुं स्वास्थ्य बगाडे छे, अने तेनी शक्ति हणे छे.

चोखाना संबंधमां पण डांगर यंत्रमां साफ थतां चोखा उपरनुं वीटामीन धरावतुं तेनुं फोतरूं नीकळी जाय छे अने चोखानो दाणो सत्वहीन बने छे. शहेरी जीवनमां आहार परत्वे आवी स्थिति प्रवर्ते छे.

शरीरनी स्वस्थता माटे आ उपरांत व्यायामनी खास जरूर छे, खास करीने आपणा वर्गने जे वर्ग महेनतुं छे तेमने तो तेमना नित्यना काममां पण जरूरी व्यायाम मळी रहे छे, परंतु वेपारी अने मानसिक धंधाधारीने व्यायामनी खास जरूर छे. आपणामां मोटा स्त्री पुरुषो तो शुं ? परंतु बाळकोमां रमतगमत प्रत्ये बहु अभिरुचि नथी. क्रीकेट, फुटबोल जेवी रमतो अथवा बीजी रमतोनो अने सामान्य कसरतनो प्रचार करवो आवश्यक छे " फीजीकल कल्चर " शारिरीक तालीम माटे अतिशय खर्चाळ नहि एवा गामडामां गामडाने योग्य अने शहेरोने अनूकुळ प्रबंधो रचवा जोइए.

संयम–खावापीवामां तेमज जीवननी अन्य रहेणी करणीमां संयम जळवावो जोइए. जीभना खोटा स्वादोनो त्याग करवो जोइए. मादक अने केफी पीणाओ सर्वथा बंद करवा जोइए. चा, बीडी जेवी वस्तुओनुं सेवन बने तेटलुं बंद अथवा ओछुं करवुं जोइए. जनन विज्ञान (Sexual science) आहार, भय, मैथुन अने परिग्रह ए चार संज्ञामां मैथुन

संज्ञा मनुष्यमां प्राधान्य छे. छतांए आपणामां आजे ते विषये शरम के एवा कारणे तदन अज्ञान प्रवर्त्ते छे. ए ज्ञानना फेलावा सामे एवी दलील करवामां आवे छे के जे कुमळां मगजोने जातिया भान न होय तेने एवा पुस्तकोथी आपणे भान करावीए छीए. परंतु आ मान्यता खोटी छे. ज्यां चारे तरफ संसारी जीवनमां Sex life चाली रही होय त्यां बाळकोने तेना प्रत्ये जिज्ञासा वृत्ति नज पेदा थाय ए मानवुं ए केवळ भ्रम छे, अने ज्यारे सत्य ज्ञानथी ए जीज्ञासाने उत्तर मळतो नथी त्यारे खोटे मार्गेथी ए ज्ञान मेळववा प्रयत्न थाय छे. अने एवा खराब ज्ञानथी अथवा तो केवळ अज्ञानथी युवानो अवळे मार्गे दोराय छे.

आ बधा कामो व्यक्तिगत तेमज सामुदायिक रीते थई शके. व्यक्तिए पोताना शरीरनी रक्षनो तेमज पोताना पाडोशी, समाज अने देश प्रत्येनो धर्म समजवो अने समजीने अदा करवो जोइए. समुदाए एटले के आपणा जेवा मंडळे स्वास्थ्य संरक्षण प्रत्ये लोकमत केळववो, पोळ, गाम के शहेरनी स्वच्छताना प्रबंधो रचवा, व्यायाम–शाळाओ स्थापवी. स्वास्थ्य संरक्षण माटे प्रदर्शनो गोठववां, पत्रिकाओ, भाषणो, मेजिकलेन्टर्न के सिनेमा फिल्म द्वारा स्वास्थ्य रक्षणनुं ज्ञान प्रसरावvुं, कोमना जन्म मरण प्रमाणना आंकडा अने हकीकतो एकठी करवी, मरण प्रमाण वधवाना कारणोनी तपास कराववी, ते कारणो दूर करवाना पगलां लेवां, प्रजाना जीवन विकासमां आडे आवती सामाजिक कुरूढिओ दूर कराववा प्रयत्नो करवा, समाजने दूध, अनाज विगेरे सारां मळे तेवा प्रबंधो रचवा अने छेवटे स्वास्थ्य विहोण अने अशक्तोनी सेवार्थे योजनाओ करवी एवा अनेक विध कामो पड्यां छे. परंतु आवा सामुदायिक कार्योमां समाजनी प्रत्येक व्यक्तिए सहकार आपवोज जोइए; एटले के समाजना आवा कार्यकरता मंडळना सभ्य तरीके जोडाई मंडळना कार्यमां रस लई, तेमां पोतानो फाळो एक या बीजी रीते आपवो जोइए. आवा सहकार सधातां जैन के जेनी कुल वस्ती नाना गामडाथी मांडीने मोटा शहेरोमां वसी रही छे, ते सहुना पृथक पृथक विचार करी, ते ते स्थळोने अनुकूळ पडे एवा स्वास्थ्य संरक्षणना प्रबंधो रचवा जोइए.

जैन कोमनो $\frac{1}{3}$ भाग मोटा शहरोमां वसे छे. आमांनो मोटो वर्ग एक या बीजे कारणे सांकडा, हवा उजास विनाना मकानोमां वसे छे. आवा स्थानमां वसता कुटुंबोनो निर्वाह करनार पुरुष वर्गने आखो दिवस सवारथी रात सुधी वैतरुं करवानुं होय छे. आ बधाओने आराम, पौष्टीक खोराक, खुली हवा विगेरे क्यांथी मळे ? कोमनी ह्रास पामती जीवनशक्तिना संरक्षण माटे बधी उणपो पूरवी ए उपरोक्त मंडळनुं जरूरी कर्तव्य छे.

जैनोनी पोणाबार लाखनी वस्तीमां साडापांच लाख स्त्रीओ अने बालिकाओ छे. तेमांथी २ लाख ३८ हजार परणाएली छे अने ए २ लाख ३८ हजारमांथी १ लाख

४३ हजार एटले के परणेली स्त्रीओमां अर्ध करतां पण विशेष संख्या विधवाओनी छे. विधवाओनुं जीवन हिंदुस्थानमां केवुं छे ते आपणे सौ जाणीए छीए. जैन जेवी उच्च विचारश्रेणीपर विहरती कोम मनुष्यजीवनना आटला आत्माओ विना वांके रहेंसाई जतां होय तेनो कांई उकेल करी न शके. ए जरा अजुगतुं नथी लागतुं ? आचार के व्यवहार बंधनना आंतरेक जडमूळथी तोडनार जैन कोम शा माटे विधवाजीवननो उकेल करवा प्रयत्न करती नथी ? वाणीज्य वृत्तीमां प्राधान्य भोगवती जैन कोम पोतानी जनसमृद्धि आटली विधवाओनी मोटी संख्याने कारणे घटती जाय छे तेनो विचार नहिं करे ? वधु नहि तो छेवट दया के व्यवहारीक दृष्टीए पण एवी बहेनोने कोमनी सेवार्थे (Nursing) नर्सींगनुं शिक्षण आपी एक सेवादळ तो सहेजे उत्पन्न करी शके.

आवा कार्योमां खर्च तो अवश्य थाय, परंतु नफा तोटानो हिसाब गणीए तो परिणाम तो कोम उपाडेला सेवाकार्योथी सरवाळे नफोज रहे छे. दाखला तरीके शहेरोमां वसता जैन कोमना ३½ लाख माणसोमांथी सेंकडो कुटुंबने सामुदायिक राहत कार्योद्वारा मदद आपी शकाय तो तेटला कुटुंबोनुं केटलुं खर्च बचे अने ते उपरांत केटली जनसमृद्धि नाश पामती अटके तेनो आंकडो काढवा बेसीए तो मति मुंझाई जाय छे.

सद्भाग्ये जैन कोम आर्थिक दृष्टीए हिंदमां अग्रस्थान भोगवती कोमोमांनी एक छे. एम कहेवाय छे के हिंदुस्थानना वेपार अने नाणां प्रकरणनो लगभग अडधो हिस्सो जैनोना हाथमां छे. दुःख मात्र एटलुंज छे के आवी कोमनुं लक्ष्यबिंदु पैसो टकोज थई पडयुं छे. वेपार अने द्रव्य प्राप्तीनी दिशाओमां जैन कोम गोंधाई रही छे. ए वृत्तिमां स्वार्थ प्रधानपणे रहे ए देखीतुं छे. जैन कोम दानपरायण छे, परंतु तेना दानना मार्गो जनहितार्थे बहु ओछा छे. हवे एवो समय आवी लाग्यो छे के दानना ए झरणाओ समाजना कल्याण प्रत्ये वाळवानी जरूर छे.

छेल्ले एक वात कही लउं अने ते बधांए मांथी उपयोगी छे. हवे मात्र बोलवानो, भाषण करवानो जमानो गयो छे. बोलेलुं कार्यमां, वर्तनमां उतारवानो समय आवी लाग्यो छे. आवा एक तो शुं परंतु सेंकडो भाषण करवाथी वस्तु स्थिति सुधरवानी नथी. दरदीना बीजाना पासे दर्द शाथी थयुं ? शुं उपाय करवो ? एवी चर्चा मात्र करवाथी दरदीने आराम थवानो नथी, परंतु दर्दनी चिकित्सा करी तेनुं औषध आपवानुं चालुं करवाथीज आराम थई शके छे. जरूर पडये एक करतां वधु डाक्टरोनी सलाह पण लईए छीए. सडो जणाय त्यां वाढ काप (Operation) पण करीए छीए. टुंकामां जेम दरदीने आराम कई रीते थाय. दर्द केम दूर थाय एज जेम लक्ष्यबिंदु होय छे तेमज समाजना रोगना निवारण माटे पण एटलीज एक चित्तताथी कार्यकर्ता थई जवुं जोइए.

हुं तो एम पण सुचवुं के शा माटे विचारशील व्यक्तिओनी एक कमिटी आजेज न स्थापवी ? के जे कमिटी समाजनी आजनी स्थितिथी संपूर्ण वाकेफ थाय, समाजना दर्दनी चिकित्सा करे अने तेना उपायो शोधी, ते उपायो करवा लागी जाय. जो आपणो शिक्षित वर्ग ध्यानमां ले तो आ काम एवुं विकट नथी के न थई शके. दुनियाना प्रगतिशील देशोना दृष्टांत आपणी नजर समक्ष छे. थोडाक युवानोए सेवा भावथी बहार पडवानी जरूर छे. शुं जैन समाज एटली निर्माल्य थई गई छे के तेमांथी कोमनी सेवा अर्थे थोडी व्यक्ति नहि मळी शके ? आजना जागृति अने वेगना युगमां एवी निराशा, एवो निरुत्साह निर्माल्यमांज संभवे. जेनामां लेश पण जीवन छे—जीवनशक्ति छे ते जरूर आशावाद छोडी शकतो नथी. जैन कोमना युवकने हाकल छेः—

उत्तिष्ठत जाग्रत प्राप्य वरान्निबोधत ॥

उठ, जाग अने श्रेष्ठने प्राप्त कर.

शांतिः ! शांतिः ! ! शांतिः ! ! !

ते प्रसंगे शेठ पोपटलाल शाह, श्रीमती लीलावती रसीकलाल, राणबाई तथा सौ. सुंदरबाई विगरनां सुश्राव्य भाषणो थतां हतां. बाद प्रमुख श्रीए प्रदर्शन खुल्लुं मुकाएल जाहेर कर्युं हतुं. जे जोवाने जैनो तेम जैनेतर हजारो लोकोए लाभ लिधो हतो.

વિજય ઇચ્છનારા સંદેશાઓ.

કૉન્ફરન્સના કાર્યને સફલતા ઈચ્છનારા જે સંદેશાઓ અમોને મલ્યા છે તે અધિવેશન બખતે વાંચી સંભલાવવામાં આવતાં તાલીઓના ગડગડાટ વચ્ચે સૌએ વધાવી લીધા હતા. કૉન્ફરન્સની સફલતામાં સમાજહિત સમાયેલ છે. એ નચિંના સંદેશાઓ ઉપરથી ઘણીજ સહેલાઈથી સમજી શકાય તેમ છે. જૈન તેમજ જૈનેતર સમાજના વિચારશીલ પુરુષોમાં એવિષે બેમત હોઈ શકેજ નહીં.

શેઠ કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ અહમદાબાદ (પ્રમુખ શેઠજી આણંદજી કલ્યાણજી પેઢી) " દિલગિર છું મ્હારી દાદીની બિમારીના લીધે આવી શક્યો નથી, કૉન્ફરન્સનો વિજય ઇચ્છું છું "

શેઠ સારાભાઈ નેમચંદ હાજી, બાર-એટ-લૉ, એમ. એલ. એ. ન્યુ દહેલી.

Regret important assembly work on Saturday prevents my acceptance your kind invitation attend Conference for which I am grateful. In view different standpoints regarding many problems confronting the community trust the conference will set a sound example of harmony of debate singleness of purpose and unity of action so essential for ultimate success of the work of the Conference for which we all devoutly pray

Sarabhai Nemchand Haji

શેઠ જીવનલાલ પન્નાલાલ જોહરી. જે. પી. મુંબઈ. " કૉન્ફરન્સને દરેક પ્રકારની ફતેહ ઇચ્છુ છું.

શેઠ શાંતિદાસ આશકરણ, જે. પી. બમ્બઈ. (પ્રમુખ શ્રી જૈન અસોશિએશન ઑફ ઇંડિયા અને જૈન કોમના સુપ્રસિદ્ધ નેતા)

Sxtremely regret inability attend Conference owing sudden lumbago attack. I wish every success to Jain conference opening today. May its proceedings be guided with wisdom and be attended with perfect harmony and good will and beneficial results in interest of our History community I pray your efforts will contribute towards peace progress unity and elevating to Shashan.

Shantidas Ashkeran

शेठ मोहनलाल हेमचंद झवेरी बम्बई " दिलगिर छुं के अनिवार्य कारणना लिधे आवी शक्यो नथी. शुभ विचारणा अने जैन कोमना बंधुओ वच्चे ऐक्यता जलवाय एम ईच्छुं छूं"

शेठ मणीलाल मोतीलाल मूलजी मुंबई " नादुरूस्त तबियतना लिधे आवी शक्यो नथी ते बदल दिलगिर छूं. अंतःकरण पूर्वक कॉन्फरन्सनो विजय ईच्छूं छूं. "

शेठ चुनीलाल वीरचंद, बम्बई " नादुरूस्त तबियतना लिधे नहि आवी शक्यो ते माटे दिलगिर छुं. कॉन्फरन्सनी दरेक फतेह इच्छुं छुं. केटलाक विवादग्रस्त पण अतिमहत्वना प्रश्नोनुं निराकरण, आपनी कोमना श्रेयार्थे लायक प्रमुखनी शक्तिशाली दोरवणीथी, आवी शकशे एवी आशा छे. कॉन्फरन्स समर्थ अने आबाद बने एवी शासनदेवने आशीश आपवा प्रार्थना करूं छुं. "

शेठ ओधवजी धनजी शाह, बी. ए. एल. एल. बी. सोलीसीटर बम्बई.

" न आवी शकवा बदल अत्यंत दिलगिर छुं. कॉन्फरन्सना संपूर्ण विजय इच्छुं छुं. अने जैन कोमना सलगता प्रश्नोनुं निराकरण नीडरपणे करवा विनंति करूं छुं.

शेठ चम्पतरायजी जैन बेरीस्टर, शेठ डाह्याभाई निहालचंद अनुकंपा फंड, बम्बई. शेठ कांतिलाल मगनलाल, बंबई. शेठ नरोतम भगवानदास, मुंबई. शेठ वल्लभजी प्रेमचंद कच्छी मुंबई. शेठ वाडीलाल पूनमचंद मुंबई. शेठ वीरजी लद्धा मंत्री कवीओ युवती (?) बंबई. शेठ दामजी वेरसी अने शेठ जिवराज मणशी, ना तार द्वारा मुंबईथी संपूर्ण फतेह इच्छनारा संदेशाओ मल्या हता.

शेठ रायकुमारसिंहजी मुकीम, कलकत्ता. (सुप्रसिद्ध बाबू रायबहादूर बद्रीदास एन्ड सन्स) " नहीं आवी शकवामाटे क्षमा याचुं छूं. कॉन्फरन्सनी अंतःकरणपूर्वक संपूर्ण विजय ईच्छुं छूं. "

शेठ बहादूरसिंहजी सिंघी, कलकता. (गत खास अधिवेशनना प्रमुख) " कॉन्फरन्सनो दरेक दिशाए संपूर्ण विजय ईच्छुं छुं "

शेठ अमृतलाल कालीदास अहमदाबाद. (वहिवटदार प्रतिनिधी शेठ आणंदजी कल्याणजी) " बिछाने पडेल होवाथी कॉन्फरन्समां हाजरी नहीं आपवा बद्दल अत्यंत दिलगिर छुं. लायक अने शक्तिसंपन्न प्रमुख रावसाहेब शेठ रवजी भाईनी दोरवणीथी जैन समाज अने धर्मना उत्तम लाभो संभालीने बधा मतफेरोनो निर्णय थशे. म्हारा स्वयंसेवक बंधुओनी पासे थी हुं मक्कम रीते मांगणी करूं छूं के तेओए कोमना हितमाटे अंतःकरणना बलथी परस्पर सहकार करवो. कॉन्फरन्सनी दरेक प्रकारनी फतेह अने दीर्घायुष इच्छुं छुं. "

अमदावादना अन्य फतेह ईच्छनारा संदेशाओ नीचेना सद्गृहस्थो तरफथी अमने मल्या हता.

शेठ प्रतापसिंह मोहोलाल भाई (वहिवाटदार शेठ आणंदजी कल्याणजी) शेठ चिमनभाई लालभाई. शेठ कांतिलाल भावनगरी, शेठ बालाभाई अमृत.लाल शेठ वेलचंदभाई वकील अने शेठ लल्लुभाई जेठालाल. शेठ चंदुलाल गोकलदास–श्री सुघोषा कार्यालय. शेठ लल्लुभाई मनोरदास, शेठ साराभाई डाह्याभाई. शेठ विमल

भाई मूळचंद बैराटी, अहमदावाद. " ज्वलंत फतेह इच्छुं छूं. नैतिक दृष्टिए आपणे सौए आपणा जूदा जूदा अभिप्रायो रजु करवा जोइए परंतु परिषदने तोडी नाखवानो प्रयत्न करवो जोइए नहीं. कॉन्फरन्स (परिषद) ने तोडवानुं स्वप्न सेववुं ते पण द्वारा विचारमां आपणी व्हाली मातानुं खून करवा बराबर छे. शुभ परिणामनी आशा राखुं छुं. "

डॉ. अमीचंद जेठालाल सूरत. " कॉन्फरन्सनी दरेक सफलता इच्छुं छुं. आशा राखुं छूं के कॉन्फरन्स सलगता प्रश्नो उपर पुरतो विचार करशे. × × × × × "

शेठ रतनचंद रायचंद मोतीचंद सूरत. " नादुरुस्त तबियत आववा आडे आवे छे. अयोग्य दीक्षा उपर अंकुशनी अत्यंत जरूरीयात छे. कॉन्फरन्सनी फतेह ईच्छूं छुं. "

शेठ हीराचंद मूलचंद सूरत. कॉन्फरन्स आर्थिक, नैतिक, केळवणी माटे व्यवहारू उपायोनी जरूर योजना करे.

शेठ डाह्याभाई धनजीभाई सूरत. ' संपूर्ण फतेह इच्छी आशा राखुं छुं के कॉन्फरन्स समाजने अयोग्य दीक्षा अने देवद्रव्यना प्रश्नो उकेलवा दोरवणी करशे. '

सेक्रेटरी सूरत जिल्हा जैन युवक संघ " कॉन्फरन्सनी संपूर्ण फतेह इच्छूं छूं. + + + + अयोग्य दीक्षा, देवद्रव्य अने साधुओ उपर संघ सत्ताना प्रश्नोनो कॉन्फरन्से अवश्य निकाल लाववो जोइए. "

श्री लाडुआ श्रीमाली जैन संघ—चंदुलाल नगीनदास ' अभिनंदन छे. कॉन्फरन्स नो विजय इच्छीए छीए '

शेठ वालाभाई मगनलाल डाक्टर वडोदा. (श्री जैन श्वेतांबर कान्फरन्सना दसमा अधिवेशनना प्रमुख) " कॉन्फरन्सनी संपूर्ण फतेह इच्छुं छुं. "

पोपटलाल हेमचंद नगरशेठ पाटण, अने सेक्रेटरी श्री जैन युवक संघ पाटण तरफथी फतेह ईच्छनारा संदेशाओ तारद्वारा मल्या छे.

शेठ चत्रभुज धनजी गवारी, कोचीन. अंतःकरणना अभिनंदन अने कॉन्फरन्सना संपूर्ण विजय प्रदर्शित करनार संदेशो.

श्री राधनपुरना नगर शेठ अनिवार्य संजोगो आधिन न आवी शकवा बदल अत्यंत दिलगिरी—कॉन्फरन्स अधिवेशनना संपूर्ण फतेह इच्छनार अने तेना ठरावो प्रत्ये संपूर्ण सहानुभूति प्रदर्शित करनार तारनो संदेशो.

श्री रंगून जैन संघ दरेक प्रकारनी सफलता इच्छतां शांति अने ऐक्यतार्थी कार्यनी समाप्ति इच्छे छे.

श्री जामनगर जैन संघ " कॉन्फरन्सनी संपूर्ण फतेह इच्छीए छीए. "

श्री आत्मानंद जैन सभा भावनगर " हार्दिक अभिनंदन, अने सफलतामाटे ईच्छा साथे ज्वलंत भविष्य ईच्छे छे. "

श्री जैन धर्म प्रसारक सभा, भावनगर. शेठ वल्लभदास गांधी. श्री वडवा जैन मित्र मंडल, भावनगर. शेठ गिरधर आणंदजी. शेठ कुंवरजी आणंदजी, अने

शेठ गुलाबचंद आणंदजी ना तारद्वारा जूदा जूदा संपूर्ण फतेह ईच्छनारा संदशाओ मल्या छे.

प्रमुख श्री जैन युवक संघ खंभात सफलता इच्छीए छीए.

शेठ शिवलाल गुलाबचंद, लिंबडी. सफलता इच्छे छे.

बाबू दयालचंद्रजी जोहरी, आगरा. (शत्रुंजय प्रचार समितिना सभ्य) "पगनी हड्डीयो टूटी जवाथी आवी शकतो नथी संपूर्ण विजय इच्छुं छूं.

शेठ नेमचंद-संघ मियागाम. ऐक्यता जलवाय तेटली जालववी कॉन्फरन्सनी संपूर्ण फतेहनी ईच्छा अंतःकरणथी प्रदर्शित करे छे.

शेठ बालुभाई पानाचंद पूना. शेठ लालचंद देवचंद सांगली. बारडोली अने कुंडला संघ. मावजी दामजीशाह घाटकोपर. श्री जैन युवक मंडल अमरेली. शेठ कुंदनमल तेजराज दरिया. श्री बालचंद्राचार्यजी खामगांव. श्री सुभद्रादेवी (मिस् क्राऊझे) शिवपुरी डाक्टर वोरा सोलापूर. श्री हरीसागरजी गणाधीश पालीताणा शेठ लक्ष्मीचंदजी धीया प्रतापगढ. शेठ पुनमचंदजी ढोरे जयपूर निवासी-बंबई. श्री जैन युवक संघ करजण. श्री जैन यूथलीग खंभात. शेठ राजमल रतनचंद चोरडिया कजगांव, अने पोपटलाल त्रिभोवनदास कराचीवाला. शेठ चंदनमलजी नागोरी छोटी सादडी. शेठ नंदलाल लक्ष्मीचंद दोशी बंबई. डाक्तर मालूमसिंह बी. दोशी चीफ मेडिकल आफिसर डुंगरपूर. श्री जैन पार्श्ववीर मंडल धमतरी. सी. पी. शेठ फूलचंद डाह्याभाई कालिदास-श्री महेसाणा मूर्तिपूजक जैन संघ तरफथी, शेठ व्रजलाल घ. मघाणी अने हिंमतलाल चत्रभुज गांधी. श्री काठियावाड द. श्री. वणिक युवक परिषदना मंत्रीओ, अने शेठ धनराजजी लुणीया अजमेर. तरफथी जूदा जूदा सफलता इच्छनारा संदशाओ मल्या हता.

आचार्य श्री विजय वल्लभ सुरीजी पूना.

Dharmalabh wish Conference every success Confidently hope your guidance will give Jain Community right leaders union is strength salvation lies in true education and right conduct.

Vallabhvijaya

मुनि श्री राजविजयजी महाराज लष्कर पूना. रा. भीमजी हरजीवन भावनगर सुशीळ.

रावबहादूर एल. वी. पोफले, मालेगांव. श्री. महादेव विठ्ठल खरे मालेगांव.

श्री. जंबू बाबाजी अरवडे सांगली अने श्री. एस. ए. मानूरकर पूना तरफथी जे सफलता ईच्छनारा संदेशाओ अमोने मल्या छे. ते बदल तेओनो आभार मानीए छीए.

परिशिष्ट.

स्वामीवच्छळ भेट.

कटलाएक उदार गृहस्थोए तेओना नामो आगळ जणावेल रकमोनी भेट आपेली हती ते मुजब तेमना नामो मंडपमां प्रगट करवामां आव्या हता. भोजनना खर्चनो हिसाब नही गणता फक्त तेमनी इच्छानुसार तेमना नामो प्रगट करवामां आव्या हता.

१५० शेठ पितांबर हाथीभाई, पिंपळवंडी. } दाळभात, प्रथम दिवस
१५० शेठ पुरुषोत्तम जयचंद, पिंपळवंडी. }
१४१ श्री संघ राजुरी (अहमदनगर) — चाहादूध
४०५ श्री संघ जुन्नर

१०१।- वीशा श्रीमाळी तड हस्त
शा. मोतीचंद पीतांबर
१०१। ओसवाळ तड, २५ ह. चुनीलाल रवचंद ७६। ह. चुनीलाल
१०१।- मोतीचंद दलीचंदना तडना
६१।- श्रीमाळी तड मो० द०
२० देवचंद बेचरदास हस्तक
२० १० केशवलाल डाह्याभाई ह० १० ह. चुनीलाल
———
१०१।
१०१।- दशा श्रीमाळी पंच ह. मोती गिरधर तड
————
४०५

३५१ शेठ नथुराम उमेदचंद, अंतुर — ½ मिष्टान्न प्रथम दिवस
१५१ शेठ रिखवदास गुलाबचंद, अंतुर — ½ दाळभात त्रिजो दिवस
१५० शेठ बापुलाल अमीचंद, किनोली — चाहा दुध प्रथम दिवस
१५१ शेठ पानाचंद गणेश, ओतुर — ½ दाळभात त्रीजो दिवस
३५० शेठ ककुचंद निहालचंद, जुन्नर }
११७ शेठ मणीलाल नानचंद, जुन्नर }
११७ शेठ कचुभाई पानाचंद, जुन्नर } मिष्टान्न बीजो दिवस
११७ शेठ लखमीचंद मानचंद, जुन्नर }

३५१	शेठ ककुचंद कस्तुरचंद, जुन्नर	½ मिष्टान्न प्रथम दिवस
३०१	शेठ किलाचंद मूळचंद मानचंद, आंबेगाम	दाळभात बीजो दिवस
३००	शेठ मोतीचंद दलीचंद जुन्नर	मिष्टान्न चोथो दिवस
१५१	शेठ खूबचंद भाईचंद जुन्नर	दाळभात चोथो दिवस
२०॥।–	शेठ राजराम किलाचंद कोलवडेकर जि. सातारा, कॉन्फरन्सना अधिवेशन मंडपमां	साकरपाणी
१५१	शेठ गोविंदजी भारमल c/o शेठ रवजी सोजपाळ मुंबई	

३६२४॥।–

स्वागत मंडळना सभासदो.

पूना जिल्लो

जुन्नर

३५ शेठ बालाजी वखताजी
२५ ,, दीपचंद लालाजी
२५ ,, छगनदास मानचंद
२५ ,, लीलाचंद देवचंद
२५ ,, बापुलाल बाळूभाइ
२५ ,, रतनचंद मेघराज
१० ,, फतेचंद नेमचंद
१० ,, मोतीचंद पीतांबर
१० ,, केशवलाल नथुभाइ
१० ,, उत्तमचंद माणकचंद
१० ,, माणीकचंद वीरचंद
१० ,, ताराचंद मगनलाल
१० ,, देवीचंद भाईचंद
१० ,, छगनलाल पुखराज
१० ,, बालुभाइ भाऊशेट
१० ,, हिराचंद भाईचंद
१० ,, देवचंद बेचर
१० ,, अमृतलाल भीकूभाई गांधी
१० शेठ दीपचंद भीकूभाई गांधी
१० ,, डायाभाई नगीनदास
१० ,, दलपत रवचंद
१० ,, मोहनलाल छगन कोठारी
१० ,, चुनीलाल भाईचंद
१० ,, मुळचंद लालचंद
१० ,, चंदनमल जवारमल
१० ,, शंकरलाल छोटमल
१० ,, हस्तीमल धोंडमल
१० ,, प्रतापमल चेनाजी
१० ,, लखमीचंद नेमचंद
१० ,, पोपटलाल लल्लुभाई
१० ,, नगीनदास हीराचंद
१० ,, रतनचंद बालचंद
१० ,, तेजमल अमरचंद
१० ,, दोलत हुकूमचंद

मढ

२५ ,, बापुभाई निहालचंद
१० ,, बाळूभाई वीरचंद

ओतूर

२५ शेठ नथुराम मुळचंद
१० ,, मणीलाल हीराचंद
१० ,, मनसुखलाल लल्लुभाई

राजुरी

१० ,, तलकचंद मोतीचंद

कळम

१० ,, हेमचंद मोतीचंद

नारायणगाम

२० ,, मुळचंद बाळाराम
१० ,, हिराचंद रतनचंद
१० ,, अनोपचंद केसरचंद
१० ,, पनालाल जुगराज
१० ,, चुनीलाल भीवराज
१० ,, सागरमल टीकाराम
१० ,, शंकर धनराज
१० ,, जवानमल रतनचन्द

मंचर

१०० ,, गाजमल मानमल
५० ,, केसरचंद भारमल
२० ,, गोकुळदास मोकमदास
१० ,, मुळचंद गणेशमल
१० ,, धोंडू मगनलाल
१० ,, केशरचंद कपूरचंद

घोडगाम

१० ,, वीरचंद मोकमदास
१० ,, नेमचंद ताराचंद
१० ,, वाडीलाल डोंगरसी
१० ,, निहालचंद जगरूप
१० ,, लखमीचंद डायाभाई

सिनोली

५० ,, मणीलाल चुनीलाल

२५ शेठ मोहनलाल जीवनदास
२५ ,, माधवलाल धरमचंद
१० ,, मोतीचंद डोंगरसी
१० ,, बाबुलाल देवचंद
१० ,, मोहनलाल चुनीलाल

आंबेगाम

१० ,, चुनीलाल घेलचंद
१० ,, मणीलाल दोलतराम
१० ,, मानचंद अमुलक
१० ,, वाडीलाल छगनलाल
१० ,, लल्लुभाई दलीचंद
१० ,, नागरदास नथुराम
१० ,, चिमनलाल सरूपचंद
१० ,, मोहनलाल मगन
१० ,, हीराचंद मानचंद
१० ना
१० मो
१० म
१० ज्या
१० न
१० श्री

केंदूर

२५ ,, वाळुभाई साकरचंद
१० ,, हिराचंद साकळचंद
१० ,, सरूपचंद गोविंदजी
१० ,, बालचंद ललुभाई

पाबळ

१० ,, भिकुभाई हरीचंद
१० ,, वाडीलाल भगुभाई
१० ,, ठाकरसी गुलाबचंद
१० ,, मोहनलाल छगनलाल

तळेगाम दाभाड

२५ शेठ मोतीचंद हुकमचंद
२५ ,, उत्तमलाल नेमचंद
१० ,, मगनलाल धेलाभाइ
१० ,, चीमनलाल चुनिलाल
१० ,, नथुलाल हुकमचंद

लोणावळा

१० ,, हिंमतलाल देवचंद

पूना

५० ,, चिमनलाल लखमीचंद
२५ ,, हजारीमल रायचंद
२५ ,, देवीचंद उत्तमचंद
२५ ,, भोगीलाल नगीनदास
२५ ,, रेवचंद त्रिभुवनदास
२५ ,, देवजी गंगाजळ
२५ ,, भीकमदास किसनदास
२५ ,, चंद्रकांत लखमीचंद
२५ ,, चापशी कुंवरजी
२५ ,, मोतीचंद मवाजी
२५ ,, बाबुलाल नानचंद
२५ ,, हिराचंद हस्तीभाइ
१० ,, शंकरलाल भोगीलाल
१० ,, मणीलाल रूपचंद
१० ,, उत्तमचंद तुळसीदास
१० ,, दलीचंद मगनलाल
१० ,, मुळचंद रामचंद
१० ,, नेमचंद प्रताप
१० ,, नथमल रामनाजी
१० ,, हिरालाल मोतीजी
१० ,, मणीलाल जेचंद
१० ,, तेजमल पुनमचंद
१० ,, रायचंद प्रेमाजी
१० शेठ जवारमल शुकराजी
१० ,, अंबालाल हरीचंद
१० ,, केशवलाल माणेकचंद
१० ,, गुलाबचंद भगवानदास
१० ,, पानाचंद देवचंद
१० ,, कुबेरदास ऊगरचंद
१० ,, मगनलाल हरीचंद
१० ,, मनसुख हस्तीभाई
१० ,, कांतीलाल गगलभाइ
१० ,, वाडीलाल रावजी
१० ,, वाडीलाल वेणीचंद
१० ,, अमरचंद राजाराम
१० ,, वाडीलाल हुकमचंद
१० ,, गंगाराम छगनलाल
१० ,, पोपटलाल रामचंद्र शाहा

पेठ

१० ,, सोमचंद मानचंद
१० ,, भीकूभाई उमेदचंद

आळे

१० ,, जयचंद ललुभाई

वांड

५० ,, गुलाबचंद केवळचंद
२५ ,, भीकूभाई छगन
२५ ,, दलीचंद लीलाचंद
२५ ,, दीपचंद मोकम
१० ,, मानचंद नागरदास
१० ,, हीरालाल भगवान

चासकमान

१० ,, हिंमतलाल ताराचंद
१० ,, सूरजमल धनराज
१० ,, उदेचंद भीकनदास
१० ,, विठ्ठल मानचंद

१० शेठ अंबाराम गणेश

खेड

१० ,, नानचंद गुलाबचंद
१० ,, बाळाराम रामचंद
१० ,, मुकुंनदास सरदारमल
१० ,, मणीलाल मगनदास
१० ,, भीकमदास मुलतानमल
१० ,, भीवराज भगवानदास
१० ,, किसनदास हजारीमल

घोडनदी

५० ,, केशवदास पुनमचंद
१० ,, धरमचंद खुशालचंद
१० ,, भीकूभाई कंकूचंद
१० ,, छोटालाल सवचंद
१० ,, चिमनलाल हेमचंद
१० ,, त्रिभुवन नानचंद
१० ,, जसराज वहिरुदास
१० ,, चंदुलाल मोतीचंद
१० ,, इंद्रभान मुलतानचंद
१० ,, देवचंद हुकमचंद
१० ,, प्रेमचंद चुनीलाल
१० ,, शोभाचंद गंभीरमल
१० ,, फूलचंद साहेबराम
१० ,, केशवलाल हरकचंद
१० ,, बाबुलाल देवचंद

हडपसर

२५ ,, डाह्याभाई वीरचंद

उरळी

५० ,, केशवलाल बाळाराम

तेजेवाडी

१० शेठ रूपचंद धनराज

सावरगाम

५० ,, गेंदमल चेनमल
१० ,, मुकुंददास सोभाचंद
१० ,, बाळाराम रतनचंद
१० ,, गोटीराम मुळचंद

भागडी

१० ,, उमेदमल कपूरचंद

शिंगवे

१० ,, भीकमदास नंदराम

वोटा

१० ,, चंदनमल देवीचंद

कानूरपटार

१० ,, दलीचंद हिंमतमल

बेला

१० ,, चुनीलाल भीकमदास

वडनेर

१० ,, छगनमल गोपाळदास

सुपा

१० ,, भीकू देवचंद
१० ,, गुलाबचंद रायचंद
१० ,, गुलाबचंद वणीचंद
१० ,, सोभाराम जीवराज

वाफगाम

१० ,, पानाचंद देवचंद

आळंदी

१० ,, केशवलाल वेचर

तळेगाम ढमढेरे

१० ,, भोगीलाल बालचंद

नाशक जिल्लो

नाशक

५० शेठ दीपचंद निहालचंद
५० ” ”
५० ,, पृथ्वीराज अमुलक
५० ” ”
२५ ,, छगनलाल दामोदरदास
२५ ,, नथुभाई माणकचंद
१० ,, अमृतलाल केशवलाल
१० ,, रूपचंद श्रीचंद
१० ,, रवचंद उमेदचंद
१० ,, फतेचंद मगनभाइ
१० ,, फतेचंद चुनीलाल

सिन्नर

१०० ,, मोतीलाल सरूपचंद
२५ ,, चंपालाल मगनलाल
२५ ,, वाडीलाल मुळचंद
१० ,, मोतीलाल हीराचंद

पिंपळगाम बसवंत

१० शेठ उमेदचंद गमान
१० ,, उजमचंद करमचंद

मालेगाम

५० ,, मोतीलाल चुनीलाल चांदवडकर
५० ,, किसनदास भुकनदास
१० ,, भागचंद दगडूसा
१० ,, भोगीलाल दगडूसा
१० ,, बालचंद हिराचंद चांदवडकर

येवले

१० ,, वीरचंद बाळूसा पटणी वकील
१० ,, भोगीलाल वेलचंद

त्रिंबक

२५ ,, चंदुलाल वीरचंद

चांदवड

१० ,, केशवलाल हरकचंद

नगर जिल्लो.

नगर

२५ ” वाडीलाल देवचंद
१० ” देवचंद मूळचंद
१० ” हस्तीमल दलीचंद
१० ” धनराज किसनदास
१० ” हिरालाल मोतीचंद
१० ” अभेचंद रायचंद
१० ” सरूपचंद हेमचंद
१० ” मोहनलाल मोतीलाल
१० ” भिकुलाल चुनीलाल
१० ” रामचंद हिराचंद
१० ” दौलतचंद भुकनदास
१० ” जवारमल कुंदनमल

कोतूळ

१०० ” चुनीलाल रायचंद
१०० ” पीतांबर धरमचंद
५० ” गुलाबचंद मोतीचंद
५० ” मोतीलाल कस्तूरचंद
२५ ” मंगळजी धनजी
२५ ” केशवलाल रायचंद
२५ ” काळीदास वेणीचंद
२५ ” चुनीलाल काळीदास
१० ” भागचंद देवचंद
१० ” केवळदास नानचंद

राजूर

१०० शेठ मंगळजी कपूरचंद
५० " काळीदास गुलाबचंद
२५ " मगनलाल नथुराम
२५ " लीलाचंद केवळदास
२५ " बालचंद चतुरचंद
१० " खुशालदास नथुराम
१० " चंपालाल खुशालदास
१० " चुनीलाल हथीभाई
१० " मोतीलाल हथीभाई
१० " रतनचंद नथुराम
१० " मोहनलाल रतनचंद
१० " मंगळजी पीतांबर
१० " शंकर साकळचंद
१० ,, निहालचंद मोतीचंद
१० ,, मलुकचंद नथुराम
१० ,, छोटालाल जीवराज

अकोला

१०० शेठ कस्तुरचंद वेणीचंद

मंगरूळ

२५ ,, हिंमतलाल मुळचंद
१० ,, गनेमल मुळचंद

संगमनेर

२५ ,, नानचंद मगनलाल
१० ,, ठोंकरलाल जयचंद
१० ,, पीतांबर कचरादास
१० ,, बाबुलाल फकीरचंद
१० ,, वीरचंद श्रीचंद

पळसपूर

१० ,, नेमचंद चतुरचंद

आळकुटी

१० ,, ताराचंद रामचंद

भालगाम

१० ,, पुनमचंद नवलमल

ठाणा जिल्लो

मुरबाड

१० ,, मणीलाल हेमचंद
१० ,, मंगळदास रूपचंद
१० ,, मोहनलाल ललुभाई
१० ,, मोतीलाल छगनलाल
१० ,, हिरालाल मोतीचंद
१० ,, भोगीलाल रायचंद
१० ,, नथुभाई खुपचंद
१० ,, वाडीलाल गुलाबचंद

शहापूर

१०० ,, नगीनदास हेमचंद
२५ ,, छगनलाल रूपचंद
२५ ,, मगनलाल हेमचंद
१० ,, अमीचंद चुनीलाल
१० ,, गणपत सूरचंद
१० ,, किलाचंद बुलाखीदास
१० ,, वाडीलाल मगनदास

किनोली

१०० ,, चंदुलाल सरूपचंद
२५ ,, मणिलाल गुलाबचंद
२५ ,, मनसुखलाल छगन
१० ,, मोहनलाल बुलाखीदास
१० ,, लीलाचंद भिकुभाई
१० ,, चुनीलाल अखेचंद
१० ,, मगनलाल बेचरदास
१० ,, काळीदास साकळचंद
१० ,, रमणलाल ताराचंद

धसई

५० शेठ भीकूभाई हत्तीभाई

१० शेठ काळूराम अमरचंद

सतारा जिल्लो

कऱ्हाड

२५ शेठ हिराचंद हत्तीभाई
१० ,, मंगळदास लल्लुभाई
१० ,, राजारामभाई मियाचंद
१० ,, शीवलाल उगरचंद
१० ,, सखाराम गोतमचंद
१० ,, खेमचंद नारायण
१० ,, जगजीवन मोहनलाल
१० ,, सरूपचंद कृष्णाजी
१० ,, काळीदास हरीचंद
१० ,, भाईचंद कंकूचंद
१० ,, झवेरीमल दलाजी
१० ,, बंडूभाई मानचंद
१० ,, हंसराज चिमनलाल

ईसलामपूर

२५ ,, मगनलाल भगवानदास
२५ ,, लालचंद वीरचंद
२५ ,, जीवराज हरीचंद
१० ,, भलाजी गुमाजी
१० ,, ताराचंद धीराजी
१० ,, राजाराम बंडूचंद
१० ” उमाजी जगमलजी

बत्तीस शिराळा

१०० ” लीलाचंद वालचंद
२५ ” रावजी मानचंद
१० ” बंडुभाई हरीचंद वखतचंद
१० ” माधवलाल [illegible]लाल

सांगली

२५ ” बापुभाई रतनचंद

२५ शेठ लालचंद देवचंद
२५ ” चतुरभाई पीतांबरदास
२५ ” वालचंद ऊमेदचंद
२५ ” फकीरचंद सेनाभाई
२५ ” देवसी खेतसी
१० ” रायचंद फतेचंद
१० ” चिमनलाल भगूभाई
१० ” चुनीलाल पोपटलाल
१० ” साराभाई चिमनलाल
१० ” दीपचंद भाईचंद
१० ” वालचंद रामचंद
१० ” वाडीलाल छगनभाई
१० ” गीरधरलाल काळीदास
१० ” मणीलाल केशवलाल

कोल्हापूर

१० ” शेलाजी वनाजी
१० ” जितराज हिंदुमल
१० ” हुकमचंद डोंगाजी
१० ” कपूरचंद लुंबाजी
१० ” विठलदास गोतमचंद
१० ” फकीरचंद शेनाभाई शाहापुरी

कागल

१० ” रतनचंद बाळाराम

सांगांव

१० ” राजाराम केशवचंद

जैसींगपूर

१० ” सखाराम देवचंद

माद्याळ

१० ” परशराम तल[illegible]द

तासगाम
१० शेठ रामचंद दलीचंद
१० " मोतीचंद जयचंद

शेळगाम
१० " नानचंद बलाजी

विटे
१० " गणपतराम मयाराम
१० " धोंडीराम मोतीचंद

१० शेठ हिराचंद विठ्ठलचंद

कासेगाम
२५ " नानचंद नेमचंद
२५ " मगनलाल उत्तमचंद
२५ " भीकचंद गुलाबचंद

मुधोळ
२५ " विठ्ठलदास सूरचंद

बेळगाम जिल्लो

निपाणी
२५ " गणपतलाल छगनलाल
२५ " रवचंद प्रेमचंद
१० " चतुरभाई माणीकचंद
१० " हिराचंद फतेचंद
१० " हिराचंद धोंडीराम
१० " लखमीचंद रेवाचंद
१० " राजाराम वालचंद

एकसंबा
२५ " डोंगरसी अमथाराम

२५ " वालचंद बेचरदास
१० " राजाराम मोतीराम
१० " बाळाराम गोतमचंद
१० " डायालाल लल्लुभाई

सौंदलगा
२५ " केशवलाल खेमचंद

नवानिहाल
२५ ,, अक्षयचंद पदमचंद

मुंबईमां रेहेनारा महाराष्ट्रना बंधुओ.

१०० ,, मागभाई नेमचंद हाजी एम. एल. ए.
१०० गं. स. प्रभावती अंबालाल बापुभाई
५० सौ. रतनबाई मागभाई हाजी
५० शेठ कांतिलाल मगनलाल
५० ,, डायाभाई निहालचंद

२५ ,, कंकुचंद जयचंद दुबेरकर
२५ ,, सोमचंद लालचंद
२५ ,, भिकुभाई वीरचंद
१० ,, चंदुलाल निहालचंद

खानदेश जिल्लो

शिरसाळा
१० ,, साकरचंद मोतीचंद

शिरपुर
५० ,, लखमीचंद धरमचंद

२५ ,, कंकुचंद रतनचंद
२५ ,, दीपचंद रूपचंद
२५ ,, धरमचंद रायचंद
१० ,, कस्तुरचंद कमळचंद

१० शेठ कस्तुरचंद बाळचंद
१० ,, हिराचंद गुलाबचंद
१० ,, पीतांबर ननुसा
१० ,, धनालाल खेमचंद
१० ,, वेलचंद लखमीचंद
१० ,, जेचंद कस्तुरचंद
१० ,, साकरचंद रामचंद
१० ,, खुबचंद रूपचंद

बऱ्हाणपूर

२५ ,, भगवानदास देवचंद
२५ ,, देवचंद लीलाचंद
१० ,, नानचंद ठाकोरदास
१० ,, दामोदरदास ठाकोरदास
१० ,, कन्हयालाल खुपचंद
१० ,, कस्तुरचंद बन्सीलाल

पाचोरा

५० शेठ भीकचंद दोलतराम
२५ ,, कपूरचंद मंछराज
२५ ,, जीवराज हीरजी
२५ ,, ललूभाई भाईचंद
१० ,, केशवजी तेजपाळ

जळगाम

५० ,, कानजी शिवजी
२५ ,, भाईचंद खुशालचंद
२५ ,, सागरमल नथमल
१० ,, लालजी केशवजी
१० ,, रामाजी हुकमाजी
१० ,, छगनलाल देवचंद

सोलापूर जिल्लो

कुर्डुवाडी

२५ ,, राजमल नेनसुख
१० ,, रायमल हिरजी
१० ,, धारसी जीवनदास
१० ,, गुलाबचंद नेमचंद

सोलापूर

१०० ,, मोतीलाल वीरचंद
२५ ,, रूपचंद सुंदरलाल
२५ ,, शिवलाल भगवानदास गांधी

बार्शी

५० ,, रामचंद मुळचंद
२५ ,, वालचंद लीलाचंद
१० ,, भीकचंद चुनीलाल
१० ,, नेमचंद शीवराम

वराड अने सी. पी.

चादा

२५ ,, अमरचंद अगरचंद
२५ ,, राजमल पीरुदान
१० ,, उदेचंद सुगनचंद
१० ,, चुनीलाल लोणकरन
१० ,, सूरजमल इंद्रभान

हिंगनघाट

१० ,, लालचंद हिराचंद
१० ,, बन्सीलाल कोचर

उमरावती

१० ,, भलाजी दीपाजी
१० ,, वालचंद फूलचंद
१० ,, फतेचंद मांगीलाल

अकोला

१० ,, कांतीलाल छोटालाल
१० ,, हिंमतलाल साकरचंद

कुल रूपिया ७५९५ जमे थया छे.

जुन्नर कॉन्फरन्समां पधारेला प्रतिनिधिओ

शेठ पुनमचंद निहालचंद महालुंगा पुणे
,, मोतीचंद तलकचंद ओतूर ,,
,, हंसराज माकरचंद जुन्नर ,,
,, बिरदीचंद हिंमतलाल कानूर नगर
,, मोहनलाल गंभीरमल ,, ,,
,, रूपचंद किसनदास ,, ,,
,, मोहनलाल खिवराज ,, ,,
,, रामचंद छोटमल निळगांव ,,
,, दगडुराम हुकुमचंद ,,
,, धनराज बिरदीचंद ,, ,,
,, प्रेमचंद घेवरचंद जुन्नर पुणे
,, बापुभाई पीतांबर सांगली
,, नंदलाल चतरभूज सांगली
,, नेमचंद सरूपचंद खटाव मानाग
,, लखमीचंद हरजीवन घोडा
,, प्रेमचंद अमरचंद मंचर
,, पारीखचंद सांकलचंद मंचर
,, बाळाराम अमथालाल मीरी
,, गुलाबचंद माणकचंद घोडनदी
,, नथुलाल लल्लुभाई घोडनदी
,, मोहनलाल दुलीचंद देसाई ॲडव्होकेट
,, माणेकलाल के. जवेरी मुंबई.
,, छोटालाल प्रेमजी मुंबइ.
,, लल्लुभाई करमचंद दलाल मुंबई
,, रणछोडभाई रायचंद जव्हेरी मुंबई.
,, वरजीवनदास प्रागजी मुंबई
,, निहालचंद लिलाधर प्रेमजी मुंबई
,, दीपचंद किसनदास बहूल पूना
,, धनराज भलजी घोडा
,, राजमल सुरजमल खडकाळा

शेठ भादरमल माणीकचंद खडकाळा
,, किसनदास सुरजमल चंनेसर
,, गुलाबचंद नथीराम नायगांव
,, शिवलाल हजारीमल पिंपरखेड
,, भागचंद अमरचंद आलकुटी
,, बालचंद सरदारमल बोरी
,, बालचंद नेमिचंद बोरी
,, रामचंद पुनमचंद बुचड
,, राजमल पुनमचंद भटेवडा
,, मोरूराम गोरूराम पिंपरी
,, धनजी चुनीलाल शाहापुर ठाणा
,, भिकु रवचंद शाहापूर
,, पुनमचंद हंसराज बोरी
,, कचरदास लालचंद आळकुटी
,, मुलतान हंसराज निर्गुडसर
,, ताराचंद रामचंद आळकुटी
,, गोपाळदास बेंडुलाल आळकुटी
,, रामचंद निहालचंद मानाग
,, सवाईचंद जगजीवन वडोदरा
,, जमनादास केशवमल चुरगड वडोदरा
,, मरैया चंदुलाल केशवलाल वडोदरा
,, खुपचंद खुशालदास मुंबई
,, तेजमल सवाईमल मंचर
,, हसराज गुलाबचंद लोणावळा
,, लछीराज नथु वलती
,, दिपचंद रामचंद भागडी
,, मोहनलाल दीपचंद ,,
,, चुनिलाल हजारीमल पिंपरखेड
,, रतनचंद फकीरचंद गुंकाळवाडी
,, पृथीराज गांधी कोल्हापूर

शेठ पानाचंद मोतीचंद कुंभेज
,, माधवजी अमथाराम एकसंबा
,, राजमल जसरूप बलती
,, बक्षीराम दीपचंद ,,
,, मगनलाल कालीदास दोसी तासगांव
,, हिंमतलाल अमथाराम ग्टरेकर कऱ्हाड
,, बेडुभाई मियाचंद ,,
,, चुनिलाल लालचंद ,,
,, बेडुचंद दलीचंद ,,
,, गंगाराम ललुचंद ,,
,, मघराज जीवराज गराडा
,, किसनदास हुकुमचंद ,,
,, दिपचंद लीलाचंद ,,
,, राजाराम किलाचंद ,,
,, शांतिलाल राजाराम ,,
,, रामचंद मोतीचंद बारामती
,, मुळजी नरसी बारामती
,, गुरुवाजी मोतीजी कोसगांव
,, गणाजी लधाजी ,,
,, महासुखभाइ चुनीलाल विसनगर
,, वाडीलाल साकळचंद मुंबई
,, रतीलाल मोतीलाल घोडा
,, गुमानमल राइगजी आदोबी
,, भोगीलाल जैनी पूना
,, मणिलाल जयचंद ,,
,, चुनीलाल छगनलाल पूना
,, वीरचंद मोतीचंद ,,
,, चुनीलाल पन्नाजी ,,
,, निहाल जमनमल लोणवार
,, निहालचंद कनीराम ,,
,, विठलदास कालीदास पाटणा

शेठ खेमचंद छोटालाल पाटणा
,, विरचंद नवलराम एडगण
,, सुरजमल उत्तमचंद रखवी
,, लालचंद हरकचंद निभा
,, माणिलाल छोटालाल पाटण मंडळ मुंबई
,, भिकमदास नेमिचंद पारगांव
,, दगडु माणीकचंद ,,
,, उत्तमचंद भीकमदास ,,
,, हरकचंद छोटमल ,,
,, सोभागचंद रतनचंद रांजणी
,, भिकुलाल सावळेराम शाह लोहगाव
,, सुंदरलाल रुपचंद शाह कोलावाडी
,, नेनसूख कपूरचंद महाराष्ट्र
,, शिवजी देवशीशाह मुंबई
,, जेठाभाइ देवसी ,,
,, उजमशी खुशालचंद सालाबाड
,, माधव धरमसी ,,
,, दिपचंद केवळचंद ,,
,, गुलाबचंद टिकमशी ,,
,, पंडित लालन जामनगर
,, कक्कलभाई—माधव आश्रम
,, वेलजी पाशवीर गोशेर मुंबई एडिटर
,, मणिलाल वालचंद घास
,, लालचंद हिंमतलाल घास
,, मणीलाल एम. शाह मुंबई
,, एन्. वी. शाहा ,,
,, डॉ. मोहनलाल एच्. शाहा
,, ठाकूरदास पी. शाह.
,, चुनीलाल उत्तमचंद सुरत
,, ठाकूरदास नगीनदास ,,
,, वालभाई फकीरचंद सुरत

शेठ गोविंदजी कस्तूरचंद विजापूर
,, भगवानजी रायचंद ”
,, शिवजी आमिचंद ”
,, खेमचंद सुरचंद नाशिक
,, रेवचंद गुलाबचंद ठाणा
,, निहालचंद उग्रा कोनूळ
,, धनजी लक्ष्मीचंद ”
,, मोतीचंद जिवनजी जलालपूर
,, देवचंद मोतीचंद ”
,, हिराचंद धुलचंद अमळनाड
,, दिपचंद बागचंद डिकसाळ
,, रूपचंद दिपचंद ”
,, हिराचंद आशाजी सुरत
,, अमृतलाल किलाचंद पुना
,, रूपचंद खेमचंद ”
,, चवरचंद मगनलाल बिहारी
,, अमरचंद कृष्णाजी ”
,, माणीकचंद रूपचंद येवला
,, सुमतीलाल भागचंद ”
,, रामचंद मगनलाल जव्हेरी वीसा ओसवाळ क्लब मुंबई.
,, जादवजी रतनजी ”
,, सोमचंद लधाभाई ”
,, मोहनलाल हरकचंद ”
,, जाधवजी वेलजी देसाई ”
,, प्रेमजी नागरदास ”
,, प्राणलाल मकनजी माधवजी मुंबई
,, माकरचंद मोतीलाल मुळजी माहीम
,, लालचंद हेमचंद गोविंदजी यशोविजय
,, अंबालाल बुलाखीदास मुंबई
,, छगनलाल भाणाभाई बिलीमोरीया
,, नेमचंद केसरीचंद बिलीमोरीया
,, नेमचंद फकीरचंद नवसरी

शेठ मणिलाल त्रिभुवनदास पूना
,, सोरालाल खेमचंद ”
,, हरगोवन हालाचंद चाणस्मा
,, तुकमलाल वाडीलाल ”
,, ताराचंद मोतीचंद वाला पुणा
,, चापशी कुवरजी मुंबई
,, कानजी वसनजी पलाणी मुंबई
,, चतुर्भुज खिसशी ”
,, दामजी शामजी ”
,, दामजी मालजी माया ”
,, नरसी चतुर्भुज ”
,, पाशुभाई नरपाळ ”
,, भगवानजी वर्धमान ”
,, मालशी गोविंदजी ”
,, जेठाभाई ”
,, लधाजी शवराज ”
,, वशनजी मुळजी ”
,, शामजी शिवजी चेतशी ”
,, शामजी पाशुभाई ”
,, हंसराज रतनजी हिरजी मोमायाव
,, दामजी मावजी ”
,, माणकजी जिवराज ”
,, नरपाळ राघवजी ”
,, डुंगरसी कानजी ”
,, चापशी लधाभाई ”
,, आनंदजी वेरसी ”
,, धनजी केशवजी ”
,, वेलजी देवनाग ”
,, वसनजी वेलजी मुंबई
,, भावसार खेमचंद नरोत्तमदास कोठारी
,, अमरचंद कपूरचंद हाडपसर
,, रतनसी दामजी मुंबई
,, मगनलाल परशराम मुंबई

शेठ अमरचंद कपुरचंद धुपसर
,, लिलाचंद कचरदास पुणा
,, रसीकलाल डायाभाई नगर
,, पुनमचंद मियाचंद ,,
,, लुणकरण मगनलाल ,,
,, छोटालाल एच्. परीख अहमदाबाद
,, एम्. आशाराम ,,
,, पोपटलाल सामळदास ,,
,, शांतिलाल सोमचंद ,,
,, चिमनलाल दलसुखभाई ,,
,, मियाचंद गोतमदास खरजा
,, मोहनलाल मियाचंद ,,
,, खुशालचंद तुळजाराम ,,
,, खतसी भाई कछ भोज
,, देवराज जेठा ,, ,,
,, गुलाबचंद शिवजी कछ भोज
,, खुबचंद मोतीचंद पुणा क्यांप
,, पोपटलाल हिराचंद कलम
,, कस्तुरचंद रायचंद बारामती
,, धरमचंद देवचंद ,,
,, लखमीचंद पुनमचंद चांदवड
,, देवचंद तलकचंद निघोज
,, जुठाभाइ विरजी मुंबई
,, लालजी नपशु ,,
,, गोविंदजी भिमराज ,,
,, केशवलाल किलाचंद खडकवासला
,, भिकमजी पनाभाई मुंबई
,, पदमशी कचराभाई ,,
,, देवजी हिरजी ,,
,, कुंवरजी जेठाभाई ,,
,, पोपटलाल चेतशी ,,
,, मेघजी भिकमजी ,,
,, नरसी कानजी ,,

शेठ रतनसी शामजी ,,
,, देवसी नेणसी ,,
,, रतनसी नेणसी ,,
,, देवसी हिरजी ,,
,, वर्धमान रामजी ,,
,, धनजी रामया ,,
,, लिलाजी भिवराज ,,
,, खितशी शामजी ,,
,, आसारी हिरपाल ,,
,, पदमसी देवजी ,,
,, प्रेमचंद ललुभाइ पामोल
,, मगनलाल दलीचंद ,,
,, चिनुभाई लालभाई मुंबई
,, नगीनदास करमचंद संघवी ,,
,, जिवतलाल प्रतापसी ,,
,, देविदास कानजी ,,
,, फुलचंद वेलजी ,,
,, मुळचंद हिरजी ,,
,, कालीदास देवचंद सुरत
,, नगीनदास रायचंद ,,
,, रतनजी प्रागजी ,,
,, चुनीलाल हिराचंद ,,
,, जवचंद ठाकरसी ,,
,, फकीरचंद केशवचंद ,,
,, मगनलाल मुळचंद ,,
,, मुळचंद डायाभाई खंबात
,, केशवलाल बुलाखीदास खंबात
,, फुलचंद जव्हेरचंद ,,
,, नथमल कुंदनमल भंडारी नगर
,, रसीकलाल नगीनदास ,,
,, दलसुखभाई कस्तुरचंद मुंबई
,, जवारमल कुंदनमल नगर
,, केसरचंद वनमाळी खुडाळा

शेठ भिकमचंद माधर ,,
,, मनरूप पनाजी पुणा
,, गमनाजी पिताजी ,,
,, उत्तमचंद गणेश ,,
,, बबनचंद गणेश ,,
,, प्रेमचंद मगनलाल पाटण
,, मोतीचंद गिरधरलाल कापडिया मुंबई
,, शांतिलाल मकनजी मेथा ,,
,, मकनजी जे. मेथा ,,
,, मोहनलाल धरमसी ,,
,, हिराचंद कंकुचंद लोणी
,, शांतिलाल नगीनदास पाटण
,, मणीलाल करमचंद ,,
,, सरूपचंद करमचंद ,,
,, दामोदर बापुसा येवलें
,, फकीरचंद जव्हेरचंद विलीमोग
,, गणपतचंद पदमचंद विजापूर
,, रायचंद गोविंदजी ,,
,, साकळचंद लखमाजी विजापूर
,, मनसाजी दर्लीचंदजी ,,
,, पुनमचंद गबरूचंद चाणस्मा
,, मनसुखलाल हिरालाल जामनगर
,, गिरधर पुरुषोत्तम अहमदाबाद
,, माहासुखभाई कचराभाई ,,
,, भोगीलाल किलाभाई ,,
,, जगाभाई किलाभाई ,,
,, लखमीचंद केवळचंद महाराष्ट्र
,, चुनीलाल मावजी भूज कच्छ
,, मिठू जिवराज मुंबई
,, माणकलाल पुरुषोत्तम मुंबई
,, शिंगजी भिकमशा ,,
,, विरचंद देवशी ,,
,, जगजीवन हेमचंद ,,

शेठ दामजी धारसी ,,
,, मावजी पुरुषोत्तम ,,
,, नागजी हंसराज ,,
,, वलभजी धरमसी ,,
,, रणछोडदास छोटालाल ,,
,, कांतिलाल मणीलाल अहमदाबाद
,, वाडीलाल मंगळजी गुजराथ
,, वर्धमान ललुभाई मुंबई
,, गोपाळजी भाईचंद ,,
,, प्रागजी रणछोडदास ,,
,, केसरीचंद हरकचंद ,,
,, गुलाबचंद वनाजी ,,
,, चुनीलाल मोहनलाल ,,
,, मोतीलाल जसिंगभाई ,,
,, प्रभूदास गुलाबचंद किनोली
,, शंकरलाल जेठालाल बारामती
,, हिरालाल रतनसी पुना
,, डायालाल रवचंद ,,
,, चंदूलाल चिमणलाल ,,
,, सोमचंद वेणीचंद ,,
,, अमृतलाल वाडीलाल मुंबई
,, छगनलाल रतनचंद ,,
,, रतिलाल फुलचंद ,,
,, हरगोवनदास हरजीवनदास मुंबई
,, जमनादास लल्लूभाई पुणा
,, कपुरचंद पुनमचंद ,,
,, फुलचंद उत्तमचंद ,,
,, सोभागचंद कुसळचंद ,,
,, फुलचंद धनराज ,,
,, इंद्रभान हंबिरमल ,,
,, किसनदास भगवानदास ,,
,, कस्तुरचंद भिखाचंद पाटण
,, चिमणलाल नागरदास ,,

शेठ भिखाभाई त्रिभोवनदास ,,
,, जिवाभाई छगनचंद ,,
,, केशवलाल मंगलचंद ,,
,, चिमणलाल चुनीलाल ,,
,, हिरालाल लल्लुभाई ,,
,, मणीलाल मनसुखभाई ,,
,, भिकमलाल निहालचंद ,,
,, रतीलाल भिखाभाई मुंबई
,, मणीलाल त्रिभोवनदास मुंबई
,, नवीनचंद हेमचंद ,,
,, पुनमचंद मोतीचंद राधनपूर
,, सुरजमल पुनमचंद ,,
,, फतीमल आनंदराम बहुल
,, ताराचंदजी हरकचंदजी ,,
,, हिराचंद कचरादास ,,
,, सुरचंद मंगलजी डिसा
,, चंदुलाल मोतीलाल अहमदाबाद
,, वल्लभदास फूलचंद मुंबई
,, मोहनलाल दीपचंद ,,
,, वाडीलाल नथुभाई घाणेरा
,, सुंदरलाल नानचंद ,,
,, जयचंद अमुलख पूणा
,, वाडीलाल भाईचंद ,,
,, कांतिलाल कस्तुरचंद पाटण
,, हिरालाल मगनलाल मुंबई
,, वखतचंद विरचंद ,,
,, अमृतलाल कालीदास ,,
,, मणीलाल खेमचंद ,,
,, जेसिंगभाई भगुभाई अहमदाबाद
,, मेघजी हिरजी मुंबई
,, धनजी केशवजी ,,
,, खुशालदास छोटालाल कणावा
,, केशवलाल मगनलाल ,,

शेठ चुनीलाल अमीचंद ,,
,, कचुभाई भाईचंद ,,
,, चुनीलाल मासिंगजी कोल्हापुर
,, जेठमल अचलाजी ,,
,, भोगीलाल मगनलाल वडोदरा
,, वाडीलाल मगनलाल ,,
,, चिमणलाल लखमीचंद चोकस
,, परमानंद कुवरजी मुंबई
,, कक्कलभाई ,,
,, हिराचंद फकीरचंद खडक
,, चंदुलाल साराभाई मोदी मुंबई
,, बबनचंद केशवलाल मोदी ,,
,, चिमणलाल शिरचंद शिवपुरी
,, उमेदचंद डी. बरोडिया मुंबई
,, हरगोवनदास रामजी ,,
,, चंदुलाल टी. शाह ,,
,, लाधाभाई भुधरदास ,,
,, जिवाभाई मकनचंद ,,
,, पानाचंद मावजी शिवपुरी
,, केशवलाल स्वरुपचंद पाटण
,, अमृतलाल वल्लभजी ,,
,, गिरधरलाल बापुलाल ,,
,, हिंमतलाल मणिलाल ,,
,, जेसिंगलाल मकनलाल ,,
,, कानजी ऊदेसिंग ,,
,, वेलजी कचरा ,,
,, उमरशी मुलजी ,,
,, पाशवीर रणमल ,,
,, खेमचंद स्वरूपचंद पाटण
,, सोभागचंदजी जोशी मुंबई
,, सी. एच. संघवी ,,
,, चुनीलाल मंगळजी वढवाण
,, विरचंद पानाचंद मुंबई

शेठ भवानजी असारिया ,,
,, मणीलाल ऊत्तमचंद ,,
,, सुरजमल चुनीलाल ,,
,, छोटालाल वलभजी ,,
,, जमनादास स्वरूपचंद भावनगर
,, अमरचंद कुवरजी ,,
,, दलसूख मनसुखराम पाटण
,, छोटालाल जगजीवन मुंबई
,, छगनलाल देवचंद ,,
,, साकळचंद माणकचंद ,,
,, नानचंद शामजी ,,
,, हठीचंद दीपचंद ,,
,, देवचंद दामजी भावनगर
,, रतीलाल चिमणलाल कोठारी मुंबई
,, सोमराज जसराज ,,
,, छगनलाल पानाचंद ,,
,, छगनलाल नानचंद बारामती
,, पानाचंद रुपचंद मुंबई
,, मूरतमल गोविंदराम मुंबई
,, वशनजी उभया ,,
,, जेठू राधा ,,
,, कल्याणजी टी. शाह ,,
,, मोहनलाल बी. जव्हेरी ,,
,, मगनलाल वनाजी ,,
,, रायचंद भायचंद ,,
,, ताराचंद जुठाभाई ,,
,, रतनचंद खेमचंद ,,
,, डी. के. मोदी ,,
,, साकळजी जेठाभाई ,,
,, मणीलाल खुशालचंद पालनपुर
,, कालीदास सकळचंद ,,
,, छोटालाल राजकरण ,,
,, चंदुलाल कक्कलचंद ,,

शेठ नाथालाल छगनलाल ,,
,, रतीलाल लखमीचंद ,,
,, घोडालाल बुरालाल ,,
,, मोतीलाल उजमचंद ,,
,, डायालाल कक्कलचंद ,,
,, जेसिंगलाल जिवराज ,,
,, पोपटलाल नगीनदास ,,
,, जवारमल मानचंद पुना
,, पोरवाल एन. एच. ,,
,, पुरुषोत्तम सुरचंद मुंबई
,, दामोधर करसनदास ,,
,, मणीलाल लल्लूभाई खडकी (पुना)
,, मणीलाल धरमचंद ,,
,, वाडीलाल हाथीभाई ,,
,, डायालाल छगनलाल ,,
,, चुनीलाल मगनलाल ,,
,, दामोदरदास छगनलाल ,,
,, मणीलाल हकमचंद ,,
,, नगीनदास लालचंद ,,
,, धनराज रतनचंद ,,
,, चंदुलाल नगीनदास ,,
,, धनराजजी परमार सुरत
,, छगनलाल धनजीभाई ,,
,, नेमचंद शाहा ,,
,, डायालाल विरचंद ,,
,, नाथुभाई रणछोडदास ,,
,, चिमणलाल मणीलाल पूना
,, चुनीलाल दिपचंद ,,
,, तेजमल राजमल ,,
,, छोटूभाई भगवानदास मुंबई
,, नाथाभाई खुमाजी सुरत गुजराथ
,, जीवनलाल कपूराजी ,,
,, गुलाबचंद डायाभाई ,,

शेठ गांडाभाई हिराचंद ,,
,, मोतीलाल वधूचंद पाटण
,, प्रेमचंद पानाचंद अहमदाबाद
,, राजमल सुखलाल निजामस्टेट
,, भिकमदास दामजी मुंबई
,, भवानजी अरजण खीमजी ,,
,, जिवराज नरसी मैसरी ,,
,, लखमीचंद विरजी मुंबई
,, मोतीलाल देवचंद देऊर
,, माणिकजी वेलजी मुंबई
,, पदमसी रामजी ,,
,, पुनसी हिरजी मैसरी ,,
,, रमणलाल साराभाई अहमदाबाद
,, माणेकलाल वाडीलाल ,,
,, वाडीलाल उमेदजी चोकसी ,,
,, प्रभूदास भगवानदास महाराष्ट्र
,, शांतिलाल पानाचंद ,,
,, कानजी करमसी टी. मास्तर कच्छी
,, दामजी मनसी
,, ठाकरसी गोवनजी
,, मेघजी गोवनजी मुंबई
,, रतनसी खिअसी ,,
,, साकरचंद स्वरुपचंद अहमदाबाद
,, जयंतीलाल जयसिंगभाई ,,
,, जिवनलाल पुनमचंद मुंबई
,, कांतिलाल प्रतापसिंह ,,
,, मोहनलाल रामचंद चाणस्मा
,, भवानजी शिवजी मुंबई
,, बाबु किर्तीप्रसादजी जैन जीरा पंजाब
,, लाला बाबूराम जैन ,,
,, लाला खतुराम जैन ,,
,, लाला रामचंद जैन ,,
,, जेठाभाई गोविंदजी मुंबई

शेठ सुंदरलाल मनसुखलाल खंबात
,, अमृतलाल एम्. मोदी मुंबई
,, कस्तुरचंद सरूपचंद गुजराथ
,, परशोत्तम जयराम काठियावाड
,, रतिलाल.
,, मनसुखलाल खेमचंद ,,
,, छगनलाल प्रेमचंद ,,
,, किकाराम गंगाराम घोडेगांव
,, रतनसी जेठाभाई मसूर
,, चंदुलाल सांकळदास जव्हेरी मुंबई
,, त्रिभुवनदास बेचरदास आळंदी
,, बापुलाल नथुराम पुणा
,, डॉ. सी. एन्. श्रॉफ मुंबई
,, एस्. एल्. श्रॉफ ,,
,, हिरजी डी. भगत ,,
,, विठ्ठलदास हाकमचंद महाराष्ट्र
,, दिपचंद बापूलाल चाकण
,, मनसुखलाल बालचंद ,,
,, चंदुलाल मणीलाल ,,
,, इंद्रभान वृद्धीचंद माहूर
,, मोहनलाल नारायणदास माहुर
,, शिवजी सी. शाह मुंबई
,, बापुलाल कालीदास विजापूर
,, लाला माणिकचंदजी पंजाब
,, लक्ष्मीचंद मोहनलाल गुजराणवाला पाटण
,, मंगलदास अंबाराम तळेगांव
,, चुनीलाल राणावत खंडाळा
,, रायचंद गोपाळजी सोलापूर
,, चुनीलाल गुलाबचंद ,,
,, गुलाबचंद रायचंद ,,
,, प्रेमचंद हरिचंद ,,
,, फूलचंद मानचंद भंडारी कोरेगांव
,, रिखबचंद वेलचंद मेहता पालनपुर

शेठ उत्तमचंद भिकमचंद	पुणा	शेठ खिमजी तेजू	,,
,, जसराज हेमचंद	,,	,, नथू सबरजी	,,
,, नेनसुख पदमचंद	,,	,, रवराज कानजी	,,
,, उमरशी पुनशी	मुंबई	,, रवजी राघवजी	,,
,, मेघाजी आणंदजी	,,	,, हिरजी आशीग	,,
,, मालशी पाशवीर	,,	,, प्रेमजी देवजी	,,
,, खीमजी केशवजी	,,	,, कुरपार हेमराज	,,
,, देवजी वजपार	,,	,, रवजी चापशी	,,
,, शिवजी मेघराज	,,	,, खिमजी लाला	,,
,, माडण काईआ	,,	,, देवराज नरसी	,,
,, देवजी लाधा	,,	,, रवजी वेलजी	,,
,, जेठाभाई नरसी	,,	,, विजपार आनंद	,,
,, हेमराज पुनशी	,,	,, जेठा मुरजी	,,
,, नागजी रायशी	,,	,, नागजी देवजी	,,
,, कानजी चापसी	,,	,, गोवर देवशी	,,
,, नथु वेलजी	,,	,, वीरपार देराज	,,
,, गोविंदजी लालजी	,,	,, खिमजी कुवरजी	,,
,, देवजी टोकरसी	,,	,, धारसी रामजी	,,
,, पुंजाभाई सरतण	,,	,, मघजी लधा	,,
,, भवानजी जेवत	,,	,, लालजी माडण	,,
,, प्रेमजी गेला	,,	,, मावजी भवानजी	,,
,, वेलजी नरसी	,,	,, मघजी भोजराज	,,
,, पुंजा पुनशी	,,	,, देवजी धारसी	,,
,, पालन भोजपाल	,,	,, नपु देवराज	,,
,, लधा कचरा	,,	,, हिरजी पाम	,,
,, कोरशी नागशी	,,	,, करमशी गोवर	,,
,, गोवा लाडण	मुंबई	,, कानजी लखधर	,,
,, जिवराज लधा	,,	,, खेतसी वरपार	,,
,, नरसी वेलजी	,,	,, भिमशी लालजी	,,
,, हंसराज वेलजी	,,	,, कुवरजी देवराज	,,
,, लालजी कानजी	,,	,, वेलजी गणशी	,,
,, मघजी रवजी	,,	,, हंसराज गांगजी	,,
,, कल्याणजी देवजी	,,	,, कुवरजी भारमल	,,

शेठ खेतसी टोकरसी	मुंबई
,, शामजी नेणसी	,,
,, हरसी लाडण	,,
,, माना जयसंग	,,
,, नागशी मुरजी	,,
,, जाधवजी पुंजा	,,
,, धारसी गणपत	,,
,, आशारिया रतनसी	,,
,, टोकरसी हिरजी	,,
,, लालजी उभाया	,,
,, देवजी जेवत	,,
,, केशवजी नरसी	,,
,, करमशी शिवजी	,,
,, पुणशी भारमल	,,
,, नानजी नरसी	,,
,, हिरजी पुंजा	,,
,, खिमजी वेलजी	,,
,, पासवीर रणधीर	,,
,, रतनसी केशवजी	,,
,, नागशी कोरसी	,,
,, वेलजी देराज	,,
,, टोकरसी तेजू	,,
,, मेघजी पाचारिया	,,
,, लखमशी माडण	,,
,, जेवत चना	,,
,, रवजी वेलजी	,,
,, रवजी रायचंद	,,
,, कचरा सारंग	,,
,, मेघजी कुवरजी	,,
,, मोणसी भारमल	,,
,, लखमशी वरजंग	,,

शेठ जेठा कुरपार	,,
,, डुंगरसी कुरपार	,,
,, वीरजी सखण	,,
,, खेतसी टोकरसी	,,
,, लालजी भारमल	,,
,, कुरपार हेमराज	,,
,, मोणसी मेघराज	,,
,, खेतसी भाई	,,
,, देराज जेठा	,,
,, मिठू जिवराज	,,
,, माणेकलाल परशोत्तम	,,
,, शिंगजी भिकमसी	,,
,, वीरचंद देवसी	,,
,, जगजीवन हेमचंद	,,
,, दामजी	,,
,, मावजी परसोत्त[illegible]	,,
,, नागजी हसराज	,,
,, वलभजी धरमसी	,,
,, मणशी तेजपाल	लायजा
,, खेराज देवत	,,
,, कचू रागा	,,
,, टोकरसी मेघजी	,,
,, उभाया हरसी	,,
,, कमरशी गोवर	,,
,, नानजी तेजू	,,
,, रतनसी पदू	,,
,, पुनसी मांजा	,,
,, नागरसी पालण	,,
,, ठाकरसी गेला	मुंबई
,, गांगजी शिवजी	,,
,, वेलजी हिरजी	,,

शेठ देवजी हिराभाई	मुंबई	शेठ प्रेमजी गणशी	दुरागपूर
,, शामजी धारसी	,,	,, पोपट गेलाभाई	,,
,, हंसराज कुंवरजी	,,	,, कारु कानजी	,,
,, रवजी गेलाभाई	,,	,, नरसी उमरशी	,,

स्वयंसेवकोनुं लिष्ट

शेठ ळजाराम सरुपचंद प्रमुख	राजुरी	शेठ नेमचंद ताराचंद	घोडा
,, रमणीकलाल चुनीलाल सेक्रेटरी	जुन्नर	,, गबरुलाल खेमचंद	,,
,, भिकुभाई मोतीचंद कॅप्टन	,,	,, दीपचंद रामचंद	बार्शी
,, केशवलाल पानाचंद सेक्रेटरी	,,	,, मनसूख लल्लूभाई	अंतूर
,, भिखुभाई गोतमचंद	,,	,, खुबचंद भाईचंद	जुन्नर
,, [illegible]टलाल छगनलाल	,,	,, दौलत उत्तमचंद	निरगुडवाळा
,, [illegible]णीलाल डाह्याभाई कॉन्फ. सेक्रेटरी	,,	,, बाबूलाल मगनलाल कॅपटन	पुणा
,, भिकुभाई कंकूचंद	राजुरी	,, मणीलाल सरुपचंद	,,
,, देवचंद छगनलाल	आळा	,, सखाराम मुळचंद	,,
,, भिकूभाई कंकूचंद	उमरज	,, लीलाचंद दीपचंद	,,
,, मणीलाल हिराचंद	आंतूर	,, रामचंद जीवराज	,,
,, उत्तमलाल नेमचंद	तळेगांव स्टेशन	,, कंकुचंद लालचंद	,,
,, रावजीभाई जेचंद	पिंपळवंडी	,, कचरादास तुकाराम	,,
,, रवचंद कंकुचंद	जुन्नर	,, माणेकचंद रामचंद	,,
,, मोहनलाल गोतमभाई	,,	,, बाबूलाल वाडीलाल	,,
,, पोपटलाल नानचंद	,,	,, छोटालाल जिवराज	,,
,, पोपटलाल भिकुभाई	,,	,, शांतिलाल रामचंद	चांदवड
,, लखमीचंद डाह्याभाई	घोडा	,, कांतिलाल खेमचंद	,,
,, उत्तमलाल आनंदराम	मंचर	,, पन्नालाल ताराचंद	,,
,, देविचंद केसरीचंद	,,	,, रमणलाल खेमचंद	,,
,, खुशालचंद ताराचंद	,,	,, चांदमल नंदराम	,,
,, माणकचंद किसनदास	घोडा	,, लखमीचंद रामचंद	,,
,, बाबुलाल देवचंद	सिनोली	,, राजमल नंदराम	,,
,, नेमचंद काळीदास	दावडी	,, गुलाबचंद किसनदास	,,

शेठ मोतीलाल दलीचंद	,,	शेठ भिकमलाल डाह्याभाई	,,
,, जव्हेरीलाल हिरालाल	,,	,, मफतलाल चुनीलाल	,,
,, दलीचंद गुलाबचंद	,,	,, चुनीलाल हजारीमल	,,
,, केशवलाल खीमा	,,	,, चांदमल रतनचंद	,,
,, वाडीलाल रामचंद	लोणी	,, कचरादास हिंमतमल	,,
,, नेमचंद रतनचंद	चिखली	,, अंबालाल तलकचंद	,,
,, बाबूलाल तलकचंद	फलटन	,, मोहनलाल मोतीलाल	,,
,, मोहनलाल तलकचंद	,,	,, वीरचंद मोतीलाल	अहमदनगर
,, विठलदास नेमचंद	अंतूर	,, झुंबरलाल हिरालाल	,,
,, भोगीलाल कंकुचंद	,,	,, रसीकलाल वाडीलाल	,,
,, चुनीलाल डाह्याभाई	जुन्नेर	,, चुनीलाल दलसुख	,,
,, मनसुख बापूलाल	,,	,, कचरादास नागरदास	पुना
,, आमरतलाल भिखुभाइ	,,	,, सीवलाल भगवानदास कॅपटन	सोलापूर
,, शांतिलाल उत्तमचंद	,,	,, कुबेरचंद भायचंद	सांगली
,, पन्नालाल लीलाचंद	तळेगांव ढमढेरा	,, चंदुलाल रामचंद	,,
,, सीवलाल वंडुलाल	कऱ्हाड	,, चतूरदास भगवानदास	,,
,, चंपकलाल वालचंद	,,	,, रतनचंद नागरदास	,,
,, वीरचंद कंकूचंद	,,	,, भागचंद देवचंद	कंतूळ
,, मुळचंद राजाराम	,,	,, पोपटलाल दीपचंद	जुन्नेर
,, आमरतलाल मोहनलाल	,,	,, पोपटलाल नेमचंद	,,
,, प्रतापचंद वगताजी	जुन्नेर	,, उत्तमचंद गुलाबचंद	,,
,, पोपटलाल देविचंद	,,	,, शांतिलाल लखमीचंद	,,
,, शांतिलाल वाडीलाल	,,	,, मुरलीधर भावसार	मालेगाम
,, अवंतीलाल भुखनदास	,,	,, ननुलाल मोहनलाल	जुन्नर
,, रमणलाल उत्तमचंद	,,	,, हिरालाल दुल्लभदास	,,
,, कांतिलाल उत्तमचंद	,,	,, गिरधरलाल हिरालाल	मुंबई
,, प्रेमराज मुकनदास कॅपटन	अहमदनगर	,, भोगीलाल उत्तमलाल	जुन्नर
,, मोहनलाल मलूकचंद	,,	,, पोपटलाल वाडीलाल	घोडा
,, भिकूलाल चुनीलाल	,,	,, अंबालाल मोतीचंद	जुन्नर
,, डाह्यालाल कंकूचंद	,,	,, रसीकलाल देवचंद	अंतुर
,, कंकुचंद वाडीलाल	,,	,, धनराज रतनचंद	जुन्नर
,, त्रिभोवनदास मोतीलाल	,,	,, पोपटलाल भगवानदास	पुना
,, मणीलाल शिरचंद	,,	,, मोतीलाल डाह्याभाई	,,

शेठ केशवलाल लल्लुभाई	पुना
,, एकनाथ राजाराम	घोडा
,, हिरालाल चुनीलाल	राजुरी
,, चुनीलाल साकलचंद	फुरसंगी
,, माणेकचंद नेमचंद	,,
,, भिकूभाई मोतीचंद	,,
,, कांतिलाल देवचंद	,,
,, भागचंद लल्लुभाई	,,
,, लिलाचंद गोतमभाई	,,
,, मोहनलाल जीवराज	,,
,, नेमचंद देवचंद	,,
,, गंगाराम खुशाल	,,
,, हिराचंद कुबेर	विजापूर
,, पोपटलाल मणीलाल	पुना
,, जमनादास काळीदास	,,
,, रतनचंद मुळचंद	फुरसंगी
,, गणपत माधवचंद	विजापूर
,, भिकचंद मणीलाल	घोडा
,, शांतिलाल चुनीलाल	जुन्नर
,, केशवलाल बाळाराम	उरळी
,, मुळचंद अमरचंद	पुना कॅम्प
,, डाह्यालाल चकूचंद	,,
,, पोपटलाल नगीनदास	,,
,, मनसुखलाल चुनीलाल	,,
,, फत्तेचंद लल्लुभाई	,,
,, जेसिंगलाल लल्लुभाई	,,
,, चंदुलाल दलसुखराम	,,
,, बाबूलाल जीवराज	,,
,, प्रेमचंद अमुलख	,,
,, जेचंद डाह्याभाइ	,,
,, रूपचंद लालचंद	,,
,, जवारमल लखमीचंद	,,
,, निहालचंद विठलदास	,,
शेठ मुगुटलाल फूलचंद	,,
,, अंबालाल तुळजाराम	,,
,, मणीलाल भायचंद	,,
,, भोगीलाल नानचंद	फूरसंगी
,, अमरतलाल नगीनदास	जुन्नर
,, बबन शंकर	पुना
,, यशवंत विठोबा	,,
,, रामा बाळा	,,
,, शंकर कवि	,,
,, शंकर पुंडलिक	,,
,, राजाराम सुदामा	,,
,, कासम लालभाइ	,,
,, पोपटलाल चतुरदास	पूनाकर
,, दामोदर नेमीनाथ	,,
,, फुलचंद परषोत्तम	,,
,, अंबालाल सिवचंद	,,
,, पन्नालाल हेमराज	,,
,, कपूरचंद धनराज	,,
,, नेमचंद लखमीचंद	,,
,, कांतिलाल हिरालाल	,,
,, नथूलाल प्रेमचंद	वार्शी
,, चुनीलाल कालीदास	कंनुल
,, हिराचंद नथूराम	,,
,, कस्तूरचंद नलकचंद	,,
,, पोपटलाल रामचंद	,,
,, चंदुलाल नागूभाइ	,,
,, हिराचंद लखमीचंद	,,
,, लल्लुभाइ गुलाबचंद	,,
,, कांतिलाल मणीलाल	,,
,, कांतिलाल रीखबदास	,,
,, बापुलाल गुलाबचंद	,,
,, हिराचंद धनाजी	,,
,, अंबालाल जेठालाल	पुनाकॅंप

शेठ साकळचंद दलसुखराम	पुनाकॅप	शेठ रतीलाल जेचंद	,,
,, त्रिभोवनदास देवजी	,,	,, माणकलाल छोटालाल	,,
,, आमरतलाल रामचंद	,,	,, रमणलाल दामोदर	मालेगांव
,, बाबुलाल मोहनलाल	,,	,, डाह्याभाई केशवलाल	जुन्नर
,, फुलचंद जेचंद	,,		

श्री प्रश्नः तेरमी जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सनुं भविष्य शुं ?

प्रश्न समयः ता. ७-३-३० शुक्रवार, सवार स्टा. टा. १०-१८ मी कलाके जुन्नर.

प्रश्न कुंडलि (सायन)

चं. २३-१५ वृ. १९		र. ८. ३३
मि. १९	मेष १५-२२	शु. १७-२-१८
कर्क १२ २१-३७	मं. २९-४८ बु. २३	
सिं. ८ २ ने ३९	तुल १६	श. ७-४९
क. ९		वृ. १९

१ सामान्य फळ : प्रश्न लग्ननो अधिपति मंगल होई ए आपणा उच्च राशीमां दशम स्थानमां बेठेलो छे. लग्न अग्नि राशीनुं होई अग्नि तत्वमां छे अर्थात् ते अत्यंत बलवान छे एना लीधे आ कॉन्फरन्स दिर्घायुषी, मजबूत पाया उपर उभी करेली, पीडाकारक ग्रहयोग साथे हिंमतथी टक्कर आपनारी, स्वाभिमानी, तेजस्वी, अत्यंत वादविवाद करवावाली, स्वशक्ति उपर विश्वास राखनारी, भाग्यशाळी, स्वतंत्र विचार करनारी; सामाजिक, धार्मिक अने राजकीय बाबतमां कोईनुं पण दबाण, खोटी मर्यादा नहीं राखतां स्वतंत्र विचार वडे प्रगतिना पगरण बहु जल्दीथी आगळ नारववानी इच्छा करनारी कोईना पण अयोग्य दबाणने वश नहीं थतां स्वतंत्र विचारो रजु करनारी अने आपणुं

तत्व सिद्ध करनारी एवी वीरवृत्तिनी थशे. अग्नि राशीनुं लग्न अने अग्नितत्व प्रश्नना वखते उदित होवाना लिधे एना प्रगतिना मार्गमां आवनारी अडचणो ते अग्नि प्रमाणे भस्मवत् करी तेने शरुआतथीज पोतानो मार्ग टंटा बखेडामांथी काढवो पडशे अने मार्ग निष्कंटक करतां आगळ जवुं पडशे.

२ लग्नेश मंगळ उच्च राशीमां पण छेल्ला अंशमां अने शत्रुक्षेत्रमां बेठेलो छे ए उपरथी कॉन्फरन्सने शरुआतथीज शत्रु होई नवीन शत्रू पण पेदा थशे अने शत्रु तरफथी निरुत्साही थवाना घणा प्रसंगो उपस्थित थशे, परंतु लग्न पूर्ण बलवान होवाना लिधे कलम १ मां जणाव्या प्रमाणे ते (कॉन्फरन्स) यश संपादन करशे एटलुंज नहीं पण शत्रु पासेथी पण मान्यता मेळवशे. मात्र लग्नमां मेश राशी उदित होवाना लिधे तेना प्रत्ये अनेक प्रकारना निष्कारण संशय अने तेनी प्रगतिने विरोध करवाना प्रयत्नो करवामां आवशे पण ते कॉन्फरन्स कोइपण हरकतोनी परवा नहीं करतां पोतानो पग आगळ धपावशे. अपयशमांथी यश मेळवशे.

३ लग्नेश मंगळ जे पंचमेश रविने मळवा जाय छे तेनाथी कॉन्फरन्सनो मुख्य हेतु–कार्य शिक्षण विषयक प्रगति करवी एज मात्र तेनुं ध्येय रहेशे. मात्र ते कायमां सफळता मेळववा माटे तेने अनेक अडचणोमांथी पसार थवुं पडशे.

४ रिसेप्शन कमिटी : आ कमिटीनुं विचार चतुर्थ स्थानपर थाय छे. आ स्थाननो अधिपति चंद्र होइ ते धनस्थानमां उच्च बेठेलो छे. पण धनेप शुक्र अस्तगत छे ए उपरथी कॉन्फरन्स पासे मूल शिलक कांइपण न होवी जोइए ए तद्दन गरीब स्थितिमां हशे पण रिशेप्शन कमीटीनुं ध्येय स्थायिक फंड जमा करवानुं अने बैंक स्थापवानुं रहेशे ने ते प्रमाणे फंड सारा प्रमाणमां भेगो थशे. लोको तरफथी आ बाबतमां सारी सहायता मळशे. कॉन्फरन्सनी पुर्व पुण्याईनो उपयोग सारो थई तेनी सांपात्तिक स्थिति सुधरती जशे. मात्र चालु कॉन्फरन्सना अध्यक्षनी सांपत्तिक बाबतमां अपेक्षाप्रमाणे मदद मळशे नहीं. आगल धीरे धीरे शत्रू पक्ष पासेथी वधु मदद मळशे. कॉन्फरन्सने सारा मित्रो मळशे ते सधन हशे. मात्र तेओनी मदद सहेलाईथी नहीं मळतां प्रयत्न वडे मळशे. सरवाळे स्वागत समितिनुं कार्य सारुं थशे अने मान्यता मेळवशे पण अनेक जातना अपवादो सहन करवा पडशे.

५ ठरावः—समाज सुधारणाना ठरावो महत्वपूर्ण थशे कारण चंद्र ए समाजनुं उद्योतक ग्रह बुध तरफथी शुभ दृष्ट छे. आ संस्थामां पहेलाना जे मानद् सत्ताधारी अधिकारीओ (मंडळ) हशे तेनी सत्ता कमी पडतां लोकमतनी सत्ता प्रस्थापित थशे अने ते सत्ता पोतानी बुद्धि, बळ अने चातुर्यने प्रभावे अधिपत्य प्राप्त करशे. धार्मिक बाबतना ठराव मात्र पूर्व परंपराने अनुसरीने थशे नहीं तेथी द्वेष अने शत्रुत्व वधशे. वाद विवाद

• घणो थशे " पूण्य सहम् " उपर गुरु अने शनीनी पुर्ण अशुभ दृष्टि होवाना लिधे अने गुरु शनिमां अशुभ योग थएलो होवाना लिधे अने गुरु ए धर्मने व्ययस्थानना अधिपति होवाथी कांग्रेसना आवो वाद विवादनो भार आ विषय उपर रहेशे-टंटा बखेडा मारा मारीना प्रसंगो आ विषय उपर उभा थशे. आ बाबत फंड पण थोडुं थशे. विद्यावृद्धि, सामाजिक (धार्मिक नहीं) सुधारणा आ बाबतमां कायम फंड भेगो करवामां आवशे. धार्मिक वृत्तिनी दिशा बदलवाना प्रयत्नो थशे ने तेने बहु हरकतो आवशे.

तात्पर्यः—लग्न प्रगति प्रिय जोशथी, कार्य करवानी इच्छा धरनारु जोके होय तोपण लग्नेश मंगल तद्दन निर्बल होवाना लिधे उपरना सर्व कामो अनेक विघ्नोमांथी थशे. टंटा, बखेडा, न्हानी न्हानी मारीमारीओ थवानो संभव छे.

७-२-१९३० बपोरना १-३० वागते

रघुनाथराव उर्फे अन्नासाहेब चौथाई
प्रोप्रायटर काळदर्शी ऑफिस
३९७ सदाशिव पेठ पुना.

नोटः—आ प्रश्न पूछया बाद तेनो फळादेश लखी कवर (पाकीट) मां सीलबंध मुकीन स्वागत समितिना प्रमुखने सोंपवामां आवतां ते अधिवेशनना अध्यक्षनी रवानगी वखते तोडवामां आव्युं हतुं. अने मुंबई वगेरेना आगेवानो समक्ष रजु करवामां आव्युं हतुं. आ भविष्य जोई सर्व खुषी थया हता, अने रुपीया ११ अग्यार ज्योतिषीने भेट आपवामां आव्या हता.

जुन्नर म्युनिसिपालिटी तरफनुं मानपत्र.

श्रीमंत रावसाहेब शेट रवजी शोजपाल

मुंबई, मु. जुन्नर यांसी,

रावसाहेब,

मराठी राज्य-संस्थापक श्री शिवछत्रपती-महाराज यांच्या जन्मानें पुनीत व इतिहास प्रसिद्ध अशा शिवनेरी किल्ल्याचे पायथ्याशीं बसलेल्या या जुन्नर शहरांत, सर्व जुन्नर शहरवासीयांचे तर्फे त्यांचे प्रतिनिधी म्हणून आम्हीं खालीं सह्या करणार जुन्नर येथील स्थानिक स्वराज्याचे अध्यक्ष, उपाध्यक्ष व सभासद आपले अत्यंत प्रेमानें व मनःपूर्वक स्वागत करतों.

आपण आपल्या कच्छ व गुजराथ भागांत, अनेक सार्वजनिक धर्मशाळा, दवाखानें, आपल्या धर्माची अनेक मंदिरें, पाठशाळा, कन्याशाळा, बोर्डिंगें, वगैरेसारख्या लोकोपयोगी संस्था काढून शिवाय, दुष्काळ, जलप्रलयप्रसंगीं अत्यंत उदार अंतःकरणानें गरीब बांधवांस मदत केली आहे; सार्वजनिक हिताच्या अनेक कार्यांत आपण अधिक झीज सोसून, सक्रीय भाग घेतां, याबद्दल आपलेविषयीं आह्मांस आदर वाटत आहे. आपण सारख्या दानशूर व्यक्तीस जुन्नर येथील जैनसमाजानें आपणांस अखिल भारतवर्षीय " जैन-श्वेतांबर कॉन्फरन्सच्या अध्यक्षाचा अपूर्व मान दिला आहे " याबद्दल आह्मास आनंद वाटत आहे.

आपण यशस्वी कॉन्ट्रॅक्टर या नात्यानें जो नावलौकिक मिळविला आहे, त्याबद्दल आह्मांस कौतुक वाटत आहे. आपल्या दानशूरपणाचा जुन्नर येथील आपल्या देशबांधवांस फायदा घ्यावा अशी आह्मीं आपणांस विनंती करून खालील मागणी करीत आहोंत, तिचा स्वीकार होईल अशी आह्मांस फार उमेद व आशा आहे.

प्राचीन काळीं वैभवाचें शिखरावर असलेलें जुन्नर शहर आज दुर्दैवानें कालचक्राचें फेऱ्यांत सांपडून प्लेग, व दुष्काळ वगैरे अनेक आपत्तींमुळें दरिद्रावस्थेस पोहोंचलें आहे. जुन्नरच्या रहिवाशांच्या खालावलेल्या सांपत्तिक स्थितीनुरूपच जुन्नर म्युनिसिपालिटीचीही परिस्थिति आहे, हें सांगण्याची जरूरी नाहीं.

जुन्नर म्युनिसिपालिटी स्थापन झाल्यास आज ६८ वर्षें झालीं आहेत. परंतु शहरवासीयांची अत्यंत जरूरीची पाण्याची सोय, म्युनिसिपालिटीचें आद्यकर्तव्य असूनसुद्धां योग्य रीतीनें, वरील कारणामुळें म्युनिसिपालिटीस करतां आली नाहीं. हल्लीं म्युनिसिपालिटी तयार करीत असलेली पाण्याची स्कीम सरकारच्या उदासीनतेमुळें व पैशाच्या अभावीं वरील कारणास्तव बंद ठेवावी लागत आहे.

आपण सदर लोकोपयोगी कार्याचा विचार करून, सक्रीय सहानुभूति दाखवून, सदर योजना पुरी करावी व कराल अशी म्युनिसिपालिटीस उमेद व पूर्ण भरवसा असल्यामुळें, म्युनिसिपालिटी आपणांस तसें करण्याबद्दल विनंति करीते. सदर लोकोपयोगी कार्य करून आह्मां सर्व जुन्नर-रहिवासियांस आपण कायमचे ऋणी करून आपण आपली जुन्नरची भेट व आपलें नांव, जुन्नर येथें चिरस्मरणीय करून ठेवावें अशी आपणांस विनंति आहे. पाण्याची सोय करून देण्यासारखें जास्त पुण्याईचें काम दुसरें नसल्यामुळें, आपण तें करावें व आपल्या नावानें सदर पाण्याचा पुरवठा संबोधिला जावा अशी व्यवस्था आपण केल्यास आपली कृति सदैव लोकांचे डोळ्यांसमोर राहून आपलें नांव व पुण्याई यांत कायमची भर पडेल. तरी ही विनंति आपण विचारांत घेऊन शक्य तितकी सोय आपण कृपेनें लवकर करावीच असा म्युनिसिपालिटीचा आपणांस आग्रह आहे.

पुन्हां एकवार सर्व जुन्नर-रहिवासियांतर्फे आपले आभार मानून हें मानपत्र आह्मीं पुरें करून आपणांस सादर करितों त्याचा स्वीकार व्हावा.

जुन्नर

म्युनिसिपल ऑफिस

ता. ७-२-३०

आपले नम्र,

रामचंद्र आनाजी पाटील, बुट्टे
अध्यक्ष

केशव पांडुरंग खडके
उपाध्यक्ष

सभासद

१ मे. बी. आर. गायकवारी, मामलेदार साहेब.
२ " रघुनाथ कृष्ण जोशी, वकील.
३ " हरीभाऊ आनाजी पाटील, बुट्टे, चेअरमन.
४ " विष्णु वामन निरगुडकर, वकील.
५ " बळवंत गणेश घाहाडी.
६ " गुलाम मोहोद्दीन पीरजादे.
७ " मीर आगदसहुसेन इंदाजहुसेन जाहागीरदार.
८ " नूरमहमद इब्राहिमसाहेब.
९ " बजरंग गणेश संगमनेरकर.
१० " पंढरीनाथ जगन्नाथ भगत.
११ " हरी तुकाराम बेळे.
१२ " तुळशीराम यसूजी फुळपगार.

जुन्नरना श्री संघ तरफथी स्वागताध्यक्षने मळेलुं मानपत्र.

वन्दे श्री जिनवरम्

जैन समाज भूषण देशभक्त

श्रीयुत शेठ चुनीलाल सरुपचंद पारेख, राजुरीकर. (जुन्नर)

प्रिय बन्धु वर्य,

आप श्री अखील हिंदनी महासभा-परिषद तथा महाराष्ट्रीय परिषदना अधिवेशनो प्रसंगे तेनी सफलता साधवाना हेतुथी महाराष्ट्रीय जैनो तरफथी जुन्नरना श्री संघने मदद करवामां जे सहानुभूति दाखवी छे ते बदल आपने श्री जैन संघ समस्त जुन्नर तरफथी अभिनंदन आपवानी तक लईए छीए.

परिषदोनी सफलता मेलववा आपनो स्वार्थत्याग अहर्निश करेली महेनत, समदृष्टी अने जैनधर्म अने समाजनी सेवा करवानी अप्रतिम अने अविरत धगशने लई आप जे साफल्य मेलववा भाग्यशाली निवड्या ते बदल आपने धन्यवाद आपीए छीए.

आ महद्कार्य उपरांत आप महाराष्ट्रीय जैन समाजनी सुंदर अने अजोड सेवा बजाववानी तको मेळववानुं आपणे व्यसन छे अने तेवा कार्यो हाथ धरवानी आप एक पण तक गुमावता नथी ए आपनी सेवा वृत्तीना जीवंत पुरावो छे.

आप समय धर्मने पिछाणनारा होवाथी आपनी दानवृत्ति समयानुकूल दिशाए, विद्यादान, केळवणी शिष्य वृत्तिओ आपवा वगेरे कार्योमां आपनी समृद्धिनो उपयोग करी रह्या छो ए हर्षनी वात छे.

आपनी आ समयधर्मनी भावना साथे भवपूजा, उजमणादि धार्मिक क्रियाओमां आपनी जे प्रवृत्ति जाणावी छे ते बन्नेनो सुयोग आपनामां सापडेली जोई अमने हर्ष प्रदर्शित करवा मळेली आ तक अमे जती करी शकता नथी.

आ उपरांत आपना तरफथी महाराष्ट्रनां अनेक कुटुंबोने अनेक प्रकारनी घटती सहाय्य आपवामां आव्या बदल आपनो जेटलो आभार मानीए तेटलो आछो छे.

जुन्नरमां आपना शुभ प्रयासो वडे "जैन सेवा-समिति" स्थापन करवामां आवी छे अने तेणे आपणी शुभाशिषो अने शुभ वांछनाओना सामर्थ्य वडे महाराष्ट्रना अनेक सेवा दलोमां उच्च स्थान मेळव्युं छे ते आपना हार्दिक प्रयत्नोने आभारी छे एम कह्या विना चालतुं नथी.

आपना निवासस्थान राजुरीमां हिंदुमुसलमाननो जे अनिष्ट झगडो जाग्यो हतो ते वखत आपे जिंदगीना जोखमे पण न्यायपक्षने पडखे उभा रही अन्यायनी सामे

जे प्रचंड विरोध दाखव्यो हतो अने न्याय मेळववा भाग्यशाली निवड्या हता एटलुंज नहीं पण व्यासपीठ उपरथी उंचे आवाजे संघटनना विषय उपर व्याख्यान करनाराओ करतां आप संघटनना सिद्धांतोने क्रियामां मूकवा समर्थ निवड्या ते बदल आपने धन्य-वाद घटे छे, अने आपनी सदरहु प्रवृत्ति लक्षमां लई पूना जिल्ला तरुण हिंदु सभाना उपप्रमुखनुं मानभर्यु स्थान मल्युं छे ए बदल पण आपने अभिनंदन आपवानी आ तक लइए छीए.

आपणा परम पवित्र तीर्थाधिराज श्री शत्रुंजय अंगे उपस्थित थएला मामला प्रसंगे सदरहु कार्य माटे श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सना खास अधिवेशन वखते निमाएल ' श्री शत्रुंजय प्रचार समिति ' ना कार्यमां मदद आपी जरूर पडे सत्याग्रह करवा सुधी पण समाजमा मक्कमता केळवी आप श्री शत्रुंजयना प्रश्न अंगे ऐक्य जाळववामां जे सहाय आपी सेवा बजावी छे तेनी नोंध लेवानुं अमे चूकी शकता नथी.

जैन समाजनी सेवानां अनेक कार्यो आप कर्या छे अने करवानी धगश धरावो छो. अटलुंज नहींपण राष्ट्रहितना सार्वजनिक कार्यो करवानी तीव्र इच्छा आपने हैये सन १९०८ थीज लागेली छे अने महाराष्ट्रना आप एक खरा सेवा भावी राष्ट्रीय नेता छो ए अमने अने जैन समाजने मगरूरी लेवानुं कारण छे अने अमे इच्छीए छीए के आप आ बन्ने दिशामां आपनी सेवा आपवा विशेष भाग्यशाली निवडो. विशेष समृद्ध बनो अने दिर्घायुषी थाओ.

राजुरीमां जमीन महसुल गेरवाजबी रीते सरकारे वसूल करवानी नीति दाखवेल ते प्रसंगे आप अविश्रांत श्रम लई कर भरनाराओमां मजबूत संघटन करी न्याय नहीं मळे त्यां सुधी कर नहीं भरवानी जे झुंबेश उपाडी हती अने ते बद्दल आपने कारागृहवास सुद्धां भोगववा फरज पाडवामां आवी हती छतां आपना प्रयासोमां आपनी अडगता अने सत्यनी लडत, धैर्य अने शुद्ध बुद्धिना कारणे आप सफलता पाम्या. आपे ते विजय मळवी बारडोलीनी लडतमां आदर्श पुरो पाड्यो ते बदल आपने कोटीशः धन्यवाद आपीए छीए.

छेवटे अमे शासन देव प्रत्ये एटलुंज प्रार्थीए छीए के आप आपना कुटुंब परिवार सहित समृद्धि यश अने सम्पूर्ण आबादी भोगवो अने जैन समाज अने राष्ट्रनी उन्नतिना कार्यो साधवा समर्थ बनो एवी अमारी शुभ वांछना सह प्रणमीय छीए ॐ शान्तिः

लि० श्री संघ सेवको,

जुन्नर (पूना)

ता. १५ फेब्रुवारी १९३०

शा. मोतीचंद दलीचंद.
शा. छगनदास मानचंद
शा. मोतीचंद पितांबर.
शा. दलपतभाई रवचंद.
जुन्नर संघ तरफथी.

महाराष्ट्रना एक ‑ स्वतना आगेवान अने कॉन्फरन्समां हानिकारक [illegible] उपर भाषण करनारा अने असि० जनरल सेक्रेटरीनो ओद्धो धारण करनारा, वृद्धाविवाह, बालाविवाह, कन्याविक्रय, वेश्या–गायन विगेरे ठरावोनो भंग करनारा

दामोदर बापुसा पटणी येवलावालानुं अंतःकरण

आ भाइए पोतानी वृद्ध उमरमां लग्न करवाथी तेमनुं महत्व संपूर्ण नष्ट थयुं हतुं. तेथी कॉन्फरन्सना कार्यमां विघ्न नाखवामां आ भाइए बिलकुल पाछुवाळी जोयुं नथी. तेओए प्रथम तो बालदिक्षाना विरुद्ध नीचेना पत्रोमां पोतानो अभिप्राय बताव्यो छे. पण पाछळथी तेमां पूर्ण नासीपास थवाथी तेमणे केहेवाता शासनप्रेमीओ साथे अनुसंधान बांधी मुंबईना फराओ शरु करी तेमने उष्केरी मुक्या हता. अने तेमना हिमायती थई कॉन्फरन्समां विघ्न नाखवाना हेतुथीज जुन्नरमां तेओए पोतानी हाजरी आपी हती.

तेमज एक पत्रमां आचार्य श्री विजयवल्लभ सूरीश्वरजी उपर पण आ भाइए तद्दन असत्य आक्षेपो करवामां बीक राखी नथी.

श्रीयुत दामोदर बापुसाने जैन कॉन्फरन्सना प्लेटफार्म उपर गर्जना करता घणा ओए जोया हशे, पण ज्यारथी तेमणे एक निर्दोष बालिका साथे वृद्धवये लग्न कर्या त्यारथीज महाराष्ट्रीय जैन समाजे तेमनो बहिष्कार कर्यो छे.

हजुपण परमात्मा तेमने सद्बुद्धि आपे एज अमारी अंतःकरणनी अभिलाषा छे.

नीचे जणावेला पत्रो तेमणे पोते लखेला छे. तेमां रहेली अशुद्धता अने व्याकरण दोष जेवाने तेवाज राखेला छे. भाषांतर करतां बनतासुधी अक्षरशः करेलुं छे.

मालेगाम प्रांतिक कॉन्फरन्सने लखेलो पत्र.

येवले वैशाख व॥ १०–१९८३

जै जिनेंद्र वी. वी. पत्र पावले आह्मास कांहीं शंका आहे व इन्सल्ट होईल ह्मणून कॉन्फरन्सला येण्याचा विच्यार नाहीं आसी आपली समजूत झाली आसल्यास ती समजूत चुकीची आहे आसे मला वाटते. मी स्वतः कॉन्फरन्सचे नीयमाप्रमाणे वागलो नाही व नीयमबाह्य वर्तण केले अशा स्थीतीत मी पुन्हा कॉन्फरन्सला हाजर राहावे हे मला जे थोडे बहुत

समजते. त्या समजुतीच्या अगदी वीरुद्ध आहे ज्या गोष्टी समर्थन करावयाचे. त्याच्याच वीरुद्ध वर्तण करुण पुन्हा त्याच गोष्टीचा पुरःस्कार करण्यास दुसऱ्यास उपदेश करणे हे दांभीकपणाचे लक्षण आहे आसी आमची समजुत आहे आणि त्या समजुती प्रमाणे परीषदेच्या बैठकीस हाजर राहणे वाजवी दीसत नाहीं.

आपला,

दामोदर बापुसा

पूनाना एक आगेवान उपर लखेलो पत्र

जुन्नर येथें कान्फरन्स भरण्याचें नक्की ठरलें आहे त्या बा। स्वागत मंडळाचे मेंबर होण्या बा। चें पत्र आपणास आलेंच असेल. महाराष्ट्राचे जैन समाजाचे नेते आणि तरुण उन्छाई वीर पुण्याचे शाहा मालेगांवचे बादशाहा आणि वजीर सोलापूरचे बीरबल राजुरी आळकुटीचे राजे अशा मुत्सद्दी मंडळींनीं हा झेंडा उभारला आहे. कान्फरन्स ऑफिस कडून * रुपये १५०० घेऊन खानावळीचा धंदा करून हा लाभ घेण्याचा मदतयोग त्यांनीं आणला आहे. वाईट इतकेच वाटते कीं, महाराष्ट्राचे ललामभूत आणि जैन समाजाचे आणि जैनवस्तीचे असे जे पुणें शहर त्यांनीं वीस वर्षा पूर्वी पदरचे (कोणाकडून एक पैही मदत न घेतां) वीस हजार रुपये खर्च करून कॉन्फरन्सचे अधिवेशन भरविलें आणि वीस वर्षांनंतर हे महाराष्ट्रांतील जैन समाजाचे नांवावर स्वार्थसाधु. मतलबी वीर पुढें येऊन पैसे घेऊन खानावळीचा धंदा करून कॉन्फरन्सचें अधिवेशन भरविण्याचें कार्य करूं लागले तेणें करून महाराष्ट्रास फारच गौणत्व प्राप्त होत आहे आणि ते पुण्यासारख्या शहराजवळच.................... हल्लीं चालूं असलेल्या वादासंबंधानें आपले पुण्यांत कॉन्फरन्स होऊं नये अशाच मताचा मी आहे ....अकाली दिक्षा देण्याचे बाबतींत मी केव्हांही नव्हतो व नाहीं. आपण मुंबईस मु. श्री. रामविजयजी यास भेटला आणि त्यांचे बरोबर आपली बरीच वाटाघाट झाली परंतु कांहीं नीशकर्ष नीघेल असे मला तरी वाटत नाहीं अज्ञान वयांत दीक्षा देणें अथवा गृहस्थाश्रमी मनुष्यास त्याचे कुटुंबांतील मनुष्यांचा त्यास वीरोध असतां दीक्षा देणें हें कधीं ही शास्त्र समत आहे असें मी समजत नाहीं असो आपण जी मतें पत्रांत कळाविली त्यास बहुतेक जुळतेंच आहे...................................

जुन्नर येथें कॉन्फरन्स भराविण्याचा उद्देश असा कीं, हल्ली मुंबई मध्ये असलेल्या दोन पार्ट्यांपैकी एका पार्टीने पाहुण्याचे हाताने साप मारण्याची युक्ति योजिली आहे. कारण जुन्नर सारख्या एकांत स्थळीं आपण आपल्या मर्जीप्रमाणें आणलेल्या ठरावाविरुद्ध समर्थन करण्यास कोणीच पुढें येणार नाहीं आणी दुसऱ्या पार्टीचे विरुध्ध मनमानेल तसे ठराव करून यथेच्छ गालीप्रदान करण्यास मिळेल.

श्री. गु. वलभविजयजी हे पुण्यास येणार हे आपणास कळलेच असेल आणी ते ही जुन्नर येथील कॉन्फरन्सचे आधीवेशन समयीं हजर राहतील असा पुष्कळ अंशी संभव आहे तेव्हां यांतील इंगीत काय आहे हे आपण जाणतच असाल.............................

[पूर्वोक्त पत्रोनुं भाषांतर]

एवला वैशाख वद १० १९८३

जयजिनेन्द्र वि. वि. आपनो पत्र मळ्यो अमोने कांइ शंका छे. अने इन्सल्ट थश माटे कॉन्फरन्समां आववानो विचार नथी एवी आपनी समजुत थई होय ते समजुती भूल भरेली छे एम लागे छे. हुं पोते कॉन्फरन्स । नियमानुसार चाल्यो नथी अने नियमबाह्य वर्तन कीधु एवी स्थितीमां हुं फरी कॉन्फरन्समां हाजर रहुं ए मने जे कांइ थोडुं समजे छे तेनी विरुद्ध छे. जे वातोनुं समर्थन करवु तेनाज विरुद्ध वर्तन करवुं अने तेज वातोनो पुरस्कार करवानो बीजाओने उपदेश करवो ए दांभिकपणानुं लक्षण छे. एवी मारी कल्पना छे. अने ते समजुती मुजब परिषदनी बेठकमां हाजर रहेवुं वाजबी जणातु नथी.

लि. दामोदर बापुसा

* * * * * *

(कंसमां लखेला नामो भाषांतरकारे नाखेला छे.)

.........................जुन्नरमां कॉन्फरन्स भरवानुं नक्की थएलुं छे. ए बाबत स्वागत मंडळना सभासद थवानो पत्र आपने मल्यो हशेज. महाराष्ट्रना जैन समाजना आगेवान अने युवान उत्साही वीर पुनाना शाह (पोपटलाल रामचंद शाह) मालेगांमना बादशहा (बालचंद हिराचंद) अने वजीर (किसनदास भुखणदास) सोलापूरना बिरबल (मोतीलाल वीरचंद) राजुरी आळकुटीना राजा (चुनीलाल स्वरूपचंद) एवा मुत्सदी मंडळीए आ झुंडो उभो कीधो छे. कॉन्फरन्स ऑफिस तरफथी रु. १५०० * लेई बीशीनो धंदो करी आ लाभ लेवानो मददयोग तेओए लोवेलो छे. खोटुं एटलुंज लागे छे के, महाराष्ट्रने ललामभूत अने जैन समाजनुं अने जैन वस्तीनुं एवुं जे पूना शेहर तेणे वीस वरस पेहेला गाठना (कांई पाशेथी एक पाई पण नही लेता) वीस हजार रुपिया खरची कॉन्फरन्सनुं अधिवेशन भराव्युं. अने वीस वरस पछी आ लोको महाराष्ट्रना जैन समाजना नाम उपर स्वार्थसाधु मतलबी वीर आगळ आवी पैसा लेई बीशीनो धंदो करी

कॉन्फरन्सनुं अधिवेशन भरावावानुं कार्य करवा मांड्या तेथी महाराष्ट्रने घणुज गौणत्व प्राप्त थाय छे अने ते पण पूना जेवा शहर पासे.......................हालमां चालता वाद संबंधे आपणा पूनामां कॉन्फरन्स न थाय एवा मतनो हुं छुं................................
अकाळे दीक्षा आपवा बाबतमां हुं क्यारे पण नही हतो अने नथी. आप मुंबईमां मु. श्री. रामविजयजीने मळ्या अने तेमनी साथे आपनी घणी चर्चा थई पण कांईपण निष्कर्ष निकळशे एम मने लागतुं नथी. अज्ञान उमरमां दीक्षा आपवी अगर गृहस्थाश्रमी माण-सने तेना कुटुंबना माणसोनो तेने विरोध छता दीक्षा आपवी ए क्यारे पण शास्त्रसमत छे एम हुं मानतो नथी. खरे आप जे मतो पत्रमां जणाव्या तेने मळतोज छुं.

जुन्नरमां कॉन्फरन्स भरवानो हेतु एवो छे के, हालमां मुंबईमां रहेली बे पार्टीओ मांथी एक पार्टीए (वल्लभ विजय) पराणाना (जुन्नरवाळाओ) हाथे साप (रामविजय) मारवानी युक्ति योजेली छे. कारण जुन्नर जेवा एकांत स्थळे आपणे पोतानी मरजी मुजब लावेल ठरावनी विरुद्ध समर्थन करवा कोईपण आगळ आवशे नहीं. अने बीजी पार्टीनी विरुद्ध मनने गमे तेवा ठरावो करी यथेच्छ गालिप्रदान करवा मळशे.

श्री. मुनि वल्लभविजयजी पुणे आव्या छे ए आपने खबर हशेज. अने तेओपण जुन्नर कॉन्फरन्सना अधिवेशन वखते हाजर रेहशे एवो घणो संभव छे. त्यारे एमानुं इंगित शुं छे ते आप जाणता हशोज.

---

* आ भाईए महाराष्ट्रमां घणा लोकोने भ्रममां नाखवानी कोशेस खुब करी अने द्वेष प्रगट कर्यो छे ए लक्षमां राखवा जेवुं छे रु. १५०० बाबत कॉन्फरन्स ऑफिसे एक सरक्युलर काढी ते वात खोटी पाडी छे.

स्वागत-गीत.

पधारो प्रतिनिधी महाराज.

जुन्नेर नगरी आप पधारे, धन्य धन्य है भाग्य हमारे,
हो तुम हम सिरताज पधारो ॥ १ ॥
महावीरके पुत्र पधारो, मिलकर कुछ सन्मार्ग विचारो,
व्याकूल जैन समाज पधारो ॥ २ ॥
भारतकी जब हलकी जाति, है उन्नतीके पथपर जाती,
तब हम है मुहताज पधारो ॥ ३ ॥
शुभागमन यह आज तुह्मारा, शीघ्र करे निज कौम सुधारा,
होवे हम कृत-काज पधारो ॥ ४ ॥
ऐक्य भावनामें मन जोडो, हानिकारक बंधन तोडो,
सफल करे दिनराज पधारो ॥ ५ ॥

तिळक वि.

जैन झंडा.

झंडा ऊंचा रहे हमारा, जैन धर्मका बजे नगारा, झंडा०
ऋषभदेवने इसको रोपा, भारत चक्रवर्तिको सोंपा,
उसने इसका किया प्रसारा झंडा० ॥ १ ॥
महावीरने इसे उठाया, भारतको संदेश सुनाया,
धर्म अहिंसा जग हितकारा झंडा० ॥ २ ॥
गौतम गणधरने अपनाया, अनेकान्त जगको समझाया,
स्याद्वाद करके विस्तारा झंडा० ॥ ३ ॥
हुवा कुमारपाल भूपाला, जैन तत्वको जिसने पाला,
इस झंडेका लिया सहारा झंडा० ॥ ४ ॥
हुये जिन रत्नलाभ सूरीराये, लाखों नूतन जैन बनाये,
यहीं तत्व जगमें विस्तारा झंडा० ॥ ५ ॥
अब इसे गांधीने संभाला, भारतमें कर दिया उजाला,
यहि करेगा देश सुधारा झंडा० ॥ ६ ॥
स्याद्वाद और दयाधर्मकी, दुनिया प्यासी इसी प्रेमकी,
इसमें तत्व भरा है सारा झंडा० ॥ ७ ॥
हम सब मिलकर सेवेंगे, नाहि जरा नमने देवेंगे,
हो चाहे बलिदान हमारा झंडा० ॥ ८ ॥

तिलक वि.

जुन्नर कॉन्फरन्स विषे स्वतंत्र अभिप्रायो.

धुंधवातो ज्वालामुखी.

जुन्नर खाते जैन कॉन्फरन्सनी बेठक.

(अग्रलेख मुंबई समाचार गुरुवार ता. २० मी जानेवारी, १९३०)

जैन कॉन्फरन्स जुन्नरमां मळवानुं जाहेर थतां तेमां अमुक ठराव रजु थशे मानी लई तेनी तरफेण अने विरुद्धमां टीकानो एटलो मोटो राफडो फाट्यो छे के जैन समाजनी स्थिति धुंधवाता ज्वालामुखी जेवी होय अने तेने जुन्नर खाते फाटवानी अनुकूळता मळता मोटं अनर्थ थाय एवो भय उत्पन्न थयो छे. कोई कोई भाइए कॉन्फरन्सना काम तेमज नाम साथे वेडा कहाडवा मांड्या छे. तो कोइए तेना बंधारणना पोथा उथलावी तेनुं दोहन करवा मांडयुं छे. कॉन्फरन्सनी स्टेंडिंग कमेटी, सेक्रेटरीओ अने बीजा पगारदार नोकरो पण तेमनी टीकामांथी मुक्त रह्या नथी. जैनोना त्रणे फिरका पोतपोतानी जुदी परिषद भरे छे अने त्रणे फिराकने एक बीजा सामे फरियाद करवानी होवाथी तेमने एक बीजाना नामनी एक प्रकारनी टाढक छे. जुन्नर खाते मळनारुं श्रावक संमेलन श्वेतांबर मुर्तिपुजक जैनोनुं छे अने ते पहेलुं नहींपण तेरमुं छे. अत्यार सुधी तेणे माटे भाग श्वेतांबर मुर्तिपुजक जैनोने लगताज प्रश्नो चर्च्या छे छतां ए परिषदमां बीजा फिरकाना जैनोने स्थान नथी एवुं आज बेठक वेळाए स्पष्टीकरण कराववानी आवश्यकता शा कारणे उभी थई छे ते समजी शकातुं नथी. जैन समाज अत्यारे एवी भयंकर स्थितिमांथी पसार थाय छे के तेने अल्प मतमतांतर भुली जई कोई अमुक एक फिरकानी नही पण समस्त जैन समाजना हीत अने रक्षणमाटे समस्त श्रावक संमेलन भरवानो समय आवी पहोंच्यो छे त्यारे बीजाओ प्रत्ये घृणा उत्पन्न थाय तेवुं वलण ऐक्यता माटे जोईती अनुकुळतानी आड आव्या विना रहेशे नही. जैन कॉन्फरन्से अत्यार सुधीमां शुं उकाळ्युं एवो प्रश्न मात्र अरधदग्ध नहीं पण कोई कोई केळवाएला जैन भाईओ तरफथी पण पुछातो रह्यो छे ते आश्चर्यकारक नथी. जैन कॉन्फरन्स सत्ताधारी संस्था नथी. तेनी पासे पोताना ठराव अमलमां मुकवानी सत्ता के साधन नथी. तेनुं मुख्य काम प्रजामत केळववानुं अने प्रचारकार्य करवानुं छे अने ते दिशामां ते निष्फळ निवडी छे एम भाग्येज

कहीं शकाशे. श्री शत्रुंजयना झघडा प्रसंगे तेणे अद्भुत कार्य करी बताव्युं छे. शेठ आणंदजी कल्याणजीनी पेढी तो मात्र ठराव करीने बेसी रही हती पण ए ठरावने घेर घेर पहोंचाडी प्रजामत केळववानुं अने ते प्रचंड स्वरूपमां बाहेर पाडवानुं काम तो जैन कॉन्फरन्सेज बजाव्युं हतुं एम कहेवामां भाग्येज अतिशयोक्ति गणाशे. जैन कॉन्फरन्स एक संस्था छे अने तेनी कोई पर पण असर थई होय तो शेठ आणंदजी कल्याणजीनी पेढीपर विशेष थई छे. आ पेढी जैन कॉन्फरन्सद्वारा प्रगट थता अभिप्रायथी केवी चोंकती रहे छे ते शत्रुंजयना झगडा प्रसंग मुंबईमां मळेली बेठक प्रसंग जणाई आव्युं हतुं. पालीताणा दरबार अने ब्रिटीश सरकारपर पण कॉन्फरन्स ओछो प्रभाव पाडी शकी न हती. अलबत कॉन्फरन्स पोतानी पाछळना प्रजामतना टेकाथी तेम करी शकी हती अने प्रजामत केळवी बाहेर पाडवामाटे जैन भाईओ पासे कॉन्फरन्स सिवाय बीजुं कोई सबळ साधन नथी ते पण स्पष्ट छे. आ कॉन्फरन्सने टकावी राखवानी अने सबळ बनाववानी आवश्यकता कोई पण रीते ओछी नथी. तेने बाहरना बळ अने हुमला सामे झझुमवानुं छे तेम अंदरनो सडो साफ करी समाजनी आर्थिक, राजकीय तेमज धार्मिक प्रगतिनो मार्ग सरळ करवानो छे. तेणे अत्यार सुधी पोतानी शक्ति अने समाज तरफथी मळता टेकानां प्रमाणमां जे काम कर्युं छे ते कदाचिद बधाने संतोषकारक नहीं जणाय; क्रांति वगर छलंग भरीने आगळ वधवा मांगे छे ज्यारे स्थितिचुस्त वर्ग एक पण डगलुं आगळ वधवानी ना पाडे छे. कॉन्फरन्स आखा समाजने आगळ वधारवा मांगे छे एटले तेणे बधाने समजाववा उपरांत अशक्त अने निरबळनी शक्तिनो पण विचार करवानो रहे छे. जुन्नर खाते मळनारा जैन भाईओए आ बधी स्थिति लक्षमां लेवा साथे एक कोम तरीके जैनोए पोतानुं आगलुं स्थान फरी संपादन करवा शुं करवुं घटे छे तेनो गंभीरपणे विचार करवानो छे. व्यापारीओ शाह सोदागरो, मुत्सदीओ अने कइंक अंशे विचारको तरीके पण जैनो पोतानुं आगलुं स्थान गुमावता जाय छे. एक समय एवो हतो के तेमनो डंको वागतो हतो अने राज्यने मंत्रीपदे तेओज शोभता हता. हवे राजद्वारी क्षेत्रमांथी तो तेमनो एकडोज भुसावा मांड्यो छे. व्यापार उद्योगमां पण तेओ पाछळ पडता जाय छे. धरमना क्षेत्रमां तेओ झझुमे छे पण त्यां पण धर्मिष्ठताने बदले धर्मांधता विशेष नजरे पडे छे. व्यापार उद्योग ओसरता द्रव्य घटयुं अने गरीबाई आवी. आ गरीबाई पोतानी साथे रोग लावी. मोटा शहरोमां नीचला मध्यम अने गरीब वर्गना जैनोने रहेवा माटे पुरता हवाकारी भरयां मकानो पण नथी अने तेथी तेमनुं मरण प्रमाण विशेष रहे छे. कॉन्फरन्से सऊथी पहेलो आ व्यापार उद्योग अने सुखशांतिनो प्रश्न उपाडवा जेवो छे. जैनोमांथी हजु श्रीमंताई गई नथी. अनेक लक्षाधिपतिओ पडेलां छे तेओ धारे तो व्यापारउद्योग माटे नाणां धीरी अनेक जैनोनी बेकारी टाळी तेमने ठेकाणे पाडी शके.

जैनोनो एक वर्ग पोतानी कोम माटे खास राजद्वारी हक मांगवानी प्रवृत्तिमां पड्यो छे. केटलाक शेठीआ तो खास हक मेळववानी लालचमां साईमन कमीशन साथे पण सहकार करवानी उतावळमां पड्या हता. खास हक अने कोमी हक देशना सामान्य हितना आडे आवे छे एवी खात्री थया पछी पण जैन कोमी हक मांगशे तो तेओ पोतानीज बुद्धिनी ठेकडी करावशे. जैन आगेवान लायक हशे तो प्रजा तेमने पोताना प्रतिनिधि तरीके जरूर चुंटशे. श्री. अमृतलाल शेठ मुंबईनी धारासभामां बीराजता हता ते जैन होवा छतां जैनेतरोना मतथी धारासभामां चुंटाया हता. दक्षिणना एक बे जैन भाईओ पण पोतानी लायकातने अंगेज धारासभामां आवी शक्या छे. मुंबई ईलाकाना मध्य विभाग तरफथी वडी धारासभामां बीराजतां प्रतिनिधि मि. साराभाई नेमचंद हाजी पण जैन छे. जैन भाईओ आ परथी जोई शकशे के हीर अने ज्ञाणवाळा जैनोनी कदर करवामां जाहेर प्रजा कदि निष्फळ निवडनी नथी. जैनोए आथी खास कोमी हक मांगवानी प्रवृत्ति पडती मुकी हिंदी तरीके देश कल्याणनां काममां पोतानो फाळो आपवानो निश्चय करवो घटे छे. जैन श्रीमंतोनो एक वर्ग कोमी हक मेळववा माटे साईमन कमिशनने सहकार आपी देशद्रोह करवानी हद जवानी अणी पर हतो सारे श्री. मणीलाल कोठारी जेवा दुरअंदेश आगवाने जैन कोमनो तरापो डुबतो बचाव्यो हतो ते ओछुं संतोषकारक नथी. जुन्नेर खाते मळनारी जैन कॉन्फरन्सनी बेठक समक्ष आ सवाल रजु थाय तो ते बंधु वेतरशे नहीं एवी आपणे आशा राखीशुं. जैन समाजने कोई पण सवाल अत्यारे बधु मुंझवी अने कोरी रह्यो होय तो ते दीक्षानो सवाल छे. जुन्नेर खाते आ सवाल हाथ धरवो के नहीं ते विषे मतफेर छे. कॉन्फरन्से आ सवाल न चर्चवो एवुं जेओ इच्छी रह्या छे तेओ बेधारणनो आश्रय शोधवानी दोडधाममां पड्या छे. दीक्षानो प्रश्न अमुक ज्ञाति, अमुक स्थळना संघ के अमुक व्यक्तीनो नथी, पण ते समस्त कोमना हिताहितनो प्रश्न गणायो छे. तेने जैन जगतमां अत्यार अगाऊ अनेक झगडा जगाड्या छे अने जैन जेवी शांत, शाणी अने दुरअंदेश गणाती कोम पासे पण मगजनुं समतालपणुं गुमावाव्युं छे. आ प्रश्नना निर्णय माटे एक पक्ष शास्त्रनो आश्रय लेछे; बीजो पक्ष शास्त्र साथे समयने पण ओळखी लेवानो आग्रह करे छे. शास्त्रना ग्रंथो विषे पण ओछो मतफेर नथी. शास्त्रने नामे घणी घणी वातो कहेवामां आवे छे अने गाडां हाकवामां आवे छे पण आ क्रांति युग तो शास्त्रोने पण घोळीने पी जवा तैयार थयो छे. तेने एक पक्षी, अव्यवहारु अने अशक्य वातो करता "शास्त्रो" जोइता नथी. आ युगे राजाना सिंहासनो डोलाववा साथे व्हेम अने मुरखी मान्यताना थरवाळा धरमना पाया पण डगमगाव्या छे अने खुद ईश्वरना अस्तीत्व विषे पण भ्रांति उत्पन्न करी छे. आ नवा युगनो पवन जैन युवकोने पण स्पर्शवाने चुक्यो नथी. ए युवको पुनरचना मांगी रह्या छे. पुनरचना माटे थोडी भांगफोड पण करवी पडे तो केळवार लो युवक वर्ग भांगफोड-साहस वोहरवाने पण तैयार छे. जुन्नर खाते भंगाण पडशे. एटला खातर दीक्षानो स-

वाल त्यां रजु न करवो एवो पण आग्रह केटलाक भाईओ करी रह्या छे. दीक्षाना सवाले जे गंभीररूप लिधुं छे ते जोतां मोडा वहेला आ सवालने छण्या विनाय लवानुंज नथी, पण कोम कॉन्फरन्सनो निर्णय माथे चढाववाने तैयार छे के केम ते ओछो अगत्यनो सवाल नथी. कॉन्फरन्सना ठरावो मात्र भलामणरूप छे. जुदा जुदा स्थळोना संघो ते माथे चढाववाने के तेनो अमल करवाने बंधायला नथी. आ संयोगो वच्चे दीक्षानो सवाल कॉन्फरन्स समक्ष रजु थाय अने ते पर चर्चा चाले ते प्रजामत केळववा पुरती उपयोगी थई पडे. जेओ पोताने अयोग्य दीक्षाना वीरोधी तरीके ओळखावे छे तेओ कॉन्फरन्स तेमने अनुकुळ ठराव करे तो जेम खाटी जवाना नथी तेम सगीर बाळकोने दीक्षा आपवानो आग्रह करनाराओना हाथ तेथी नीचे पडवाना नथी. खरी आवश्यकता तो प्रजामत केळववानी छे. प्रजा केळवाशे, वहेमी मान्यतामांथी छुटशे. ढोंगी अने दांभिकोने पोषती अटकशे अने सत्य धर्म शुं छे ते बराबर समजती थशे, एटले संसारीओने पण टपी जाय तेवा साधुओ अने तेमनी जाळमां सपडाएला अंधश्रद्धाळुओनुं स्थान डगमगवा मांडशे जैन समाजमां अत्यारे जे अनेक अनर्थ थई रह्या छे तेनुं कारणज केळवणीनी खामी छे. कॉन्फरन्से आथी केळवणीना क्षेत्रमां कोम कुचकदम भरती थई जाय तेवो सक्रीय प्रबंध करवो घटे छे. हिंदुसमाज केळवणीना प्रदेशमां कईक आगळ वध्यो तो बाळलग्नपर अंकुश मुकनारो कायदो शास्त्रानुसार नथी, एवी सनातनीओनी दलील तोडी सरकारने पोताना पक्षमां लई जनतानां सामान्य हित माटे पसार करावी शक्यो. जैनोमां पण केळवणीनो पुरतो प्रचार थाय तो दीक्षा तो शुं पण तेथी वधु गंभीर प्रश्नोनो आपोआप निर्णय थई जशे. जैनोमांना केटलाक धवधवीआ भाइओ अत्यारे पण खोटी धांधल न मचावतां चर्चा अने वादविवादना नियमोनुं पालन करी एक बीजाना विचारो जाणवा अने जरववा जेटला सहनशील बने तो ए प्रश्नो पण निर्णय थई शके छत्रपति शिवाजी महाराजने पोतानी जन्मभूमि जुन्नर खातेथी हिंदु कोमने एकत्र करी साम्राज्य स्थापवानी प्रेरणा मळी हती ते जुन्नेर जैन भाईओने वेरझेरमांथी उगारी प्रगतीने मार्गे वाळे अने अत्यारे जेने धुंधवातो ज्वालामुखी मानवामां आवे छे ते जैनोने कल्याण अने उत्कर्षनो मार्ग बतावनारो तेजराशी थई पडे एवुं अमे इच्छीशुं.

जैनोमां सुधारानी लडत.

जुन्नेरनी जैन कॉन्फरन्सना डगलो शुं बतावे छे ?

(अग्रलेख मांज वर्तमान गुरुवार ता. १३ मी फेब्रुवारी सन १९३०)

आजथी पा सदीनी वात उपर पोतानी श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सनी स्थापना करी जैन कोमे सामाजिक अने धार्मिक सुधारा करवानो झुंडो उडतो कर्यो हतो. छेल्लां २८ वर्षमां आ कॉन्फरन्सनी एक डझन बेठक मळी गई हती. छेल्ली १३ मी बेठक जुन्नर खाते आपणा मुंबईना नामांकित शाह वेपारी रावसाहेब रवजी सोजपाळनां प्रमुखपणा हेठळ भरीने जैनोए पोतानी आ अगत्यनी संस्थाने प्राणवान बनावेली जोई दरेक संतोष उपजे छे जे कोममां भणेला अने सुधरेला विचारना घणा माणसो होय छे, ते कोमनी अंदर सुधारा जलदी थई शके छे, पण अज्ञान, वहेम अने रुढीनुं जोर जे कोमनी अंदर वधारे छे, तेमां जमानाने अनुसरता सुधारा दाखल थवा मुशकेल छे; ते छतां आपणे जोइए छीए के लोकोनी आंखो हवे उघडवा लागी छे. "वार्युं नहीं, पण हार्युं करवानी" गरज पडवा मांडी छे. एक कोमने तैयार करवी अने सामाजिक, अने धार्मिकज नहीं. पण आर्थिक अने राजकीय दुःखोथी मुक्त करवाना उपायो लेवानी फरज कोमना केळवायला अने समजु नेताओनी छे. छेल्लां दायकानो आ देशनोज नही, पण दुनियानो इतिहास वाचतां खुल्लुं मालम पडे छे के प्रजामत घणो आगळ वधतो जाय छे अने एक गुलाममां गुलाम माणसने पण पोताना हक्क तथा जवाबदारीनुं भान थई गयुं छे. आ सुधारानुं एक शुभ चिन्ह छे. परंतु हजु दरेक अफसोस तथा खेद साथे कहेवा वगर चाले तेम नथी के संजोगो, स्थिति तथा डहापणने छाजे तेवा सुधारा करवामां अने जैनो बीजी घणी हिंदु नातो गोकळगायनी झडपे चाले छे. धीरे धीरे लोकोने रुचे, तेमनी लागणीओ न दुखाय तेवी जातनी चर्चा कोमना आगळ पडतां नरनारीओनी कॉन्फरन्स भरीने करवामां आवे तो तेनुं परिणाम वधारे सारुं आववानो संभव छे. जैन कोमना तेमज बीजी हिंदु नातोना संसार उपर धर्मनी सत्ता जो के हमणां कईक शीथील थती चाली छे, तोपण घणा दाखलाओमां ते सऊथी मोटी छे. संसार सुधारानो मोटो आधार धर्म उपर होवाथी तेमां सुधारो थवानी पण खास अगत्य छे. बेशक धर्मनी सत्ता वडेज जैनो के हिंदुओ पोते जैन अने हिंदु रह्या छे अने तेटले दरज्जे ते सताने खरेखर रंग चढे छे. हजु पण जे कंई सारुं आपणा देशमां रहेलुं छे, ते ए धर्मनोज प्रताप छे. गमे ते

होय पण एटली वात तो वीसमी सदीनो भणेलो शीखेलो जैन कबुल करशे के धर्मने नामे चालतुं घणुं धतिंग तो त्यारेज बंध पडी शकशे के ज्यारे विद्वान तथा सारा धर्मगुरुओ तथा आचार्यो कोईनो पक्ष न राखतां न्याय आपे अने सुधाराने मदद करे ज्यां सुधी तेम थशे नहीं. त्यांसुधी वर्षोनो बधी पडेलो सडो कापी शकाशे नहीं एमो सौथी पहेलो सवाल दीक्षानो लइए छीए के जे आज केटलोक समय थयां आखी जैन कोमनी वच्चे मोटी चकचार पेदा करनारो थई पड्यो छे अने अने तेने लिधे कोमनी अंदर कुसंप तथा क्लेशनां बीज पण उंडा रोपाई गयां छे. जुन्नर खाते १३ मी जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सनी सुधारानी किस्ती दिक्षाना सवालनी चर्चाना तोफानना अंदर भागीने भुक्को कदाच थई जशे एवा भयना भणकारा संभळावा लाग्या हता. दीक्षानां संबंधमां खुल्ला दिले अने स्वतंत्रपणे विचार करी शके तेवा अने बीजी गम दिक्षाना आंधळा हिमायतीओ तथा झनुनी धार्मिक विचारो धरावनाराओ जुन्नर भणी दोडी गया हता; पण तोफाननुं छमकलुं थयुं, पथरो उड्या जे महावीरे दुनियाने अहिंसानो पाठ शीखव्यो हतो तेज महावीरना केटलाक पुत्रो हिंसाने मार्गे उतर्या, अने भारे उश्केरणी उत्पन्न करनारो वातावरण वच्चे एज तोफानीओने कॉन्फरन्सने छेल्ली सलाम करी जवानो वखत आव्यो; एटले आ नापसंद बनावने बाद करतां जुन्नरनी जैन कॉन्फरन्से पोतानी फतेहनो डंको वगाड्यो छे अने ते माटे अमो ए कॉन्फरन्सना सुकानी प्रमुख रावसाहेब शेठ रवजी सोजपाळने तथा तेमनी पडखे हिंमत साथे उभा रहेनारा नीडर नेताओने धन्यवाद आपीए छीए. दिक्षाना प्रश्न विषे शेठ रवजीभाईए पोतानी वहाली जैन श्वेतांबर कोमने तद्दन योग्य दिशाए दोरवनारो बहुज हिंमतभर्यो अभिप्राय प्रमुख तरीके पोते कॉन्फरन्स समक्ष आपेला भाषणनी अंदर जाहेर कर्यो हतो. हमेशा जैनोनी अंदर कच्छीओ केळवणी तथा संसार सुधारामां कंईक पछात गणाय छे. तोपण तेज कच्छीओना आगेवान तरीके पंकायेल नरने चुंटी कहाडीने जैन कोमे पोतानी कॉन्फरन्सना प्रेसिडेन्टनी गादी उपर बिराजमान कीधा हता, तेओए कोमनी तथा धर्मनी खरी कटोकटीनी कसोटी वेळाए पोताना बंधुओ तथा व्हेनोने योग्य मार्गे दोरवी जैन शासन तथा समाजनी बेमुल सेवा बजावी छे. तेओए पोताना भाषणमां प्रथमथीज संभळावी दीधुं के अज्ञान जनतानी अक्कलने चकरमां नाखवानी दानत न होय, तो दीक्षाना प्रश्नने अंगे झगडो जागवा जेवुं कांई छेज नही. लोकोमां धर्मप्रेम जगाडी, शांति, प्रगति अने संगठन रचवाने बदले धर्म झनुनना हथियार वडे समाजनुं सत्यानाश करनारा जे कोई होय ते बधाए देशरीपु गणाशे अने हिंदना पुनरुत्थान काळमां एमनी शी दशा थशे ए कहेवा कोई भविष्यवेत्तानी जरूर भाग्येज पडे. आ केवा यादगार शब्दो ! रवजी भाईने धन्य छे, धन्य छे, के तेओए कोमनी अंदर नाहक फीटनो जगाडनाराओनां म्हांडां एकदम पहेलेथीज बंध करी दीधां. श्री वल्लभविजयसुरीजी अने श्री रामविजय मुनीजी तथा तेओना पक्षो वच्चेना मतभेदनो एके तडाके रवजी भाइए तोड कहाडी आप्यो. हवे कई पण

चर्चा वगर कॉन्फरन्स पोतानी छेल्लां दिवसनी बेठकमां जे ठराव पसार कर्यो छे, ते ए छे के दिक्षा संबंधी आ कॉन्फरन्सनो एवो अभिप्राय छे के दिक्षा लेनारने तेना माता पिता आदि अंगत सगाओ तथा जे स्थळे दिक्षा आपवानी होय, त्यांना श्री संघनी संमतिथी योग्य जाहेरात पछी दीक्षा आपवी. आ ठराव अमारा पोताना अदना अभिप्राय मुजब एटलो बधो संतोषकारक नथी. अमोए जे आशा राखी हती ते ए हती के आ सवालनो छेवटनो निर्णय कॉन्फरन्स करी नांखशे. पण ते आशा उपला ठरावथी पार पडेली अमो जोइ शकता नथी. जैन धर्मनी ग्लानि तथा अधोगति थती अटकाववा अने जैन शासन तथा कोमने जगतनी हांसीमांथी बचाववा दिक्षाना सवालनो निर्णय शेठ खजीभाइना जुस्सादार तथा दिलना उमळकाथी बहार पडेला असरकारक अभिप्रायने अनुसरतो छेज नहीं, अने तेथी कोमनी धार्मिक तथा सामाजिक स्थितिनी सुधारणा माटे बंड जगाडनारा कळवायला जैन युवकोना दिल शांत पडशे नहीं, तेम कोमना सामान्य वर्ग वच्चे संतोषनी लागणी फेलाशे नहीं. संघनी सत्ता शुं छे अने संघ कोने कहवाय, तेनी व्याख्या ज्यांसुधी कॉन्फरन्स बांधे नहीं, त्यांसुधी दिक्षा माटे संघनी संमति तथा योग्य जाहेराततनी बधी वातो करवी तद्दन फोकट छे. अमो कहीए छीए के कॉन्फरन्सना ठराव पछी पण दिक्षानो प्रश्न जैन कोम वच्चे हजु बळतोज रहेशे अने क्लेश तथा कंकासनुं पजरण बंध पडशे नहीं. आ सवालना संबंधमां कॉन्फरन्सनी खास बेठक भरी तेनो संतोषकारक फडचो करवामां आवशे तोज जैन कोममां आजकाल प्रगटी निकळेली अशांति तथा अंधाधुंधी दुर थशे. हवे बीजो एक सवाल जे जैन कोमना विचारवंत वर्गनुं आज घणा वखत थयां ध्यान खेंची रहेलो छे ते देवद्रव्यने लगतो छे. कॉन्फरन्समां आ प्रश्ना उपर चर्चा थई छे, ते घणी सारी वात छे आवा देवद्रव्यना लाखो बलके करोडो रुपिआ मंदीरोना भंडारोमां नाहक नकामा पड्या रहे छे के तेमनो केटलीकवार गेरउपयोग थाय छे. घणीवार वरवांधा उठे छे अने फरीआदो केटलीकवार सरकार दरबारे चहडतां नाणां लांच रूषवतमां वपराय छे. वकीलोने घी केळां थाय छे अने ट्रस्टीओ तथा लागतावळगताओ फावे तेम नाणांनी अफरातफरी करे छे मंदीरोनुं देवद्रव्य ए सार्वजनिक मिल्कत छे, तेना रक्षण माटे जैनो तरफथी योग्य इलाज लेवाता नथी, ए घणुज दिलगिरीभर्युं छे. सरकार तरफथी ए नाणांनां रक्षणमाटे कायदो थवानी जरूर घणाओ माने छे. सिलकमां घणो पैसो होय, तो तेना व्याजमांथी पण कोमना हितना घणां कार्यो थई शके छे. आपणने जेवी प्राणी उपर दया खावानी के आत्मानुं कल्याण करवानी फरज छे तेवी अने ते करतां पण वधारे फरज आपणा लोकोना कल्याणने माटे शुभ कार्यो करवा तरफ अदा करवानी छे; एटले एक बाबत उपर विशेष लक्ष अने अंध धर्मश्रद्धा राखीने बिजी महत्वनी वातो भुली जवी जोइती नथी आ उपरांत केळवणी तेमज संसार सुधाराने लगता अने आर्थिक प्रश्नो जे कॉन्फरन्से हाथ धरीने तेना संबंधमां ठरावो कर्या छे. ते ते प्रश्नो विषे आ पत्रनी कटारोमां वखतोवखत

चर्चा करी चुक्या छीए. एकंदर रीते जोता जुन्नरनी जैन कॉन्फरन्से दीक्षाना तकरारी सवालने बाद करतां बीजा सवालोनी चर्चा करवामां तथा तेना संबंधमां ठरावो पसार करवामां आगली कॉन्फरन्सो करतां ठीक प्रगति करी छे. आ चर्चा अने ठरावो कोमनी उन्नतीनी दिशाए दोरवनारा थई पडशे. एटलुं इच्छी अमो तेनो अमल करवानो जैन नर नारीओने मजबुत आग्रह करीए छीए.

जैन कॉन्फरन्स

प्रमुखना भाषणनी समालोचना

(अवतरण मुंबई समाचार बुधवार ता. १९ मी फेब्रुवारी, १९३०)

'शुळीनुं संकट कांटे सर' तेम जुन्नर खातेनी जैन परिषद अनेक विघ्नमांथी पसार थई भांगी पडती बची गई छे. महाराष्ट्रना जैन भाईओए ए प्रसंगे धीरज बतावी पोताने माथे अपयशनो टोपलो न आवे तेनी संभाळ लई परीषदने फतेहमंद पार उतारवा मोटे स्वयंसेवकने मार पडवा छतां कोईनी पण सामे आंगळी चींधी नथी. विरोधीओए अकळाई जवाने बदले परिषदमां बेसी स्वागतमंडळ अने परिषदना प्रमुखना भाषण सांभळ्यां होय तो तेमने तेमांथी घणुं जाणवानुं मळत, अने भाषणने अंते कदाचित तेमनो गुस्सो पण समी जात. परिषदना प्रमुख रावसाहेब रवजीभाई सोजपालनुं भाषण खरा व्यापारी बच्चाने छाजे तेवी व्यवहार कुशळताथी भरपुर छे. तेमणे जैन समाजना अनेक प्रश्नो चर्च्या छे. तेमानां केटलाक एवा उकळता छे के तेनी चर्चा दरमियान सामान्य माणस तो मगजनुं समतोलपणुंज गुमावी बेसे. ए सवालो एवा गुंचवाडाभर्या छे के अनेक माणसो मौनज सेववानुं पसंद करे अने लोको वच्चे आळखामणा थवानी प्रवृत्तिथी दुर रहे. परंतु शेठ रवजी भाईए पोताना ओद्धानी जवाबदारीनो ख्याल करी गुंचवाडा भर्या अने जैन समाजने असोर मुंझवी अने चकडोळे चढावी रहेला प्रश्नोनी विवेकभरी चर्चा करीने जे केहवुं जोइए ते बधुं कही नाख्युं छे. जैन परिषदना प्रमुख जैन समाजना नेता छे अने नेता तरीके तेमणे केटलीक वातो तड ने फड कही नाखी समाज प्रत्येनुं पोतानुं कर्तव्य यथायोग्य बजाव्युं छे. तेओ पोते श्रीमंत होवा छतां जरुर लागी छे त्यां तेमणे श्रीमंतो तेमज साधुओनी झाटकणी कहाडी छे. तेओ मोटी वयना अने शांतमुर्ति छे ते जोतां तेमणे पोताना भाषणमां कहाडेला केटलाक उद्गारोथी

ओछुं आश्चर्य उत्पन्न थतुं नथी. लग्नना विषय चर्चवामां तेमणे बतावेली निडरता युवकोने टपी जाय तेवी छे. तेमना अभिप्राय प्रमाणे केटलीक व्यक्तिओ जवाबदारीनो ख्याल कर्या वगर लग्न करे छे. सुधाराथी भडकी नही जवानी जैनोने सलाह आपतां तेमणे जणाव्युं छे के, आजना सुधारको जमानानी साथे नहि रहे तो आवती काले पुराणप्रेमी बनी जशे. जैनो भेदभावने मानता नथी. छतां तेमनी वच्चे लग्ननी बाबतमा मतभेद अने जातिभेद छे. ते कहाडी नाखवानी तेमणे सुचना करी छे. तेमणे जैनोने साधु के सुधारक कोइनी पण मोरली पर न नाचतां स्वतंत्रपणे विचार करवा जणाव्युं छे. दीक्षाना तकरारी सवालने पण स्पर्शवाने तेओ चुक्या नथी. तेमणे निखालसपणे जणावी दीधुं छे के आ झगडो ए तो जैन समाजना अंगमां दाखल थएला बिगाडनी जाहेरात छे. तेओ कहे छे के आवी बाबतोपर ढांक पिछोडो करवाथी विकार जामतो जाय छे. तेमणे कईपण भय विना निडरपणे कही नाख्युं छे के " लोकोमां धर्मप्रेम जगाडी शांति, प्रगति अने संगठन रचवाने बदले धर्म झनुना हथियार वडे समाजनुं सत्यानाश करनारा जे कांई होय ते बधा देशरिपु गणाशे " शेठ रवजी भाइए परिषदने प्रमुखपदेथी उच्चारेला आ शब्दोने प्रेक्षकोए ताळीओना गडगडाटथी वधावी लिधा छे ते परथी कोम आ बाबतमां केवी लागणी धरावे छे ते जोई शकाय छे. शेठ रवजीभाइए कहे छे के " अज्ञान जनतानी अक्कलने चक्रमां नाखवानी दानत न होय तो आ (दीक्षाना) प्रश्नने अंगे झगडो जागवा जेवुं कांई छेज नहीं. " जैन जगत इच्छे तो हजु पण दीक्षाना झघडानो अंत लावी पोतानी शक्तिनो खोटी रीते थतो व्यय अटकावे जैनोना एक वर्ग लघुमति कोम तरीके जैनो माटे सरकार दरबारमांथी केटलाक खास हक मेळववानी खटपटमां पड्यो छे, पण शेठ रवजी भाइए ए वर्गने जणावी दीधुं छे के कोमीहित करता देशहितने प्राधान्य आपवानी आवश्यकता छे. कोई आगेवान कोमने नामे सरकारने आडुंअवळुं न समजावे ते माटे प्रमुखे चेतवणी आपी छे के " आपणे सरकारने तेमज देशने जाहेर करीशुं के अमारी कॉन्फरन्सनी मोहोरवाला शब्दोनेज कोमना आवाज तरीके मानवो. " आपणे इच्छीशुं के जैनो माटे खास हक मागवा निकळेला मुट्ठीभर भाईओना हाथ परिषदना प्रमुख जेवी जवाबदार व्यक्तिना आ उद्गार पछी हेठा पडशे.

देवद्रव्यनी चर्चा थोडा वर्षपर पंडित बेचरलाले उपाडी हती त्यारे जैन समाजनो एक भाग उश्केराई गयो हतो, पण धीमे धीमे वधती जती गरीबाई अने हरीफाइए विवेकीओ पासे पण मर्यादा छोडावी छे अने देवद्रव्यनो प्रश्न पाछो जोशभेर चर्चावा मांड्यो छे. शेठ रवजी भाई जेवा धार्मिक वृत्तिना माणसने पण कहेवुं पड्युं छे के " देवद्रव्य परंतु होय तो हवे पछी घीनी बोलीमां साधारणनो भाग राखी ए भागना नाणामांथी संघनी उन्नतिनुं घणुं काम बनी शकशे " जैनो सखावत अने धरमाद करे

छे. पण तेनी बराबर व्यवस्था नहीं थवाथी छत नाणे उपयोगी कामो रखडी जवानी तेमनी फरियाद भाग्येज अस्थाने गणाशे. शेठ आणंदजी कल्याणजीनी पेढीने पण चिमकी लगाववाने तेओ चुक्या नथी. जैनोनी आर्थिक बिमारी प्रमुख जेवा व्यवहार कुशळ व्यापारिनां लक्ष बांहर नज होई शके. तेमणे वेपारनी पद्धतिमां जमानाने अनुकुळ फेरफार करवानी सल्लाह आपवा साथे स्वदेशी माल वापरवानो आग्रह कर्यो छे. जैनोए समाज सुधारा, केळवणी अने राजकीय विषयो जेवी अगत्यनी बाबतमां बीजा जैन फिरकाओ साथेज नहि पण समस्त प्रजा साथे मळीने काम करवानी जरूर समजावी छे. एकता अने संपनी वातो करता साधुवर्गने तेमणे सुणावी दिधुं छे के "फक्त साधुओज एकसंपी करे तो आखो समाज पुनर्जन्म पामे" साधुओनुं जैन समाज वच्चे हजु मान रहेलुं छे. अने जनताने तेमना प्रत्ये पुज्यभाव रहेलो छे ते जोतां साधुओ धारे तो समाजने तारी शके. पण अत्यारे साधुओनी एक वर्ग तरीके एटली बधी अधोगति थवानी वात दिन प्रतिदिन आपणा कान साथे अथडाती जाय छे के जे वर्गपर समाजने तारवानी जवाबदारी रहेली छे ते वर्ग प्रमाद अने ममताना पुरमां आडे मार्गे घसडातो जाय छे. समाजना कल्याणमाटे श्रीमंतोए दान करवुं जोइए छे पण दान तोडवानां नहीं पण जोडवानां काममाटे थवुं जोइए एवी तेमनी सल्लाह भाग्येज अस्थाने गणाशे. देशभक्त लाला लजपतराय जन्मे जैन हता परंतु तेओए धर्म छोडी आर्यसमाजी थया हता. लजपतराय जेवा विद्वान पुरुषने जैन धर्म केम छोडवो पड्यो हशे ते विषे विद्वानो अने साधुओने उंडो विचार करवानी तेमने विनंती करी छे. साधुओ अने विद्वानो विचार करे तो तेमने ए कारणो जरूर जणाई आवे. आ कारणो जैन समाजना अस्तीत्वमाटे दुर थवां घटे छे. जो तेम नहीं थाय तो जैनोनी संख्या तेमना पोताना जणाववा प्रमाणे एक समये करोडोनी हती ते हवे थोडा लाखनी थई पडी छे. अने हजु पण तेओ नहीं चेते अने अंदर अंदरना झघडामां पच्या रहेशे तो ए संख्यामां हजु पण घटाडो थशे.

स्वागतमंडळना प्रमुख शेठ चुनीलाल सरूपचंद महाराष्ट्रना मात्र जैन नहीं पण राष्ट्रीय आगेवान छे. अनेक प्रश्नो तेमने कोमी के संकुचित दृष्टीथी नहीपण विशाळ दृष्टीए चर्च्या छे तेमनुं भाषण सांसरूं पेशी जाय तेवुं हतुं नवा जमानानी असरमांथी जैनो बातल रह्या नथी. ते जणाववा साथे तेमने ए पण बापोकार जाहेर कर्युं छे के जुना विचारवाळाओना कको हवे नहीं चाले अने युवकवर्ग सखनी प्रेरणाथी प्रचंड क्रांति करी मुकशे त्यारे तेना प्रवाहने रोकवानुं अशक्य थई पडशे. माटे काळ आगळ नमतुं आपी मुख्य सिद्धांतने वळगी रही प्रगतिमां साधक बनवुं एज योग्य छे. जैनोनी गरीबाईनो प्रश्न चर्ची तेमणे जैन बेंक स्थापवानी भलामण करी छे ते पर श्रीमंतोए जरूर लक्ष आपवुं घटे छे विधवाओनी स्थिति बीजा समाजनी माफक जैन समाज माटे पण एवी दयाजनक थई पडी छे के शेठ रवजी भाई अने शेठ चुनीलाल बंनेने ए प्रश्न विषे

आछडतो इशारो करी ए प्रश्ननो तोड कहाडवानी अगत्यता स्वीकारवी पडी छे. बाळ-विवाह अने वृद्धलग्न विषे तेमणे कहेलो उद्‌गार भाग्येज अस्थाने गणाशे. समाज नाना नाना वाडामां वहेंचाई जवाथी केवां कजोडां थाय छे अने लायक वरने वांढाश्रम भोगववो पडे छे. ए जैन समाजनुं तेमणे रजु करेलुं चित्र जैनोने कृत्रिम भेदभाव टाळवामाटे गंभीरपणे विचार करतां बनावशे एवुं आपणे इच्छीशुं.

परिषद् अने स्वागतमंडळना प्रमुखे आ उपरांत बीजा अनेक प्रश्नो पोताना भाषणमां चर्च्या छे अने समाजने हचमचावी रहेला सवालो तरफ समाजना जवाबदार आगेवानो केवी दृष्टीथी जुए छे ते कई पण भय विना जणावी दीधुं छे. आ भाषणो अने तेनामां मुख्य विचारो तरफ परिषदे बतावेली पसंदगी मुंझाई रहेला समाजने मार्गदर्शक थई पडवी जोइए. अमे आगळ जणावी गया छीए तेम आवी कॉन्फरन्सनुं बिजुं कई संगीन परिणाम न आवे तो पण ते प्रजामत केळववामाटे उपयोगी थई पडे छे. शेठ रवजी भाई जेवा शांत अने ठरेल प्रकृतीना अने व्यापारीनी व्यवहार कुशळता धरावनारा गृहस्थो पण समाजना सळगता प्रश्नो संबंधी जे विचारो धरावे छे ते जोता जैनो पण केटला आगळ वधता जाय छे अने ए समाज पण जमानानी असरमांथी मुक्त रही शक्यो नथी. ते जणाई आव्या विना रहेतुं नथी. आगेवानो आम कइ पण भयविना निडरपणे पोताना प्रामाणिक अभिप्राय जाहेर करवा मांडशे त्यारे समाजनी उन्नतीना सुर्यना दर्शन थया विना नही रहे. साधुओ तेमज सामान्य जनसमाज पर आगेवानोना आ अभिप्रायनी मोडी वहेली असर जरूर थशेज. जैनो अत्यारे अनेक प्रकारना झघडामां रोकायला छे त्यारे तेमनी कॉन्फरन्सनी प्रवृत्ति ओछी मार्गदर्शक थई पडशे नही.

जैनोमां जागृति.

परिषदे पसार करेला ठरावोनुं अवलोकन.

(अग्रलेख मुंबई समाचार गुरुवार ता. २० मी फेबरवारी, १९३०)

जुन्नेर जैन जगतमां आणेली जागृति ते जेटली झडपथी आवी छे तेटली झडपथी पाछी समी न जाय एवुं अमे इच्छीशुं. जुन्नरने पादरे शीवनेरीना किल्लामां जन्मना श्री छत्रपति शिवाजी महाराजनुं आखुं जीवन झगडा अने कलहथी भरपुर हतुं छतां पोताना जीवनने अंते तेओ हिंदुओमां नवीन प्रकारनुं चेतन रेडी तेमने जीवतां तेमज मरतां शी-

खवी गया छे. ए शीवनेरीनी छायामां जुन्नर खाते मळेली जैन परिषद्ने पण श्री छत्रपति शिवाजी महाराजनी माफक झगडा अनुभववा पड्या छे, पण ए झगडा जागेला माणस उंघताने जगाडवा जतां उंघतो माणस पाटु मारे अने जाग्या पछी तो पोताने जगाडनारनो उपकारज माने तेवा छे. आवा झगडाने जोइए ते करतां वधु अगत्यता अपावी जोइती नथी. आ झगडा ए पण एक जातनी जागृतिनांज चिन्ह छे. समस्त जगतने स्पर्शी तेमांना नवीन तालावेली जगाडनार नवा जमानो रुढीप्रिय मनाता जैन जगत पर पण असर करवाने चुक्यो नथी. जुन्नर खाते वृद्धो तेमज रुढीपोषकोए जोइ लिधु छे के, तेओ जमानानी साथे रहेवानी ना पाडशे तो तेमनु स्थान भयमां छे सामान्य रीते कोमी अने तेमांय अमुक फिरकानी परिषद विशाळ दृष्टीए प्रगतिने रोकनारी मनाय छे. पण जुन्नर खाते श्वेतांबर मूर्तिपूजक जैनोए पोताना फिरका उपरांत आखी जैन कोमना तेमज समस्त हिंदुओना अने देशहितना प्रश्नो हाथ धरी पोते कुवाना देडका जेवी स्थितिमां वधुवार रहेवा मांगता नथी एम बतावी आप्युं छे. ए जैनोनी परिषदे बधा मळीने २१ ठराव पसार कर्या छे अने सामान्य रीते खेंच पकड अने दुराग्रह करता समाधानीथी घणुं काम थयुं होय तेम जणाय छे विषयविचारीनी समिति अने खुली परिषदमां सिद्धांतने खातर अलबत हाथोहाथनी लाकडी के पथ्थरनी नहींपण शब्दोनी मारामारी थई छे, अने ए मारामारी पण छेवटे तो सुखदज निवडी छे. कुरुक्षेत्रमां दिवसे श्री भिष्म पितामह अने अर्जुन सामसामी छावणीमां लडता हता, परंतु रात्रे अर्जुन भिष्मपितामहनी पगचंपी करवा जई तेमनी आज्ञा माथे चढावतो हतो. जैन परिषदमां आवा नहीं तो एने मळता अनेक बनाव बनी गया छे. श्री. मोतीचंद गिरधरलाल कापडियाने श्री. परमानंद कुंवरजी कापाडिया वडील तरीके मान आपी तेमनी आमन्या राखे छे. पण सिद्धांतनो सवाल आवतां तेओ एक बीजानी सामे वातोवात लड्या पण छे. श्रीमती गुलाब बहेन मफतजी महेता सिद्धांतनी वात आवतां सहज पण नमतुं आपे तेवां नथी. पण आखी परिषदनां हितनो सवाल उभो थतां पोतानो विरोध खेंची लई वधु मतिने मान आपवानो पण चुक्या नथी. श्रीमती गुलाबबेहन महेता जेवी उदारता अने समजशक्ति जैन पुरुषो बतावे तो कोमने कोरी खातां अनेक झगडानो अंत आवी जाय. परिषदे पसार करेला ठरावोमां कोई कोई ठेकाणे अनुरापणुं जणाय छे अने केटलाक ठराव आगळ वधेला विचारवाळा वर्गने रुचे तेवा नथी. वळी परिषद अमुक ठराव करवानी ना पाडवामां नबळाई बतावी छे. एवी पण तेनी सामे टीका थई रही छे, परंतु अमे उपर जणाव्युं छे तेम बने तटली वधु समाधानी अने एकताथी काम लेवां जतां तने आवी टिकानो भोग थवुं पडयुं छे. टीकाकारोए टिकाखोर बनता पहेला एक वात स्मरणमां राखवी घटे छे के परिषदे यात्राए निकळेला संघनी माफक प्रवास करती वख्ते साजां तेमज मांदा अने निरबळनी पण शक्तिनो विचार करी बधा साथे रही शके तेवी रीते पंथ कापवानो छे. रोटी व्यवहार होय त्यां बेटी व्यवहार करवाना ठराव पर विषयविचारीणी समितिमां

जोशभेर चर्चा चाली हती, पण कोमनो एक भाग आ जातना सुधारा माटे हजु तैयार नथी. एम जणातां ए ठराव हाथ नही धरवानुं योग्य धारवामां आव्युं हतुं. युवकवर्ग आ ठराव विषे घणो आग्रही हतो अने परिषदे जे बंधारण पसार कर्युं छे. ते अमलमां होत तो युवकोनो ए ठराव परिषदनी खुल्ली बेठकमां लाववोज पडत. परिषदनुं बंधारण फरवायुं छे ते जोतां युवको हवे पछी बहुमति उभी करी परिषद समक्ष एवो ठराव लावी शकशे. पण तेम करतां पहेलां तेमणे प्रजामत केळववानी वधु जरूर छे. देशनी माफक कोमना इतिहासमां एक बे वर्षनो कंई हिसाब नथी ते जोतां युवकोए अधिरा न पडतां जे धैर्य जाळवी राख्युं छे ते माटे तेमणे अभिनंदन घटे छे. विधवालग्न सामे कदाचित धार्मिक दृष्टीए विरोध होय परंतु विधवाओनी स्थिति सुधारी दुःखी जीवना आशिर्वाद मळववाना कामने तो जीव दयाना हिमायती गणाता जैनोनो टेकोज होई शके छतां विधवाओने केळवी गृहउद्योगनुं शिक्षण आपी स्वाश्रयी बनाववानी योजना चचवा परिषद केम विसरी गई हशे ते समजी शकातुं नथी.

परिषद समक्ष सऊथी अगत्यनो प्रश्न बंधारणनो हतो अने परिषदे बंधारण पसार करवाथी तेनुं काम सरळ बन्युं छे. बंधारणमां छेवटनी घडीए फेरफार करावावामां युवकोए मळवेली फतेह माटे तेमणे धन्यवाद घटे छे. बंधारणनी एक कलम एवी हती के विषयविचारिणी समिति जे ठराव ३/४ मते पसार करे तेज परिषद समक्ष रजु थई शके. युवको आ कलममां ३/४ ने बदले बहुमति रखाववा मांगता हता. तेमनी लडत एवी हती के विषयविचारिणी समिति बहुमतिथी जे ठराव करे ते परिषद समक्ष रजु थवो जोइए. सुधरेला देशो अने लोकशासनवाळा मंडळोना बंधारण जोतां युवकोनी आ लडत खोटी हती एम भाग्येज कही शकाशे. श्री. मोतीचंद गिरधरलाल कापडिया ३/४ नी तरफेणमां हता. ज्यारे तेमना पित्राई भाई श्री. कुंवरजी कापडिया बहुमतिना हिमायती हता. आ बंने भाइओ खुल्ली परिषदमां एक बीजानी सामे गोठवाई गया हता. तेमनी लडत सिद्धांतनी हती; बंने ए रजु करेली दलीलमां सहज पण कडवाश न हती. बंने पोतपोताना अभिप्राय माटे मक्कम हता. पण परिषदमां हाजर रहेला प्रेक्षकोनो मोटो भाग बहुमतिना तरफेणमां छे एम जणायुं त्यारे श्री. मोतीचंदे दुराग्रही न बनतां बहुमतिना अभिप्रायने मान आपवानी उदारता बतावी हती. पुरुषोना लग्नमाटे वधुमां वधु ५० वर्षनी वयनी हद राखवानुं मुळ ठरावमां हतुं ते सामे सन्नारीओए श्रीमती गुलाब बहेन महेताना आगेवानी नीचे बंड जगाडतां पुरुष वर्गमां पण वार तो त खाट मची रह्यो हतो. वळी युवकोनो स्त्री वर्गने टेको हतो अने श्रीमती गुलाबबहेन महेताए पुरुषो सामे कटाक्ष भरी टीका करी सभानी दिलसोजी मेळवी लिधी हती. तेओ धारत तो हद ५० ने बदले ४० नी रखावी शकत पण तेओ समजता हता के परिषदनो ठराव मात्र भलामण रुपे छे अने अने ते कोइने बंधनकारक नथी. आथी तेमणे समजतां दाखल वचलो मार्ग पसंद करी ४५ नी हद स्वीकारी लिधी. जैन महिलाओए परिषदनी खुल्ली बेठकमां

जे जाहेर हिमत बतावी पुरुषोने महात करया छे ते जोतां स्थितिचुस्त जैनोए युवको उपरांत महिलाओनी जागृति लक्षमां लई जमानाने अनुकूळ थई जतां शीखवुं घटे छे. शुद्धी अने संघठनना ठराव पण जैनोने आगळ वधारवा माटे उपयोगी थई पडवो जोइए. त्रणे फिरकाना जैनोनी सामान्य एकत्र परिषद भरवामाटे ते मदद रुप छे अने हवे पछी अनुकुळ वातावरण उत्पन्न करवामां आवे तो त्रणे फिरकाना जैनोनी एकत्र परिषद भरवामां मुश्कली नडशे नहीं. जैनो हिंदु नथी एवी मान्यता अत्यार अगाऊ केटलाक जैन आगेवानोए उत्पन्न करी हती. तमनी गणतरी जैनो हिंदु नथी जणावी सरकार पासे जैनो माटे इस्लामी जेवा खास हक मेळववानी हती, पण तमणी ए गणतरी उंधी वळी छे अने परिषदे जैन गणतरी विषे करेला ठरावमां "जैन कोम ए हिंदु कोमनो एक अगत्यनो भाग होवा" नो स्वीकार कर्यो छे. हिंदुओथी छुटा पडवामां नहीं पण तेमनी साथेज रहेवामां जैनोनी सहीसलामति छे ते जैनो मोडामोड पण जोई शक्या नथी. सार्वजनिक धर्मादाखाताओनी व्यवस्था विषे परिषदे करेलो ठराव लासारयापणुं टाळशे एवुं आपणे इच्छीशुं. आ ठरावना टेकामां थएला भाषण परथी जणाय छे के शेठ आणंदजी कल्याणजीनी पेढी सामे पण कोमने फरियाद छे. जैन कोमनी प्रतिनिधिरुप संस्था तरीके सरकार दरबारमां आ पेढीनुं जे मान अने दरज्जो छे ते जोतां ए पेढीए कोमने विश्वासमां लई वधु चोखवटथी काम लेवुं घटे छे शेठ आणंदजी कल्याणजीनी पेढी सामे आ पहेली फरियाद नथी. वरषो थया तेनी सामे फरियाद थती रही छे अने ए पेढीना एक सभ्य जाहेरमां फरियाद करे अने तेमना तरफथी स्थिति सुधारवानो आग्रह थाय त्यारे मामलो गंभीर बन्यो छे. एवोज ख्याल जनता वच्चे उभो थाय ते समजी शकाय तेवुं छे.

जैनो प्रजाकिय चळवळथी दुर रहेवा मांगता नथी. भारतना उद्धारना कार्य माटे नी प्रजाकीय चळवळ अने प्रवृत्तिमां सक्रिय भाग लेवानुं जैनोमाटे आवश्यक होवानुं परिषदे जाहेर कर्युं छे. तेने हाजी बिलने टेको आप्यो छे. अने हुंडीना १८ पेन्सना दरने नुकसानकारक जणावी सरकारनी ट्रेझरी बिलना वेचाणथी नाणां खेंचवानी पद्धति अने चांदीना ओछामां ओछा भावना वेचाणथी देशनी बरबादी थती होवानुं जणावी हुंडीनो भाव १६ पेन्सनो ठराववानी अने उंचा व्याजने दरे ट्रेझरी बिलथी नाणां खेंचवानी अने चांदीना वेचाणनी नुकसान कारक पद्धति बंध करवा सरकारने अर्ज करी छे. जैनोए आरीते कोमना सामाजिक अने धार्मिक प्रश्नो उपरांत देशहितना सळगता सवालोनी पण चर्चा करी छे. अने जैनो देशोद्धारनी प्रवृत्तिथी दुर रहेवा मांगता नथी ते बतावी आप्युं छे. जैनोनी बेकारी टाळवा अने व्यापार उद्योगने सजीवन करवा माटे जैन बेंक स्थापवानो ठराव वखाणवा जोग गणाशे. बेंकमाटे योजना तैयार करवा एक

समिति नीमाई छे तेने सभ्योनी संख्या वधारवानी सत्ता अपाई छे. जैनो माटे बेंक स्थापवाना सवाल संबंधी भाग्येज मतफेर होई शके. जैनो पोताना नाणां बीजी जामीनगीरीओ अने बेंकोमां रोके छे तेने बदले जैन बेंकमां रोके तो तेओ पोताना बेकार भाईओने ठेकाणे पाडवा उपरांत जे व्यापार उद्योग जैनोना हाथमांथी सरी पडवा मांड्यो छे ते तेमनाज हाथमां राखवामाटे संगीन सहाय करी शके. परिषदे नीमेली समितिमां हजु घणां नाम उमेरी शकाय तेम छे अने समितिने बीजाओनो सहकार मेळववानी सत्ता छे ते जोतां ते शेठ जीवतलाल प्रतापसिंह, संघवी शेठ नगीनदास करमचंद, अने शेठ मणीलाल मोतीलाल मुळजी जेवानी पण सहाय मेळवशे तो संगीन परिणाम लावी शकशे. परिषदे ठराव तो सुंदर कर्या छे पण ते अमलमां मुकवामाटे प्रचारकार्य करवामां न आवे त्यां सुधी तेनी कंई किंमत नथी. परिषदनी ऑफिस नाणांने अभावे खिाती स्थितिमां रहे ते ओछुं शोचनीय नथी. परिषदमां फंड माटे अपील थतां मात्र ४०००–५००० नी रकम भराई छे. जे रकम भराई छे तेमांथी केटली वसुल आवी छे ते अमे जाणता नथी. पण सखावत जाहेर कर्या पछी तेनां नाणां गणी आपवामां अखाडा करवानो दुर्गुण जैनोमां पण दाखल थयो छे. हिंदु युनिवर्सिटीमां जैन चेर स्थापवा माटे जाहेर थएली सखावतेनो मात्र अर्धो भागज वसुल थयो छे. मुंबईमां मळेली परिषदनी खास बेठक प्रसंगे भरायली रकमो पण पुरेपुरी वसुल थई नथी. जैनो गजनागज भरे छे पण तसु पण फाडता नथी तेनो आ एक वधु पुरावो छे. पैसा वगर कंई थतुं नथी. जैनोए पोतानी स्थिति सुधारवीज होय तो दाननी दिशा बदली परिषदना फंडमां पोतानो यथायोग्य फाळो आपवो घटे छे. जैनो जुन्नरना झगडाने भुली जई परिषद दोरी आपेली रूपरेखा प्रमाणे कोमना कल्याणमाटे झट काम करवा मंडी जाय एवी अमारी आशा भाग्येज अस्थाने गणाशे.

नोंध अने चर्चा.

कॉन्फरन्सनुं तेरमुं अधिवेशनः—

(जैन धर्म प्रकाश फाल्गुन वि. सं. २४५६)

महाराष्ट्रना जुन्नेर शेहरमां श्री जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सनुं तेरमुं अधिवेशन माघ शुदि १०–११–१२ ने रोज घणुं फतेहमंद थयुं. सदर परिषदे एक वखत जैन कोमना विचारवातावरणपर जबरी असर कर्या पछी तेनुं अधिवेशन [illegible] वखतथी बंध थई गयुं हतुं, तेनी शरुआत थती सांभळी प्रगतिइच्छक आशावादीओनां दिलमां अत्यंत

आनंद थयो हतो अने ए अधिवेशनने सफळ बनाववा अनेक प्रकारनी सूचनाओ अपाई हती. श्री कॉन्फरन्सनी स्टेंडिंग कमेटीए बहारना तेमज मुंबईना सभ्योने पत्रो लखी अधिवेशन करवा संबंधी अभिप्राय मंगाव्या हता. तेना जवाबो एटला सुंदर भव्य अने आदर्शमय आव्या हता के एकाद अपवाद सिवाय ए अधिवेशननी जरुरीआत अने आवश्यकता परत्वे जैनकोमना विचारकवर्ग एकमत हतो एम लगभग कही शकाय. जुन्नेरना उत्साही बंधुओए एकांत सेवाभावथी अधिवेशनने निमंत्र्युं ते वखते वातावरण संक्षुब्ध हतुं. छतां तेओ हिंमत हार्या नहीं अने आदरेल कार्यने निभावी रह्या ज्यां शुद्ध भावना अने प्रबळ पुरुषार्थ होय छे त्यां योगसिद्धिना जाणीता नियम प्रमाणे कार्य सफळता जरूर थाय छे अने इष्टसिद्धि थाय छे तेनुं जीवतुं दृष्टांत पुरुं पाडवानो आ प्रसंग खरेखर अभ्यास करवा लायक हतो अने थई गयो. सामान्य रीते व्यवहारु लागता मध्यम प्रकृतिना देखाता मनुष्यो पण अडग निश्चयने परिणामे केवी उच्च भूमिका उपर प्रवास करी शके छे अने केवा उंडा अने अटपटा पाणीमांथी समाज जहाजने कांठे मुकी आवी शके छे तेना पदार्थपाठ जुन्नेर जैन जनताने शीखव्या छे. समस्त परिस्थितिनो जेना संपूर्ण ख्याल न करेल होय तेने जुन्नेरवासी बंधुओए लिधेल जोखमनी महत्ता अने पार पाडेल कार्यनी पवित्रताने अंगे थतां विमर्शो अधुराज रहे अने ते सर्वदा अधुरा रहे ते पण एक रीते इच्छवा योग्य बाबत छे. एक हकीकत चोक्कस बहार आवे अने स्पष्ट समजाय ते रीते तारवी शकाय छे अने ते ए छे के अति उच्चग्राही व्यक्तिओने पण चक्करमां नाखी दे तेवा संयोगोमां कार्य करनार जुन्नेरवासी अथवा महाराष्ट्रीय बंधुओ अनेक रीते जैनकोमना अभिनंदनने योग्य छे अने ते अभिनंदनने तेओ केवी रीते योग्य थया छे तेनो इतिहास वर्तमानपत्रोना पट्टपर काईक चित्रायो छे. पण घणो तो अणलखायलोज रहेशे. कांईक अनुभव करनार—जोनारना जाणवामां आवशे अने बाकी तो कल्पी लेवानो रहेशे. एकंदरे जुन्नेरना अधिवेशननी अतिविशाळ सफळता जेम अविरुद्ध छे तेम तेना कारणभूत जुन्नेरवासी बंधुओना उत्साह, भोग, स्वार्पण अने कार्यदक्षता अप्रमेय छे. तेना कोई कोई प्रसंगो छुटा छुटा वर्णववामां पण आवशे अने बाकीना घणा खरा कल्पनापर छोडी देवा पडशे. जैन जनतामां आ अधिवेशन तेनी प्रेरणा, वातावरण अने अने कर्तव्यसन्मुखताने अंगे खरेखर यादगार रही जशे. एनी व्यवस्था अने गोठवण अनुपमेय हता अने एना सर्व कार्यव्यवस्थापकोनो भोग अनुकरणीय हतो. शिवाजीनी जन्मभूमि गाजी तेवीज वरसी अने एक खरो बोधपाठ आपी आनंदमय परिस्थिति उपजावी शकीए सर्वने माटे अभिनंदनो अने ए भुमीमाटे गौरवनो विषय छे. आ दुनियामां उगता सूर्यनी पूजा करनारा अनेक छे अने बरने गाडे बेशी गीत गानारा बहु छे, पण आषाढ मासनी वीजळीना चमकारा अने आकाशमां कडाका धडाका थता होय तेवे वखते साथ करवो के साथ आपवो ए अति महान कार्य छे अने साधारण शक्तिथी अग्राह्य छे; अशक्य छे, अकल्प्य छे. ए कार्य करनारा जुन्नेरना वीरनरो आपणा महाराष्ट्रीय बंधुओ

आपणा प्रेमने योग्य छे. आभारने योग्य छे अने सुंदर परिणामने अंगे थतां आत्मसंतोष ने लायक छे. तेओने बहारनी मुसीबतो उपरांत प्रांतिक मुसीबतो पण हती ते सर्वने पहोंची वळवा जेटली आवडत अने कुनेह पण तेमनामां हती. ए सर्व संयोगो बतावे छे के हजु जैन कोम तद्दन भस्मग्रहना पासामां आवी गई नथी अने आवी हशे तो विशेष बळवान ग्रहने प्रताप बहार नीकळी आवी छे.

× × × × ×

अधिवेशननी स्थानिक विशिष्टताओ.

अधिवेशन घर आंगण करवामां महाराष्ट्रीय बंधुओए केटलीक अति सुंदर योजना करी हती. जुन्नर गाम दस बार हजारनी कुल वस्तीवाळुं त्यां पांच सात हजार माणसनी सगवड करवी ए भारे मुश्केल कार्य हतुं. पण तेओए अनेक उतारा साफ करवी राख्या हता. आखा गामनी अने बहारनी सडको घणी मजानी करवी हती अने खावापिवानी व्यवस्था एवी सारी करी हती के एक साथे २२०० माणसो जमी शके. सो सो जमनार ना विभाग पाड्या हता, थाळीओ मुकी राखी हती. पंगतवार बेसी जाय एटले 'बन्दे वीरम' ना उच्चार साथे ए पंगत खावानुं शरु करे एवी व्यवस्था हती, स्वयंसेवको पीरसवाना कार्यमां बहु कुशळ हता अने खोराकनो बगाड जेम बने तेम ओछो थाय तेवी व्यवस्था हती. खोराकनी चीजो बहु सारी गोठवी राखी हती आ प्रमाणे व्यवस्था अने स्वच्छता जळवाई रहे ते माटे बनती सर्व काळजी करवामां आवी हती. खोराकमाटे एवी व्यवस्था राखी हती के सवारे दाळ भात शाख करवा अने सांजे फरता मिष्टान्न करवा. आ सर्व व्यवस्था बहु विचारपूर्वक गोठवी हती अने जेवी गोठवण करी हती तेओ तेनो अमल थतो हतो. छेल्ला दिवसे वरफीमां कोई प्रकारनी गडबड थई गई अने २००-३०० माणसोने थोडा कलाक अडचण पडी ए अपवाद बाद करतां एकंदर सर्व व्यवस्था रीतसर गोठवाई हती अने गोठवण प्रमाणे अमलमां मुकाई हती. जुन्नरमां पाणीना नळ नथी, छतां पाणीना गाडाओनी एवी सारी व्यवस्था हती के आखो वखत ताजुं पाणी गळाई न मळ्या करतुं हतुं. खास विशिष्टता देरासरमां न्हावानी अने पूजननी हती. एक साथे पांचसें बंधुओ साथे स्नान करी शके एवी बे देरासरोमां गोठवण करी हती. गरम पाणी, बादली, पूजाना कपडा, केशर, धूप-सर्व प्रथमथी गोठवी राख्या हता अने ठामठाम बोर्ड (पाटीओ) लगावी क्ये रस्ते क्यां जवुं ए सर्वनुं दर्शन करावी दीधुं हतुं. जुन्नरमां बे देरासर छे. बन्ने भव्य छे अने अति स्वच्छ छे. त्यां पूजानी जे व्यवस्था करी हती ते अभिनव गणाय अने गामना प्रमाणमां अकल्प्य गणाय. एथी पण वधारे विशिष्टता मं-

डपनी गणाय. अधिवेशन करवाना मंडपने खूब शणगार्यो हतो. अत्यारे अनेक मेळवडामां थाय छे ते प्रमाणे खुरशीनी पंचात दूर करी दीधी हती. सादा मंडपमां आरका कमान अने छत तथा चंदरवाओ एवा सुंदर रंगबेरंगी गोठव्या हता के मुंबई जेवा मोटा शहेरमांज आवो मंडप बांधवा माटेनी सामग्री लभ्य थाय एम लाग्या वगर रहे तेम न होतुं. उत्तम कारीगिरीथी व्याप्त अने छ हजार माणसनी गोठवणथी गुंफित होवा छतां वक्तानुं व्यास पीठ एवी रीत गोठवी शकाणुं हतुं के दरेक श्रोता सांभळी शके. आखा मंडपमां ध्वजा-पताका पार न होतो अने प्रत्येक विभाग जुदा पडे तेवी व्यवस्था हती. बोर्ड उपर एवा सुंदर प्रेरणात्मक उल्लेखो हता के वांचीने आनंद थाय अने दक्षिणी गुजराती भाषानो ख्याल आवे. शिवाजी महाराजनी आ शूरवीर भूमिमां केवा भावमीनां हृदयो हशे तेनो ख्याल आपनां ए प्रत्येक बोर्ड खरेखर मनन करवा लायक हता अने मंडप भूमिमां ते सेंकडोनी संख्यामां हता. मंडपमां प्रवेश करतां विशाळ प्रवेशद्वार अने दरवाजाओ एवा आकर्षक हता के एने जोतां मंडपनी विशिष्टतानो ख्याल आवी जाय तेम हतुं. आखा शहेरमां ध्वजापताका वच्चे वच्चे मोटा आमंत्रण स्वागतो अने जुदाजुदा कोमळापंत्रनो अने मुख्य स्थानकोए शोभिता दरवाजाओ अने कमानो जोई जुन्नरवासीओना साहस माटे सहसा मान उत्पन्न थतुं हतुं. उतारा, भोजन अने मंडपनी ए विशिष्टताओ उपरांत जुन्नेरवासी बंधुओए बीजी घणी नानी मोटी बाबतोपर ध्यान आप्युं हतुं. घणुं ओछुं बोली मुद्दाम काम करनारा अने काममां पुरी श्रद्धा अने चीवट राखनारा आ बंधुओनी क्षीणवटमां उतरवानी शक्ति अने काम पार पाडवानी धगशने अंगे जेटली प्रशंसा करीए तेटली थोडी छे.

प्रमुख अने विशिष्ट लोको माटे अढी फीट उंचो व्यास पीठ रचवामां आव्यो हतो अने प्रमुखने गादी तकीए बेसवानी व्यवस्था करी हती. मंडपमां ठामठाम मोटा पेइन्टींगो देखाई आवता हता अने माथे चंदरणी एवी सुंदर बांधी हती के गरमी थाय तेओ प्रसंगज रहेवा दीधो नहोतो छापाना रिपोर्टरो माटे वक्ताना व्यासपीठ आगळ जमीनपर व्यवस्था करी हती, स्त्रीओमाटे अलायदी व्यवस्था करी हती अने ते वक्तानी एटली नजीक हती के स्त्रीओ सर्व संभाषणो बराबर सांभळी शके. मंडपनी चारे तरफ दस पंदर फीट उंचो गढ हतो अने तेथी पथरा पडवा मांड्या त्यारे सारुं रक्षण मळ्युं हतुं. वोलंटीयरो पुरती संख्यामां हता अने सेवाभावी होई नियंत्रणापूर्वक काम करनारा हता. आ सर्व अधिवेशननी विशिष्टताओ हती अने चित्ताकर्षक होई खरेखर आनंदप्रद हती.

× × × × ×

धन्य महाराष्ट्र !

तने अभिनंदन !

(जैन ता. २३ मी फेब्रुआरी सने १९३०)

हिंदुपतनो पुनरुद्धार एज शिवाजी-महाराजनो चिरस्मरणीय कीर्तिकलशः अने आजे पण महाराष्ट्रना मस्तके ज्यारे ज्यारे उत्सव-दिप्तिनी किरणरेखाओ वरसे छे, त्यारे ए कीर्तिकलशमांथी झरती आभा सौनां मनभक्ति अने श्रद्धाथी भरी दे छे. महाराष्ट्रनी भूमि शूरवीर शिवाजी अने संत समर्थ-स्वामी सरखा पुरुषोनी पादरेणुथी पुनित छे. एज महाराष्ट्र, जेणे एक दिवसे भारतीय गगनमां भगवो झुंडो फरकाव्यो, तेणेज जुन्नेर मुकामे जैन कॉन्फरन्स बोलावी जैन समाजना सचेतनता जगतने जाहेर करी महाराष्ट्रेज चार पांच वरसना कटाइ गएला ताळां खोली परिषदना द्वार खोल्यां. महाराष्ट्रेज सिद्धांतनी खातर लडता विचारकोने पोताना आंगणे बोलावी जैन समाजनी विचार गतिने व्यवस्थित रूप आप्युं. केटलाय एवापण हशे के जेमने संघ-समुदायनी आ निश्चयात्मक भाषा नहीं गमती होय. श्रावक जेवा मार्डीना पुतळांओ, दोरी संचाथी हालवा चालवानुं मांडी वाळी पोतानी स्वतंत्र इच्छा के विवेकशक्तिने अनुसरी निश्चय करे ए केटलाक सत्ताधिपतिओने भयंकर कारस्थान जेवुं त्रासदायक लागतुं हशे. पशुओ अथवा गणाता प्राणीओ जो पोताना दुःख-दर्द रोवानी ताकाद धरावतां थई जाय तो अमे मानीए छीए के शीकारीओना पेटमां पण एज प्रमाणे उन्हुं तेल रेडाया विना न रहे. सत्तानो मद फालतां-फुलतां आखरे ए स्थितिए पहोंचे छे के ते स्वतंत्र विचारणा के स्पष्ट उच्चारना झांखा किरणोने पण सही शकतो नथी; पछी ते राजद्वारी सत्ता हो के सामाजिक सत्ता हो, पण एक दिवस जे सत्ताए स्वच्छंद विहार खेल्यो होय तेने कोई व्यक्ति उंचो हाथ करे ते पण जाणे काळजा उपर घा पडतो होय एम लाग्या विना न रहे. आपणे जाणीए छीए के जैन संघना स्त्री-पुरुषो जो सामाजिक तेमज धार्मिक विषयोमां स्पष्ट अभिप्राय आपवा लागे अने अंधश्रद्धाना बळे दोरातां रमकडा तरीके अभिमान लेवानुं बंद करे तो केटलाको 'संघनुं अस्तित्वज नाबुद थवा बेठुं' एम कही ककळाट करवामां कोई जातनी कचाश न राखे. आवा संयोगमां श्री संघने पोताने त्यां आमंत्रवो, संपूर्ण शांति अने मध्यस्थता साथे विचारोनी आप-ले करवी ए कई नानीसूनी हिम्मत के धैर्यनी वात नथी. महाराष्ट्रे ए बीडुं झडप्युं अने अनेकविध विकटताओनी सामे थई पोतानी जवाबदारी दीपावी. गुजरात, बंगाळ के पंजाब करतां महाराष्ट्र कोई वाते उतरतुं नथी, पण वखत आव्ये ते बीजा प्रांतोने दोरी शके छे अने ज्यारे बधे स्मशानन जेवी शांति पथराई होय ते वखते खळभळाटनी परवा कर्या विना युगबळना घोष-प्रतिघोष पण

गजवी शके छे एम सिद्ध कर्युं. एटलेज आजे महाराष्ट्रना जैन संघ उपर अभिनंदननी जे वर्षा थई रही छे तेमां अमे पण अमारो सुर मेळवीए छीए अने स्वागत समितिना अध्यक्षे वापरेलां शब्दोमांज कहीए छीए के "जेवी रीते शिवाजीए शून्यमांथी सर्वव्यापी शक्ति प्रकटावी तेज रीते महाराष्ट्र जैन समाजनी शक्तिने प्रगट करी" सार्थक बनावे एवी आशा राखीए.

महाराष्ट्रने आवी परिषदोमां केटली श्रद्धा छे अने परिषदोने केवी धर्मभीनी नजरे निहाळे छे ते पण स्वागताध्यक्ष पोते आपणने समजावे छे. आमां केवळ एकज व्यक्तिनो अवाज नथी, पण आखो महाराष्ट्रीय जैन संघ बोलतो होय तेम लागे छे. बीजा प्रांतोभले प्रमुखनी खाण तरीके ओळखाता होय अथवा तो एवुं अभिमान धरावता होय. पण महाराष्ट्र तो आदेशने अनुसरवामांज समज छे एवो ध्वनी तेमांथी निकळे छे. तेओ कहे छे.

"महाराष्ट्र पोतानी अनेक कॉन्फरन्सो भरी ठरावोनो अमल शरु राख्यो छे अने दरेक जातनी जागृति कायम टकावी राखी छे. बीजा हिंदना कोईपण भागे एवी परंपरा कायम राखी नथी अने एने लीधेज महाराष्ट्र आवा कटोकटीना समयमां पण कॉन्फरन्सने आमंत्रण आप्युं छे. ++++ गुजरात, काठियावाड, मारवाड, पंजाब अने बंगाळ के जे प्रमुखोनी खाण तरीके ओळखाय छे त्यां कोई पण जातनी कॉन्फरन्सनी हीलचाल कायम रही नथी. ए कार्य फक्त महाराष्ट्रेज करी बताव्युं छे ए ध्यानमां राखवा लायक छे." प्रमुखनी खाण तरीके संबोधी स्वागताध्यक्षे जे प्रांतोने टोणो मार्यो छे तेनी स्थिति महाराष्ट्र जो विचारी होत तो कदाच आज वात ए महाराष्ट्रीय नेता बीजा सारा शब्दोमां कही शक्या होत. जे समाजमां बधा प्रमुखो अथवा मोटे भागे आगेवानोज होय ते समाज युगबळनी हरिफाईमां केटलो पाछळ रही जाय छे ते आपणे अनुभव उपरथी समजी शक्या छीए. आज आदेश आपनार करतां आदेश उपाडी लेनार सैनिकोनी ज समाजने सौथी वधु जरुर छे. महाराष्ट्रमां आगेवानी भले न होय, प्रमुखनी खाण भले त्यां न होय, पण ते परिषदमां बेसी सौनी साथे एकमत अने एकसंप थई शके छे ते तेनी सैनिक तरीकेनी योग्यतानेज आभारी छे. अमे कहीए छीए के महाराष्ट्र, बीजा प्रांतोनी जेम आगेवानोनी पक्षापक्षीमां नथी पड्युं ए तेनुं अहोभाग्य छे. कोईएक बोल्शेवीक आगेवाने थोडा दिवसज उपर कह्युं हतुं के "गरीबो अथवा सेवको जेटली सहेलाइथी एकसंप थई शकशे तेटली सहेलाइथी पांडित्य अने श्रीमंताईना अभिमानमां मदमस्त बनेला मिथ्याभिमानीओ एकसंप थई शकवाना नथी. दुनियाना इतिहासमां मजुरोनो, सैनिकोनो, सामान्य जनसमुहोनो संप नोंधायो छे, पण श्रीमंतो, सत्ताधारीओ के बुद्धिवादीओनो संघ जाम्यो होय एवो एक पण पुरावो नथी. आ सिद्धांत उपरज मजूर संघनी चळवळ अने सत्ता टकी छे अने भविष्यमां पण टकी रहेशे." महाराष्ट्र

जैन-जूथ एकसंप रही शक्युं छे अने ते समस्त संघने पोताने त्यां आमंत्री शके छे ए तेनी नम्रता, निरभिमानता अने सेवाभावनोज महिमा छे. गुजरात अने काठियावाड जेवा प्रांतो ज्यारे दीक्षा, देवद्रव्य अने एवाज बीजा "गडगुमडा" जेवा विषयोनी पाछळ पोतानी शक्ति वेडफी रह्या छे अने लोहीविकार दूर करवाने बदले, विकारना चिन्होने दाबी देवानी व्यर्थ माथाकूट करी रह्या छे, ते वखते महाराष्ट्र पोतानो-आत्मानो अवाज काढी शके छे ए तेनुं कंई जेवुं तेवुं गौरव नथी. महाराष्ट्र करतां पण शक्ति लागवग अने लक्ष्मीना विषयमां चडी जाय एवा प्रांतो ज्यारे दृष्टीराग, अंधश्रद्धा अने पक्षभेदमां नणाई मौन बेसी रह्या छे त्यारे एकलुं महाराष्ट्र कांटावाळे मार्गे गति करवा कई रीते कटिबद्ध थयुं ? एम जो कोई पूछे तो तेनो एकज जवाब होई शके:—

"महाराष्ट्र हजी बंधुभावथी परस्परने मळी शके छे. ते आगेवानो के धर्मगुरुओनी खोटी दोरवणीथी दोरवायाविना भद्रिकभावे पोतानी स्थिति अने भावीनी विचारणा करी शके छे. ते युगप्रभाव समजे छे. जीवन-संग्राममां टकवुं होय तो शक्तिओने गोपववाने बदले खीलववी जोईए एम ते अंतःकरणपूर्वक माने छे." आवी श्रद्धा जे समाजमां होय तेनुं भावी पण एटलुंज उज्वळ केम न होय ? एज महाराष्ट्र पोताना स्वागताध्यक्ष द्वारा समस्त जैन संघने चेतवे छे के "जुनोज कक्को घुंट्या करवो अने, पीछेसे चली आई है वाली कहेवत खरी करवी, नवुं करवा जेवुं काई होई शकेज नहीं, एवी खोटी मान्यता हवे टकवी तद्दन अशक्य छे. भारतवर्षनो युवकवर्ग हवे जागृत थयो छे. नवी प्रेरणा, नवी शक्ति अने नवी उमेद प्रगट थई चुकी छे. महान् कांग्रेस जेवी संस्था पण तेवा प्रवाहमांथी बची शकी नथी तो पछी जैन जेवी वेपारी अने डाही कोममां नवो पवन फुंकाय तेमां नवाई जेवुं काई नथी. अने एने रोकवा जेटला प्रयत्नो थशे तेटला तद्दन व्यर्थज थवाना; एमां शंका जेवुं काई नथी. नूतन वर्ग जुनाओनी हवे मर्यादा राखी मोढे डुचो मारवानुं सहन करी शके तेम नथी. तेओ जुनाओ पासे कार्यनो हिसाब मांगशे. + + + सत्यनी प्रेरणाथी यूवकवर्ग प्रचंड क्रांति करी मुकशे, तेवा प्रवाहने रोकवो ए अशक्य छे. माटे काळ आगळ नमतुं आपी, मुख्य सिद्धांतने वळगी रही, प्रगतिमां साधक बनवुं एज योग्य छे." महाराष्ट्रीय आगेवाननो आ संदेश जेटलो महाराष्ट्रने, तेटलोज गुजरात, मारवाड, मेवाड, पंजाब, बंगाळ विगेरे प्रांतोने माटे पण उपयोगी छे. एटलुंज नहींपण परंपरा प्रीयताना आशकोना कान सुधी ए संदेशना सूर पहोंचे ए इच्छवायोग्य छे. वर्तमान परिस्थिति अने यूगबळनी मीमांसा करवामां जुन्नेर जैन परिषदना बन्ने प्रमुखो-स्वागताध्यक्ष अने सभापति अहीं एकमत थाय छे अने एटलाज उपरथी जैन समाजमां आजे केटला प्रचंड वेगथी विचार क्रांति चाली रही छे ते आपणने समजाय छे. स्वागताध्यक्ष कहे छे तेम जुनो कक्को घुंटनाराओ अने मोढे डुचो मारनाराओ आखरे तो हाथ घसताज रहेताना एटलुज बस नहीं थाय. स्थिति चुस्तताना

पयगंबरो ज्यारे पोतानी निर्माल्य खटपट अने संकुचित वर्तुलमांथी माथु उचकीने बहार नीकळशे त्यारे आखाये संसारनो रंग पलटाई गयो हशे ! तेमने ए वखते एक वरसमां एक युग पसार थई गयो होय एम लागशे. पछी तो ल्हेरथी भूतकाळनी भाटाई गाथी तेओ शरु करशे अने नवयुगने आक्षेपोना फुलहारथी वधावशे. अमने जाणीने आनंद थाय छे के बन्ने प्रमुखोमांथी एके नकामां स्तुति, गीत के लागणीना प्रवाहमां तणाया विना समाजने नक्कर वहेवारिक-सत्योज संभळाव्या छे. स्वागताध्यक्षनुं सामाजिक परिस्थिति आळेखतुं निरुपण जेटलुं सादु अने सरळ छे तेटलुंज सभापतिनुं निरूपण गंभीर अने मर्मस्पर्शी छे. शैलीनी भिन्नता बाद करतां परिषदना बन्ने नेताओए एकज वात उच्चारी छे. स्वागताध्यक्षनी पासे महाराष्ट्रना प्रश्नो कंईक वधु इन्साफ मागता होय एम जणाय छे. परिषदना ठरावोने पगतळे छुंदी नाखनारा आगेवानो विषे दुःखद अनुभवना उद्गार काढतां तेओ जरा "वृद्धकवि" जेवो कठोर प्रयोग करे छे. आवा प्रसंगो सुधारकोने असह्य लागे ते समजी शकाय. पण समाज के राष्ट्रने एवा असंख्य डुंगराओ ओळंग्या पछीज सफळतानी आछी झांखी थाय छे ते भूलवा जेवुं नथी. महाराष्ट्रने बीजा प्रांतोनी जेम पोतानी केटलीक समस्याओ छे. पण जे महाराष्ट्रीय जैन समाज प्रगतिना विचारोमां रस लेतो होय, जेनुं क्षेत्र मर्यादित होय अने ज्यां अभिमान के पक्षभेद बहु जोरदार न होय त्यां वहेवारु मार्ग शोधी काढवो ए अशक्य वात नथी. व्रतोना संस्कार जेवा उजळा पण अर्थशून्य क्रिया-विधिना मोहमांथी छुटी महाराष्ट्र जो नक्कर जैन सिद्धांत, संस्कृतिने अनुसरी पोतानो समाज घडे तो हजारो व्याख्यानो करतां पण ए घडतरनी जादुई असर थया वगर न रहे. जे महाराष्ट्रीय जैन संघ नवयुगना आदरातिथ्यनी खातर आटली निष्ठा अने स्वतंत्रताथी लडी शके छे तेनी पासेथी जैन समाज परिषदना अधिवेशनो अने व्याख्यानो करतां कंईक वधु अमली कार्यनी आशा राखे. स्वागताध्यक्षनुं प्रवचन ए प्रकारना सामाजिक घडतरमां मार्गदर्शक थाय तोज महाराष्ट्रे तेनुं मूल्य भर्युं एम गणाय अने तोज महाराष्ट्रना गौरवना अंगे रहेली जवाबदारीनुं कर्ज भराय.

हिसाब अने जमे उधारनुं सरवैयुं.

श्री तेरमी जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्स जुन्नर.

संवत १९८६ ना जेष्ट सुद ४ ना दिने जुन्नरमां स्वागत समितीनी सभा बोलाववामां आवी हती ते प्रसंगे स्वागत समितीना स्थानिक सेक्रेटरी तथा खजानचीए सभामां चोपडा रजु करेला हता. अने ते सर्वानुमते मंजूर राखवामां आव्या हता. तेनुं सरवैयुं नीचे मुजब छे.

जमे बाजू

७५५० श्री स्वागतसमिति खाते रू. १००, ५०, २५, १० नी टिकिटो काढवामां आवी हती तेना वेचाणना आव्या ते.

५६।।। श्री जाहेर खबरखाते मंडपमां वेपारीओनी जाहेर खबरोना बोर्ड लगाडवामाटे जग्या भाडे आपी तेना.

२३७० श्री प्रतिनिधि फी खाते प्रतिनिधिओनी टिकीटोनुं वेचाण.

६०८ श्री प्रेक्षक टिकिटोनुं वेचाण.

२।।-। सरवैयामां भूलना.

१०५८७।-।-

उधार बाजू

३०१५।–।।- श्री भोजन खाते उधार. कुल भोजननुं खरच तेमांथी भोजनप्रित्यर्थ आवेल भेटनी रकम अने वधेल मालनी विक्रीनी आवेल रकम वजा जता बाकी खर्च.

१२७५।।–।। श्री प्रवास खाते. स्वागतसमितीना सभ्यो मेळववा माटे अने कॉन्फरन्सनी पूर्व तयारी अने प्रचारकार्य माटे पूना, सातारा, सोलापूर, नगर, नासिक, पूर्व खानदेश, पश्चिम खानदेश, ठाणा, आकोला, उमरावती, वर्धा, नागपूर, हिंगण घाट, बेळगाम, कोल्हापूर विगेरे जिल्लाओमां फरवानुं खरच तथा प्रमुख साहेब नुं नक्की करवामाटे गएल डेप्युटेशननुं खरच विगेरे.

२९५।- श्री टपाल खरच खाते. कुल पोस्टेज अने तारोनुं खरच.

१९४०।।।– श्री मंडप खाते. अधिवेशन मंडप, भोजन मंडप प्रदर्शन मंडप तेमज मंडपनी मूळ जग्यानी सफाई अने दरेक जग्याना लाइटनुं खरच.

५७८।।≡।।।श्री उतारा खाते उताराओनी सफाई, पाणी, दीवाबत्ती, बिछायत, नोकरो विगेरेनुं खरच. तेमांथी वधेलो सामान कंदील विगेरेनुं वेचाण थएलुं तेनी रकम भोजन खातामां जमे थएली छे.

६०।।।≡ श्री स्नानगृह खाते. गरम पाणी, बळतण, केशर, सुखड, पूजाना वस्त्रो विगेरेनुं खरच.

८१८।।। श्री रिपोर्ट खाते. रिपोर्टनी नकलो १००० छपावी तेनुं कुल खरच तथा अधिवेशन प्रसंगे लिधेल फोटाओनुं खरच तथा जुन्नर खाते स्वागतसमितीनी मिटींग बोलावी सरवैयु पास कराव्युं तेना आमंत्रणो मोकल्या तेनुं खरच.

२०१॥।=॥।श्री स्वयंसेवक खाते. स्वयंसेवको माटे मंडप, स्वयंसेवकोनुं ऑफिस खरच, स्वयंसेवकोना पट्टा, टोपीओ, बॅजेस विगेरेनुं खरच.

४२।-।- श्री दवाखाना खाते. सानीटेशन विगेरेनुं खरच. श्री टिळकविद्यालय पूनाना आयुर्वेदिक शाखाना एक विद्यार्थी श्री. गुरुनाथ जोशी वैद्य प्रतिनिधिओनी वैद्यक सारवार करवामां तनतोड मेहनत करेली हती तेनी अत्रे नोंध लेइए छीए.

११८६।=॥। श्री ऑफिस खर्च खाते. छपाई, कारकुन पगार, स्टेशनरी विगेरे,

७०२ श्री सखावत (देणगी) खाते.

३०१ कॉन्फरन्सना स्मारकमाटे जैन कॉन्फरन्स फ्री लायब्ररी जुन्नरमां खोलवामाटे भेट.

३०१ कॉन्फरन्सना स्मारकमाटे जुन्नरमां जैनपाठशाळा उघाडवामाटे भेट

१०१ अधिवेशन वखते अति उपयोगी थई पडेलुं अंबालाल बापुभाई मेचर मफत दवाखानुं तेने भेट तरीके आप्या.

७०३

४६४४=॥।श्री महाराष्ट्रीय जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सना निभाव फंड खाते उधार हस्ते महाराष्ट्रीय कॉन्फरन्सना सेक्रेटरी भाई मोतिलाल चुनीलाल चांदवडकरने स्वागत समितिना ठराव मुजब आप्या.

१०५८७।-।-

ऑडिटरनुं सर्टीफिकेट.

उपलु सरवैयु तथा हिसावना चोपडा अमोए तपास्या छे. अने अमोने जे कांई खुलासा ओनी जरूर जणाई ते बधा खुलासाओ समाधान कारक मळ्या छे. ते उपरथी हुं दाखलो आपुं छुं के, आ सरवैयुं कॉन्फरन्सना हिसाबनी साची स्थिति दर्शावनारु छे. तथा बधा हिसाबो रीतसर अने बराबर छे.

सांगली
ता. २२-१२-२० } शाह चतुरभाई पितांबरदास
मेक्रेटरी जैन श्वेतांबर बोर्डिंग सांगली
अने डायरेक्टर सांगली बैंक

दरेक खातावार खुलासा.

स्वागत समिति, प्रतिनिधि अने प्रेक्षक खाताओ.

७५५० स्वागत समितिना सभ्योना आव्या. तेमनुं नामवार लिष्ट स्वतंत्ररीते आपवामां आव्युं छे.

२३७० कुल प्रतिनिधीओ ७९० नोंधाया तेना दरेकना रु. ३ लेखे रुपिया आव्या. प्रतिनिधिओना नामो स्वतंत्र आपवामां आव्या छे.

६०८ प्रेक्षकोनी तिकिटो वेचाई तेना नामो आपवानी आवश्यकता नथी.

अधिवेशन मंडपमां हाजर रहेला गृहस्थो अने सन्नारिओनी संख्या नीचे मुजब आसरे हती.

४२९ स्वागत समितिना सभ्यो.
७९० प्रतिनिधिओ.
३०४ प्रेक्षको
१००० सन्नारिओ
२०० विद्यार्थीओ
१४०० पेहेला अने बीजा वर्गना स्वागत सभासदो साथे आवेला तथा भोजन भेट आपनारा गृहस्थो साथे आवेला प्रेक्षको.
७०० जैनेतर गामना आगेवानो तेमज आमंत्रित गृहस्थो
२०० स्वयंसेवको

५०२३

बधा मळी आसरे ५००० माणसोनी हाजरी मंडपमां हती.

भोजन खातु.

३६२४।।।- भोजन भेटमां आवेल कुल रकम तेनुं नामवार लिष्ट परिशिष्टमां आपवामां आवेलुं छे.
२७३०।।=।। शिलक रहेल मालनुं वेचाण करी आवेली रकम.

६३५५।। ।।। कुल जमे खर्च

९३७४।।।=। भोजन माटे खरीदेलो माल, रसोइया, मजूरी विगेरेमाटे थएलुं खरच, जेमांथी रु. २७३०।।=।। मालना जमे बाद जतां रु. ६५५१।।=।। मां चार दिवस सुधी एक टंक मिष्टान्न अने एक टंक दाळभातनुं जमण, सवारमां चा दुध विगेरेनुं खरच. जमणना लगभग ४१०० फ्री पास आपवामां आवेला हता. ए उपरथी जणाय छे के, ४१०० माणसो रु. ६५५१।।=।। मां चार दिवस जम्या. एक वखतनुं सरेरास खर्च माणस दीठ चा दुध साथे बे आना बे पाई जेटलुं थाय छे. जे उपरथी भोजन कमिटीनी कार्य कुशलता जोवामां आवे छे.

एटले भोजन खातामां रु. ३०१९।-।। प्रत्यक्ष खर्च आवेलुं छे.

मंडप खातु

९५१ अधिवेशग मंडपना मि. दाते कॉंट्राक्टरने आप्या.
५० शेहेरमां कमानो बंटिंग्ज अने डेकोरेशनना मि. दातेने आप्या.
१०१ मंडपमां बिछायतना कॉंट्राक्टना आप्या.
१५ मंडपमां सफाई अने संरक्षक माटेनुं खरच.
२५७ मंडपमां लाइटनुं खरच.
३० मंचरना बैंडवाळाने
५१ मुद्रालेखो तेमज जगे जगे अक्षरो पेंटींग करवामाटे पेन्टर एकनाथने आप्या.
१९ फुलहार विगेरेमाटे
३० मंगलाचरण केहेनार बाल[illegible]ने बिछाओ
२३ जरीना फुलो

५४ मंडपमां उंची बेठक अने जग्यानुं लेवल करवाना
३५९|||– भोजन अने प्रदर्शन मंडपना

१९४०|||–

स्वयंसेवक खातुं.

३७ स्वयंसेवकोना पट्टाना
६६ टोपीओ, ब्युगल, सीटीओ विगेरे
२५ नेमीनाथ ब्रह्मचर्याश्रम चांदवडना स्वयंसेवकोनुं खरच
७३|||=||| स्टेशनरी विगेरे परचुटण खरच

२०१|||=|||

रिपोर्ट खातु

६०० रिपोर्ट कॉपी १००० फॉर्म ३० ना रु. २० लेखे कुल रु. ६०० ब्लाक छपाई अने आर्टपेपर तेमज बाईंडिंग मळी.
२४ अधिवेशन वखते फोटाओ कढाव्या तेना
९०|| रिपोर्ट माटे ब्लाक कराव्या तेना
४| जेष्ट सुदि ४ सं १९८६ नी स्वागतसमितिना मिटींगना आमंत्रण कार्डो अने पोष्टेज.

८१८|||

ऑफिस खातु.

१९ कारकुनोनो पगार
६३ ठरावो छापवामाटे मुंबईथी लावेलुं प्रेस, कागळो, माणसनुं खर्च विगेरे
३५ मुंबई ऑफिसना माणसोनुं जवा आववानुं खरच
१५० आनंदसागर प्रेसना छपाईना
५० डेलीगेटना फुलो
२१ भाई हरीलाल तथा भाई मोतीने वींटीओ भेट आपी तेना
१९ चुनाथी कार्ड कवरो छपाव्या तेना
४०१ भोजनपास, स्वागत समीतीनी टिकिटो, प्रतिनिधि टिकिटो, नोटपेपरो, भाषणो, कविताओ माहिती पत्रको विगेरेनी छपामणी
३८८|=||| ऑफिस स्टेशनरी, दीवाबत्ती, जग्या विगेरेनुं खरच

११८६|=|||

ऑडिटरनुं सार्टीफिकेट.

उपलु सरवैयु तथा हिसाबना चोपडा अमोए तपास्या छे. अने अमोने जे काई खुलासा ओनी जरूर जणाई ते बधा खुलासाओ समाधान कारक मळ्या छे. ते उपरथी हुं दाखलो आपु छुं के, आ सरवैयुं कॉन्फरन्सना हिसाबनी साची स्थिति दर्शावनारुं छे. तथा बधा हिसाबो रीतसर अने बराबर छे.

सांगली
ता. २३-१२-३०

शाह चतुरभाई पितांबरदास
सेक्रेटरी जैन श्वेतांबर बोर्डिंग सांगली
अने डायरेक्टर सांगली बँक

मुद्रक—बालचंद हिराचंद चांदवडकर

कलाप्रकाश
मुद्रणालय, मालेगांव.
(नाशिक)